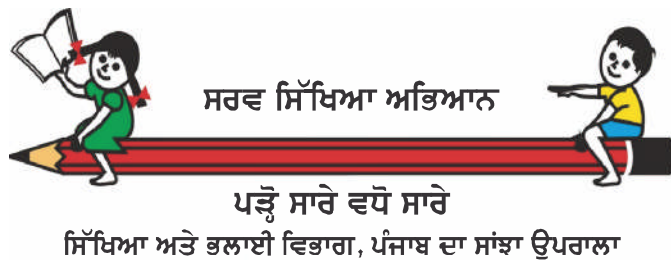

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕ-5

ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ

ਪਹਿਲੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਾਹਿਬਾਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 2018 ..... 2,07,618 ਕਾਪੀਆਂ

All rights, including those of translation, reproduction
and annotation etc., are reserved by
the Punjab Government.

ਚਿਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲੂ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਗੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।

ਮੁੱਲ : .....

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ- 160002
ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮੈਸ : ਬ੍ਰਾਈਟ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ।

ਦੋ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ-ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ-ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਬਲੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਪਹਿਲੀ-ਭਾਸ਼ਾ) ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਐੱਨ.ਸੀ.ਐੱਫ. 2005 ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ.ਐੱਫ. 2013 ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜੀਵਨੀਆਂ, ਲੇਖ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਮੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਆਸ-ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਕਾਸ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਮਾਹਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ ਐੱਸ. ਸੀ. ਈ. ਆਰ. ਟੀ., ਸ. ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਸੰਘੇੜਾ, ਸ. ਰਾਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ, ਅਤੇ ਸ. ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੋਆ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਮੈਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਿੱਖਣ-ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ)

ਵਿਭਿੰਨ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਬੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਆਦਿ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵੇ ਲਈ ਚੋਣਵੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਚਕ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਲ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ਼ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ-ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕੇ।
- ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਚੁਟਕਲੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ।

ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਬੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ (ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੀ) ਵੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵੇ ਲਈ ਚੋਣਵੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ-ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਚੁਟਕਲੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪ੍ਰਸਤਕ ਅਤੇ ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ, ਕਿਸੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਟੋ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਰਲ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿੱਤ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਟੋ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵੰਨਗੀਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮਗਰੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੋਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਆਦਰ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਠਰ੍ਹਮੇ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ, ਗਤੀ ਅਤੇ ਸੌਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ-ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸਮਝ ਪਕੇਰੀ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਕਾਂ, ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿਚਲੇ ਪਾਠਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ। ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲੈਕ-ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੋਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਂਵ, ਪੜਨਾਂਵ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਕਿਰਿਆ, ਲਿੰਗ, ਵਚਨ ਆਦਿ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭੇਦਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਿਖੇੜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਦਰ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਠਰ੍ਹਮੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ-ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ, ਗਤੀ ਅਤੇ ਸੌਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ-ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਚਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਵਿਸਮਿਕ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਆਦਿ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਿਕਨਿਕ, ਮੇਲਾ, ਤਿਉਹਾਰ, ਰੁੱਤ ਆਦਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੈਰੇ ਜਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਚਿੱਠੀ-ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਚਨਾਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਚਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋੜਨੀ ਆਦਿ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤ-ਰਚਨਾ, ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਪਿਕਨਿਕ, ਮੇਲਾ, ਤਿਉਹਾਰ, ਰੁੱਤ ਆਦਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੈਰੇ ਜਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਚਨਾਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਸਰਲ-ਭਾਂਤ ਦੀ ਤੁਕਬੰਦੀ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਹਾਣੀ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਤੇ ਲੇਖ ਆਦਿ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ, ਵਚਨ, ਵਿਰੋਧਾਰਥਕ ਜਾਂ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ, ਗਲਤ ਜੋੜਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੁਹਾਵਰੇ ਤੇ ਅਖਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਿਯਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਸਤਰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ, ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰੀ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਦ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰ, ਤਾਲ ਅਤੇ ਲੈਅ ਪ੍ਰਤਿ ਆਕਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਗੀਤਿਕ ਸਮਝ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਰੋਚਕ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਵੀ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਖਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਤਕਰਾ

ਲੜੀ ਨੰ.	ਪਾਠ		ਲੇਖਕ	ਪੰਨਾ
1	ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ	ਕਵਿਤਾ	ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ	1
2	ਗਤਕਾ	ਲੇਖ	ਪ੍ਰਿੰ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ	7
3	ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ	ਕਵਿਤਾ	ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨੂਪੁਰੀ	14
4	ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਜੇ. ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ	20
5	ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ	ਕਹਾਣੀ	ਪ੍ਰੇਮ ਗੋਰਖੀ	27
6	ਆਓ ਰਲ਼-ਮਿਲ਼ ਰੁੱਖ ਲਗਾਈਏ	ਕਵਿਤਾ	ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੇਆ	33
7	ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ	ਕਹਾਣੀ	ਜਸਬੀਰ ਭੁੱਲਰ	39
8	ਚਿੜੀਆ-ਘਰ	ਕਵਿਤਾ	ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਬੇਦੀ	46
9	ਸੁੰਢ ਤੇ ਹਲਦੀ	ਕਹਾਣੀ	ਡਾ. ਵਣਜਾਰਾ ਬੇਦੀ	54
10	ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ	ਕਵਿਤਾ	ਧਨੀ ਰਾਮ ਚਾਤ੍ਰਕ	64
11	ਚਿੜੀ, ਰੁੱਖ, ਬਿੱਲੀ ਤੇ ਸੱਪ	ਕਹਾਣੀ	ਬੀਬੀ ਸੁਖਵੰਤ ਕੌਰ ਮਾਨ	70
12	ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ	ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀ	ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੈਲਵੀ	78
13	ਫੁਲਕਾਰੀ-ਕਲਾ	ਲੇਖ	ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਰਕ	85
14	ਦਾਦੀ ਦੀ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ	ਕਵਿਤਾ	ਸਵਰਨ 'ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ'	94
15	ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ	ਲੇਖ	ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ	100
16	ਸਾਡਾ ਪਾਰਸ ਸਾਡਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ	ਇਕਾਂਗੀ	ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ	106
17	ਹਿੰਦਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼	ਕਵਿਤਾ	ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ	117
18	ਕਹੀ ਹੱਸ ਪਈ	ਕਹਾਣੀ	ਡਾ. ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ	123
19	ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ : ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧੀਰ	132
20	ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲੜਾਈ	ਕਵਿਤਾ (ਬੈਂਤ-ਛੰਦ)	ਡਾ. ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜਾਚਕ	138
21	ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆ	ਕਹਾਣੀ	ਗੁਲ ਚੌਹਾਨ	143

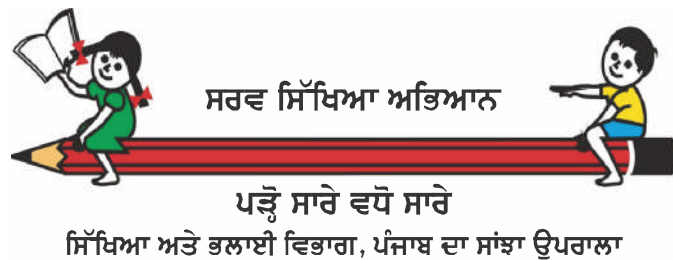

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕ-5

ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ

ਪਹਿਲੀ ਭਾਸ਼ਾ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਾਹਿਬਾਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਪਹਿਲਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 2018 ..... 2,07,618 ਕਾਪੀਆਂ

All rights, including those of translation, reproduction
and annotation etc., are reserved by
the Punjab Government.

ਚਿਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲੂ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਗੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।

ਮੁੱਲ : .....

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ- 160002
ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਮੈਸ : ਬ੍ਰਾਈਟ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼ ਜਲੰਧਰ ਸ਼ਹਿਰ।

ਦੋ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ-ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਣ ਸਦਕਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ-ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਥਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਮੁੱਢ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਰਾਲੇ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ ਵਿੱਚ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹਬਲੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਪਹਿਲੀ-ਭਾਸ਼ਾ) ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਐੱਨ.ਸੀ.ਐੱਫ. 2005 ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ.ਐੱਫ. 2013 ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਜੀਵਨੀਆਂ, ਲੇਖ ਅਤੇ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਵਾਲੇ ਪਾਠ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਸੁੰਦਰ ਚਿੱਤਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮਨਮੋਹਣਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਭਿਆਸ-ਪੁਸਤਕ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਕਾਸ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਮਾਹਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਚੌਹਾਨ ਦੁਆਰਾ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਖੇਤਰ ਦੇ ਮਾਹਰਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰ ਕੇ ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ ਵਿਸ਼ਾ ਮਾਹਿਰ ਐੱਸ. ਸੀ. ਈ. ਆਰ. ਟੀ., ਸ. ਸਤਨਾਮ ਸਿੰਘ ਸੰਘੇੜਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਦੀਪ ਕੌਰ ਸੰਘੇੜਾ, ਸ. ਰਾਜਵੰਤ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ, ਅਤੇ ਸ. ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੋਆ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਸਵਾਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਮੈਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਿੱਖਣ-ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ (ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ)

ਵਿਭਿੰਨ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਬੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਈ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਆਦਿ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵੇ ਲਈ ਚੋਣਵੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕੇ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਸਿਰਜਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਣਾ ਵੀ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਚਕ ਵਿਧੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਲ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਪੂਰੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਨਾਲ਼ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਣਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ-ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕੇ।
- ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਚੁਟਕਲੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ।

ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ

ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ ਅਤੇ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤਿ ਪੂਰੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਗਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ਼ ਬੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ਼ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ (ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਹੀ) ਵੀ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਖ਼ਬਾਰ, ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਮਨ-ਪ੍ਰਚਾਵੇ ਲਈ ਚੋਣਵੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ-ਕੋਸ਼ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਤੋਂ ਜਾਣੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਦੂਜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੁਆਰਾ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪਾਠ ਜਾਂ ਪਾਠ-ਅੰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਚੁਟਕਲੇ, ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਲੀਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪ੍ਰਸਤਕ ਅਤੇ ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ, ਕਿਸੇ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਟੋ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਰਲ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਉਚਿੱਤ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਅਤੇ ਬਾਲ-ਸਾਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਉਪਰੰਤ ਉਸ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵੀ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੜ੍ਹੀ ਹੋਈ ਸਮਗਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਪਾਠ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ, ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਮਾਟੋ ਆਦਿ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰ ਸਕੇ, ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਵੰਨਗੀਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮਗਰੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੋਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕੇ।
- ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਤੇ ਸਕੂਲ-ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਆਦਰ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਠਰ੍ਹਮੇ ਨਾਲ ਬੋਲਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੋਵੇ। ਉਹ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈ ਸਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ, ਗਤੀ ਅਤੇ ਸੌਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣ ਤਾਂ-ਜੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਜ਼ਿਹਨ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸਮਝ ਪਕੇਰੀ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਵਾਕਾਂ, ਪੈਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਨਾਲ ਲਿਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ। ਉਹ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿਚਲੇ ਪਾਠਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ ਗਏ। ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲੈਕ-ਬੋਰਡ ਉੱਤੇ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਹੋਰਾਨੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਆਦਿ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਾਂਵ, ਪੜਨਾਂਵ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ, ਕਿਰਿਆ, ਲਿੰਗ, ਵਚਨ ਆਦਿ ਵਿਆਕਰਨਿਕ ਭੇਦਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਿਖੇੜ ਨੂੰ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਦਰ-ਭਾਵ ਅਤੇ ਠਰ੍ਹਮੇ ਨਾਲ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਟਕੀ ਰੂਪ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸਹੀ-ਉਚਾਰਨ, ਦਬਾਅ, ਤਾਨ, ਗਤੀ ਅਤੇ ਸੌਖ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ-ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂ ਸੁਣੀ ਗਈ ਸਮਗਰੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸਰਾਮ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਚਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਵਿਸਮਿਕ, ਚਿੰਨ੍ਹ, ਆਦਿ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਿਕਨਿਕ, ਮੇਲਾ, ਤਿਉਹਾਰ, ਰੁੱਤ ਆਦਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੈਰੇ ਜਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਸ਼ਿਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੰਮ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਾਊਡ-ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਘੱਟ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਸਧਾਰਨ ਚਿੱਠੀ-ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।

- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਚਨਾਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਤਰਤੀਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਪੂਰਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ, ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਚਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਵਿਸਮਿਕ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਜੋੜਨੀ ਆਦਿ ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤ-ਰਚਨਾ, ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਆਦਿ ਰਾਹੀਂ ਅਜਿਹੇ ਮੌਕੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਕਿ ਉਹ ਪਿਕਨਿਕ, ਮੇਲਾ, ਤਿਉਹਾਰ, ਰੁੱਤ ਆਦਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਉੱਤੇ ਪੈਰੇ ਜਾਂ ਲੇਖ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰਚਨਾਤਮਿਕ ਅਭਿਆਸ ਲਈ ਸਰਲ-ਭਾਂਤ ਦੀ ਤੁਕਬੰਦੀ, ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਹਾਣੀ, ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਅਤੇ ਲੇਖ ਆਦਿ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਉਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ, ਵਚਨ, ਵਿਰੋਧਾਰਥਕ ਜਾਂ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ, ਗਲਤ ਜੋੜਾਂ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਧ ਰੂਪ ਲਿਖ ਸਕੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਹੋਏ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੁਹਾਵਰੇ ਤੇ ਅਖਾਣਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨਿਯਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖਣ ਲਈ ਕਹੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ ਸਤਰ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਮਹਾਨ ਸ਼ਖ਼ਸੀਅਤਾਂ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ, ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰੀ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਦ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਤੀ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੁਰ, ਤਾਲ ਅਤੇ ਲੈਅ ਪ੍ਰਤਿ ਆਕਰਸ਼ਨ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਸੰਗੀਤਿਕ ਸਮਝ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਰੋਚਕ ਕਹਾਣੀਆਂ, ਕਵਿਤਾਵਾਂ, ਅਤੇ ਲੇਖ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਖੁਦ ਵੀ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣ ਦਾ ਜਜ਼ਬਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਭੰਡਾਰ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੁੰਦਿਆਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾਈ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਨਿਖਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਤਤਕਰਾ

ਲੜੀ ਨੰ.	ਪਾਠ		ਲੇਖਕ	ਪੰਨਾ
1	ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ	ਕਵਿਤਾ	ਪ੍ਰੋ. ਜੋਗਾ ਸਿੰਘ	1
2	ਗਤਕਾ	ਲੇਖ	ਪ੍ਰਿੰ. ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ	7
3	ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ	ਕਵਿਤਾ	ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨੂਪੁਰੀ	14
4	ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਜੇ. ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ	20
5	ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ	ਕਹਾਣੀ	ਪ੍ਰੇਮ ਗੋਰਖੀ	27
6	ਆਓ ਰਲ੍ਹ-ਮਿਲ੍ਹ ਰੁੱਖ ਲਗਾਈਏ	ਕਵਿਤਾ	ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੇਆ	33
7	ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ	ਕਹਾਣੀ	ਜਸਬੀਰ ਭੁੱਲਰ	39
8	ਚਿੜੀਆ-ਘਰ	ਕਵਿਤਾ	ਡਾ. ਸਰਬਜੀਤ ਬੇਦੀ	46
9	ਸੁੰਢ ਤੇ ਹਲਦੀ	ਕਹਾਣੀ	ਡਾ. ਵਣਜਾਰਾ ਬੇਦੀ	54
10	ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ	ਕਵਿਤਾ	ਧਨੀ ਰਾਮ ਚਾਤ੍ਰਕ	64
11	ਚਿੜੀ, ਰੁੱਖ, ਬਿੱਲੀ ਤੇ ਸੱਪ	ਕਹਾਣੀ	ਬੀਬੀ ਸੁਖਵੰਤ ਕੌਰ ਮਾਨ	70
12	ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ	ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀ	ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੈਲਵੀ	78
13	ਫੁਲਕਾਰੀ-ਕਲਾ	ਲੇਖ	ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਵਿਰਕ	85
14	ਦਾਦੀ ਦੀ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ	ਕਵਿਤਾ	ਸਵਰਨ 'ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ'	94
15	ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ	ਲੇਖ	ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ	100
16	ਸਾਡਾ ਪਾਰਸ ਸਾਡਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ	ਇਕਾਂਗੀ	ਕੇਵਲ ਧਾਲੀਵਾਲ	106
17	ਹਿੰਦਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼	ਕਵਿਤਾ	ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ	117
18	ਕਹੀ ਹੱਸ ਪਈ	ਕਹਾਣੀ	ਡਾ. ਹਰਨੇਕ ਸਿੰਘ ਕਲੇਰ	123
19	ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ : ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਧੀਰ	132
20	ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲੜਾਈ	ਕਵਿਤਾ (ਬੈਂਤ-ਛੰਦ)	ਡਾ. ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜਾਚਕ	138
21	ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆ	ਕਹਾਣੀ	ਗੁਲ ਚੌਹਾਨ	143

ਪਾਠ-1

ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ

ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।
ਸਭ ਦੇਸਾਂ-ਪਰਦੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਉੱਚੀ ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ।
ਉੱਚੇ ਪਰਬਤ ਬਰਫਾਂ ਲੱਦੇ, ਖੜ੍ਹੇ ਜਿਉਂ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਢਾਣੀ।
ਇਸ ਦੇ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁੱਟਦਾ, ਚਾਂਦੀ ਰੰਗਾ ਪਾਣੀ।
ਇਸ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ, ਇਸ ਦੇ ਜੰਗਲ਼; ਹਰੇ-ਭਰੇ ਮੈਦਾਨ।
ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।
ਇਸ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਉੱਗਦੇ ਨੇ, ਮੋਤੀਆਂ ਵਰਗੇ ਦਾਣੇ।
ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਤਾਂ ਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਖਣ ਲੋਕ ਸਿਆਣੇ।

ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈਏ, ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਵਰਦਾਨ।
ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।

ਇੱਕ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਉੱਗੇ, ਬੂਟੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ।
ਪਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਘੁਲੇ-ਮਿਲੇ ਹਾਂ, ਪਾਣੀ ਜਿਵੇਂ ਸਰਾਂ ਦੇ।
ਹਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਵੰਡੀਏ, ਫੁੱਲਾਂ ਜਿਹੀ ਮੁਸਕਾਨ।
ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।

ਰਿਸ਼ੀਆਂ-ਮੁਨੀਆਂ, ਗੁਰੂਆਂ-ਪੀਰਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ।
ਇਸ ਦੇ ਜੋਧਿਆਂ ਨੇ ਜੱਗ ਉੱਤੇ, ਆਪਣੀ ਧਾਂਕ ਜਮਾਈ।
ਇੱਥੋਂ ਦੀ ਵਿੱਦਿਆ ਨੂੰ, ਵੀਰੋ! ਮੰਨਦਾ ਕੁੱਲ ਜਹਾਨ।
ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।
ਇਸ ਦੇ ਹਾਲੀ, ਇਸ ਦੇ ਪਾਲੀ, ਕਾਮੇ ਤੇ ਮਜ਼ਦੂਰ।
ਹੱਕ, ਸੱਚ ਦੀ ਕਰਨ ਕਮਾਈ, ਰਹਿਣ ਕੂੜ ਤੋਂ ਦੂਰ।
ਇਸ ਦਾ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਭਰੂ ਬਾਂਕਾ, ਹਰ ਮੁਟਿਆਰ ਰਕਾਨ।
ਮੇਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ! ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ।

ਔਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਲੱਦੇ	:	ਭਰੇ	ਢਾਣੀ	:	ਟੋਲੀ
ਵਰਦਾਨ	:	ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ	ਸਰਾਂ	:	ਸਰੋਵਰ
ਧਾਂਕ	:	ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਜਾਂ ਸੁਹਰਤ	ਹਾਲੀ	:	ਹਲ ਵਾਹੁਣ ਵਾਲੇ
ਕਾਮੇ	:	ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ	ਕੂੜ	:	ਝੂਠ
ਚਸ਼ਮਿਆਂ	:	ਪਾਣੀ ਦੇ ਝਰਨਿਆਂ	ਜੋਧਿਆਂ	:	ਯੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ
ਪਾਲੀ	:	ਪਸ਼ੂ ਚਾਰਨ ਵਾਲੇ	ਗੱਭਰੂ	:	ਨੌਜਵਾਨ ਮੁੰਡੇ
ਮੁਟਿਆਰ	:	ਨੌਜਵਾਨ ਲੜਕੀ	ਰਕਾਨ	:	ਸੁਚੱਜੀ ਅਤੇ ਸਿਆਣੀ ਕੁੜੀ
ਬਾਂਕਾ	:	ਬਣ-ਠਣ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਮੁੰਡਾ			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 29 ਰਾਜ ਹਨ।
- ਭਾਰਤ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਿੱਲੀ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਝੰਡਾ ਤਿਰੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਤਿੰਨ ਰੰਗ (ਕੇਸਰੀ, ਸਫ਼ੈਦ, ਹਰਾ) ਹਨ।

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ :

- (1) ਦੇਸਾਂ-ਪਰਦੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੈ ?
- (2) ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੇ ਚਸ਼ਮਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁੱਟਦਾ ਪਾਣੀ ਕਿਹੋ-ਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ?
- (3) ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਨਵੀਂ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੀ ਵੰਡਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਗਾਓ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- (1) ਅਸੀਂ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਸੀਸ ਕਿਉਂ ਨਿਵਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ?

.....

.....

.....

- (2) ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਪਰਦੇਸ .....
ਚਾਂਦੀ .....

ਵਿੱਦਿਆ .....

ਬਾਗ਼ .....

ਜੋਧੇ .....

ਸ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਕੋਈ 10 ਨਾਂਵ ਚੁਣੋ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ:

1.	2.	3.	4.

5.	6.	7.	8.

9.	10.

ਹ. ਸਤਰਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋ:

ਇੱਕ ਬਾਗ਼ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਉੱਗੇ, ਬੂਟੇ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ।

.....

ਰਿਸ਼ੀਆਂ-ਮੁਨੀਆਂ, ਗੁਰੂਆਂ, ਪੀਰਾਂ, ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਾਨ ਵਧਾਈ।

.....

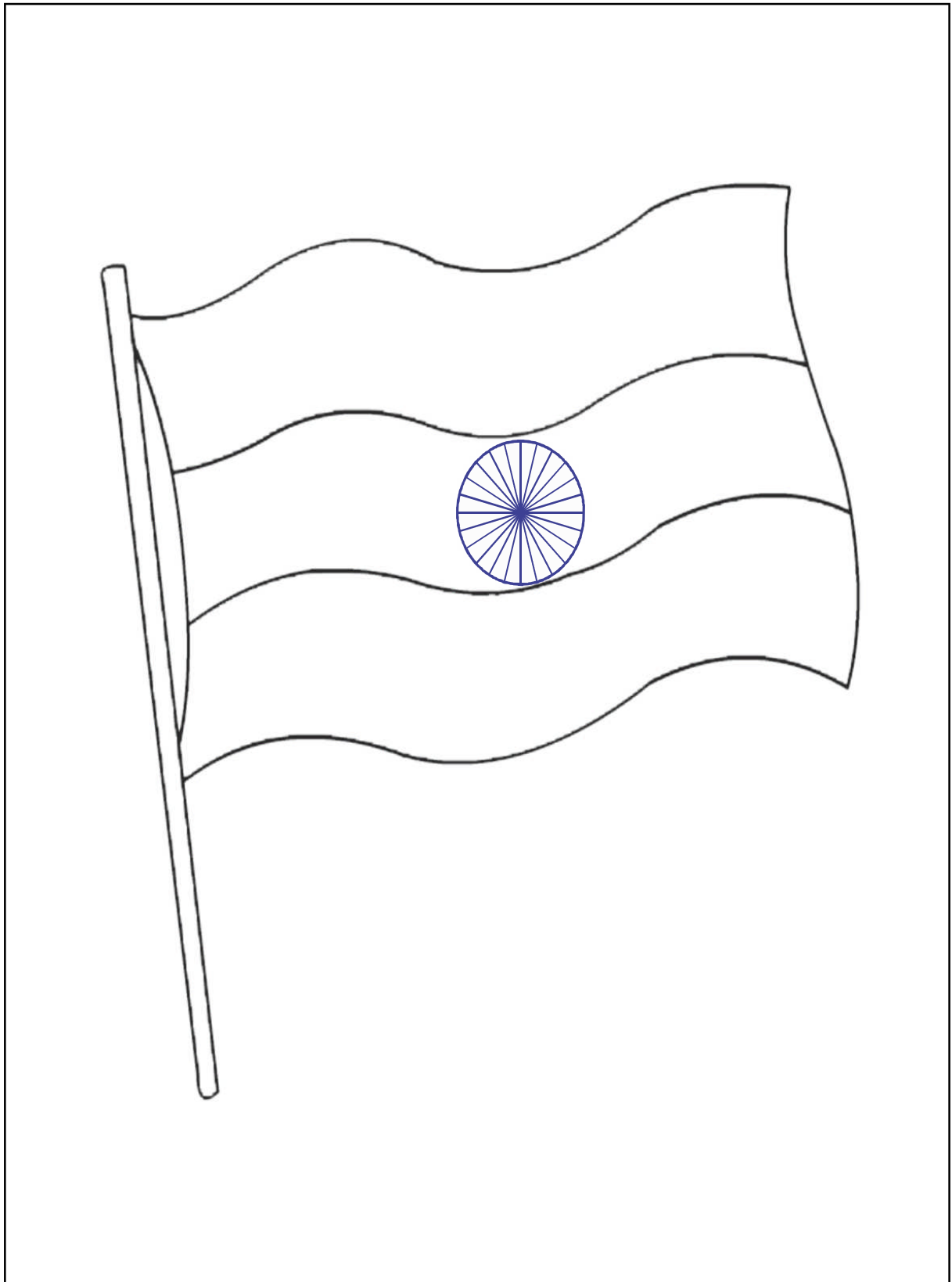
ਕ. ਕਵਿਤਾ ਦੇ ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੋਲ-ਲਿਖਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ:

ਜਿਵੇਂ: ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ	.....	.....

.....	.....	.....

.....	.....	.....

ਖ. ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਝੰਡੇ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਭਰੋ ।

ਗ. ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ/ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੋ।

ਸੇਵਾ ਵਿਖੇ

ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ/ਅਧਿਆਪਕਾ ਜੀ,
ਸਰਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ,
.....।

ਵਿਸ਼ਾ : ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਸੰਬੰਧੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ/ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੀ,

ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੱਲ੍ਹ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਘਰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ ਹੀ ਤੇਜ਼ ਬੁਖਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਦਵਾਈ ਲੈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਪਰ ਅੱਜ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਬੋੜਾ ਬੁਖਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਅੱਜ ਸਕੂਲ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ/ਸਕਦੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਅੱਜ ਮਿਤੀ _____ ਅਪਰੈਲ, 20____ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਧੰਨਵਾਦ ਸਹਿਤ,

ਆਪ ਜੀ ਦਾ/ਦੀ ਆਗਿਆਕਾਰੀ,

ਮਿਤੀ : _____ ਅਪਰੈਲ, 20____

.....,

ਰੋਲ ਨੰਬਰ .....,

ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪੰਜਵੀਂ।

ਪਾਠ-2

ਗਤਕਾ

ਗਤਕਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਹੁਨਰ ਹੈ। ਇਹਦੇ ਰਾਹੀਂ ਵਿਰੋਧੀ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੈਨਿਕਾਂ ਲਈ ਗਤਕਾ ਸਿੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਜਪਾਨ ਦੀ ਖੇਡ ਕਰਾਟੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਗਿਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦਾ ਗਤਕਾ ਵੀ ਬਚਾਅ ਵਾਲੀ ਖੇਡ ਹੈ।

ਗਤਕਾ ਗਦਾ-ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ। ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਸਕੂਲਾਂ-ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਤਕਾ ਖੇਡਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ‘ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ’ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਧੀਨ ਗਤਕਾ-ਖੇਡ ਦੇ ਮੁੱਡਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਨੇ ਗਦਾ-ਯੁੱਧ ਦਾ ਮਾਹਰ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਗਤਕਾ ਖੇਡਣਾ ਸਿੱਖੇ। ਗਤਕੇ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਡੰਡੇ-ਸੋਟੀਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਕੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਚਲਾਉਣ ਤੱਕ ਹੈ। ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਖੇਡ ਫ੍ਰੈਂਸਿੰਗ ਗਤਕੇ ਦਾ ਹੀ ਸੁਧਰਿਆ ਰੂਪ ਹੈ।

ਗਤਕੇ ਵਿੱਚ ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਹੱਥ ਲੰਮਾ ਡੰਡਾ ਤੇ ਛੋਟੀ ਢਾਲ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਡੰਡੇ ਉੱਤੇ ਚੰਮ ਦਾ ਖੋਲ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਗਤਕਾ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫਰੀ (ਛੋਟੀ ਢਾਲ) ਲੈ ਕੇ ਦੋ ਜਣੇ ਆਪੋ ਵਿੱਚ ਖੇਡਦੇ ਹਨ।

ਫਾਰਸੀ ਦਾ 'ਖੁਤਕਾ' ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਗਤਕਾ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਾਂਗ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਸਤਾਦੀ-ਸ਼ਗਿਰਦੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਗੱਤਕਾ ਉਸਤਾਦਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਖਾੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮਾਪੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਤਕਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਉਸਤਾਦਾਂ ਕੋਲ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਉਸਤਾਦ ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਭੁਜੰਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭੁਜੰਗੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਨੇਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ, ਬਜ਼ੁਰਗ, ਔਰਤ ਤੇ ਨਿਤਾਣੇ ਉੱਤੇ ਵਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਢਾਲ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਾਦੀ ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਖੁਰਾਕ ਖਾਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ।

ਖੇਡ-ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਅਮਲੀ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁੱਸੇ ਗਰਮਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹਦੇ ਲਈ ਡੰਡ-ਬੈਠਕਾਂ ਤੇ ਅਖਾੜੇ ਦੁਆਲੇ ਦੌੜਾਂ ਲਾਉਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰ ਕੇ ਹਥਿਆਰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜਨ, ਪੈਂਤੜਾ ਲੈਣ, ਵਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰੋਕਣ ਦੇ ਦਾਅ-ਪੇਚ ਸਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਾਬਲੇ ਇਕੱਲੇ-ਇਕੱਲੇ ਦੇ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਟੋਲੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ ਗਤਕੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕੇਂਦਰ ਸਨ। ਹੋਲੇ-ਮਹੱਲੇ ਸਮੇਂ ਗਤਕੇ ਦੇ ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਡ ਦਾ ਇੱਕ ਫਾਇਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਚੰਗੀ ਖੇਡ ਵਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਜਰਨੈਲ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਆ ਇੰਝ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜ਼ਰੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੀ।

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਕੁਝ ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਤਕਾ ਖੇਡਣ ਦੀ ਸਿਖਲਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਨਰ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰਦਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਹੁਣ ਔਰਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦੀ ਇਹ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਖੇਡ ਹੁਣ ਨਗਰ-ਕੀਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਖੇਡ-ਸਮਾਗਮਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਕੋਈ ਗਤਕਾਬਾਜ਼ ਕਿਸੇ ਪੇਂਡੂ ਖੇਡ-ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੇਡ ਦੇ ਜੌਹਰ ਵਿਖਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦਰਸ਼ਕ ਵਿੱਸਰ ਰਹੀ ਖੇਡ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਖੇਡ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਭੂਗੋਲਿਕ ਸਥਿਤੀ ਖਾਸ ਸੀ। ਥਲ ਰਾਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਮਲਾਵਰ ਇੱਥੋਂ ਲੰਘਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਆਤਮ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਹਰੇਕ ਦੀ ਲੋੜ ਬਣ ਗਈ। ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਗਤਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਇਸ ਲੋੜ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਵਿੱਦਿਅਕ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਅਧੀਨ ਗਤਕੇ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਮੁਕਾਬਲੇ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਜੰਗੀ ਹੁਨਰ	: ਯੁੱਧ ਦੀ ਮੁਹਾਰਤ		
ਸ਼੍ਰੇਯੋਕਿਆ	: ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਆਪ ਕਰਨਾ		
ਗਦਾ-ਯੁੱਧ	: ਗੁਰਜ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਯੁੱਧ		
ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ	: ਜਿੱਥੇ ਉਚੇਰੀ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,		
ਫਰੀ	: ਛੋਟੀ ਢਾਲ		
ਉਸਤਾਦ	: ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ/ ਅਧਿਆਪਕ		
ਸ਼ਗਿਰਦ	: ਸਿੱਖਣ ਵਾਲਾ/ ਸਿਖਿਆਰਥੀ		
ਅਖਾੜੇ	: ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਸਥਾਨ		
ਭੁਜੰਗੀ	: ਗਤਕੇ ਦਾ ਸਿਖਿਆਰਥੀ		
ਪੈਂਤੜਾ ਲੈਣਾ	: ਹਾਲਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ		
ਨਜ਼ਰੀ ਚੜ੍ਹਨਾ	: ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ		
ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ	: ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਣ ਵਾਲੀ		
ਚਾਲ-ਚਲਣ	: ਚਰਿੱਤਰ	ਨੇਕ	: ਚੰਗਾ
ਨਿਤਾਣੇ	: ਕਮਜ਼ੋਰ	ਢਾਲ ਬਣਨਾ	: ਰੱਖਿਆ ਕਰਨੀ
ਜੁੱਸੇ	: ਸਰੀਰ	ਦਾਅ-ਪੇਚ	: ਢੰਗ-ਤਰੀਕੇ
ਜੌਹਰ	: ਕਮਾਲ	ਵਿੱਸਰ ਰਹੀ	: ਗੁਆਚ ਰਹੀ
ਪਿਛੋਕੜ	: ਇਤਿਹਾਸ	ਥਲ	: ਜ਼ਮੀਨ
ਭੂਗੋਲਿਕ	: ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ	ਆਤਮ-ਸੁਰੱਖਿਆ	: ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਗਤਕੇ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੋਈ।
- ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ ਗਤਕੇ ਦੇ ਵੱਡੇ ਕੇਂਦਰ ਸਨ।
- ਗਤਕਾ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਭੁਜੰਗੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਗਤਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਆਤਮ-ਸੁਰੱਖਿਆ ਕਾਰਨ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ।
- ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਖੇਡ 'ਫੈਂਸਿੰਗ' ਗਤਕੇ ਦਾ ਹੀ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ।

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਤੁਸੀਂ ਗਤਕਾ ਖੇਡਦਿਆਂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ?
- (2) ਇਹ ਖੇਡ ਹੁਣ ਕਿਹੜੇ ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ?
- (3) ਇਹ ਖੇਡ ਉਲੰਪਿਕ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਖੇਡ ਦਾ ਸੁਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਰੂਪ ਹੈ ?
- (4) ‘ਖੁਤਕਾ’ ਕਿਹੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ?

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- (1) ਗਤਕਾ ਖੇਡ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਆਈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹਨਰ ਹੈ ?
 .....
 .....
 .....
- (2) ਗਤਕਾ ਖੇਡਣ ਸਮੇਂ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਹਥਿਆਰ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?
 .....
 .....
 .....
- (3) ਗਤਕੇ ਦਾ ਉਸਤਾਦ ਗਤਕਾ ਸਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ?
 .....
 .....
 .....

(4) ਗਤਕੇ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਿਡਾਰੀ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

(5) ਗਤਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕੇਂਦਰ ਕਿਹੜੇ ਹਨ ?

.....

.....

.....

(6) ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਗਤਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਕਿੱਥੇ-ਕਿੱਥੇ ਖੇਡੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਠੀਕ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣ ਕੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:

1. ਗਤਕਾ _____ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ।
2. ਕੁਸ਼ਤੀ ਵਾਂਗ ਇਸ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਵੀ _____ ਚੱਲਦੀ ਹੈ।
3. ਉਸਤਾਦਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ _____ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
4. ਉਸਤਾਦ ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ _____ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
5. ਹੁਣ _____ ਵੀ ਇਹ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ ਖੇਡ ਹੈ।
6. _____ ਦੀ ਇਹ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ ਖੇਡ ਹੈ।

(ਅਖਾੜੇ, ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘਾਂ, ਗਦਾ-ਯੁੱਧ, ਔਰਤਾਂ, ਉਸਤਾਦੀ-ਸ਼ਗਿਰਦੀ, ਭੁਜੰਗੀ)

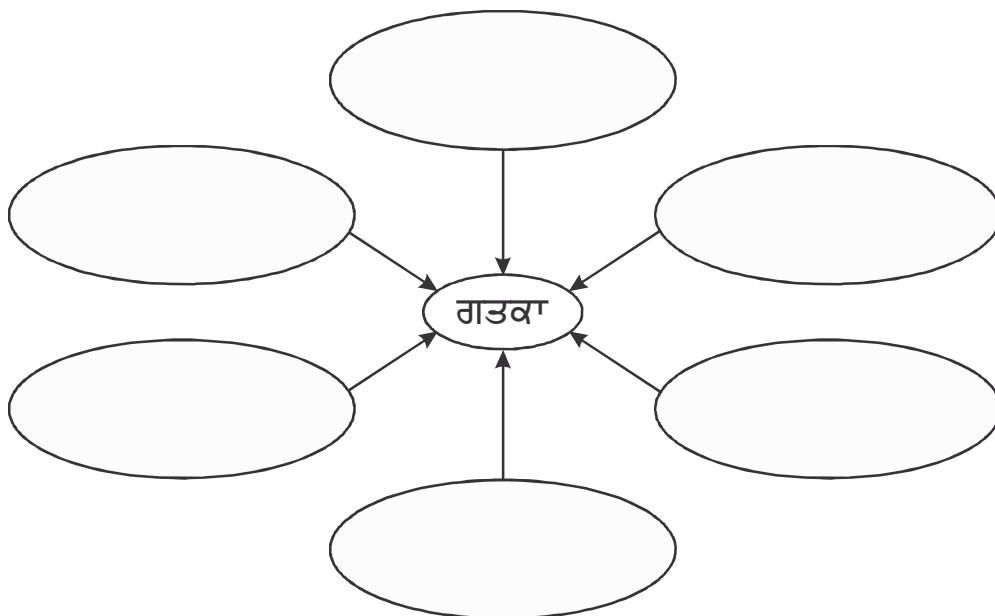
ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਮ ਨਾਂਵ 'ਤੇ ਗੋਲਾ ਲਾਓ ਅਤੇ ਖਾਸ ਨਾਂਵ 'ਤੇ ਸਹੀ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ।

ਗੁਰੂ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਜੀ	ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ	ਸੈਨਿਕ
ਜਪਾਨ	ਸਕੂਲ	ਮੁੰਡੇ
ਢਾਲ	ਕੁੜੀਆਂ	ਕਾਲਜ
ਬੱਚੇ	ਭੁਜੰਗੀ	ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ
ਜਰਨੈਲ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਨਲੂਆ	ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ	ਮਰਦ
ਪੰਜਾਬ		

ਹ. ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਲੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੋ:

ਭੂਗੋਲਕ	_____	ਭੁਝੰਗੀ	_____
ਸਖਲਾਈ	_____	ਯੂਨੀਵਰਸਟੀ	_____
ਓਲੰਪਕ	_____	ਪਛੋਕੜ	_____

ਕ. ਗਤਕੇ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ (ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ) :

ਖ. ਕਿਸੇ ਸਮਾਗਮ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀ ਗਈ ਗਤਕੇ ਦੀ ਖੇਡ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ।

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਉਚਾਰਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਆਮ-ਨਾਂਵ ਅਤੇ ਖਾਸ ਨਾਂਵ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪਾਠ - 3

ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ

ਚੇਤ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ,
ਕਣਕੀਂ ਸੋਨਾ ਮੜ੍ਹਦਾ ਹੈ।
ਵਿਸਾਖ, ਵਿਸਾਖੀ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ,
ਦਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।
ਜੇਠ ਮਹੀਨਾ ਲੂਆਂ ਦਾ,
ਪਾਣੀ ਸੁੱਕਦਾ ਖੂਹਾਂ ਦਾ।
ਹਾੜ੍ਹ ਮਹੀਨਾ ਤਪਦਾ ਹੈ,
ਸਾਨੂੰ ਅੰਦਰੇ ਰੱਖਦਾ ਹੈ।
ਸਾਵਣ ਬੱਦਲ ਵੱਸਦੇ ਨੇ,
ਅੰਬ-ਜਮੋਏ ਰਸਦੇ ਨੇ।

ਭਾਦੋਂ ਧੁੱਪਾਂ ਕਹਿਰ ਦੀਆਂ,
 ਝੜੀਆਂ ਕਈ-ਕਈ ਪਹਿਰ ਦੀਆਂ।
 ਅੱਸੂ ਮਾਹ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ,
 ਨਾ ਗਰਮੀ ਹੈ, ਨਾ ਪਾਲਾ ਹੈ।
 ਕੱਤਕ ਵੰਡੇ ਚਾਨਣੀਆਂ,
 ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿ ਮਾਣਨੀਆਂ।
 ਮੱਘਰ ਨੂੰ ਗਲ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ,
 ਕੋਟ-ਸ਼ੈਟਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ।
 ਪੋਹ ਵਿੱਚ ਪਾਲਾ ਖੇਸੀ ਦਾ,
 ਧੂਣੀਆਂ ਲਾ-ਲਾ ਸੇਕੀਦਾ।
 ਮਾਘ ਨਜ਼ਾਰੇ ਧੁੱਪਾਂ ਦੇ,
 ਪੱਤੇ ਝੜਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ।
 ਫੱਗਣ ਫੁੱਲ ਖਿੜਾਉਂਦਾ ਹੈ,
 ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ।
 ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜੋ,
 ਗੱਲ ਸਿਆਣੀ ਕਰਦੇ ਉਹ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਲੂਆਂ	:	ਗਰਮ ਹਵਾਵਾਂ	ਵੱਸਦੇ	:	ਵਰ੍ਹਦੇ
ਜਮੋਏ	:	ਜਾਮਣ ਦੇ ਫਲ ਦੀ ਕਿਸਮ	ਕਹਿਰ	:	ਮੁਸੀਬਤ
ਝੜੀਆਂ	:	ਲਗਾਤਾਰ ਪੈਣ ਵਾਲਾ ਮੀਂਹ	ਮਾਹ	:	ਮਹੀਨਾ
ਪਹਿਰ	:	ਚੌਵੀ ਘੰਟਿਆਂ (ਦਿਨ-ਰਾਤ) ਦਾ ਅੱਠਵਾਂ ਹਿੱਸਾ			
ਨਿਰਾਲਾ	:	ਵੱਖਰਾ/ਅਨੋਖਾ	ਭਾਉਂਦਾ	:	ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ
ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ	:	ਬਾਰਾਂ ਮਹੀਨੇ			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ 12 ਦੇਸੀ ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਲੋਹੜੀ ਪੋਹ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਮਾਘੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
- ਦੇਸੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚੇਤ ਪਹਿਲਾ ਅਤੇ ਫੱਗਣ ਆਖਰੀ ਮਹੀਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਵਿਸਾਖੀ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ?
- (2) ਬਾਰਾਂਮਾਹਾ ਦਾ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ ?
- (3) ਫੱਗਣ ਮਹੀਨਾ ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਸੁਣਾਓ।

ਅ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਅੱਸੂ ਮਾਹ ਨਿਰਾਲਾ ਹੈ, ... ਧੁਣੀਆਂ ਲਾ-ਲਾ ਸੇਕੀਦਾ।

- (1) ਅੱਸੂ ਮਹੀਨੇ ਮੌਸਮ ਕਿਹੋ-ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- (2) ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਚਾਨਣੀਆਂ ਰਾਤਾਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣਦੇ ਹਾਂ ?

.....

.....

.....

(3) ਕੋਟ-ਸ਼ੈਟਰ ਕਿਸ ਮਹੀਨੇ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ?

.....

.....

.....

(4) ਪੋਹ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਠੰਢ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੋਲ-ਲਿਖਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ:

ਲੂਆਂ	.....	.....	.....
	.....	.....	.....
	.....	.....	.....

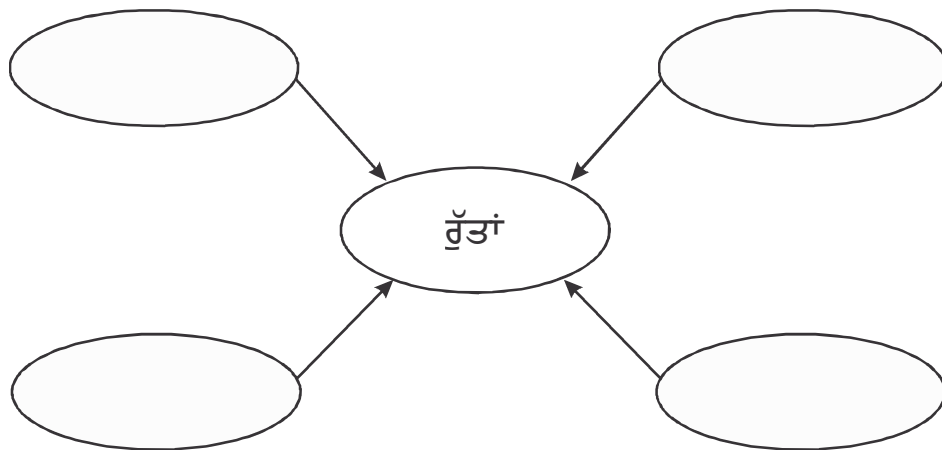
ਸ. ਦੇਸੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ:

ਚੇਤ	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....
.....	.....	.....	.....

ਹ. ਸਤਰਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰੋ:

1. ਵਿਸਾਖ, ਵਿਸਾਖੀ ਨ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ...
2. ਭਾਦੋਂ ਧੁੱਪਾਂ ਕਹਿਰ ਦੀਆਂ, ...
3. ਪੋਹ ਵਿੱਚ ਪਾਲਾ ਖੇਸੀ ਦਾ, ...
4. ਫੱਗਣ ਫੁੱਲ ਖਿੜਾਉਂਦਾ ਹੈ, ...

ਕ. ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ (ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ):

ਗ. ਦੇਸੀ ਮਹੀਨੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਣ ਕਰੋ:

ਚੇਤ	ਅਕਤੂਬਰ-ਨਵੰਬਰ
ਵਿਸਾਖ	ਜੂਨ-ਜੁਲਾਈ
ਜੇਠ	ਦਸੰਬਰ-ਜਨਵਰੀ
ਹਾੜ	ਜੁਲਾਈ-ਅਗਸਤ
ਸਾਵਣ	ਮਾਰਚ-ਅਪਰੈਲ
ਭਾਦੋਂ	ਅਪਰੈਲ-ਮਈ
ਅੱਸੂ	ਨਵੰਬਰ-ਦਸੰਬਰ
ਕੱਤਕ	ਜਨਵਰੀ-ਫਰਵਰੀ
ਮੱਘਰ	ਸਤੰਬਰ-ਅਕਤੂਬਰ
ਪੋਹ	ਫਰਵਰੀ-ਮਾਰਚ
ਮਾਘ	ਅਗਸਤ-ਸਤੰਬਰ
ਫੱਗਣ	ਮਈ-ਜੂਨ

ਖ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ✓ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ:-

ਬੱਦਲ	☐	ਬਦਲ	☐	ਬੱਦਲ	☐
ਅੰਮ	☐	ਅੰਬ	☐	ਅੰਬ	☐
ਨਜ਼ਾਰੇ	☐	ਨਜਾਰੇ	☐	ਨਿਜਾਰੇ	☐
ਫੱਗਣ	☐	ਫੱਗਣ	☐	ਫੱਗਨ	☐

ਪਾਠ-4

ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ

ਸ. ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਰੇਲਵੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਇੱਕ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ। ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਦਾ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜ-ਛੇ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਖਾਲਸਾ ਕੇਂਦਰੀ ਯਤੀਮਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸ਼ਹਿਰ ਉਦਯੋਗਿਕ, ਵਪਾਰਿਕ ਅਤੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਤਰੱਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉੱਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਆ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਦਾ ਖ਼ੂਨੀ ਸਾਕਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਪੰਜ ਸੌ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਨਾਲ ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਬੜਾ ਡੂੰਘਾ ਅਸਰ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਭਾਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਸਾਕੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਲੈ ਕੇ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਨੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭੇ ਅਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਮਦਨ ਲਾਲ ਢੀਂਗਰੇ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਤੋਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਨਕਲਾਬੀ ਜੋਸ਼ ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੱਟ-ਵੱਧ ਹੀ ਦੱਸਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਕਸ਼ਮੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਇੰਗਲੈਂਡ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਦਾ ਸਾਕਾ ਉਸ ਨੂੰ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੈਣ ਦੇ ਰਿਹਾ।

ਉਹ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਕਤਲੇਆਮ ਦੇ ਅਸਲ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰ ਸਰ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਕੋਲੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।

ਅਖੀਰ 1940 ਈ. ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦਿਨ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਇੱਕ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲਵੇਗਾ। ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ ਜਾਪਿਆ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। ਅਜੇ ਮੀਟਿੰਗ ਖ਼ਤਮ ਹੀ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਲੁਕੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਸਤੌਲ ਕੱਢਿਆ ਤੇ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਖ਼ਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੀ ਡਟਿਆ ਖੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ। ਹਾਲਾਂ ਵੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕਈ ਗੋਲੀਆਂ ਬਾਕੀ ਸਨ ਤੇ ਇੱਕ ਚਾਕੂ ਵੀ ਸੀ। ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਉੱਥੋਂ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਨਾਲ਼ ਏਨਾ ਸਹਿਮ ਛਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੁਲਿਸ-ਇਨਸਪੈਕਟਰ ਨੇ ਵੀ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਡਰਦਿਆਂ-ਡਰਦਿਆਂ ਗਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ।

ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਘਟਨਾ ਬਦਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਸਜ਼ਾ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਬੜੀ ਦਲੇਰੀ ਨਾਲ਼ ਬਿਆਨ ਦਿੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਫਾਂਸੀ ਉੱਤੇ ਝੂਲ ਜਾਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਂਗਾ।”

ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੂਰਮੇ ਇਨਕਲਾਬੀ ਨੂੰ ਇਸੇ ਜੁਰਮ ਬਦਲੇ ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਦਿਹਾਂਤ : ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣੀ

ਤਰੱਕੀ : ਵਾਧਾ ਹੋਣਾ

ਯਤੀਮਖ਼ਾਨੇ : ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੱਚੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ

ਉਦਯੋਗਿਕ : ਜਿੱਥੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਸਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਖ਼ਾਨੇ ਹੋਣ

ਵਪਾਰਿਕ : ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਨਾਲ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ

ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ : ਚੇਤੰਨਤਾ

ਖ਼ੁਨੀ ਸਾਕਾ ਵਾਪਰਨਾ : ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਤਲ ਹੋਣੇ

ਕਤਲੇਆਮ : ਬੇਕਸੂਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣਾ

ਭਾਰ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪੈਣਾ : ਮਨ 'ਤੇ ਬੋਝ ਰਹਿਣਾ

ਚਾਅ ਨਾਲ਼ ਨੱਚਣਾ : ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ

ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ : ਮਨ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾ ਲੈਣਾ

ਸਹਿਮ ਛਾ ਜਾਣਾ : ਡਰ ਜਾਣਾ

ਸੁਨਹਿਰੀ ਮੌਕਾ: ਦੁਕਵਾਂ ਸਮਾਂ

ਦਲੇਰੀ : ਹਿੰਮਤ, ਬਹਾਦਰੀ

ਸੂਰਮੇ : ਬਹਾਦਰ

ਜੁਰਮ : ਕਸੂਰ

ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ : ਕਿਸੇ ਦਾਅ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ

ਫਾਂਸੀ ਉੱਤੇ ਝੂਲ ਜਾਣਾ : ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵਾਰ ਦੇਣਾ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ 26 ਦਸੰਬਰ, 1899 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਸੁਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਰਾਇਣ ਕੌਰ ਸਨ।
- ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਸੀ। ਯਤੀਮਖਾਨੇ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 31 ਜੁਲਾਈ, 1940 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਲੰਦਨ 'ਚ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ ?
- (2) ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ?
- (3) ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਬਾਰੇ ਕਦੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ?
- (4) ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚੱਲਣ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਿਹਾ ?

ਅ. ਪਾਠ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- ਉਹ ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚ ..... ਡਰਦਿਆਂ ਗਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ।

- (1) ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ ਦੇ ਕਤਲੇਆਮ ਦਾ ਅਸਲ ਜ਼ੰਮੇਵਾਰ ਕੌਣ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- (2) ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

(3) ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਗੋਲੀ ਮਾਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਸ਼ਹੀਦ ਊਧਮ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਆਏ ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੋਲ-ਲਿਖਤ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ:

ਜਿਵੇਂ:-ਦਿਹਾਂਤ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਸ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੁਮਣੇ ✓ (ਸਹੀ) ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ:

1. ਇੰਗਲੈਂਡ	☐	ਇਗਲੈਂਡ	☐	ਇੰਗਲੈਂਡ	☐
2. ਜਲਿਆਂਵਾਲਾ	☐	ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲਾ	☐	ਜਲ੍ਹੀਆਂਵਾਲਾ	☐
3. ਸੁਨਹਿਰੀ	☐	ਸੁਨਹਰੀ	☐	ਸੁਨਿਹਰੀ	☐
4. ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ	☐	ਗਰਿਫਤਾਰ	☐	ਗਰਿਫਤਾਰ	☐
5. ਪਸਤੌਲ	☐	ਪਿਸਤੌਲ	☐	ਪਸਤੌਲ	☐

ਹ. ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

1. ਖੂਨੀ ਸਾਕਾ ਵਾਪਰਨਾ (ਵੱਡੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਤਲੇਆਮ ਹੋਣਾ):

.....
 .....

2. ਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ (ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ):

.....
 .....

3. ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ (ਦਾਅ ਲਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ):

.....
 .....

4. ਫਾਂਸੀ ਉੱਤੇ ਝੂਲ ਜਾਣਾ (ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਵਾਰ ਦੇਣਾ):

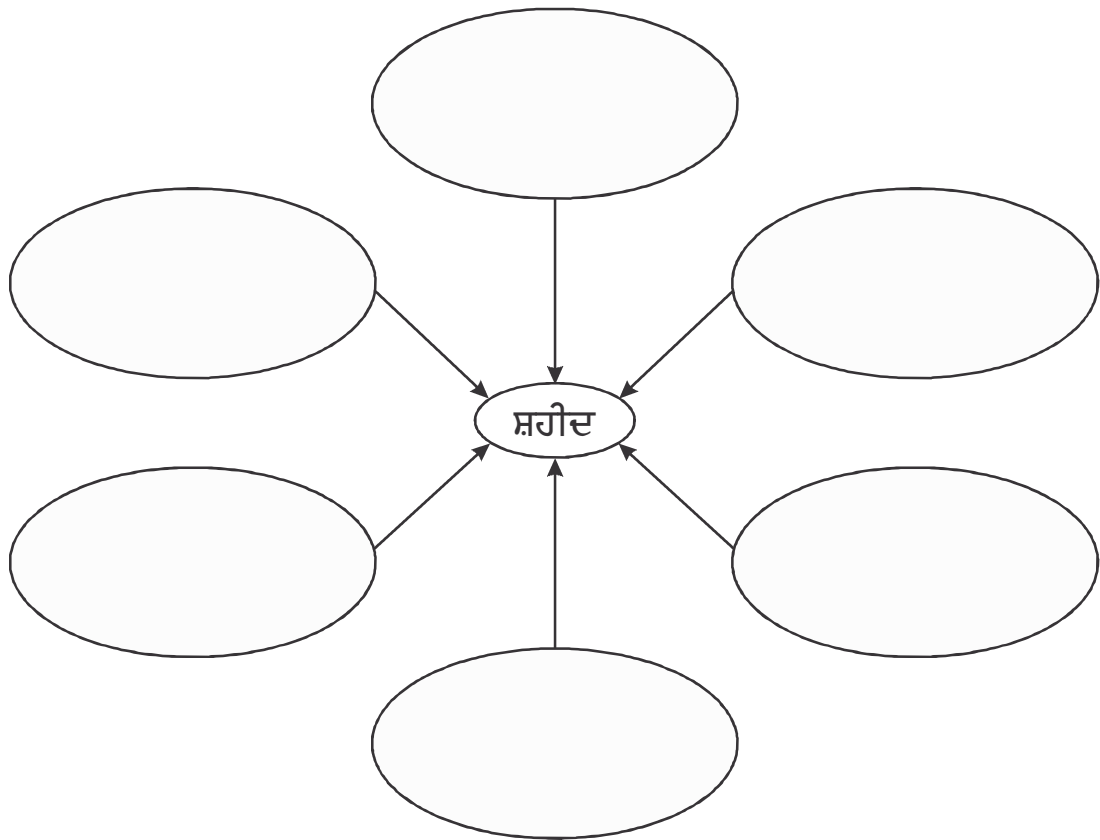
.....
 .....

ਕ. ਠੀਕ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣ ਕੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:

1. ਉਧਮ ਸਿੰਘ ਰੇਲਵੇ ਫਾਟਕ ਦੇ ਇੱਕ ..... ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ।
2. ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ..... ਦਾ ਖੂਨੀ ਸਾਕਾ ਵਾਪਰਿਆ।
3. ਉਧਮ ਸਿੰਘ ..... ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ।
4. ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਉਹ ..... ਨੂੰ ਕਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
5. ਮੈਂ ਮਾਈਕਲ ਉਡਵਾਇਰ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਆਪਣਾ ..... ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ।

(ਜਲ੍ਹਿਆਂਵਾਲੇ ਬਾਗ਼, ਉਡਵਾਇਰ, ਚੌਕੀਦਾਰ, ਫ਼ਰਜ਼, ਸ਼ਹੀਦ ਭਗਤ ਸਿੰਘ)

ਖ. ਕੋਈ ਪੰਜ ਕੌਮੀ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ (ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ):

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ/ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੋ।

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ਪਾਠ-5

ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ

ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁਰਸੀ ਉੱਪਰ ਬੈਠਾ ਇੱਕ-ਟੱਕ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਸਕੂਟਰ, ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਆਦਿ ਠੀਕ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਮਿਸਤਰੀ ਸੀ। ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਦਾ ਸਕੂਟਰ ਠੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕੁੰਦਨ ਉੱਪਰ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਸ ਵੱਲ ਵੇਖ ਕੇ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ, “ਇਕੱਠੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੇ ਹਾਂ, ਇੱਕੋ-ਜਿੰਨੀ ਉਮਰ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ ਹੀ ਇੱਕੋ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਘਰ ਸਨ।”

ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਦਾ ਚੇਤਾ ਬਹੁਤ ਪਿੱਛੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਇਆ। ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਤੇ ਦੇਖਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਮਿਲ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਨਾ ਆਉਣ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ, “ਕੁੰਦਨ, ਤੂੰ ਸਕੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ, ਯਾਰ! ਕੀ ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਨਹੀਂ ?”

“ਛੱਡ ਯਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਏ, ‘ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।’ ਮੈਨੂੰ ਚਾਚੇ ਨੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟਰਾਂ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।” ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ਼ ਬੋਲਿਆ ਸੀ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕੁੰਦਨ ਦੀ ਗੱਲ ਬਹੁਤੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੱਗੀ। ਫਿਰ ਉਹ ਕਦੇ-ਕਦਾਈਂ ਆਉਂਦੇ - ਜਾਂਦੇ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਜਾਂ ਮਿਲ ਲੈਂਦਾ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਕੁੰਦਨ ਸਕੂਟਰ ਉੱਤੇ ਪਿੰਡ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ, “ਹੈਂ ! ਕੁੰਦਨ ਕੋਲ ਸਕੂਟਰ ? ਉਹ ਭੱਜਿਆ-ਭੱਜਿਆ ਕੁੰਦਨ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦਾ ਬੋਲਿਆ, “ਕੁੰਦਨ, ਇਹ ਤੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਲਿਆਇਐ ? ਯਾਰ ! ਇਹ ਤੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਾ ਲਿਆ ? ਹਾਏ ! ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਬੜਾ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਐ, ਬਈ !”

“ਲੈ, ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਵਾਲੀ ਕੀ ਗੱਲ ਐ ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲਿਆ ਸੀ।” ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਕੁੰਦਨ ਦਾ ਚਿਹਰਾ ਜੋਸ਼ ਨਾਲ਼ ਲਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਕੁੰਦਨ ਤਾਂ ਵਾਪਸ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਬੜਾ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਰਾਤੀਂ ਵੀ ਕੁੰਦਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਆਪਣਾ ਮਨ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲਾ ਸਕਿਆ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਕੁੰਦਨ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਹੀ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬ-ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਕੁੰਦਨ ਤੇ ਕਦੇ ਕੁੰਦਨ ਦਾ ਸਕੂਟਰ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ। ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਿਆ ਰਿਹਾ।

ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੀ ਇਹ ਹਾਲਤ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਫ਼ਿਕਰ ਨਾਲ਼ ਪੁੱਛਿਆ, “ਪੁੱਤਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ! ਕੀ ਗੱਲ, ਬੜਾ ਉੱਖੜਿਆ-ਉੱਖੜਿਆ ਤੇ ਬੇਚੈਨ ਜਿਹਾ ਲੱਗਦੈਂ, ਤੂੰ ?”

ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਟਾਲਣਾ ਚਾਹਿਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਗਈ, “ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਉਲਝਣ ਕਦੇ ਦਬਾ ਕੇ ਨਾ ਰੱਖੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ਼ ਸਾਂਝੀ ਕਰਨ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।” ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, “ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਬੱਸ, ਮੈਂ ਇਸ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ।”

ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਲੱਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਉੱਚੀ ਵਿੱਦਿਆ ਦਿਵਾਉਣ ਬਾਰੇ ਬਹੁਤ ਸੁਫਨੇ ਦੇਖੇ ਸਨ ਪਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ ਇਹ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਇਉਂ ਹੈਰਾਨ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਇਕਦਮ ਬੋਲੇ, “ਬੇਟਾ, ਇਹ ਤੂੰ ਕੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਏਂ ?”

“ਠੀਕ ਐ, ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ,” ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੇ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਕਿਹਾ।

“ਨਾ ਪੁੱਤਰ ! ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇ। ਪਤਾ ਤਾਂ ਲੱਗੇ, ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ ?”

“ਪਿਤਾ ਜੀ ! ਮੈਂ ਵੀ ਕੁੰਦਨ ਵਾਂਗ ਸਕੂਟਰਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿੱਖਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਵੀ ਸਕੂਟਰ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਕਰਦਾ ਹੈ।”

ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਏ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਹੀ ਚਿਰ ਚੁੱਪ ਖੜ੍ਹੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਵੱਲ ਦੇਖਦੇ ਰਹੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਮੋਢੇ ਉੱਪਰ ਹੱਥ ਰੱਖ ਕੇ ਬੋਲੇ, “ਇਹ ਤੂੰ ਕਿਸ ਗ਼ਲਤ ਸੋਚ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਏਂ ? ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਾੜੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਆ ਗਈ ? ਪੁੱਤਰ ! ਪਹਿਲਾਂ ਤੂੰ

ਪੜ੍ਹ। ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸੋਚੀਂ। ਉੱਚੀ ਵਿੱਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਤੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਏਂ।”

“ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ! ਕੀ ਸੋਚੀ ਜਾਨੈਂ ਯਾਰ ! ਮੈਂ ਤਿੰਨ-ਚਾਰ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰੀਆਂ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ, ਤੂੰ?” ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਨੇ ਜਦੋਂ ਉਹਦੇ ਨੇੜੇ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤਾਂ ਉਹ ਹੜਬੜਾ ਕੇ ਜਿਵੇਂ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਾਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

“ਬੱਸ ਯਾਰ, ਐਵੇਂ ਬਚਪਨ ਦੀ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ਸੀ। ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਆਖੀ ਇੱਕ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਆ ਗਈ।”

“ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦੱਸ ਯਾਰ, ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸੀ?”

“ਉਹ ਗੱਲ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਦਾ ਹੁਣ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਹੀ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਤੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਦੱਸਾਂਗਾ।”

ਹੱਸਦਾ ਹੋਇਆ ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸਕੂਟਰ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਜੋਸ਼	:	ਉਤਸ਼ਾਹ	ਜਾਇਜ਼	:	ਉਚਿਤ
ਉਲਝਣ	:	ਦੁਚਿੱਤੀ (ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ)			
ਉੱਖੜਿਆ-ਉੱਖੜਿਆ	:	ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਜਾਂ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਣਾ			
ਉੱਚੀ ਵਿੱਦਿਆ	:	ਸਕੂਲ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਡਿਗਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮੁੱਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਵਧੀਆ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਲੰਘਿਆ ਵੇਲ਼ਾ ਕਦੇ ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ?
- (2) ਕੁੰਦਨ ਅਤੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਇਕੱਠੇ ਕਿੱਥੇ ਪੜ੍ਹੇ ਸਨ ?

- (3) ਜਦੋਂ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕਿਤਾਬ- ਕਾਪੀ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠਦਾ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ?
- (4) ਰਾਜਿੰਦਰ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਆ ਗਈ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਡਾਕਟਰ ਰਾਜਿੰਦਰ ਕੁੰਦਨ ਦੀਆਂ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- (2) ਰਾਜਿੰਦਰ ਪੂਰਾ ਹਫ਼ਤਾ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਰਿਹਾ ?

.....

.....

.....

- (3) ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਗਈ ?

.....

.....

.....

- (4) ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜਿੰਦਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਲਾਹ ਦਿੱਤੀ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕ ਕਿਸ ਨੇ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੇ ?

(1) “ਛੱਡ ਯਾਰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨੂੰ, ਮੇਰਾ ਚਾਚਾ ਕਹਿੰਦਾ ਏ, ‘ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਵਿੱਚ।’

ਮੈਨੂੰ ਚਾਚੇ ਨੇ, ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਸਕੂਟਰਾਂ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਉੱਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।”

.....
 .....
 .....

(2) “ਨਾ ਪੁੱਤਰ! ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਵੀ ਤਾਂ ਹੋਵੇ। ਪਤਾ ਤਾਂ ਲੱਗੇ, ਵਿੱਚੋਂ ਗੱਲ ਕੀ ਹੈ?”

.....
 .....
 .....

(3) ‘ਹਰ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਹੀ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।’

.....
 .....
 .....

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਉੱਪਰ	ਹੇਠਾਂ	ਪਿੱਛੇ	.....

ਨੇੜੇ	.....	ਨੀਵੀਂ	.....

ਮਾੜੀ	.....	ਲਾਭ	.....

ਹ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਬਦਲੋ:

1. ਚਾਚਾ ਜੀ ਨੇ ਬੇਟੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ’ਤੇ ਲਾ ਦਿੱਤਾ।

.....

2. ਪੁੱਤਰ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ ਵਾਂਗ ਲੱਗੀ।

.....

ਕ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿਚਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਬਦਲੋ:

1. ਮੈਂ ਕਿਤਾਬ ਲੈ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

.....

2. ਉਸ ਨੇ ਸਿਆਣੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ।

.....

ਖ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :

ਮਿਸਤਰੀ .....

ਉਲਝਣ .....

ਜੋਸ਼ .....

ਪਰੇਸ਼ਾਨ .....

ਸਫ਼ਰ .....

ਗ. ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

.....

.....

ਪਾਠ-6

ਆਓ ਰਲ਼-ਮਿਲ਼ ਰੁੱਖ ਲਗਾਈਏ

ਆਓ ਰਲ਼-ਮਿਲ਼ ਰੁੱਖ ਲਗਾਈਏ,
ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭਜਾਈਏ।
ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁੱਖ ਲਾ ਕੇ ਹਰ ਥਾਂ,
ਹਰਾ-ਭਰਾ ਪੰਜਾਬ ਬਣਾਈਏ।

ਲਾਲਚ-ਵੱਸ ਨਾ ਵੱਢੀਏ ਰੁੱਖ,
ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸੌ ਮਿਲ਼ਦੇ ਸੁੱਖ।
ਚਾਰ-ਚੁਫੇਰੇ ਮਹਿਕਾਂ ਵੰਡਣ,
ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ਼ ਸਾਂਝਾਂ ਪਾਈਏ,
ਆਓ ਰਲ਼ ਮਿਲ਼ .....

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਤਾਂ ਲਾਓ ਚਾਰ,
ਰੁੱਖਾਂ ਬਿਨ ਰੁੱਸ ਜਾਏ ਬਹਾਰ।
ਰੁੱਖਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ-ਖੇਡੇ,
ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸਭ ਖੈਰ ਮਨਾਈਏ,
ਆਓ ਰਲ੍ਹ-ਮਿਲ੍ਹ .....

ਰੁੱਖ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਹਵਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ,
ਜੜੀ - ਬੂਟੀਆਂ, ਫਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।
ਮੀਂਹ, ਧੁੱਪ, ਝੱਖੜੋਂ ਕਰਦੇ ਰਾਖੀ,
ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਲ੍ਹ ਹੋਂਦ ਬਚਾਈਏ।
ਆਓ ਰਲ੍ਹ ਮਿਲ੍ਹ .....

ਰੁੱਖ ਹਨ ਠੰਢੀਆਂ ਛਾਂਵਾਂ ਦਿੰਦੇ,
ਭੌਂ-ਖੋਰ, ਹੜ੍ਹ ਤੋਂ ਇਹੀ ਬਚਾਉਂਦੇ।
ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰੈਣ-ਬਸੇਰਾ,
ਲੱਕੜ ਕੀਮਤੀ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਪਾਈਏ।
ਆਓ ਰਲ੍ਹ - ਮਿਲ੍ਹ ਰੁੱਖ ਲਗਾਈਏ,
ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਦੂਰ ਭਜਾਈਏ।
ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁੱਖ ਲਾ ਕੇ ਹਰ ਥਾਂ,
ਹਰਾ - ਭਰਾ ਪੰਜਾਬ ਬਣਾਈਏ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਸਾਂਝਾਂ	:	ਹਿੱਸੇਦਾਰੀਆਂ	ਬਹਾਰ	:	ਖੁਸ਼ੀ
ਖੈਰ	:	ਭਲਾ	ਭੌਂ-ਖੋਰ	:	ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਖੁਰਨਾ
ਸ਼ੁੱਧ	:	ਸਾਫ਼	ਝੱਖੜ	:	ਤੇਜ਼ ਹਵਾਵਾਂ
ਹੋਂਦ	:	ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਕ੍ਰਿਕਟ ਦਾ ਬੱਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਿਲੋਅ ਨਾਂ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਬੇਸਬਾਲ ਦਾ ਬੱਲਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹਿੱਕਰੀ ਨਾਂ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਸੇਬ ਵਿੱਚ 25% ਪਾਣੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇਹ ਫਲ ਪਾਣੀ 'ਤੇ ਤਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਬਾਂਸ ਦਾ ਦਰਖਤ ਇੱਕ ਦਿਨ ਵਿੱਚ 35 ਇੰਚ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਰੁੱਖ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ?
- (2) ਜੇਕਰ ਰੁੱਖ ਵੱਢਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?
- (3) ਅਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਹਰਾ-ਭਰਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਗਾਓ।

ਅ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- ਇੱਕ ਵੱਢੇ ਤਾਂ ਲਾਓ ਚਾਰ, ... ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਰਲ੍ਹ ਹੋਂਦ ਬਚਾਈਏ।

- (1) ਸਾਨੂੰ ਕਿਸ ਦੀ ਖ਼ੈਰ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- (2) ਸਾਨੂੰ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੀ-ਕੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ?

.....

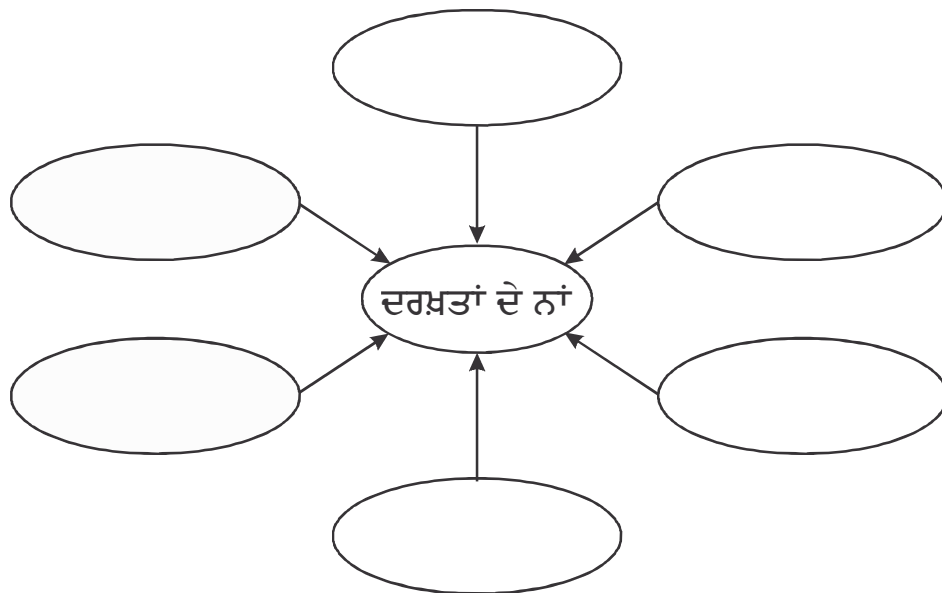
.....

.....

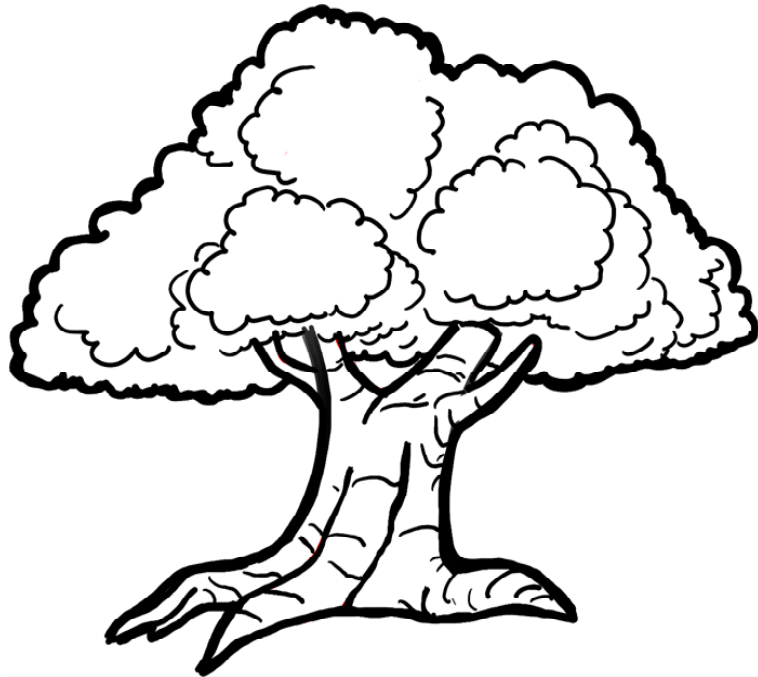
ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਿਲਾਨ ਕਰੋ:

ਦੂਰ	ਅਸ਼ੁੱਧ
ਸੁੱਖ	ਘੱਟ
ਵੱਢਣਾ	ਨੇੜੇ
ਰੁੱਸਣਾ	ਦੁੱਖ
ਸ਼ੁੱਧ	ਲਾਉਣਾ
ਵੱਧ	ਮਨਾਉਣਾ

ਸ. ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ:

ਹ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਭਰੋ :

‘ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ’ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਲੇਖ ਲਿਖੋ।

[illegible]

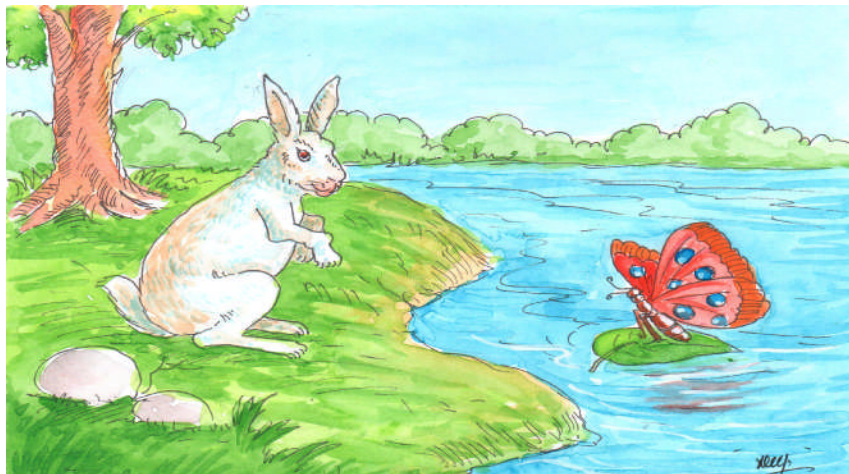
ਪਾਠ-7

ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ

ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਉਸ ਦਿਨ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਹੋਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਹ ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਨੂੰ ਫੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼! ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਲਿਤਾੜ ਰਿਹਾ ਏਂ।” ਪੌਦਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਤੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਟਾਹਣੀਆਂ ਭੰਨ ਰਿਹਾ ਏਂ।” ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਹਰ ਹੀਲੇ ਤਿਤਲੀ ਨੂੰ ਫੜਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਤਿਤਲੀ ਉੱਡ ਕੇ ਕਦੀ ਇੱਕ ਝਾੜੀ ’ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਦੀ ਸੀ ਤੇ ਕਦੀ ਦੂਜੀ ਉੱਤੇ ਪਰ ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਉਹਨੂੰ ਚੈਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੈਣ ਦੇ ਰਿਹਾ। ਤਿਤਲੀ ਵੀ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਹਫ ਗਈ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਹੋ-ਸਾਹ ਹੋਈ ਬੋਲੀ, “ਡੱਬੇ ਵੀਰੇ!, ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੇ ਕਿਉਂ ਪਿਆ ਏਂ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਿੱਕੀ ਹਾਂ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਤਾਂ ਸਕਦਾ ਏਂ ਨਾ?”

“ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਨਿੱਕੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਾਂ,” ਖਰਗੋਸ਼ ਬੋਲਿਆ। ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਭਰਿਆ, “ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਥੋਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ, ਫੇਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ?”

“ਬੱਸ, ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਖਿੜ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਤੂੰ ਐਵੇਂ ਫਜ਼ੂਲ ਜਿਹੀ ਚੀਜ਼ ਏਂ। ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਹਵਾ ਵੀ ਜਿੱਧਰ ਮਰਜ਼ੀ ਉਡਾ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇ”, ਖਰਗੋਸ਼ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਫਜ਼ੂਲ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਨਿੱਕੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕੇ ਜੀਵ ਦੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ,” ਤਿਤਲੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ।

“ਸ਼ਕਤੀ!”, ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਹੱਸਣ ਲੱਗਾ, “ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹੋ-ਜਿਹੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿਸਦੀ।”

“ਕੀ ਪਤੈ”, ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ਜੇ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਏ ਇੱਕ ਮੁਕਾਬਲਾ। ਆਪਾਂ ਸਾਡੇ ਘੁਰਨਿਆਂ ਤੱਕ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵੇਖਦੇ ਆਂ ਉੱਥੇ ਕੌਣ ਪਹਿਲਾਂ ਪਹੁੰਚਦਾ ਏ,” ਖਰਗੋਸ਼ ਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ। ਬੱਸ ਫੇਰ ਕੀ ਸੀ? ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ।

ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਪਲ-ਛਿਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਟਪੂਸੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਉਹਲੇ ਹੋ ਗਿਆ। ਤਿਤਲੀ ਆਪਣੇ ਸਤਰੰਗੇ ਪਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਉਹਦੇ ਪਿੱਛੇ-ਪਿੱਛੇ ਉੱਡ ਪਈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੱਕ ਉੱਡਦੀ ਰਹੀ। ਅੱਗੇ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹਨੂੰ ਝੀਲ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਨਿੱਮੋਝੂਣਾ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਦਿਸ ਪਿਆ।

“ਤੂੰ ਖਲੋ ਕਿਉਂ ਗਿਆ ਏ?” ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਆਖਿਆ।

“ਅੱਗੇ ਝੀਲ ਜੁ ਹੈ, ਜੇ ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਿਆ ਤਾਂ ਡੁੱਬ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਪਾਣੀ 'ਚੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ।”

ਤਿਤਲੀ ਉੱਡ ਕੇ ਪਾਣੀ ਉੱਤੇ ਤਰ ਰਹੇ ਇੱਕ ਪੱਤੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਈ, “ਵੇਖ, ਝੀਲ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਹੀ।” ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਚੁੱਪ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉੱਡ ਕੇ ਵੀ ਝੀਲ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹਾਂ। ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

“ਮੈਂ ਉੱਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।” ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੇਵਸੀ ਸੀ। “ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ, ਤੂੰ ਉੱਤੇ ਦੀ ਵਲ ਦੇ ਕੇ ਝੀਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਰ ਪਹੁੰਚ, ਉੱਥੇ ਆਪਾਂ ਮੁਕਾਬਲਾ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ।” ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਅਪਣੱਤ ਨਾਲ ਆਖਿਆ।

ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ਤਿਤਲੀ ਉੱਡੀ ਤੇ ਝੀਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਰ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦਾ ਹਾਲੇ ਕਿਧਰੇ ਕੋਈ ਨਾਂ-ਨਿਸ਼ਾਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਸੀ। ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਖਰਗੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਘੁਰਨੇ ਸਨ। ਉਹ ਕੁਝ ਚਿਰ ਉੱਥੇ ਬੈਠੀ ਰਹੀ ਤੇ ਫਿਰ ਫੁੱਲਾਂ ਵੱਲ ਉੱਡ ਪਈ। ਉਹ ਕਦੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਕੋਲ ਜਾਂਦੀ ਤੇ ਕਦੀ ਦੂਜੇ ਕੋਲ। ਇੱਕ ਘੁਰਨੇ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਇੱਕ ਬੁੱਢਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਤਿਤਲੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦਾ ਰਿਹਾ। ਤਿਤਲੀ ਉਹਦੇ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਈ, “ਬਾਬਾ ਖਰਗੋਸ਼! ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ - ਸੋਹਣੇ ਫੁੱਲ ਨੇ!”

“ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਨੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਤੇਰੇ ਸਤਰੰਗੇ ਪਰਾਂ ਵਰਗੇ।” ਬੁੱਢਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਹੱਸਿਆ, “ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਫੁੱਲ ਐਨੇ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ।”

“ਏਨੇ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਵੀ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ.....”

“ਪਰ ਕੀ?” ਬੁੱਢਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗਾ।

ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਹਾਲੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕੁਝ ਬੋਲਣ ਹੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਹੋ-ਸਾਹੋ ਹੋਇਆ ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਵੀ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ। “ਚੱਲ ਹੁਣ ਇੱਥੋਂ ਫਿਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।” ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਹਫਦਾ ਹੋਇਆ ਬੋਲਿਆ। “ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਨਦੀ ਹੈ,” ਤਿਤਲੀ ਬੋਲੀ।

“ਹਾਂ, ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤਾਂ ਨਦੀ ਹੈ।” ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਨਦੀ ਦਾ ਚੇਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਿਹਾ। ਉਸ ਹਾਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਲਿਆ। “ਡੱਬੇ! ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਦੌੜਦਾ ਹੈਂ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਹਾਰ ਮੰਨ ਲੈਂਦੀ ਆਂ।” ਤਿਤਲੀ ਉੱਡ ਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਬੈਠੀ, “ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੈਂ?” ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਤਿਤਲੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ।

“ਮੈਨੂੰ ਆਲੇ-ਭੋਲੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।” ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਜੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਮੇਰੇ ਦੋਸਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਪਵਾਂ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂ।”

ਬੁੱਢੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਨੂੰ ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਤੇ ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਦਾ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, “ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀਏ! ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਪੈ ਗਈ? ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਦੋਸਤ ਹਾਂ, ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਤਿਤਲੀਆਂ ਦੇ ਵੀ। ਜੇ ਤਿਤਲੀਆਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਧੂੜਾ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਫੁੱਲ ਤੱਕ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਕਿਵੇਂ ਬਣਨ? ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਖਿੜਨ? ਜੰਗਲ਼, ਟਾਪੂ ਸੋਹਣੇ ਕਿਵੇਂ ਲੱਗਣ? ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੇਰੀ ਹੀ ਥਾਂ ਹੈ।

ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਸ਼ਰਮਸਾਰ ਹੋਇਆ ਬੈਠਾ ਸੀ, ਉਹ ਬੋਲਿਆ, “ਸਤਰੰਗੀ ਤਿਤਲੀਏ! ਤੂੰ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਣੀ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਲੱਗ ਗਈ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਉਮੈ ਦੇ ਰੋਂ ਵਿੱਚ ਮੂਰਖ ਹੋ ਗਿਆ ਸਾਂ। ਤੂੰ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹਾਰਿਆ ਕਹਿ ਕੇ ਵੀ ਜਿੱਤ ਗਈ ਹੈਂ। ਤੇਰੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਤ ਖਾ ਜਾਵੇ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਰੋ :	ਚਾਂਡਲਨਾ	ਲਿਤਾੜਨਾ :	ਮਿੱਧਣਾ/ ਖਰਾਬ ਕਰਨਾ
ਹੀਲਾ :	ਤਰੀਕਾ	ਚੈਨ :	ਅਰਾਮ
ਹਫਣਾ :	ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ/ਥੱਕਣਾ	ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਭਰਨਾ :	ਹਉਕਾ ਲੈਣਾ
ਘੁਰਨਾ :	ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਥਾਂ	ਪਲ-ਛਿਣ :	ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ
ਓਹਲੇ :	ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ	ਨਿੱਮੋਝੂਣਾ :	ਉਦਾਸ
ਬੇਵੱਸੀ :	ਵੱਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਹੋਣਾ	ਵਲ੍ਹ ਦੇ ਕੇ :	ਉੱਪਰੋਂ ਦੀ ਘੁੰਮ ਕੇ
ਅਪਣੱਤ :	ਆਪਣਾਪਣ	ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ :	ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਫੁੱਲ ਲੱਗੇ ਹੋਣ
ਸਾਹੋ-ਸਾਹ ਹੋਣਾ :	ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਨਾ/ਥੱਕ ਜਾਣਾ	ਸਿਰ ਸੁੱਟ ਲੈਣਾ :	ਹੌਸਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ
ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਧੂੜਾ : ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਪਰਾਗ-ਕਣ (ਫੁੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਪਿਆ ਆਟੇ ਵਰਗਾ ਪਦਾਰਥ)			
ਟਾਪੂ :	ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ		
ਹਉਮੈਂ :	ਹੰਕਾਰ	ਆਲੇ-ਭੋਲੇ :	ਭੋਲੇ-ਭਾਲੇ
ਖੁਦ :	ਆਪ	ਮਾਤ ਖਾ ਜਾਣਾ :	ਹਾਰ ਜਾਣਾ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਣ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ।
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਨੂੰ ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।
- ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਗੁਣ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਤਿਤਲੀ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
- (2) ਖਰਗੋਸ਼ ਕਿੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ?
- (3) ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੀਜ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ?
- (4) ਟਾਪੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

ਅ. ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਜਾਣ ਪਿੱਛੋਂ ..... ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਇਆ।

(1) ਤਿਤਲੀ ਉੱਡ ਕੇ ਕਿੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ?

.....

.....

.....

(2) ਝੀਲ ਦੇ ਅਗਲੇ ਪਾਰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕੀ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(3) ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(4) ਬੁੱਢਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਠੀਕ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣ ਕੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:

1. ਡੱਬਾ ਖਰਗੋਸ਼ ਉਸ ਨੂੰ ..... ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੈਣ ਦੇ ਰਿਹਾ।
2. ਨਿੱਕੇ ਤੋਂ ਨਿੱਕੇ ਜੀਵ ਦੀ ਵੀ ਆਪਣੀ ..... ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
3. ਡੱਬੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ..... ਸੀ।
4. ਅਸੀਂ ਤਾਂ ..... ਦੋਸਤ ਹਾਂ।

(ਸਭ ਦੇ, ਬੇਵੱਸੀ, ਚੈਨ, ਸ਼ਕਤੀ)

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਓ:

ਨਿੱਕੀ	ਹੰਕਾਰ
ਸ਼ਕਤੀ	ਖੰਭਾਂ ਵਰਗੇ
ਪਰਾਂ ਵਰਗੇ	ਮਿੱਤਰ
ਚੇਤਾ	ਤਾਕਤ
ਦੋਸਤ	ਛੋਟੀ
ਹਉਮੈਂ	ਯਾਦ-ਸ਼ਕਤੀ

ਕ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਓ (“ ” , । ?)

ਤੂੰ ਇੰਨੀ ਨਿੱਕੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੇਖ ਨਾ ਸਕਾਂ ਖਰਗੋਸ਼ ਬੋਲਿਆ ਤਿਤਲੀ ਨੇ ਲੰਮਾ ਸਾਹ ਭਰਿਆ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੈਥੋਂ ਬਹੁਤ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਤੰਗ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ

ਖ. ਅਧੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਪੂਰੀ ਕਰੋ (ਕਲਪਨਾਮਈ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ):**ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿੱਤਰਤਾ**

ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਮੈਂ ਛੁੱਟੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘਰ ਆ ਕੇ ਆਪਣੀ ਸਾਈਕਲ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਸਤਾ ਚੁੱਕਣ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਹੇਠਾਂ ਬਰਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਕੱਖਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ ਛੱਤ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਚਿੜੀ ਆਪਣਾ ਆਲ੍ਹਣਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਨੇ ਆਲ੍ਹਣਾ ਪਾਉਣਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਾਈਪ ਤੋਂ ਕੱਖ ਤਿਲਕ ਕੇ ਹੇਠਾਂ ਡਿਗੀ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਬਸਤਾ ਰੱਖਣ ਅੰਦਰ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਨੂੰ ਸਾਡੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆਈ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

[illegible]

- ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਦੇ ਕੇ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪਾਠ - 8

ਚਿੜੀਆ - ਘਰ

ਆਓ ਸਾਰੇ ਬਾਲ,
ਛੱਤਬੀੜ ਚੱਲੀਏ।
ਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ,
ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਰਲੀਏ।

ਰੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇਰ,
ਬਾਂਦਰ ਪਿੰਜਰੇ 'ਚ ਬੰਦ।
ਜੰਗਲਾਂ ਦੇ ਜੀਵ,
ਕਿਵੇਂ ਮਾਣਦੇ ਅਨੰਦ।

ਬਣ-ਮਾਣਸ ਵੇਖੋ,
ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਚੱਲਦਾ।
ਕੱਢਦਾ ਅਵਾਜ਼,
ਜਿਵੇਂ ਢੋਲ ਵੱਜਦਾ।

ਹਿਰਨਾਂ ਦੀ ਡਾਰ,
ਭਰੇ ਚੁੰਗੀਆਂ ਪਈ।
ਹਰਾ-ਭਰਾ ਚਾਰਾ,
ਨਾਲੇ ਡਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ।

ਮਗਰ -ਮੱਛ ਵੇਖੋ,
ਕੋਸੀ ਧੁੱਪ ਸੇਕਦੇ।
ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ,
ਲੁਕ- ਛਿਪ ਵੇਖਦੇ।

ਬਾਘ ਤੇ ਬਘੇਲੇ ਵੇਖ,
ਡਰ ਜਾਈਦਾ।
ਭੁੱਲ ਕੇ ਨਾ ਪਿੰਜਰੇ 'ਚ
ਹੱਥ ਪਾਈਦਾ।

ਬਾਰਾਂਸਿੰਗੇ ਵੇਖ,
ਕਥਾ ਯਾਦ ਆਵਦੀ।
ਸੋਹਣੀ ਉਹੋ ਚੀਜ਼,
ਜਿਹੜੀ ਕੰਮ ਆਵਦੀ।

ਲੱਕੜਬੱਘਾ ਨਹੀਂਓਂ,
ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਤੱਕਦਾ।
ਆਖਦਾ ਸੀ ਤਾਇਆ,
ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਚੱਕਦਾ।

ਨਿੱਕੇ ਜਿਹੇ ਛੰਭ,
ਵਿੱਚ ਹੰਸ ਤਰਦੇ।
ਕੈਦ ਨੇ ਵਿਚਾਰੇ,
ਨਾ ਉਡਾਰੀ ਭਰਦੇ।

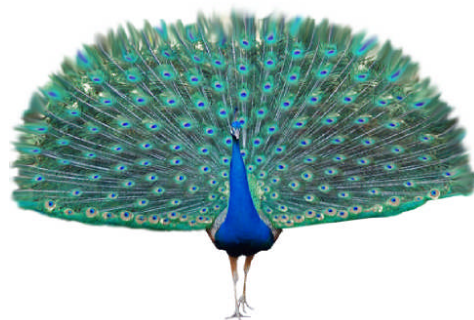
ਸੁਨਹਿਰੀ ਚੁੰਝ ਵਾਲੀ,
ਮੈਨਾ ਹੈ ਪਹਾੜ ਦੀ।
ਸੁਨੇਹਾ ਕੋਈ ਦੇਵੇ,
ਮੈਨੂੰ 'ਵਾਜ ਮਾਰਦੀ।

ਅੱਧ - ਸੁੱਤਾ ਉੱਲੂ,
ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਝਾਕਦਾ।
ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ,
ਸਾਨੂੰ ਉੱਲੂ ਆਖਦਾ।

ਗੁਟਕਦੇ ਕਬੂਤਰ,
ਕਿਵੇਂ ਘੇਰੇ ਕੱਢਦੇ।
ਜਾਪਦਾ ਏ ਜਿਵੇਂ ,
ਕੋਈ ਨਾਚ ਨੱਚਦੇ।

ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ,
ਮੋਰ ਪੈਲ ਪਾਂਵਦਾ।
ਝੂਠ ਹੈ ਗੁਟਾਰਾਂ,
ਨਾਲ਼ ਹੁੱਸ ਜਾਂਵਦਾ।

ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਝੀਲ,
ਵਿੱਚ ਪੱਤੇ ਨੇ ਝੜੇ।
ਬਗਲੇ- ਭਗਤ,
ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ।

ਇਕੱਲਾ ਤੇ ਉਦਾਸ,
ਕੁੱਕੜ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ।
ਵੇਖਣ ਹੀ ਵਾਲੀ,
ਇਹਦੀ ਦਿੱਖ ਰੰਗਲੀ।

ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖ,
ਬਾਤ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਏ।
ਕਾਂਵਾਂ ਨੂੰ ਗਵੱਈਆ ਆਖ,
ਠੱਗ ਜਾਂਦੀ ਏ।

ਸਹੇ - ਖਰਗੋਸ਼,
ਲੰਮੀ ਛਾਲ ਮਾਰਦੇ।
ਕਦੇ - ਕਦੇ ਭਾਵੇਂ,
ਕੱਛੂ ਕੋਲੋਂ ਹਾਰਦੇ।

ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਕੈਦ,
ਭੁੱਲ ਕੇ ਨਾ ਕਰਨਾ।
ਪਿੰਜਰੇ 'ਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲੋਂ,
ਚੰਗਾ ਮਰਨਾ।

ਔਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਛੱਤਬੀੜ	:	‘ਛੱਤ’ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ। ਇਸ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਇੱਕ ਬੀੜ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ‘ਛੱਤਬੀੜ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ’ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।		
ਰੱਖ	:	ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਜੰਗਲ, ਜਿੱਥੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।		
ਅਨੰਦ	:	ਖੁਸ਼ੀ	ਛੰਭ	: ਤਲਾਅ
ਬਣ-ਮਾਣਸ	:	ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰ	ਕਥਾ	: ਕਹਾਣੀ
ਡਾਰ	:	ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੇ ਪੰਛੀ		
ਚੁੰਗੀਆਂ	:	ਹਿਰਨਾਂ ਦਾ ਛਾਲਾਂਗਾਂ ਮਾਰਨਾ		

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਚਿੜੀਆ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਬਣ-ਮਾਣਸ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਢੋਲ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਉੱਲੂ ਨੂੰ ਦਿਨ ਨਾਲੋਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਮੋਰ ਸਾਡਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੰਛੀ ਹੈ।
- ਛੱਤਬੀੜ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ (ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ) ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਪਟਿਆਲੇ ਜਾਂਦੀ ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਛੱਤਬੀੜ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ ?
- (2) ਬਣ-ਮਾਣਸ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
- (3) ਹਿਰਨ ਵਾਂਗ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਗਾਓ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- (1) ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- (2) ਇਸ ਚਿੜੀਆ-ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਜੀਵ ਹਨ ?

.....

.....

.....

(3) ਕਵਿਤਾ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਵੀ ਕੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਲਿਖੋ:

ਛੱਤਬੀੜ	.....	ਰੱਖਾਂ	.....
ਅਨੰਦ	.....	ਬਣ-ਮਾਣਸ	.....
ਡਾਰ	.....	ਚੁੰਗੀਆਂ	.....
ਕਥਾ	.....	ਛੰਭ	.....
ਗੁਟਕਦੇ	.....		

ੳ. ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਕੈਦ	ਅਜ਼ਾਦ	ਬੰਦ	.....
ਧੁੱਪ	.....	ਤਰਨਾ	.....
ਸੁੱਤਾ	.....	ਝੂਠ	.....
ਰੁੱਸਣਾ	.....	ਹਾਰਨਾ	.....
ਮਰਨਾ	.....	ਚੰਗਾ	.....

ਕ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਸੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੋ:

ਬਨਮਾਨਸ	.....	ਛਤਬੀੜ	.....
ਸੁਨਿਹਰੀ	.....	ਕਾਵਾਂ	.....
ਲਕੜਬਗਾ	.....	ਮੇਨਾ	.....

ਖ. ਲੈਅਮਈ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਚੱਲੀਏ	ਰਲੀਏ	ਬੰਦ	.....
ਸੇਕਦੇ	.....	ਤਰਦੇ	.....
ਪਾਂਵਦਾ	.....	ਜੰਗਲੀ	.....
ਤੱਕਦਾ	.....	ਮਾਰਦੇ	.....

ਗ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਬਣਾਓ :

ਸ਼ੇਰ	ਹੰਸ
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

ਘ. ਆਪਣੇ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਹੰਕਾਰੀ ਬਾਰਸਿੰਗੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੋ।

[illegible]

ਪਾਠ - 9

ਸੁੰਢ ਤੇ ਹਲਦੀ

ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਲਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ‘ਸੁੰਢ’ ਤੇ ‘ਹਲਦੀ’ ਦੋ ਸਕੀਆਂ ਭੈਣਾਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਸੀ, ‘ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ’।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਹਲਦੀ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮਾਂ, ! ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਘਰ ਜਾਣੈ।”

ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਈ ਉਹ ਚਾਅ ਨਾਲ ਗੁਣਗੁਣਾਉਣ ਲੱਗੀ :

“ਨਾਨਕੇ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗੇ,

ਲੱਭੂ -ਪੇੜੇ ਖਾਵਾਂਗੇ,

ਮੋਟੇ ਹੋ ਕੇ ਆਵਾਂਗੇ।”

ਉਸ ਦੀ ਮਾਂ ਕਾਲੀ ਮਿਰਚ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਿਆਂ ਆਖਿਆ, “ਧੀਏ! ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਬੜੀਆਂ ਔਕੜਾਂ ਨੇ, ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਤੇਰਾ ਮਾਮਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੀਂ। ਤੂੰ ਜੇ ਰਾਹ ਭੁੱਲ ਗਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੀ ਕਰੇਂਗੀ?”

ਪਰ ਹਲਦੀ ਨੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੇ-ਘਰ ਜਾਣ ਦੀ ਜਿਵੇਂ ਜ਼ਿਦ ਹੀ ਫੜ ਲਈ।

ਸੋਚ-ਸੋਚ ਕੇ ਮਾਂ ਨੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਸੁੰਢ ਧੀਏ! ਇਉਂ ਕਰ ਤੂੰ ਵੀ ਇਹਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਹ। ਇੱਕ, ਇੱਕ ਤੇ ਦੋ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੇ ਨੇ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਸਾਥ ਰਹੇਗਾ। ਲੰਮਾ ਪੈਂਡਾ ਏ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਰਿਆ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਏ। ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਦਿਆਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ‘ਕੱਲੀ’ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰ ਲੱਗਦਾ ਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਂਝ ਵੀ ਅਜੇ ਨਿਆਣੀ ਏ।”

ਪਰ ਸੁੰਢ ਦੀ ਹਲਦੀ ਨਾਲ ਐਵੇਂ ਈ ਅੰਞਾਣਿਆਂ ਵਾਂਗ ਨਿੱਕੀ-ਨਿੱਕੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਵੀ ਨੌਕ-ਝੋਂਕ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਸੁੰਢ ਰਤਾ ਕੌੜੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਸੀ, ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਆਪਣੀ ਹੀ ਆਕੜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਸੋ, ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਮਾਂ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਜਦੋਂ ਮੇਰਾ ਜੀਅ ਕੀਤਾ, ਮੈਂ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ।”

ਅਖੀਰ ਹਲਦੀ ਜ਼ਿਦ ਕਰ ਕੇ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਘਰੋਂ ਤੁਰ ਪਈ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਦਰਿਆ ਆਇਆ। ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ ਪਾਣੀ ਵੇਖ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਹਲਦੀ ਘਬਰਾ ਗਈ। ਫਿਰ ਉਹਨੇ ਹੌਸਲਾ ਕਰ ਕੇ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਕਿਹਾ:

“ਦਰਿਆ ਬਾਬਾ ! ਰਾਹ ਦੇਹ, ਮੈਨੂੰ ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਦੇ।”

ਦਰਿਆ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਰਾਹ ਤਾਂ ਦੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰ ਤੂੰ ਪਹਿਲੋਂ ਅਹੁ ਸ਼ਾਮਣੇ ਪਏ ਕੁਝ ਪੱਥਰ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪੁਲ ਬਣ ਜਾਵੇ।

ਹਲਦੀ ਮੰਨ ਗਈ ਤੇ ਨੇੜੇ ਹੀ ਪਏ ਪੱਥਰ ਢੋ ਕੇ ਲਿਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਉਹਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲ ਬਣਾਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ, ਕਈ ਦੂਜੇ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਵੀ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਇੰਝ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਦਰਿਆ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਲਦੀ ਉਸ ਪੁਲ ਉੱਤੇ ਦੀ ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਪਾਰ ਲੰਘ ਗਈ।

ਦਰਿਆ ਤੋਂ ਪਾਰ ਜਾ ਕੇ ਹਲਦੀ ਕੁਝ ਚਿਰ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਛਾਂਵੇਂ ਲੇਟ ਗਈ ਤੇ ਸੌ ਗਈ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਗ ਆਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਥਕੇਵਾਂ ਤਾਂ ਲੱਥ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਖ ਬਹੁਤ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਆਸੇ-ਪਾਸੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਉਹਦੀ ਨਜ਼ਰ ਇੱਕ ਬੇਰੀ ਉੱਤੇ ਜਾ ਪਈ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਸੂਹੇ-ਸੂਹੇ ਬੇਰ ਲੱਗੇ ਹਏ ਸਨ। ਹਲਦੀ ਨੇ ਬੇਰੀ ਅੱਗੇ ਤਰਲਾ ਕੀਤਾ:

“ਬੇਰੀ ਮਾਸੀ! ਬੇਰ ਦੇਹ।

ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਧੀ-ਧਿਆਣੀ,

ਪਰ ਇਸ ਵੇਲੇ ਭੁੱਖੀ-ਭਾਣੀ।”

ਬੇਰੀ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਧੀਏ! ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਹੇਠੋਂ ਸਾਰੇ ਕੰਡੇ ਹੂੰਝ ਦੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਲਾਲ- ਸੂਹੇ ਬੇਰ ਦੇਵਾਂਗੀ ਕਿਉਂਜੁ ਹੁਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬੇਰ ਖਾਣ ਆਣੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਹੇਠਾਂ ਖਿੱਲਰੇ ਕੰਡੇ ਪੁੜ ਜਾਣਗੇ।”

ਹਲਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਟਾਹਣੀ ਲੈ ਕੇ ਬੇਰੀ ਹੇਠਾਂ ਬੁਹਾਰੀ ਫੇਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਕੰਡੇ ਹੂੰਝ ਕੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਢੇਰੀ ਲਾ ਦਿੱਤੀ। ਫਿਰ ਬੇਰੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਸੂਹੇ ਬੇਰ ਖਾਣ ਵਾਸਤੇ ਦਿੱਤੇ।

ਹਲਦੀ ਨੇ ਬੇਰ ਖਾਧੇ ਤੇ ਉੱਥੋਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਪਈ। ਤਕਾਲਾਂ ਵੇਲੇ ਉਹ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰਵਾਰ ਦਾਣੇ ਭੁੰਨਣ ਵਾਲੀ ਭੱਠੀ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘੀ। ਇੱਕ ਮਾਈ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਦਾਣੇ ਭੁੰਨ ਰਹੀ ਸੀ। ਹਲਦੀ ਨੇ ਮਾਈ ਕੋਲੋਂ ਦਾਣੇ ਮੰਗੇ। ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ;

“ਮਾਸੀ-ਮਾਸੀ! ਮੈਨੂੰ ਦਾਣੇ ਦੇਹ,
ਤੇਰੀ ਭਣੇਵੀਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਏ।”

ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਮਾਈ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, “ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੀ ਭੱਠੀ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ ਤੇ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਝੋਕਾ ਲਾ ਦੇ।”

ਹਲਦੀ ਨੇ ਭੱਠੀ ਦਾ ਆਲਾ-ਦੁਆਲਾ ਸਾਫ਼ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕੱਖ-ਕਾਣ ਦੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਢੇਰੀ ਲਾ, ਉਸੇ ਕੱਖ-ਕਾਣ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਝੋਕਾ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਲਾਇਆ। ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਮਾਈ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਲੱਪ ਦਾਣਿਆਂ ਦੀ ਦਿੱਤੀ। ਦਾਣੇ ਲੈ ਕੇ ਹਲਦੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਈ। ਅਖੀਰ ਹਲਦੀ ਆਪਣੇ ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ‘ਲੂਣਪੂਰ’ ਜਾ ਪਹੁੰਚੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ-ਮੁਹੱਬਤ ਨਾਲ਼ ਮਿਲੀ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਨੇ, ਨਾਨੀ, ਮਾਮਿਆਂ ਤੇ ਮਾਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ। ਨਾਨਕੇ ਪਿੰਡ ਉਹ ਕਈ ਦਿਨ ਰਹੀ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਦੀ। ਵਿਹਲੇ ਬੈਠ ਕੇ ਉਹ ਨਾਨੀ ਦਾ ਚਰਖਾ ਡਾਹ ਕੇ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸੂਤ ਕੱਤਦੀ। ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਉਹ ਰਸੋਈ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਵਟਾਉਂਦੀ।

ਕੁਝ ਦਿਨ ਲੰਘੇ ਤਾਂ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਮੁੜਨ ਦਾ ਖ਼ਿਆਲ ਆਇਆ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਨਾ, ਨਾਨੀ, ਮਾਮਿਆਂ ਤੇ ਮਾਸੀਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਹੋਰ ਉੱਥੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਪਰ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਮਾਂ-ਪਿਓ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗੀ।

ਅਖੀਰ ਨਾਨਕੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਉੱਥੋਂ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ। ਜਿਹੜਾ ਸੂਤ ਨਾਨਕੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਹਲਦੀ ਨੇ ਕੱਤਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਨਾਨੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਲਾਹੇ ਪਾਸੋਂ ਉਣ-ਬਣਵਾ ਕੇ ਆਪਣੀ ਦੋਹਤੀ ਹਲਦੀ ਲਈ ਕੱਪੜੇ ਸਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਮਾਮੀਆਂ ਨੇ ਖੋਏ ਦੀ ਮਿਠਿਆਈ ਬਣਾ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਲੜ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤੀ। ਨਾਨੇ ਨੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਟੋਕਰੀ ਲਿਆ ਕੇ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਮਿਆਂ ਤੇ ਮਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਲਿਆ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਝੋਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਹਲਦੀ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਂਦਿਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਾਹਰ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਮਾਈ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਮਾਸੀ! ਨੀ ਮਾਸੀ! ਤੇਰੀ ਧੀ - ਧਿਆਣੀ ਘਰ ਚੱਲੀ।”

“ਰਤਾ ਕੁ ਠਹਿਰ, ਭਣੇਵੀਓਂ! ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੁਝ ਭੁੰਨੇ ਹੋਏ ਛੋਲੇ ਲੈਂਦੀ ਜਾਹ।” ਮਾਈ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁੱਜੇ ਹੋਏ ਛੋਲੇ ਦਿੱਤੇ।

ਹਲਦੀ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਮਾਈ ਕੋਲੋਂ ਲੱਪ ਛੋਲਿਆਂ ਦੀ ਲੈ ਕੇ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਈ। ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹਨੂੰ ਉਹੋ ਬੇਰੀ ਮਿਲੀ। ਹਲਦੀ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਮਾਸੀ! ਨੀ ਮਾਸੀ! ਤੇਰੀ ਧੀ-ਧਿਆਣੀ ਨਾਨਕਿਓਂ ਹੋ ਆਈ।”

ਬੇਰੀ ਨੇ ਹਲਦੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪਲੋਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ ਰਤਾ ਠਹਿਰ ਧੀਏ ! ਅਹਿ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਬੋਝੇ ਜਿਹੇ ਬੇਰ ਲੈਂਦੀ ਜਾਈਂ, ਮੈਂ ਸੂਹੇ ਲਾਲ ਬੇਰ ਤੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਸਾਂਭ ਰੱਖੇ ਨੇ।”

ਬੇਰੀ ਤੋਂ ਬੇਰ ਲੈ ਕੇ ਹਲਦੀ ਨੇ ਚੁੰਨੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਲੜ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲਏ ਤੇ ਨੱਚਦੀ-ਟੱਪਦੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਈ। ਅੱਗੇ ਦਰਿਆ ਆ ਗਿਆ। ਹਲਦੀ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘਦੀ ਹੋਈ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ਦਰਿਆ ਬਾਬਾ! ਮੈਂ ਨਾਨਕਿਓਂ ਹੋ ਆਈ ਆਂ।”

ਦਰਿਆ ਨੇ ਹਲਦੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪਲੋਸਿਆ ਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਪੀਆਂ ਤੇ ਘੋਰੇ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, “ਧੀਏ-ਧਿਆਣੀਏ ! ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਫੇਰਾ ਮਾਰਦੀ ਰਿਹਾ ਕਰੀਂ।”

ਹਲਦੀ ਨੇ ਉਹ ਘੋਰੇ ਤੇ ਸਿੱਪੀਆਂ ਵੀ ਚੁੰਨੀ ਦੇ ਲੜ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹ ਲਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਘਰ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਈ। ਹਲਦੀ ਖਾਣ-ਪਹਿਨਣ ਦਾ ਸਮਾਨ ਤੇ ਹੋਰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲੈ ਕੇ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ।

ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਵੇਖ ਕੇ ਸੁੰਢ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ ਮਾਂ! ਮਾਂ! ਮੈਂ ਵੀ ਨਾਨਕੇ ਜਾਣੈ।” ਮਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਧੀਏ ! ਇੱਕ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਬਿਖੜਾ ਏ, ਦੂਜਾ ਤੇਰਾ ਤੇ ਸੁਭਾਅ ਵੀ ਰਤਾ ਰੁੱਖਾ ਏ। ਤੂੰ ਇਕੱਲੀ ਕਿਧਰੇ ਨਾ ਜਾ। ਜਦੋਂ ਤੇਰਾ ਮਾਮਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੀਂ।” ਪਰ ਸੁੰਢ ਨੇ ਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾ ਮੰਨੀ।

ਸੁੰਢ ਘਰੋਂ ਤੁਰ ਪਈ। ਨਾ ਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਸ ਲਈ ਤੇ ਨਾ ਪਿਓ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ। ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਹਲਦੀ ਨੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹਿਆ ਤਾਂ ਸੁੰਢ ਸਗੋਂ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਝਗੜ ਪਈ ਤੇ ਰੁੱਖੀ ਹੋ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, “ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦੀ ਏਂ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਕੱਲੀ ਹੀ। ”

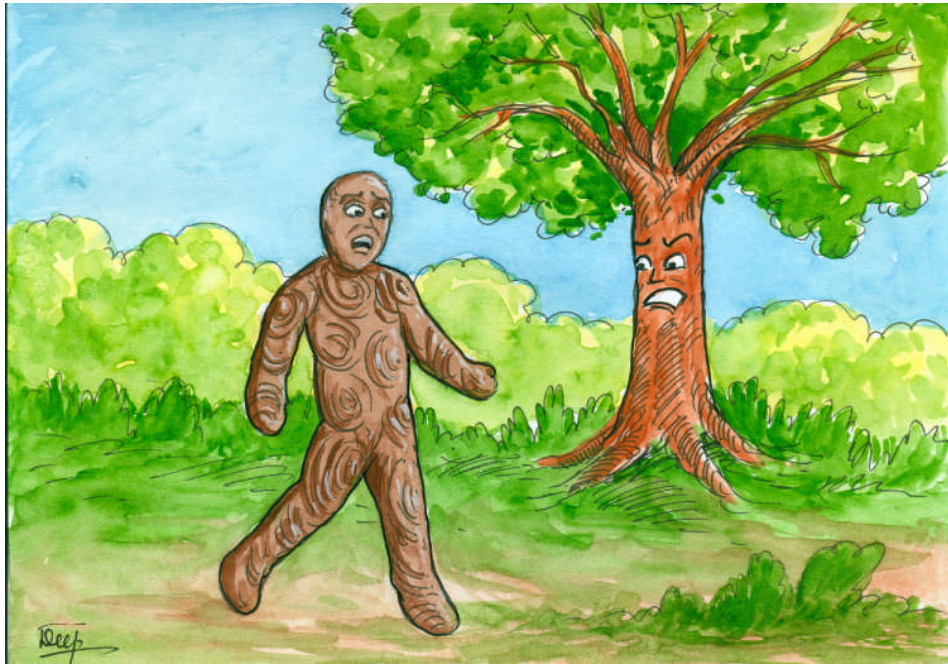
ਹਲਦੀ ਨੇ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, “ਸੁੰਢ ਭੈਣੇ ! ਮਾਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੀ ਏ। ਉਂਵ ਵੀ ਸਿਆਣੇ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਕਿ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆਂ ਜੇ ਕੋਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕੰਧਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਸਲਾਹ ਕਰ ਲਈਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਆਉਣਗੇ ਤੇ ਤੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੀਂ।”

“ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮਝ ਏ, ਵੱਡੀ ਆਈ ਏ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਵਾਲੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੀ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਇਕੱਲੀ ਹੀ, ” ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਉਹ ਘਰੋਂ ਤੁਰ ਪਈ।

ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦਰਿਆ ਆਇਆ। ਉਹ ਪੁਲ ਤੋਂ ਟੱਪਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਧੀਏ! ਚਾਰ ਪੱਥਰ ਪੁਲ ਲਈ ਰੱਖਦੀ ਜਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੁਲ ਹੋਰ ਚੌੜਾ ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਲੰਘਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਮੁਸਾਫ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਸੌਖ ਰਹੇਗੀ। ”

“ਮੈਂ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਨੌਕਰ ਆਂ?” ਸੁੰਢ ਨੇ ਦਰਿਆ ਨੂੰ ਖਿਝਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਦਰਿਆ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁੰਢ ਕਾਹਲੇ-ਕਾਹਲੇ ਕਦਮ ਪੁੱਟਦੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਈ। ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਬੇਰੀ ਆਈ। ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਹਲੂਣਾ ਦੇਣ ਲੱਗੀ। ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਇਹ ਕਰਦਿਆਂ ਵੇਖ, ਬੇਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਧੀਏ! ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਜ਼ੇ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਬੇਰ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਏਂ ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਮੇਰੇ ਹੇਠ ਬੁਹਾਰੀ ਦੇ ਤੇ ਕੰਡੇ ਹੁੰਝਦੀ ਜਾ। ਹੁਣੇ ਪਿੰਡੋਂ ਬੱਚੇ ਮੇਰੇ ਬੇਰ ਖਾਣ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਡੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਭਣਗੇ।” ਪਰ ਸੁੰਢ ਨੇ ਬੇਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਬੇਰੀ ਦੇ ਟਾਹਣਿਆਂ ਨੂੰ ਹਲੂਣਦੀ ਰਹੀ ਪਰ ਮੰਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਬੇਰ ਹੇਠਾਂ ਨਾ ਡਿਗਿਆ।

ਤੁਰਦੀ-ਤੁਰਦੀ ਸੁੰਢ ਭੱਠੀ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚੀ। ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਦਾਣੇ ਪਏ ਵੇਖੇ ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁੱਛੇ ਇੱਕ ਲੱਪ ਦਾਣਿਆਂ ਦੀ ਭਰ ਲਈ। ਉਸ ਨੇ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਦੀ ਇੱਕ ਨਾ ਸੁਣੀ। ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਤੂੰ ਮੁਛਤ ਦਾ ਖਾਣ ਹਿਲੀ ਹੋਈ ਏਂ, ਪਛਤਾਏਂਗੀ।”

“ਤੈਨੂੰ ਕੀ, ਤੂੰ ਸੜਦੀ ਰਹਿ, ਭੁੱਜਦੀ ਰਹਿ।” ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਸੁੰਢ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਈ।

ਅਖੀਰ ਸੁੰਢ ਨਾਨਕੇ ਪਹੁੰਚੀ। ਕਿਸੇ ਨਾਲ਼ ਸਿੱਧੇ ਮੂੰਹ ਗੱਲ ਨਾ ਕੀਤੀ, ਨਾ ਸੁੱਖ-ਦੁੱਖ ਪੁੱਛਿਆ। ਉਹ ਓਪਰੀ ਜਿਹੀ ਬਣ ਕੇ ਆਕੜ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਰੇ-ਪਰੇ ਰਹਿੰਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਾ ਮੰਨੀ। ਚਰਖਾ ਕੱਤਣਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਨੇ ਲੱਤ ਮਾਰ ਕੇ ਚਰਖਾ ਹੀ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।

ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਮਗਰੋਂ ਜਦੋਂ ਸੁੰਢ ਨੇ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਰੁਕਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਨਾ ਪਾਇਆ ਸਗੋਂ ਉਸਦੇ ਜਾਣ ਤੇ ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰ ਸਭ ਖੁਸ਼ ਸਨ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਇਸ ਭੈੜੀ ਤੋਂ ਸਾਡੀ ਜਿੰਦ ਛੁੱਟੇਗੀ।”

ਨਾਨਕਿਆਂ ਨੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਵੇਲੇ ਨਾ ਕੱਪੜੇ ਦਿੱਤੇ ਨਾ ਫਲ, ਨਾ ਮਠਿਆਈ। ਸੁੰਢ ਖਿਝ ਕੇ ਲੜ ਪਈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਮੁੜ ਪਈ।

ਵਾਪਸ ਮੁੜਦਿਆਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਭੱਠੀ ਆਈ। ਜਦੋਂ ਸੁੰਢ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਦੀ ਲੰਘਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਭੱਠੀ ਵਾਲੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤੱਕ ਨਾ।

ਖਿਝਦੀ-ਖੱਪਦੀ ਸੁੰਢ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਪਈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬੇਰੀ ਕੋਲੋਂ ਪੁੱਜੀ ਤਾਂ ਜਿਸ ਬੇਰੀ ਨੇ ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਸੂਹੇ-ਸੂਹੇ ਬੇਰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸਗੋਂ ਸੁੰਢ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਚੁਭ ਗਏ।

ਫਿਰ ਸੁੰਢ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਪਹੁੰਚੀ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਲ ਤੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਦਰਿਆ ਦਾ ਪਾਣੀ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਪੁਲ ਨੂੰ ਵੀ ਛੂਹ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਸੁੰਢ ਮਸਾਂ-ਮਸਾਂ ਬਚੀ।

ਜਦੋਂ ਸੁੰਢ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਘਰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਉਹ ਡੁਸਕਣ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਰਹੀ ਤੇ ਫਿਰ ਮਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣ ਲੱਗੀ, “ਹਲਦੀ ਕੋਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀ ਏ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਕੋਲੋਂ ਏਨਾ ਪਿਆਰ ਤੇ ਢੇਰ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ ?”

ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਹਲਦੀ ਕੋਲੋਂ ਪਿਆਰ ਏ। ਉਹ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੰਮ ਆਉਂਦੀ ਏ, ਸਭ ਦਾ ਹੱਥ ਵਟਾਉਂਦੀ ਏ।”

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗਲਤੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੀਤੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਈ ਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਚੰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਲਿਆ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਚਾਅ	: ਖੁਸ਼ੀ	ਅੱਕੜਾਂ	: ਮੁਸੀਬਤਾਂ
ਪੈਂਡਾ	: ਰਾਹ	ਅੰਵਾਣਿਆਂ	: ਨਿਆਣਿਆਂ
ਠਾਠਾਂ ਮਾਰਦਾ : ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਛੱਲਾਂ ਦਾ ਉੱਚੀਆਂ ਉੱਠਣਾ			
ਮੁਸਾਫ਼ਰ	: ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ	ਸੂਹੇ-ਸੂਹੇ	: ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ
ਹੂੰਝ	: ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ	ਪੁੜਨਾ	: ਚੁਭਣਾ
ਬੁਹਾਰੀ	: ਝਾੜੂ	ਤਕਾਲਾਂ	: ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਸਮਾਂ
ਭਣੇਵੀਂ	: ਭਾਣਜੀ	ਦਿਲਾਸਾ	: ਹੌਸਲਾ
ਝੋਕਾ ਲਾਉਣਾ	: ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਬਾਲਣ ਪਾਉਣਾ	ਲੱਪ	: ਇੱਕ ਹੱਥ ਭਰ ਕੇ
ਹੱਥ ਵਟਾਉਣਾ	: ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਾ	ਜੁਲਾਹਾ	: ਕੱਪੜਾ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ
ਲੜ	: ਚੁੰਨੀ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ	ਦੋਹਤੀ	: ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿੱਚ ਬੇਟੀ ਦੀ ਬੇਟੀ
ਮੋਹ	: ਪਿਆਰ	ਫੇਰਾ ਮਾਰਨਾ	: ਗੇੜਾ
ਬਿਖੜਾ	: ਔਖਾ	ਅਸੀਸ	: ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਖਾਧ-ਪਦਾਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁੰਢ ਗਰਮ ਅਤੇ ਹਲਦੀ ਠੰਢੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਸਾਨੂੰ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
- ਸਾਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।
- ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।
- ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਬਣਨ ਦਾ ਪ੍ਰਣ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੰਢ ਤੇ ਹਲਦੀ ਦੀ ਮਾਂ ਕੌਣ ਹੈ ?
- (2) ਇੱਕ, ਇੱਕ ਤੇ ਦੋ ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ ?
- (3) ਭਣੇਵੀਂ ਕੌਣ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
- (4) ਸਾਨੂੰ ਸਿੱਪੀਆਂ ਤੇ ਘੋਰੇ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- (1) ਹਲਦੀ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ?

.....

.....

.....

- (2) ਮਾਂ ਨੇ ਸੁੰਢ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਤੇ ਸੁੰਢ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ?

.....

.....

.....

(3) ਦਰਿਆ ਉੱਤੇ ਪੁਲ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਿਆ ?

.....

.....

.....

(4) ਹਲਦੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਿਆਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ?

.....

.....

.....

(5) ਹਲਦੀ ਅਤੇ ਸੁੰਢ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਕੀ ਫਰਕ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(6) ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਰਥਾਂ ਨਾਲ਼ ਮਿਲਾਓ:

ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ

ਬਾਹਰੋਂ-ਬਾਹਰ

ਕਦੇ-ਕਦੇ

ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ

ਕਾਹਲੇ-ਕਾਹਲੇ

ਹਮੇਸ਼ਾਂ-ਹਮੇਸ਼ਾਂ

ਪਰੇ-ਪਰੇ

ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ

ਅੰਦਰੋਂ-ਅੰਦਰ

ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜਨਾਵ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲਾ ਲਾਓ:

1. ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੀ ਜਾਵੀਂ।
2. ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੋਈ ਉਹ ਚਾਅ ਨਾਲ ਗੁਣਗੁਣਾਉਣ ਲੱਗੀ।
3. ਮੈਂ ਹਾਂ ਤੇਰੀ ਧੀ-ਧਿਆਣੀ।

ਹ. ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਆਏ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਬਣਾਓ:

(ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ):

ਦਾਦਕੇ	ਨਾਨਕੇ
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

ਕ. ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕਿੱਤਿਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਣ ਕਰੋ:

ਜੁਲਾਹਾ	ਕੱਪੜੇ ਧੋਣ ਵਾਲਾ
ਅਧਿਆਪਕ	ਲੋਹੇ ਦੇ ਸੰਦ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਡਾਕਟਰ (ਵੈਦ)	ਚਮੜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਮੋਚੀ	ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਘੁਮਿਆਰ	ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਕਿਰਸਾਣ	ਕੱਪੜੇ ਬੁਣਨ ਵਾਲਾ
ਲੁਹਾਰ	ਲੱਕੜ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਤਰਖਾਣ	ਮਰੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਧੋਬੀ	ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ

ਖ. ਕੋਈ ਦਸ ਚੰਗੀਆਂ ਆਦਤਾਂ ਲਿਖੋ :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਦਾਹਰਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇ।
- ਪੜਨਾਂਵ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਵੀ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ।

ਪਾਠ-10

ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ

ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਣੀ।
ਏਹੋ ਜਿੰਦ - ਜਾਨ ਸਾਡੀ,
ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਸਾਡੀ,
ਹੱਥੋਂ ਨਹੀਂ ਗੁਆਉਣੀ,
ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ।

ਤ੍ਰਿੰਦਣਾਂ, ਭੰਡਾਰਾਂ ਵਿੱਚ,
ਵੰਝਲੀ ਤੇ ਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚ,
ਮਿੱਠੀ ਤੇ ਸੁਹਾਉਣੀ,
ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ।
ਜੋਧ ਤੇ ਕਮਾਈਆਂ ਵਿੱਚ,
ਜੰਗਾਂ ਤੇ ਲੜਾਈਆਂ ਵਿੱਚ,
ਏਹੋ ਜਿੰਦ ਪਾਉਣੀ,
ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ।
ਫੁੱਲਾਂ ਦੀ ਕਿਆਰੀ ਸਾਡੀ,
ਸੁੱਖਾਂ ਦੀ ਅਟਾਰੀ ਸਾਡੀ,
ਭੁੱਲ ਕੇ ਨਹੀਂ ਢਾਹੁਣੀ,
ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਤ੍ਰਿਵਣਾਂ	:	ਜਿੱਥੇ ਕੁੜੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਬੈਠ ਕੇ ਕਢਾਈ-ਬੁਣਾਈ ਕਰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਚਰਖਾ ਕੱਤਦੀਆਂ ਹਨ,			
ਖਾਣ	:	ਖਜ਼ਾਨਾ	ਵੰਝਲੀ	:	ਬੰਸਰੀ
ਜੋਧ	:	ਕਮਾਉਣਾ/ਤਪੱਸਿਆ	ਵਾਰਾਂ	:	ਬੀਰ ਰਸ ਵਾਲੀਆਂ ਕਵਿਤਾਵਾਂ
ਅਟਾਰੀ	:	ਉਚਾਈ 'ਤੇ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਚੁਬਾਰਾ			
ਜੰਗ	:	ਯੁੱਧ	ਜਿੰਦ	:	ਜਾਨ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸਾਡੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ।
- ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼/ਰਾਜ ਦਾ ਨਾਂ ਪੰਜਾਬ ਹੈ।
- ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਤਿੰਨ ਖੇਤਰ ਹਨ : ਮਾਝਾ, ਮਾਲਵਾ, ਦੁਆਬਾ।
- ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ 22 ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਹਨ।
- ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਹੈ।
- ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਦਫ਼ਤਰੀ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਸਾਡੀ ਮਾਂ-ਬੋਲੀ ਕਿਹੜੀ ਹੈ ?
- (2) ਕਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਖਾਣ ਮੰਨਦਾ ਹੈ ?
- (3) ਤ੍ਰਿਵਣ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਗਾਓ।

ਅ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਣੀ। ..... ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ।

(1) ਆਪਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

.....

(2) ਕਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਖਾਣ .....

ਵਾਰ .....

ਜੰਗ .....

ਜਿੰਦ .....

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਤ੍ਰਿੰਵਣ .....

ਵੰਝਲੀ .....

ਕਿਆਰੀ .....

ਭੰਡਾਰ .....

ਕ. ਸੁੰਦਰ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ:

ਬੋਲੀ ਹੈ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਡੀ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਭੁਲਾਉਣੀ।

ਏਹੋ ਜਿੰਦ-ਜਾਨ ਸਾਡੀ, ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ ਖਾਣ ਸਾਡੀ।

.....

.....

.....

.....

.....

ਖ. ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ-ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਆਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਕੁਝ ਲੋਕ-ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ:

ਘੋੜੀਆਂ (ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ-ਗੀਤ):-

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਸੁਹਾਗ (ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ-ਗੀਤ):-

.....

.....

.....

.....

.....

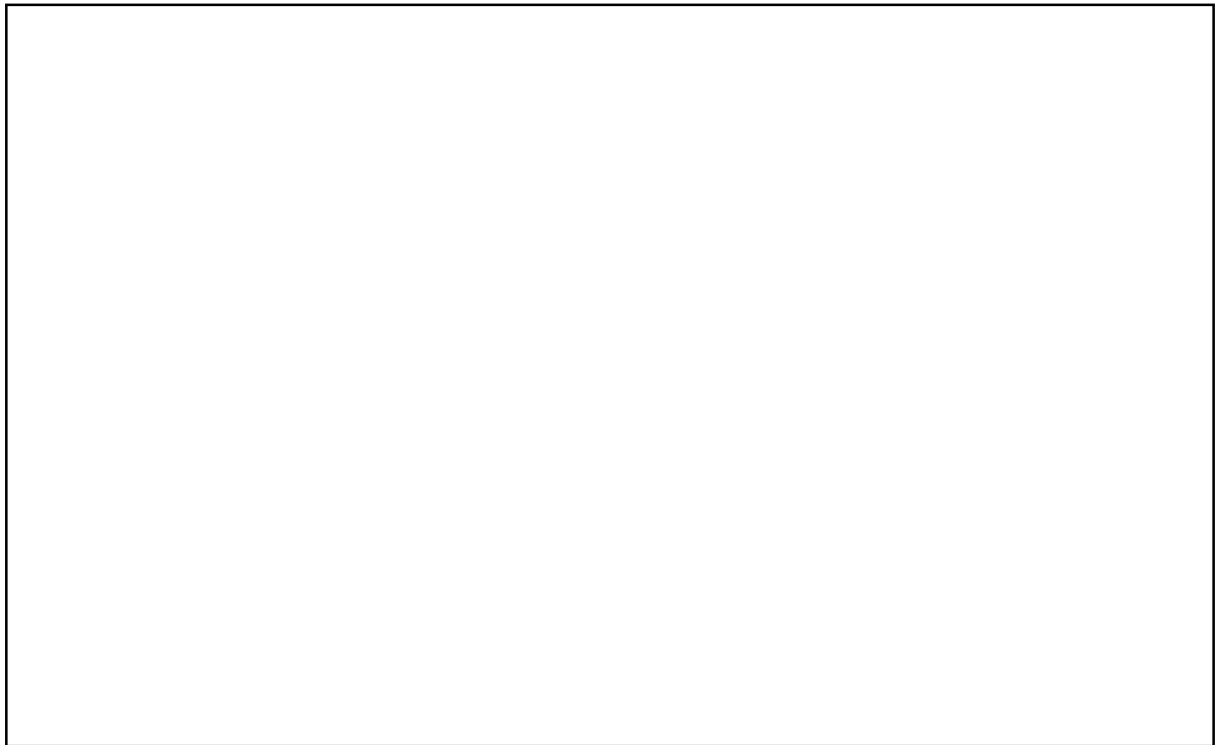
.....

.....

ਗ. ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹੋ,

ਪੰਜਾਬੀ ਬੋਲੋ,

ਪੰਜਾਬੀ ਲਿਖੋ (ਚਾਰਟ ਉੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਖੋ)

ਚਿੜੀ, ਰੁੱਖ, ਬਿੱਲੀ ਤੇ ਸੱਪ

ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਰਸਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਘਰਵਾਲੀ ਜੀਤੋ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘਰ ਬਣਾ ਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੜੀ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਕੇ ਇੱਕ ਟੱਬਰ ਵਾਂਗ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਕਿਰਸਾਣ ਦੀ ਪਤਨੀ ਜੀਤੋ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਬਿੱਲੀਏ! ਬਿੱਲੀਏ! ਭੱਜ ਜਾ, ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ। ਤੂੰ ਸਾਡਾ ਦੁੱਧ ਪੀ ਜਾਨੀ ਏਂ। ਸਾਡੀਆਂ ਮੁਰਗੀਆਂ ਖਾ ਜਾਨੀ ਏਂ। ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਜੋਗੀ ਹੈਂ ਵੀ?”

ਡੰਡਾ ਫੜ ਕੇ ਉਹ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਹੀ ਲੱਗੀ ਸੀ ਕਿ ਬਿੱਲੀ ਬੋਲੀ, “ਮਿਆਊਂ! ਮਿਆਊਂ!..... ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਮਾਰ। ਕਦੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੀ।”

“ਤੂੰ ਚੂਹੇ-ਖਾਣੀਏ ਮਾਣੋ ਬਿੱਲੀਏ! ਮੇਰੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰੇਂਗੀ ?” ਜੀਤੋ ਨੇ ਨੱਕ ਚਾੜ੍ਹਿਆ।

ਫਿਰ ਜੀਤੋ ਚਿੜੀ ਕੋਲ ਗਈ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲੱਗੀ, “ਉੱਡ ਜਾ, ਚਿੜੀਏ! ਹਰ ਸਮੇਂ ‘ਚੀਂ-ਚੀਂ’ ਲਾਈ ਰੱਖਦੀ ਏਂ। ਮੇਰੇ ਚੌਲ ਖਾ ਜਾਨੀ ਏਂ, ਫਲ ਟੁੱਕ ਜਾਨੀ ਏਂ। ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੀ, ਨਾ ਕਾਰ ਦੀ।”

“ਮੈਨੂੰ ਉਡਾ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗੀ”, ਚਿੜੀ ਬੋਲੀ।

“ਹੂੰਅ ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਦਦ ਕਰੇਂਗੀ ! ‘ਚਿੜ-ਚਿੜ’ ਕਿਤੋਂ ਦੀ!” ਜੀਤੋ ਨੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਤਿਉੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ।

ਉਸ ਪਿੱਛੋਂ ਜੀਤੋ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਹੋ ਗਈ, “ਰੁੱਖਾ! ਰੁੱਖਾ! ਤੂੰ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਵਖਤ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਏ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਹੇਠੋਂ ਸੁੱਕੇ ਪੱਤੇ ਹੁੰਝਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹਾਂ। ਆਹ ‘ਚਿੜ-ਚਿੜ’ ਵੀ ਤੇਰੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਏ। ਮੈਨੂੰ ਤੇਰਾ ਕੀ ਸੁੱਖ ਏ ? ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਵੱਢ ਦੇਣਾ ਏ।” ਉਹਨੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕੁਹਾੜਾ ਵਿਖਾ ਕੇ ਗੱਲ ਮੁਕਾਈ। “ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਵੱਢ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਅੱਖੇ ਵੇਲੇ ਮਦਦ ਕਰਾਂਗਾ,” ਰੁੱਖ ਬੋਲਿਆ।

“ਨਾ ਤੂੰ ਤੁਰ ਸਕੇਂ, ਨਾ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਰ ਸਕੇਂ। ਨਾ! ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਕੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਏ?” ਜੀਤੋ ਨੇ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਕਿਹਾ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕਿਰਸਾਣ ਆਪਣੀਆਂ ਪੈਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਲ ਵਾਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਥੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰੋਟੀ-ਪਾਣੀ ਖਾ ਕੇ ਉਹ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਪੈ

ਗਿਆ। ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਦੀ ਥੱਕੀ-ਟੁੱਟੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੀ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਆਪਣਾ ਮੰਜਾ ਡਾਹ ਕੇ ਪੈ ਗਈ। ਠੰਢੀ-ਠੰਢੀ ਹਵਾ ਵਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਆ ਗਈ।

ਚਿੜੀ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ਨੂੰ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ‘ਚੀਂ-ਚੀਂ’ ਕਰ ਕੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਸੱਪ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਇਕਦਮ ਆਪਣਾ ਪੰਜਾ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ ਉੱਤੇ ਜੜ ਦਿੱਤਾ। ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਸੱਪ ਪਿਛਾਂਹ ਨੂੰ ਪਰਤਿਆ ਤਾਂ ਬਿੱਲੀ ਰੁੱਖ ਦੇ ਓਹਲੇ ਹੋ ਗਈ। ਸੱਪ ਫੇਰ ਪਰਤਿਆ ਤੇ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਆਦਮੀ ਤੇ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਵੱਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਫਿਰ ਸੱਪ ਦੀ ਪੂਛ ਉੱਤੇ ਪੰਜਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਰੁੱਖ ਦੇ ਓਹਲੇ ਛੁਪ ਗਈ। ਸੱਪ ਫਿਰ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਫੁੰਕਾਰਾ ਛੱਡਿਆ। ਸੱਪ ਦਾ ਫੁੰਕਾਰਾ ਸੁਣ ਕੇ ਆਦਮੀ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਪਤਨੀ ਜੀਤੋ ਵੀ ਜਾਗ ਪਏ ਪਰ ਸੱਪ ਏਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਛੁਪਣ-ਛੋਤ ਹੋ ਗਿਆ।

ਇਹ ਵੇਖ ਕਿਰਸਾਣ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬਿੱਲੀਏ! ਬਿੱਲੀਏ! ਮੇਰੀ ਸੋਹਣੀ ਮਾਣੋ ਬਿੱਲੀਏ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ।” ਜੀਤੋ ਉਸ ਦੀ ਪਿੱਠ ਪਲੱਸ ਕੇ ਭੱਜੀ-ਭੱਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਗਈ ਅਤੇ ਦੁੱਧ ਦਾ ਕਟੋਰਾ ਲਿਆ ਕੇ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ।

ਹੁਣ ਜੀਤੋ ਰੁੱਖ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਉੱਤੇ ਬੈਠੀ ਚਿੜੀ ਵੱਲ ਗਈ।

“ਚਿੜੀਏ-ਚਿੜੀਏ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ।” ਜੀਤੋ ਨੇ ਚਿੜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਤੇ ਉਹ ਭੱਜੀ-ਭੱਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਈ ਅਤੇ ਚੌਲ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੁੱਠ ਭਰ ਲਿਆਈ।

ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਰੁੱਖ ਅੱਗੇ ਤਰਲਾ ਕੀਤਾ, “ਰੁੱਖਾ! ਰੁੱਖਾ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ। ਇਹ ਜੋ ਚਿੜੀ ਤੇਰੇ ਪੱਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਏ, ਇਹਨੇ ਹੀ ਬਿੱਲੀ ਨੂੰ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਪ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗ ਗਈ।” ਜੀਤੋ ਨੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਨਾਲ਼ ਰੁੱਖ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਭਰ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤੀ।

“ਜੀਤੋ ਭੈਣ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ। ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਹੋਈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੱਟਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾ ਰਿਹਾ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੂਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਫੜਨ ਲਈ ਮੈਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤੈ, ਚੂਹਾ ਤਾਂ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਉਹ ਰੋਜ਼ ਤੇਰੀ ਭੜੋਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਣੇ ਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ਼ੇ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਸਾਰੇ ਸੱਪ ਜ਼ਹਿਰੀਲੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ।” ਦੂਰ ਕਿਸੇ ਖੁੱਡ ਵਿੱਚੋਂ ਸੱਪ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੱਪ ਦੀ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਕੀਤੇ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਬਿੱਲੀ ਅਤੇ ਚਿੜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇਆ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਟੱਬਰ	:	ਪਰਿਵਾਰ	ਨੱਕ ਚਾੜ੍ਹਿਆ	:	ਬੁਰਾ ਮਨਾਇਆ
ਵਖਤ ਪਾਉਣਾ	:	ਮੁਸੀਬਤ ਖੜੀ ਕਰਨੀ	ਹੁੰਝਦੀ	:	ਇੱਕਠੇ ਕਰਦੀ
ਗੱਲ ਮੁਕਾਈ	:	ਝਗੜਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ	ਲਾਪਰਵਾਹੀ	:	ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ
ਪੈਲੀਆਂ	:	ਖੇਤ	ਪਰਤਿਆ	:	ਮੁੜਿਆ
ਛੁਪਣ-ਛੋਟ ਹੋਣਾ	:	ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਣਾ	ਸ਼ੁਕਰਾਨਾ	:	ਧੰਨਵਾਦ
ਭੱਜ-ਦੌੜ ਹੋਈ	:	ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ	ਦੁਰਵਿਹਾਰ	:	ਮਾੜਾ ਵਤੀਰਾ
ਭੜੋਲੀ	:	ਘਰ ਵਿੱਚ ਦਾਣੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲ਼ਾ ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਭਾਂਡਾ			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਹਰ ਜਾਨਵਰ ਅਤੇ ਪੰਛੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਮੋਬਾਈਲ ਫ਼ੋਨ ਅਤੇ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਕਰਕੇ ਪੰਛੀ (ਖ਼ਾਸ ਕਰ ਕੇ ਚਿੜੀਆਂ) ਅਲੋਪ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ।
- ਦਿਨ ਵੇਲ਼ੇ ਦਰਖ਼ਤ ਸਾਨੂੰ ਆਕਸੀਜਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਕਾਰਬਨ-ਡਾਇਆਕਸਾਈਡ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਰਖ਼ਤਾਂ ਦੇ ਥੱਲੇ ਸੌਣ ਨਾਲ਼ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਘੁਟਣ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਸੱਪ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਮਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਹੈ ?
- (2) ਪਹਿਲਾਂ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਣੇ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਸਨ ?
- (3) ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ਼ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਿਲ਼ਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਜੀਤੋ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵਢਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ?

ਅ. ਪਾਠ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਚਿੜੀ ਨੇ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੱਪ ..... ਛੁਪਣ-ਛੋਤ ਹੋ ਗਿਆ।

- (1) ਚਿੜੀ ਨੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਆਉਂਦਿਆਂ ਵੇਖ ਕੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

- (2) ਬਿੱਲੀ ਨੇ ਇਕਦਮ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

- (3) ਸੱਪ ਨੇ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

(1) ਨੱਕ ਚਾੜ੍ਹਨਾ (ਬੁਰਾ ਮਨਾਉਣਾ):

.....

.....

(2) ਵਖਤ ਪਾਉਣਾ (ਮੁਸੀਬਤ ਖੜੀ ਕਰਨੀ):

.....

.....

(3) ਗੱਲ ਮੁਕਾਉਣਾ (ਝਗੜਾ ਖਤਮ ਕਰਨਾ) :

.....

.....

(4) ਭੱਜ-ਦੌੜ ਕਰਨਾ (ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ):

.....

.....

(5) ਛੁਪਣ-ਛੋਤ ਹੋਣਾ (ਅਲੋਪ ਹੋਣਾ):

.....

.....

ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

(1) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸ ਨੇ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੇ ?

.....

.....

(2) “ਚਿੜੀਏ! ਚਿੜੀਏ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ।”

.....

.....

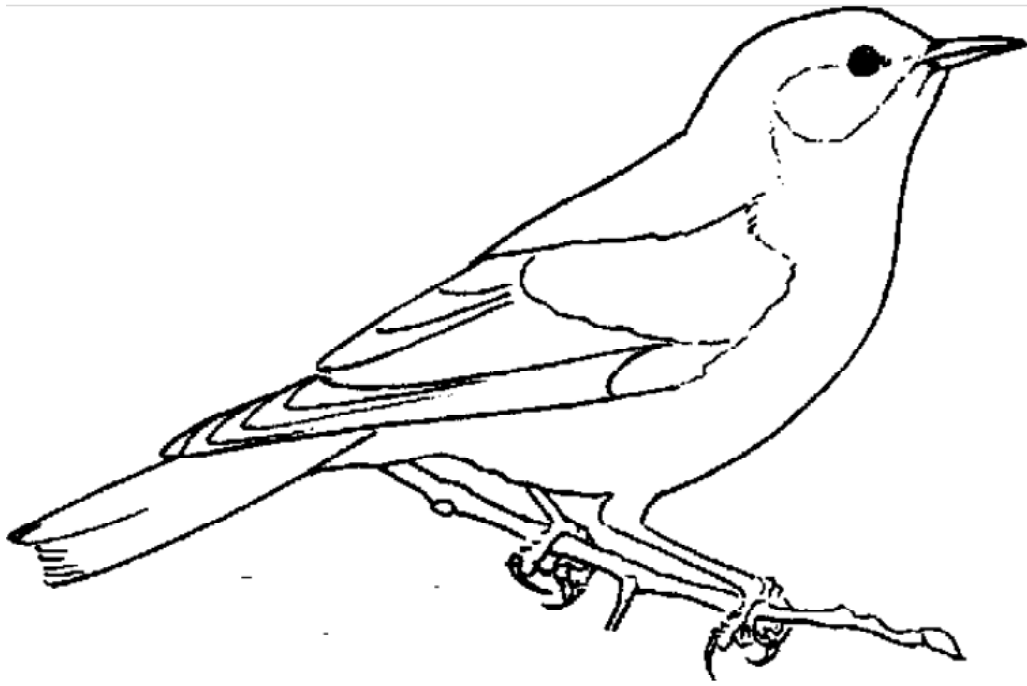

(3) “ਜੀਤੋ ਭੈਣ, ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰ ਦੇ। ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੱਜ-ਦੌੜ ਹੋਈ।”

.....
.....

ਕ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਭਰੋ :

ਲੇਖ

ਦਿਵਾਲੀ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

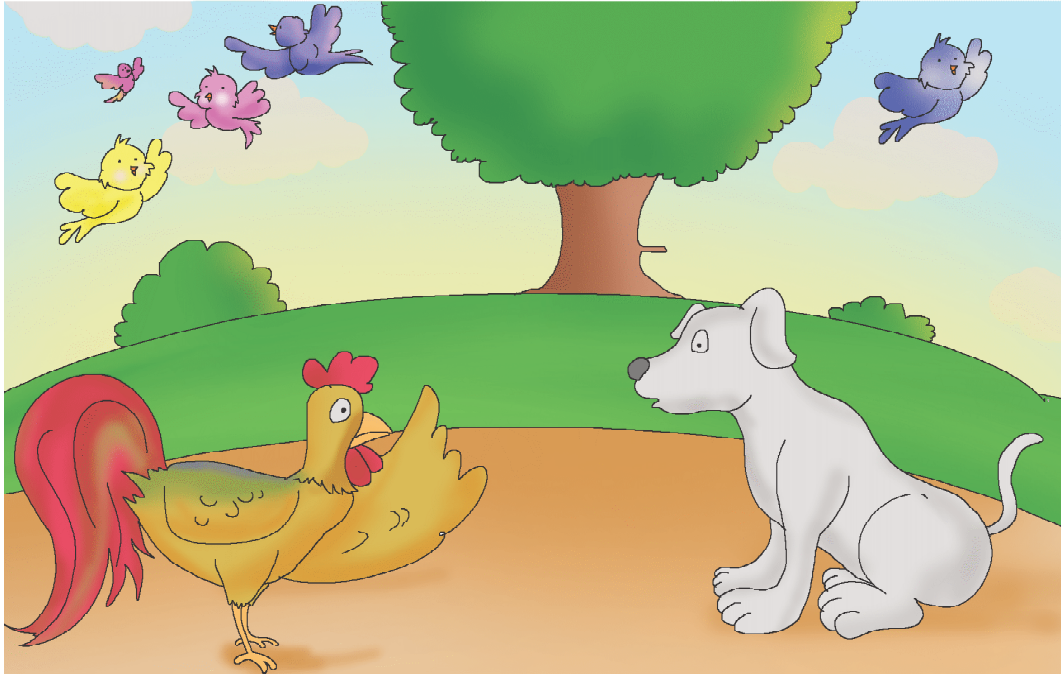
.....

.....

.....

ਪਾਠ-12

ਸੱਚੀ ਮਿੱਤਰਤਾ

ਇੱਕ ਕੁੱਤੇ ਤੇ ਕੁੱਕੜ ਦੀ ਸੀ,
ਗੂੜ੍ਹੀ, ਪੱਕੀ ਯਾਰੀ।
ਦੇ ਸਕਦੇ ਸਨ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਲਈ,
ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਪਿਆਰੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸਤ,
ਸੈਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੱਲੇ।
ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ,
ਰਹਿ ਗਏ 'ਕੱਲਮ-ਕੱਲੇ'।

ਰਾਤ ਪਈ 'ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਮੁੜਨਾ,
ਹੈ ਸੀ ਬਹੁਤ ਮੁਹਾਲ।
ਦੋਹਾਂ ਰਲ ਕੇ ਸੋਚ ਦੁੜਾਈ,
ਦਿੱਤਾ ਛੱਡ ਖਿਆਲ।

ਕੁੱਕੜ ਰੁੱਖ ਦੇ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕੇ,
ਬੇਫਿਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤਾ।

ਰੁੱਖ-ਤਣੇ ਦੇ ਖੋਲ 'ਚ ਵੜ ਕੇ,
ਲੇਟ ਗਿਆ ਉਹ ਕੁੱਤਾ।

ਸੁਥਾ-ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਿਆ ਕੁੱਕੜ,
ਉੱਠ ਕੇ ਦਿੱਤੀ ਬਾਂਗ।

ਇੱਕ ਲੁੰਬੜੀ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ,
ਆਈ ਮਾਰ ਛਲਾਂਗ।

ਮੋਟਾ ਕੁੱਕੜ ਵੇਖ ਸਾਮ੍ਹਣੇ,
ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਭਰਿਆ ਪਾਣੀ।
ਮੋਮੋਠਗਣੀ ਬਣ ਕੇ ਬੋਲੀ,
ਫੇਰ ਲੁੰਬੜੀ ਰਾਣੀ।

“ਅਵਾਜ਼ ਤੇਰੀ ਮਿੱਠੀ ਮਨਮੋਹਣੀ,
ਤੂੰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਾਜਾ।
ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਆਈ,
ਹੇਠਾਂ ਆ ਜਾ! ਆ ਜਾ!

ਨੇੜੇ ਢੁੱਕ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਲਾਂ,
ਜਨਮ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇ।
ਐਸੀ ਘੜੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਸ਼ਾਲਾ!
ਮੇਰੇ ਭਾਗੀਂ ਆਵੇ।

ਕੁੱਕੜ ਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾ ਹੈ ਸੀ,
ਗਿਆ ਉਹ ਤਾੜ ਚਲਾਕੀ।
ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਢੁਕਵਾਂ ਉੱਤਰ,
ਖੋਲ੍ਹ ਅਕਲ ਦੀ ਤਾਕੀ।

“ਠੀਕ ਕਿਹਾ ਤੂੰ ਲੁੰਬੜੀ ਰਾਣੀ,
ਮੈਂ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਾਜਾ।
ਦਰਬਾਨ ਮੇਰਾ ਪਰ ਥੱਲੇ ਸੁੱਤਾ,
ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰਾ ਜਗਾ ਜਾ।
ਉਹ ਜਾਗੂ ਮੈਂ ਥੱਲੇ ਆਉਂ,
ਕਰ ਲਈਂ ਦਰਸ਼ਨ ਰੱਜ ਕੇ।
ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਤੂੰ ਮੰਨ ਲੈ ਭੈਣੇ,
ਜਾਈਂ ਨਾ ਹੁਣ ਭੱਜ ਕੇ।”

ਰੁੱਖ ਦੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਵਧੀ ਲੁੰਬੜੀ,
ਲਾਲਚ ਸੁਰਤ ਗੁਆਈ।
ਏਨੇ ਨੂੰ ਕੁੱਤਾ ਵੀ ਉੱਠਿਆ,
ਲੈ ਕੇ ਇੱਕ ਅੰਗੜਾਈ।

ਦੇਖ ਲੁੰਬੜੀ ਝਪਟਿਆ ਕੁੱਤਾ,
ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਇਆ।
ਖੂਬ ਪੁਗਾਈ ਆੜੀ ਉਹਨੇ,
ਮਿੱਤਰ ਤਾਈਂ ਬਚਾਇਆ।

ਔਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਮੁਹਾਲ	: ਔਖਾ	ਬੇਫਿਕਰੀ	: ਫਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ
ਖੋਲ	: ਦਰਖਤ ਦੇ ਤਣੇ ਵਿਚਲੀ ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ		
ਮੋਠਗਣੀ	: ਮਿੱਠੀਆਂ-ਮਿੱਠੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਮਾਉਣ ਵਾਲੀ		
ਨੇੜੇ ਢੁੱਕ ਕੇ	: ਨੇੜੇ ਹੋ ਕੇ	ਮਨਮੋਹਣੀ	: ਮਨ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ
ਸੁਲੱਖਣੀ	: ਭਾਗਾਂ ਵਾਲੀ	ਭਾਗੀ	: ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ
ਤਾੜ	: ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਜਾਣਾ	ਦਰਬਾਨ	: ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ
ਸੁਰਤ	: ਹੋਸ਼	ਆੜੀ	: ਦੋਸਤੀ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਕੁੱਕੜ ਸਵਖਤੇ ਉੱਠਣ ਲਈ ਬਾਂਗ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।
- ਕੁੱਤਾ ਇੱਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਜਾਨਵਰ ਹੈ।
- ਲੁੰਬੜੀ ਇੱਕ ਚਲਾਕ ਜਾਨਵਰ ਹੈ।
- ਸੱਚਾ ਮਿੱਤਰ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਔਖੇ ਸਮੇਂ ਕੰਮ ਆਵੇ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁੱਕੜ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ?
- (2) ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁੱਤਾ ਕਿੱਥੇ ਲੇਟ ਗਿਆ ?
- (3) ਕੁੱਕੜ ਨੇ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈਅ ਵਿੱਚ ਗਾਓ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਲਿਖੋ:

- (1) ਕੁੱਤੇ ਅਤੇ ਕੁੱਕੜ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਰਿਸ਼ਤਾ ਸੀ ?

.....
 .....

(2) ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੁੱਕੜ ਕਿੱਥੇ ਸੁੱਤਾ ਸੀ ?

.....
 .....
 .....

(3) ਕੁੱਤੇ ਨੇ ਕੁੱਕੜ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਕਿਵੇਂ ਪੁਰਾਈ ?

.....
 .....
 .....

ੲ. ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਲਿਖੋ:

ਮੁਹਾਲ	.....	ਬੇਫ਼ਿਕਰੀ	.....
ਖੋਲ	.....	ਮੋਮੋਠਗਣੀ	.....
ਮਨਮੋਹਣੀ	.....	ਸੁਲੱਖਣੀ	.....
ਭਾਗੀਂ	.....	ਤਾੜ	.....
ਦਰਬਾਨ	.....	ਸੁਰਤ	.....
ਆੜੀ	.....		

ੳ. ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਰਾਤ	ਦਿਨ	ਉੱਤੇ	.....
ਮੋਟਾ	.....	ਮਿੱਠੀ	.....
ਨੇੜੇ	.....	ਗੂੜ੍ਹੀ	.....
ਪੱਕੀ	.....	ਦੋਸਤ	.....

ਚੜ੍ਹਨਾ ..... ਉੱਤਰ .....

ਠੀਕ ..... ਸੁੱਤਾ .....

ਕ. ਸਹੀ ਵਾਕ ਅੱਗੇ ✓ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ:

1. ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਕੁੱਕੜ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨ ਗਏ ਸਨ ?

ਭੋਜਨ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ

☐

ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ

☐

ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਨ ਲਈ

☐

2. ‘ਅਵਾਜ਼ ਤੇਰੀ ਮਿੱਠੀ, ਮਨਮੋਹਣੀ, ਤੂੰ ਜੰਗਲ ਦਾ ਰਾਜਾ।’ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਿਸ ਨੇ ਕਹੇ ?

ਕੁੱਕੜ ਨੇ

☐

ਕੁੱਤੇ ਨੇ

☐

ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ

☐

ਖ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਾਕਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਬਦਲੋ:

1. ਕੁੱਕੜ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਸੈਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗਿਆ।

.....

2. ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਛਲਾਂਗ ਲਾਈ।

.....

3. ਕੁੱਤਾ ਤਣੇ ਦੇ ਖੋਲ ਵਿੱਚ ਵੜ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

.....

ਗ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕੁੱਕੜ ਅਤੇ ਕੁੱਤੇ ਦੀ ਮਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ:

.....

.....

.....

.....

This image shows a full page of white paper with horizontal dotted lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page, providing a guide for handwriting or typing. There are no margins, text, or other markings on the page.

ਪਾਠ - 13

ਫੁਲਕਾਰੀ-ਕਲਾ

“ਮਾਂ ਜੀ ! ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦੇ ਦਿਓ। ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕੁੜੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਕਮੀਜ਼ਾਂ ਪਾਈ ਫਿਰਦੀਆਂ ਨੇ। ਸਾਡੀ ਅਧਿਆਪਕਾ ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਪਰਦੇ ਵੀ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣੇ ਲੱਗਦੇ ਨੇ,” ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

“ਲੈ, ਰਹਿਣ ਦੇ, ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਮੁੜ ਕੇ ਪੁਰਾਣਾ ਰਿਵਾਜ ਆ ਗਿਆ? ਹੁਣ ਤਾਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਉਂਝੀਂ ਮਨੋਂ ਵਿਸਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਨੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੇ”, ਮਾਂ ਜੀ ਬੋਲੇ।

“ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ, ਮਾਂ ਜੀ! ਹੁਣ ਤਾਂ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕਦਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਹਰਲੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਬੜੀ ਮੰਗ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਲਿਆਓ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜੇ ਕੋਈ ਵੇਚਣੀ ਹੈ।”

“ਨਾ ਭਾਈ! ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚਣੀ। ਫੁਲਕਾਰੀ ਵੀ ਕਦੀ ਵੇਚੀਦੀ ਐ? ਇਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਵਿਆਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗੀ। ਮੇਰੇ ਕੋਲ਼ ਸੁੱਖੀਂ-ਸਾਂਦੀਂ ਬਥੇਰੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਨੇ। ਨਾਲ਼ੇ ਫੁਲਕਾਰੀ ਤਾਂ ਸਗਨ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਫੇਰ ਸਗਨਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀਦੀ ਹੁੰਦੀ। ਉਂਵ ਜੇ ਤੇਰਾ ਜੀਅ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਵੀਂ ਇੱਕ ਟੂਲ ਦੀ ਫੁਲਕਾਰੀ ਕਮੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ,” ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

“ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦਿਓ, ਸਾਰੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਜਿਹੜੀ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗੀ, ਲੈ ਲਵਾਂਗੀ, ” ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

ਮਾਂ ਜੀ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁਲਕਾਰੀ ਕੱਢਣ ਅੰਦਰ ਸਬਾਤ ਵੱਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਹਰਮੀਤ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਰ ਪਈ। ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਸੰਦੂਕ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਾਗ ਅਤੇ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਪਏ ਸਨ। ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਜਿਹੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਮਾਂ ਜੀ, ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕੱਢੀਆਂ ਨੇ ?”

“ ਹਾਂ ਧੀਏ! ਮੈਂ ਹੀ ਕੱਢੀਆਂ ਨੇ। ਕੁਝ ਤੇਰੀ ਨਾਨੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਨੇ। ਉਹ ਮੈਂ ਅਜੇ ਤੱਕ ਸਾਂਭ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਨੇ” , ਕਹਿੰਦੇ – ਕਹਿੰਦੇ ਮਾਂ ਜੀ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚੋਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਕੱਢਣ ਲੱਗੇ। ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਕੱਢ ਕੇ ਉਹ ਬੈਠਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਇਕੱਲੀ-ਇਕੱਲੀ ਫੁਲਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਹਰਮੀਤ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲੱਗੇ। ਹਰਮੀਤ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦੇਖ ਕੇ ਬੜਾ ਹੀ ਅਚੰਭਾ ਲੱਗਿਆ। ਉਹ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਵੀ ਰਹੀ ਸੀ ਤੇ ਵਿੱਚ-ਵਿੱਚ ਮਾਂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਵਾਲ ਵੀ ਪੁੱਛੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, “ਦੇਖ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਬਾਗ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹਾਂ। ਇਸ ਦੀ ਕਢਾਈ ਏਨੀ ਸੰਘਣੀ ਏ ਕਿ ਕੱਪੜਾ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਦਿਸਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਮ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਏਨੀ ਸੰਘਣੀ ਕਢਾਈ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ”

“ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੋਹਣਾ ਹੈ, ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਹੀ ਬਾਗ ਵਾਂਗ। ਏਨੀ ਸੰਘਣੀ ਕਢਾਈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੇਖੀ ਹੀ ਨਹੀਂ।” ਫਿਰ ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁਲਕਾਰੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਮਾਂ ਜੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, “ਅਹਿ ਦੇਖੋ, ਮਾਂ ਜੀ! ਇਸ ਫੁਲਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ? ਆਹ, ਜਿਹਦੇ ਉੱਪਰ ਤਿਕੋਣੀ ਸ਼ਕਲ ਵਿੱਚ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਏ ਤੇ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਖਾਲੀ ਛੱਡੀ ਹੋਈ ਹੈ ?”

ਚਿੱਤਰ : ਬਾਗ

“ਇਹ ਘੁੰਗਟ ਬਾਗ਼ ਹੈ ! ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਤੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਹਿ ਚੋਪ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਆਹ ਦੀ ਫੁਲਕਾਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਚੂੜਾ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਹ ਕੁੜੀ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਦੂਜੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਢਾਈ ਖਾਸ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਤੋਪੇ ਨਾਲ਼ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਢਾਈ ਦਾ ਤੋਪਾ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਦਾਜ ਦੀ ਖਾਸ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਂਗ ‘ਸੁੱਭਰ’ ਵੀ ਸਗਨਾਂ ਦਾ ਕੱਪੜਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹਨੂੰ ਲਾਂਵਾਂ-ਫੇਰਿਆਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਵੇਖ, ਇਹਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਨੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ਼-ਨਾਲ਼ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜ ਫੁੱਲ ਹੀ ਕੱਢੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਫ਼ ਹੈ,” ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਮਾਂ ਜੀ! ਉਹ ਵੀ ਚੋਪ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਉਦੋਂ ਭੈਣ ਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ’ਤੇ ਡੋਲੀ ਤੋਰਨ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਤਾਣਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ?” ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ਼ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਨਾ-ਨਾ, ਉਹ ਤਾਂ ਤਿਲ-ਪੱਤਰਾ ਸੀ। ਉਹਦੀ ਤਾਂ ਸਿੱਧੀ ਜਿਹੀ ਕਢਾਈ ਸੀ ਤੇ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਕੰਨੀਆਂ ’ਤੇ ਹੀ ਸੀ। ਵਿਚਾਲੇ ਤਾਂ ਵਿਰਲੀ-ਵਿਰਲੀ ਕਢਾਈ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਸੀ।”

ਫਿਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਾਂ ਜੀ ਬੋਲੇ, “ਅਹਿ ਦੇਖ, ਇਹ ਨੀਲਕ ਹੈ। ਇਹਦੀ ਕਢਾਈ ਤਾਂ ਸਾਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਰੰਗ ਨੀਲਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਨੀਲਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।”

“ਮਾਂ ਜੀ! ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਨੇ। ਭਲਾ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਿਸਮ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?”

“ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੁਲਕਾਰੀ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਉੱਪਰ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਟੁਕੜੇ ਜੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨੂੰ ‘ਛੱਮਾਸ’ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਮਾਸੀ ਕੋਲ਼ ਹੈ, ਇੱਕ ਛੱਮਾਸ। ਜਦੋਂ ਕਦੇ ਉੱਥੇ ਗਈ ਤਾਂ ਵੇਖ ਆਵੀਂ।”

“ਮਾਂ ਜੀ! ਇੰਨੀ ਕਢਾਈ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਨਾਲ਼?”

“ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਉਦੋਂ ਭੁੱਬਣੀਆਂ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ ? ਇਹ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਚੱਲਿਆ, ਰਿਵਾਜ। ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਸੀਦਾ ਕੱਢਣਾ ਭੁੱਲ ਗਿਐ। ਕੱਢਿਆ-ਕਢਾਇਆ ਜੁ ਮਿਲ਼ ਜਾਂਦੈ, ਸਭ ਕੁਝ।” ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਕਸੀਦੇ ਦੇ ਘਟ ਰਹੇ ਸ਼ੌਂਕ ’ਤੇ ਅੱਖਿਆਂ ਹੁੰਦੇ ਕਿਹਾ।

ਫਿਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਰੁਕ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਢਾਈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਵੇਲੇ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸ਼ਹਿਰੋਂ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦੇ ਪੱਟ ਮੰਗਵਾ ਲੈਂਦੀਆਂ। ਫੇਰ ਘਰ ਦੇ ਬੁਣੇ ਖੱਦਰ ਨੂੰ ਸੂਹਾ ਰੰਗ ਕੇ ਕਢਾਈ ਕਰਦੀਆਂ। ਕਢਾਈ ਦਾ ਚਾਅ ਏਨਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਤੜਕੇ ਨੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ ਰੋਟੀ-ਟੁੱਕ ਤੇ ਗੋਹੇ-ਕੂੜੇ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁਕਾ

ਛੱਡਣਾ। ਫਿਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਇੱਕਠੀਆਂ ਹੋ ਕੇ ਬਹਿ ਜਾਣਾ, ਕਢਾਈ ਕਰਨ। ਤੇਰੀ ਨਾਨੀ ਦਾ ਹੱਥ ਤਾਂ ਏਨਾ ਸਾਫ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੱਚੇ ਬਾਗਾਂ ਤੇ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਘਰ-ਘਰ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਨਮੂਨੇ ਕੱਢ ਲੈਂਦੀ ਸੀ।”

ਅਜੇ ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਗੱਲ ਮੁਕਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹਰਮੀਤ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਬੋਲ ਪਈ “ਮਾਂ ਜੀ! ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਤਾਂ ਦੱਸੋ ਕਿ ਖੱਦਰ ਉੱਤੇ ਏਨੀ ਸੋਹਣੀ ਕਢਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ? ਮੈਥੋਂ ਤਾਂ ਦਸੂਤੀ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕਈ ਵਾਰ ਠੀਕ ਫੁੱਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ।”

“ਬੱਸ, ਤੱਕ ਨਾਲ ਹੀ। ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਹੱਥ 'ਚ ਸਫਾਈ ਆ ਜਾਂਦੀ ਐ। ਫੇਰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਕਰੀ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਮਜ਼ਾਲ ਏ, ਕਿਤੇ ਤੋਪਾ ਵੀ ਏਧਰ-ਓਧਰ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਨਾ, ਤੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੱਲ ਦੱਸਾਂ - ਫੁਲਕਾਰੀ ਦੀ ਕਢਾਈ ਵੀ ਪੁੱਠੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਐ”, ਮਾਂ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ।

“ਪੁੱਠੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ? ਉਹ ਕਿਵੇਂ, ਮਾਂ ਜੀ ?” ਹਰਮੀਤ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।

“ਇਹ ਕਦੇ ਫਿਰ ਦੱਸਾਂਗੀ। ਆਪੇ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਸਿੱਖ ਜਾਏਂਗੀ, ਜੇ ਏਨਾ ਹੀ ਸ਼ੌਕ ਹੈ, ਤਾਂ।”

“ਹਾਂ, ਮਾਂ ਜੀ, ਮੈਂ ਜ਼ਰੂਰ ਸਿੱਖਾਂਗੀ”, ਹਰਮੀਤ ਚਾਅ ਨਾਲ ਬੋਲੀ ਤੇ ਫਿਰ ਮਾਂ ਜੀ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਹਿਆਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗ ਪਏ। ਇੱਕ ਟੂਲ ਦੀ ਫੁਲਕਾਰੀ ਉਹਨਾਂ ਪਾਸੇ ਕੱਢ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤੀ। “ਲੈ, ਇਹ ਲੈ ਜਾਈਂ, ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਸਤੇ”, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਹ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਅੰਦਰ ਸੰਦੂਕ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਚਲੇ ਗਏ।

ਔਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਵਿਸਾਰ	: ਭੁੱਲ	ਅਚੰਭਾ	: ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ
ਸਬਾਤ	: ਛੱਤਦਾਰ ਰਸਤਾ ਜੋ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਏ		
ਬੈਠਕ	: ਉਹ ਕਮਰਾ ਜਿੱਥੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਬਿਠਾਇਆ ਜਾਵੇ		
ਗੁੰਝਲਦਾਰ	: ਔਖਾ	ਤੋਪਾ	: ਟਾਂਕਾ
ਕਸੀਦਾ	: ਕੱਪੜੇ 'ਤੇ ਸੂਈ ਨਾਲ ਕੱਢੇ ਵੇਲ-ਬੂਟੇ		
ਪੱਟ	: ਰੇਸ਼ਮ	ਖੱਦਰ	: ਮੋਟਾ ਸੂਤੀ ਕੱਪੜਾ
ਸੂਹਾ	: ਲਾਲ	ਤੜਕੇ	: ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ
ਨਮੂਨੇ	: ਕਿਸੇ ਬਣੀ ਹੋਈ ਚੀਜ਼ ਵਰਗੀ ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਬਣਾਉਣਾ		
ਦਸੂਤੀ	: ਉਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਧਾਗੇ ਇਕੱਠੇ ਪਾ ਕੇ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ		
ਸੰਦੂਕ	: ਲੱਕੜ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਪੇਟੀ		

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਹਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਫੁਲਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਗਨਾਂ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
- ਮੁੰਡੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਘੋੜੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁੜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਸਮੇਂ ਸੁਹਾਗ।
- ਭੰਗੜਾ ਅਤੇ ਗਿੱਧਾ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ-ਨਾਚ ਹਨ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਫੁਲਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ?
- (2) ਜਿਸ ਫੁਲਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਕੱਪੜਾ ਨਾ ਦਿਸਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?
- (3) ਛੱਮਾਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲੱਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਇਸ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

1. ਘੁੰਗਟ-ਬਾਗ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਕਢਾਈ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

2. ਤਿਲ-ਪੱਤਰਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਢਾਈ ਬਾਰੇ ਲਿਖੋ।

.....

.....

.....

3. ਕੁੜੀਆਂ ਫੁਲਕਾਰੀ ਦੀ ਕਢਾਈ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੁਮਣੇ ✓ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ:

ਕਡਾਈ	☐	ਕਢਾਇ	☐	ਕਢਾਈ	☐
ਗੁੰਝਲਦਾਰ	☐	ਗੁੰਜਲਦਾਰ	☐	ਗੁੰਝਲਦਾਰ	☐
ਸਧਾਰਨ	☐	ਸਧਾਰਣ	☐	ਸਾਧਾਰਣ	☐
ਸੀਸਿਆਂ	☐	ਸ਼ੀਸ਼ਿਆਂ	☐	ਸੀਸ਼ਿਆਂ	☐
ਫੁਲਕਾਰੀ	☐	ਫੂਲਕਾਰੀ	☐	ਫਲਕਾਰੀ	☐

ਸ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

1. ਸਗਨ .....
2. ਸੁੱਭਰ .....
3. ਰਿਵਾਜ .....
4. ਨਮੂਨੇ .....
5. ਸਫਾਈ .....

ਕ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 5 ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ (ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ)।

.....

.....

.....

.....

.....

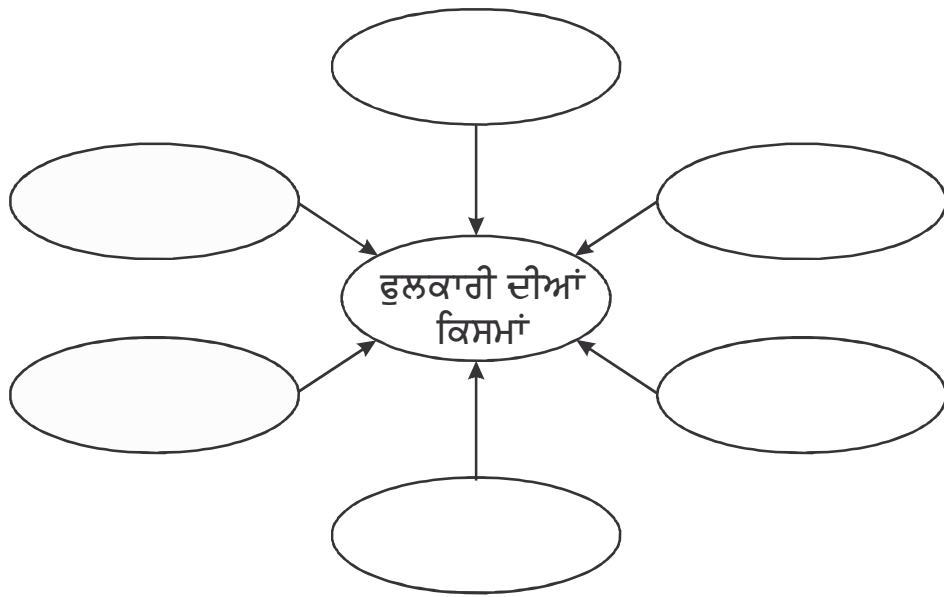
.....

.....

.....

.....

ਖ. ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ:

ਲੇਖ

ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ਼ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ’ ਬਾਰੇ ਲੇਖ ਲਿਖੋ।

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਮੋਢੀ, ਜਨਮ 1469 ਈ. ਰਾਇ-ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ, ਪਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੇਵੀ, ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਾਂਧੇ ਕੋਲ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਗਏ, ਪਾਂਧੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕੀਤਾ, ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਭੇਜਿਆ, ਵਿਆਹ ਬੀਬੀ ਸੁਲੱਖਣੀ ਜੀ ਨਾਲ਼, ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਲਖਮੀ ਦਾਸ, ਭੈਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਣਾ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ ਦੇ ਨਵਾਬ ਦੇ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ, ਗ਼ਰੀਬਾਂ, ਸਾਧੂਆਂ-ਸੰਤਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਮਦਦ, ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਕੇ ਚਾਰ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ, ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਸਾਦਾ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ, ਦਸਾਂ-ਨਹੁੰਆਂ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨ, ਪਰਾਇਆ ਹੱਕ ਨਾ ਮਾਰਨ ਦੇ ਉਪਦੇਸ਼, ਇਸਤਰੀ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, 70 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 1539 ਈ. ਵਿੱਚ ਜੋਤੀ-ਜੋਤ ਸਮਾਏ।

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

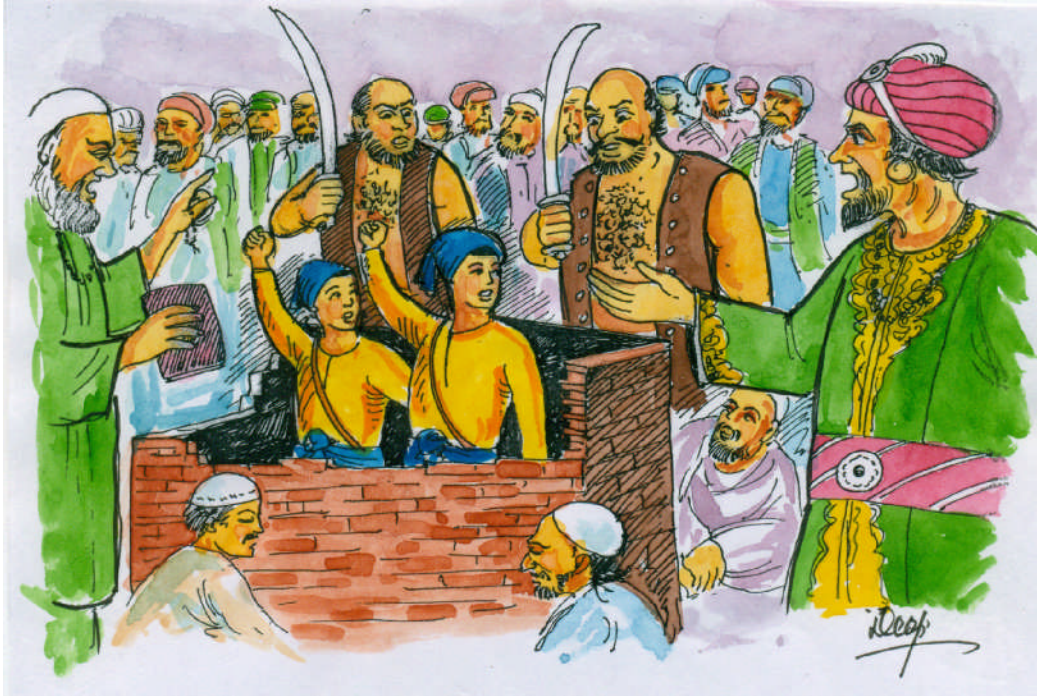
.....

.....

.....

ਪਾਠ - 14

ਦਾਦੀ ਦੀ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਨਸੀਹਤ

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਦੂਲੇ, ਬਿਲਕੁਲ ਨਾ ਘਬਰਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ 'ਚ ਜਾ ਕੇ, ਗੱਜ ਕੇ ਫ਼ਤਿਹ ਬੁਲਾਇਓ।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਾਏ, ਦਾਦਾ ਤੇਗ਼ ਬਹਾਦਰ,
ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸੀਸ ਵਾਰਿਆ, ਬਣ ਕੇ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ।
ਓਸੇ ਦੀ ਹੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨੂੰ, ਅੱਗੇ ਹੋਰ ਵਧਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ 'ਚ ਜਾ ਕੇ ,

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਓਸ ਕੌਮ ਦੇ ਵਾਰਸ, ਜੋ ਕੰਬੇ ਨਾ ਡੋਲੇ,
ਦੇਗਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਬਲਦੇ ਵੀ, 'ਸਤਿਨਾਮ' ਹੀ ਬੋਲੇ।
ਏਸ ਕੌਮ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾ , ਜਜ਼ਬਾ ਨਵਾਂ ਸਿਖਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ

-।

ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ, ਸਾਕਾ ਵੱਡਾ ਕਰਨਾ,
ਰਹਿੰਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੀਕਰ ਜਿਸ ਨੂੰ, ਜੱਗ ਨੇ ਯਾਦ ਹੈ ਕਰਨਾ।
ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਕੇ, ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ 'ਚੋਂ ਜਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ

- ।

ਪੁਰਜ਼ਾ-ਪੁਰਜ਼ਾ ਕਟ ਜਾਏ ਭਾਵੇਂ, ਅੱਖ 'ਚੋਂ ਨੀਰ ਨਾ ਚੋਵੇ,
ਸਿਰ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਬੇਸ਼ੱਕ ਜਾਵੇ, ਸਿਰ ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ।
ਪਿਓ-ਦਾਦੇ ਦੀ ਆਨ-ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ, ਕਿਧਰੇ ਦਾਗ਼ ਨਾ ਲਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ

- ।

ਲੱਖਾਂ ਲਾਲਚ ਦੇਵੇ ਸੂਬਾ, ਕਿਧਰੇ ਡੋਲ ਨਾ ਜਾਣਾ,
ਜਾਨੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰੀ ਸਿੱਖੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਗ਼ ਨਾ ਲਾਉਣਾ।
ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ ਇਸ ਸਿੱਖੀ ਨੂੰ, ਸਾਹਾਂ ਨਾਲ਼ ਨਿਭਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ

।

ਲੱਖਾਂ ਲਾਡ ਲਡਾ ਕੇ ਦਾਦੀ, ਖੂਬ ਸਜਾਈ ਜੋੜੀ,
ਲਾੜੀ ਮੌਤ ਵਿਆਹੁਣ ਦੀ ਖਾਤਰ, ਅੱਜ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਘੋੜੀ।
ਬੱਚਿਓ ! ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਮੌਤ ਰਾਣੀ ਨੂੰ, ਹੱਸ-ਹੱਸ ਕੇ ਪ੍ਰਣਾਇਓ,
ਸੂਬੇ ਦੇ ਦਰਬਾਰ 'ਚ ਜਾ ਕੇ, ਗੱਜ ਕੇ ਫਤਿਹ ਬੁਲਾਇਓ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਦੂਲੇ : ਬਹਾਦਰ, ਗੱਜ ਕੇ : ਉੱਚੀ ਅਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ, ਜਜ਼ਬਾ : ਇੱਛਾ
ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ : ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦੀ
ਰੱਖਿਆ ਖਾਤਰ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।
ਨਿੱਕੀਆਂ-ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ : ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰਣਾਇਓ : ਅਪਣਾਇਓ
ਇਤਿਹਾਸ : ਬੀਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਪੁਰਜ਼ਾ-ਪੁਰਜ਼ਾ : ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹਿੱਸੇ
ਨੀਰ : ਪਾਣੀ ਆਨ-ਸ਼ਾਨ : ਮਾਣ-ਮਰਿਆਦਾ
ਡੋਲ ਨਾ ਜਾਣਾ : ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਾ ਸਾਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਭਾਉਣਾ : ਮਰਦੇ ਦਮ ਤੱਕ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਹਨ।
- ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਅਤੇ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਹਨ।
- ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ (ਸ.ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਸ.ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ) ਚਮਕੌਰ ਦੀ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ।
- ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ (ਸ.ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਸ.ਫਤਿਹ ਸਿੰਘ) ਨੂੰ ਸਰਹੰਦ ਦੇ ਨਵਾਬ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿੰਦੇ ਹੀ ਨੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿਣਵਾ ਕੇ ਸ਼ਹੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਦਾਦੀ ਦਾ ਕੀ ਨਾਂ ਹੈ ?
- (2) ਨੀਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿਣੇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਕੀ ਨਾਂ ਹਨ ?

- (3) ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਸੁਣਾਓ।

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਦਾਦੀ ਨੇ ਪੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦੇ ਬਾਰੇ ਕੀ ਦੱਸਿਆ ?

.....

.....

.....

- (2) ਬੱਚੇ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਕੌਮ ਦੇ ਵਾਰਸ ਸਨ ?

.....

.....

.....

- (3) “ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ, ਵੱਡਾ ਸਾਕਾ” ਕਿਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- (4) ਪਿਓ-ਦਾਦੇ ਦੀ ਆਨ-ਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਾਦੀ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕੇ ਤੋਰਿਆ ?

.....

.....

.....

ਸ. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਨਿੱਕੀਆਂ ਜਿੰਦਾਂ .....

ਇਤਿਹਾਸ .....

ਹਿੰਦ ਦੀ ਚਾਦਰ .....

ਕੁਰਬਾਨੀ .....

ਸਾਕਾ .....

ਨੀਰ .....

ਦਾਗ਼ .....

ਆਨ-ਸ਼ਾਨ .....

ਹ. ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਬਹਾਦਰ	.....	ਵਧਾਇਓ	.....
ਨਵਾਂ	.....	ਨਿੱਕੀਆਂ	.....
ਵੱਡਾ	.....	ਜਾਇਓ	.....
ਜਾਂਦਾ	.....	ਮੌਤ	.....
ਚੜ੍ਹਨਾ	.....	ਹੱਸਣਾ	.....

ਕ. ਲੈਆਤਮਿਕ ਸਤਰਾਂ ਬਣਾਓ:

..... ਘਬਰਾਇਓ,

..... ਬੁਲਾਇਓ।

..... ਡੋਲੇ,

..... ਬੋਲੇ।

ਖ. ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਚਾਰ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ (ਸਮਝ-ਆਧਾਰਿਤ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ):

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

ਗ. ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ:

.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....
.....	.....

ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ

ਜਿਹੜੇ ਰੇਸ਼ਮੀ, ਚਮਕਦਾਰ ਕੱਪੜੇ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੁਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ? ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸੋਚੋਗੇ ਕਿ ਇਹ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਰੂੰ ਤੋਂ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉੱਨ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੋਏਗਾ, ਪਰ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਕੱਪੜਾ ਜਿਸ ਧਾਗੇ ਤੋਂ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਿਊਂਦਾ ਕੀੜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ ਚੌਲ੍ਹ ਦੇ ਦਾਣੇ ਜਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬੜੀ ਅਜੀਬ ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਲਾਂ-ਸੋਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਪੈਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੌਦਾਂ-ਚੌਦਾਂ ਅੱਖਾਂ। ਇਸ ਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸੇ ਦੋ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸੁਰਾਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਚੀਨ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਤੋਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲ ਚੀਨ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਰੇਸ਼ਮੀ ਕੱਪੜੇ ਦਾ ਭੇਦ ਜਾਣਨ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਪਰ ਚੀਨੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਭੇਦ ਨਾ ਖੁੱਲ੍ਹਣ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਂਕੜੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਗੁਣ ਕੇਵਲ ਚੀਨੀਆਂ ਕੋਲ ਹੀ ਰਿਹਾ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੀਨ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਨਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ ਆਪਣੇ ਸਹੁਰੇ-ਘਰ ਜਾਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਖੋਖਲੇ ਬਾਂਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਕੀੜੇ ਪਾਏ ਅਤੇ ਲੁਕੇ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਗਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ।

ਇਹ ਕੀੜਾ ਜਦੋਂ ਆਂਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਾਰ ਹੀ ਇਹ ਵਧਣ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੇਟੂ ਤਾਂ ਏਨਾ ਹੈ ਕਿ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਖਾਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਰਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨਰਮ-ਨਰਮ ਪੱਤੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸੁਆਦ ਲੱਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਇਸ ਕੀੜੇ ਦੀ ਮਨ-ਭਾਉਂਦੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਮਹੀਨੇ ਡੇਢ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੀੜਾ ਲਗ-ਪਗ ਇੱਕ ਮਣ ਖੁਰਾਕ ਹਜ਼ਮ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਇਹ ਕੀੜਾ ਸੱਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਏਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਜਿਸਮ ਦੀ ਖੱਲ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਆਪਣੀ ਖੱਲ ਪਾੜ ਕੇ ਇਹ ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਖੱਲ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਹ ਸੁੱਟਦਾ ਹੈ। ਪੰਦਰਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਕੀੜਾ ਤੀਜੀ ਖੱਲ ਵੀ ਉਤਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੀਹਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਵਧ ਕੇ ਕੋਈ ਤਿੰਨ ਕੁ ਇੰਚ ਲੰਮਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਇਹ ਖੱਲ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ

ਇਹ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਥੱਸ ਖਾਂਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵਕਤ ਉਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੀਹਵੇਂ ਦਿਨ ਇਹ ਖੂਬ ਪੇਟ ਭਰ ਕੇ ਖਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਸਤ ਹੋ ਕੇ ਕਿਸੇ ਪੱਤੇ 'ਤੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਅਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਜਬਾੜਿਆਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਸੁਰਾਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਾਰ ਕੱਢਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਆਪਣੇ ਜਿਸਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਲਪੇਟਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਖਰ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਠੜੀ ਜਿਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪੇ ਬਣਾਈ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਇਸ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਾਰੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਕੱਢ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਆਖਰੀ ਖੱਲ ਵੀ ਉੱਤਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇਹ ਕੀੜਾ ਇੱਕ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤਿਤਲੀ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਸ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਪੋਟੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਦੇ ਰਸ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਿੱਲਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਰਾਂ ਨਰਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਉਂ ਰਸਤਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਹ ਤਿਤਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਇਹ ਬੜੇ ਮਜ਼ੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਉੱਡਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਤਿਤਲੀ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਆਪਣਾ ਪਿਛਲਾ ਜੀਵਨ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਆਂਡੇ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੈਰ-ਸਪਾਟੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਆਦਮੀ ਕੀੜੇ ਨੂੰ ਤਿਤਲੀ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂਕਿ ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਕੱਤੀ ਗਈ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਪੋਟਲੀ ਕਿਧਰੇ ਖਰਾਬ ਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਦੋਂ ਕੀੜਾ ਸਾਰੇ ਤਾਰ ਕੱਢ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਠੜੀ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਹੋ ਕੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਉਸ ਮੁੱਢੇ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵਕਤ ਉਤਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟ

ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਚਾਰਾ ਕੀੜਾ ਹੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਮਿਲ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਇਹ ਤਾਰ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਈ-ਕਈ ਤਾਰਾਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰ ਕੇ ਕੱਤ ਲਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ ਧਾਗਾ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਧਾਗੇ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਕੱਚੇ ਰੇਸ਼ਮ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਕੇ ਕੱਪੜਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਦੋ ਤਰੀਕੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਇਹ ਕੱਪੜਾ ਖੰਡੀਆਂ ਨਾਲ਼ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂਜਾ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਰਾਹੀਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਰੇਸ਼ਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਉਦਯੋਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਪਾਹ ਬੀਜਦੇ ਹਾਂ, ਉਨੀ ਕੱਪੜਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਭੇਡਾਂ ਪਾਲਦੇ ਹਾਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਦੇ ਬਾਗ ਲਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮੀ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਦੀ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਹਿਤੂਤ ਦਾ ਦਰਖ਼ਤ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਂਵਾਂ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗਰਮੀ ਤੇ ਨਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰਦੀ ਹੋਵੇ।

ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਪਾਲਣ ਦਾ ਕੰਮ ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਸੁਰਾਖ	: ਛੇਕ	ਭੇਦ	: ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਗੱਲ
ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੀ	: ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਲੜਕੀ	ਖੋਖਲੇ	: ਅੰਦਰੋਂ ਖਾਲੀ
ਢੰਗ	: ਤਰੀਕਾ	ਪੇਟੂ	: ਬਹੁਤਾ ਖਾਣ ਵਾਲ਼ਾ
ਮਣ	: ਚਾਲੀ ਸੇਰ	ਖੱਲ	: ਚਮੜੀ
ਜਿਸਮ	: ਸਰੀਰ	ਕੱਤੀ	: ਬਣਾਈ ਗਈ
ਕੋਠੜੀ	: ਰਹਿਣ ਲਈ ਬਣੀ ਹੋਈ ਬੰਦ ਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ		
ਮੁੱਢਾ	: ਦਰਖ਼ਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ	ਉਦਯੋਗ	: ਕਾਰਖ਼ਾਨਾ
ਸ਼ਹਿਤੂਤ	: ਦਰਖ਼ਤ ਦੀ ਇੱਕ ਕਿਸਮ		

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਕੋਠੜੀ ਨੂੰ ਕੋਕੂਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
- 15 ਕੋਕੂਨ ਉਬਾਲ ਕੇ ਕੇਵਲ 1 ਗ੍ਰਾਮ ਰੇਸ਼ਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਉਤਪਾਦਨ ਚੀਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰੇਸ਼ਮ ਕਰਨਾਟਕ, ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ ਕਿਸ ਵਰਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ?
- (2) ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦੀ ਉਮਰ ਕਿੰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
- (3) ਤਿਤਲੀ ਬਣ ਕੇ ਇਹ ਕੀੜਾ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਤਰੀਕੇ ਹਨ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੀੜੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- (2) ਰੇਸ਼ਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਭੇਦ ਦੂਜੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ?

.....

.....

.....

- (3) ਰੇਸ਼ਮ ਦਾ ਕੀੜਾ ਤਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਠੜੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਸ਼ਬਦਾਂ 'ਤੇ ਗੋਲਾ ਲਾਓ:

- ਅਸੀਂ ਰੇਸ਼ਮੀ ਰੁਮਾਲਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।
- ਇਹ ਕੀੜਾ ਦਰਖਤਾਂ ਦੀਆਂ ਨਰਮ ਪੱਤੀਆਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਇਸ ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਖੱਲ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਇਸ ਧਾਗੇ ਦਾ ਰੰਗ ਸੁਨਹਿਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ. ਸਮਾਨਾਰਥਕ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਓ:

ਅਜੀਬ	ਕੋਮਲ
ਖੂਬਸੂਰਤ	ਵੱਧ
ਵਕਤ	ਅਨੋਖਾ
ਜ਼ਿਆਦਾ	ਸੁੰਦਰ
ਨਰਮ	ਸਮਾਂ

ਹ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਸ਼ਬਦਾਂ ਸੂਮਣੇ (✓) ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲਾਓ:

ਊਨ	☐	ਉੱਨ	☐	ਓਂਨ	☐
ਚੋਲ੍ਹ	☐	ਚੌਲ	☐	ਚੌਲ੍ਹ	☐
ਦਰਖਤ	☐	ਦਰਖਤ	☐	ਦਰੱਖਤ	☐
ਜਬਾੜਿਆਂ	☐	ਜਬਾੜਿਆਂ	☐	ਜਬਾੜਿਆਂ	☐
ਥਾਂਵਾਂ	☐	ਥਾਵਾਂ	☐	ਥਾਵਾਂ	☐

ਕ. ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਬੋਲ-ਲਿਖਤ:

.....

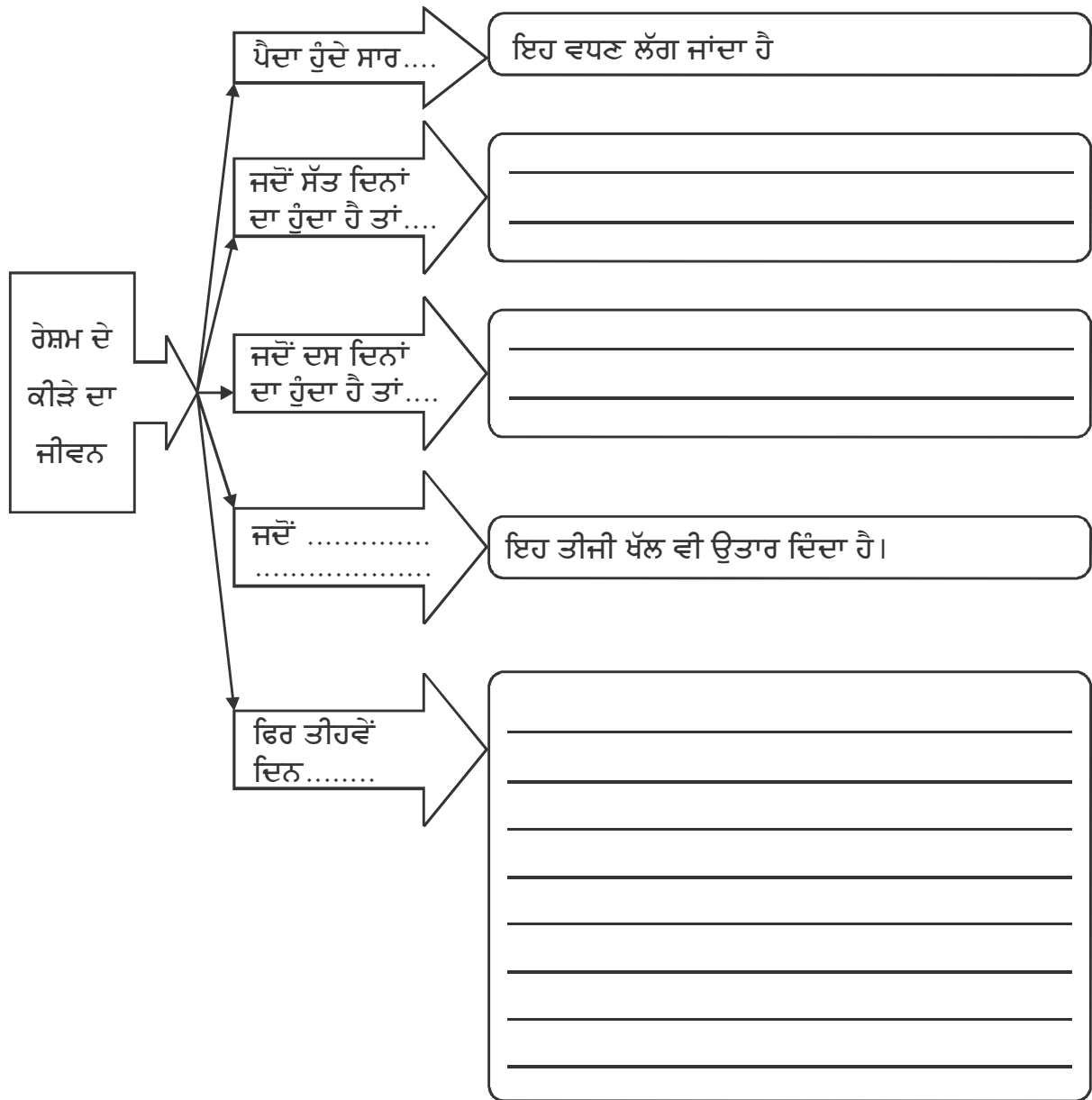
.....

.....

.....

.....

ਖ. ਲੜੀਦਾਰ-ਕੜੀਦਾਰ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ:

ਸਾਡਾ ਪਾਰਸ—ਸਾਡਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ

(ਲਾਹੌਰ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਲੰਘ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿੱਠ-ਭੂਮੀ ਤੋਂ ਸੰਗੀਤ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੌਲਾ ਪਾਉਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।)

- ਬੱਚਾ (ਪਹਿਲਾ) : ਓਏ ਰੁਲਦੂ, ਲਿਆ ਢੀਮਾਂ। ਰੋੜੇ ਮਾਰ ਕੇ ਬੇਰੀ ਤੋਂ ਬੇਰ ਝਾੜੀਏ।
- ਬੱਚਾ (ਦੂਜਾ) : (ਝੋਲੀ 'ਚੋਂ ਢੀਮਾਂ ਫੜਾਉਂਦਾ ਹੈ) ਆਹ ਲੈ ਢੀਮ ਤੇ ਅਹੁ ਉਤਲੀ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ ਮਾਰ। ਵੇਖ ਕਿੱਡੇ ਸੋਹਣੇ ਬੇਰ ਆ। (ਮੁੰਡੇ ਢੀਮਾਂ ਮਾਰਦੇ ਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਢੀਮ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਸਿਪਾਹੀ ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਨੇ।)
- ਸਿਪਾਹੀ : ਓਏ! ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਢੀਮ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ ਏ ?
- ਮੁੰਡਾ : ਮੈਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਥੋੜੀ ਢੀਮ ਮਾਰੀ ਏ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਬੇਰੀ ਦੇ ਮਾਰੀ ਸੀ।
- ਸਿਪਾਹੀ : ਕਿਉਂ ?
- ਮੁੰਡਾ : ਬੇਰੀ ਤੋਂ ਬੇਰ ਝਾੜਨ ਲਈ, ਹੋਰ ਕਿਉਂ ?
- ਸਿਪਾਹੀ : ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਪਤਾ ? ਢੀਮ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵੱਜੀ ਏ।
- ਮੁੰਡਾ : ਮੈਂ ਕੋਈ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਥੋੜੀ ਮਾਰੀ ਏ!
- ਸਿਪਾਹੀ : ਚੱਲ ਤੁਰ ਫਿਰ, ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ।
(ਸਿਪਾਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਘਸੀਟਦਾ ਹੈ, ਮੁੰਡਾ ਰੋਂਦਾ ਹੈ!)
- ਮਹਾਰਾਜ : ਕਿਉਂ ਬਈ! ਏਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਰੁਆਉਣ ਲੱਗੇ ਓ ?
- ਸਿਪਾਹੀ : ਮਹਾਰਾਜ! ਏਸ ਬੱਚੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਢੀਮ ਮਾਰੀ ਸੀ।
(ਬੱਚਾ ਰੋਈ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।)
- ਮਹਾਰਾਜ : (ਮੁੰਡੇ ਨੂੰ) ਬਈ ਰੋ ਨਾ, ਇਹ ਦੱਸ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਢੀਮ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ ?
- ਮੁੰਡਾ : ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਜੀ, ਬੇਰੀ 'ਤੇ ਮਾਰੀ ਸੀ, ਬੇਰ ਝਾੜਨ ਲਈ।
- ਮਹਾਰਾਜ : (ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ) ਏਸ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਪੰਜ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ।
- ਸਿਪਾਹੀ : ਜੀ, ਮੋਹਰਾਂ ?
- ਮਹਾਰਾਜ : ਹਾਂ ਬਈ, ਜੇ ਏਸ ਦੀ ਢੀਮ ਬੇਰੀ ਉੱਤੇ ਵੱਜਦੀ ਤਾਂ ਏਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਬੇਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਭਰ

ਜਾਣੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਢੀਮ ਸਾਡੇ ਵੱਜੀ ਏ। ਅਸੀਂ ਏਸ ਦੀ ਝੋਲੀ ਮੋਹਰਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। (ਸਿਪਾਹੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮੋਹਰਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਅੱਗੇ ਤੁਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ)।

(ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਆ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਹੱਥ 'ਚ ਕਾਲਾ ਪਤੀਲਾ ਫੜੀ ਦੌੜੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ।)

ਬੁੱਢੀ : ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿਓ। ਕਿੱਧਰ ਗਏ, ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ? ਮੈਂ ਤਾਂ ਘਰੋਂ ਕਾਹਲੀ-ਕਾਹਲੀ ਭੱਜੀ ਆਈ ਆਂ, ਕਿਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਣ।

ਸਿਪਾਹੀ: ਓ ਮਾਈ! ਆਹ ਪਤੀਲਾ ਚੁੱਕੀ ਕਿੱਧਰ ਭੱਜੀ ਜਾਨੀ ਏਂ?

ਬੁੱਢੀ : ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਮਿਲਨਾ ਏ।

ਸਿਪਾਹੀ: ਤੂੰ ਆਹ ਕਾਲਾ ਜਿਹਾ ਪਤੀਲਾ ਲੈ ਕੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ।

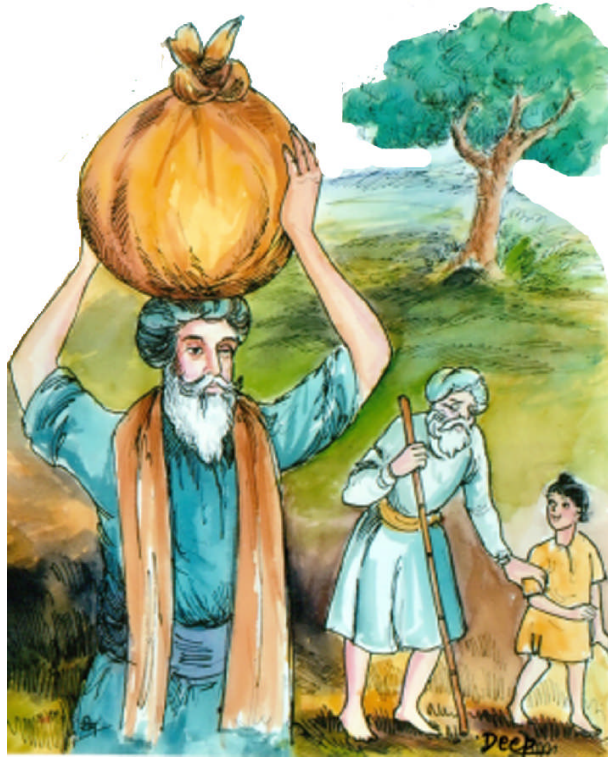
- ਬੁੱਢੀ : ਕਿਉਂ, ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ? ਉਹ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਾਡਾ ਏ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਏ।
- ਸਿਪਾਹੀ : ਜੇ ਤੂੰ ਮਿਲਨਾ ਏਂ ਤਾਂ ਆਹ ਪਤੀਲਾ ਏਥੇ ਰੱਖ ਜਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਖਰਾਬ ਹੋਣਗੇ।
- ਬੁੱਢੀ : ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਪਤੀਲਾ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਛੁਹਾਉਣਾ ਏ।
- ਸਿਪਾਹੀ : ਹੈਂ ! ਤੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਗਿਆ?
- ਬੁੱਢੀ : ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ, ਮੇਰਾ ਦਿਮਾਗ ਨਹੀਂ ਫਿਰਿਆ। ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਪਤੀਲਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਛੁਹਾਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਇਹ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। (ਬੁੱਢੀ ਔਰਤ ਦੌੜ ਕੇ ਮਹਾਰਾਜ ਵੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ!) ਮਹਾਰਾਜ! ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ! ਮੈਂ ਇਹ ਪਤੀਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਛੁਹਾਉਣਾ ਏ।
- ਸਿਪਾਹੀ : (ਦੌੜ ਕੇ ਬੁੱਢੀ ਨੂੰ ਫੜਦੇ ਨੇ) ਚੱਲ, ਪਰੇ ਹਟ!
- ਮਹਾਰਾਜ : (ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਨੂੰ) ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਸ ਨੂੰ। (ਬੁੱਢੀ ਵੱਲ) ਕੀ ਗੱਲ ਏ, ਮਾਈ ?

- ਬੁੱਢੀ : ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਮੈਂ ਇਹ ਪਤੀਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਛੁਹਾਉਣਾ ਏ। ਤੁਸੀਂ ਪਾਰਸ ਹੋ। ਇਹ ਪਤੀਲਾ ਪਿੱਤਲ ਦਾ ਏ। ਤੁਹਾਡੀ ਛੂਹ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਮਹਾਰਾਜ : (ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ) ਏਸ ਮਾਈ ਦਾ ਪਤੀਲਾ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿਓ। (ਸਿਪਾਹੀ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀਲੇ 'ਚ ਮੋਹਰਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਨੇ)
- ਬੁੱਢੀ : ਹੈਂ ! ਮੇਰਾ ਪਤੀਲਾ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ? ਮੇਰਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤਾਂ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਦਾ ਪਾਰਸ ਏ। ਧੰਨ ਓ ! ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਰਾਜ, ਧੰਨ ਓ !
- ਮਹਾਰਾਜ : ਮਾਈ ! ਮੈਂ ਧੰਨ ਨਹੀਂ, ਧੰਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ ਏ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਸ ਬਣਾਇਆ ਏ। ਧੰਨ ! ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ !
- (ਬੁੱਢੀ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।)
- (ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦਾ ਦਰਬਾਰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਤੇ ਸਿਪਾਹੀ ਹਾਜ਼ਰ ਹਨ।)
- ਮਹਾਰਾਜ : (ਸਿਪਾਹੀ ਨੂੰ) ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਭੇਸ ਬਦਲ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਆ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸਾਰ ਲਿਆ ਕਰਾਂਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰ ਦਿਓ ਕਿ ਸਭ ਗ਼ਰੀਬ-ਗ਼ਰਬੇ ਮੋਦੀਖ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਕਣਕ ਲੈ ਜਾਣ। (ਮਹਾਰਾਜਾ ਬਾਹਰ ਜਾਂਦੇ ਨੇ।)
- ਸਿਪਾਹੀ : ਸੁਣੋ ..... ਸੁਣੋ ..... ਸੁਣੋ ..... ਸਭ ਗ਼ਰੀਬ-ਗ਼ਰਬਿਆਂ ਲਈ ਮੋਦੀਖ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਕਣਕ ਵੰਡੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਲੋੜਵੰਦ ਗ਼ਰੀਬ ਆਪਣੀ -ਆਪਣੀ ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਮੋਦੀਖ਼ਾਨੇ ਤੋਂ ਕਣਕ ਲੈ ਲਓ, ਬਈ .....!
- (ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।)
- (ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਤੇ ਬੁੱਢਾ ਕਣਕ ਦੀ ਭਾਰੀ ਪੰਡ ਘਸੀਟੀ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।)
- ਬੱਚਾ : ਦਾਦਾ ਜੀ ! ਇਹ ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਜਾਵਾਂਗੇ ?
- ਤੁਹਾਥੋਂ ਤਾਂ ਚੁੱਕੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ।
- ਬੁੱਢਾ : ਆਹ ਵੇਖ, ਇੱਕ ਪਾਂਡੀ ਫਿਰਦਾ ਏ। ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਵਾਜ ਮਾਰਦਾਂ। ਲੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਡੇ ਵੱਲ ਆ ਰਿਹਾ ਏ।
- (ਮਹਾਰਾਜ ਪਾਂਡੀ ਦੇ ਭੇਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਢੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਨੇ।) ਲੈ ਬਈ, ਪਾਂਡੀ ਭਰਾਵਾ ! ਆਹ ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਘਰ ਪੁਚਾ ਦੇ।

(ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਪਾਂਡੀ ਸਿਰ 'ਤੇ ਚੁੱਕਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਤੇ ਬੁੱਢਾ ਪੰਡ ਚੁਕਾਉਣ ਲਈ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਨੇ।)

(ਪਾਂਡੀ ਪੰਡ ਚੁੱਕ ਕੇ ਤੁਰਦਾ ਹੈ। ਪਿੱਛੋਂ ਗੀਤ ਦੇ ਬੋਲ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।)

ਗੀਤ : ਅਹੁ ਪਾਂਡੀ ਜਾਂਦਾ ਏ, ਕਿਹਾ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ ਏ!

ਭਾਰੀ ਏ ਪੰਡ ਬੜੀ, ਪੈਂਡਾ ਵੀ ਚੋਖਾ ਏ।

ਪਾਂਡੀ ਦੇ ਪਿੰਡੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਿਆ ਮੁੜ੍ਹਕਾ ਵਗਦਾ ਏ।

ਪੁੱਜ ਗਿਆ ਟਿਕਾਣੇ 'ਤੇ, ਬੁੱਢੇ ਦਾ ਘਰ ਆਇਆ।

ਪੰਡ ਸੁੱਟ ਕੇ ਮੁੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ, ਜਾਂ ਉੱਥੋਂ ਤੁਰਨ ਲੱਗਾ।

(ਪਾਂਡੀ ਪੰਡ ਹੇਠਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੁਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।)

ਬੁੱਢਾ : ਓਏ, ਪਾਂਡੀ ਭਰਾਵਾ! ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾ!

ਮਹਾਰਾਜ : ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ।

ਬੁੱਢਾ : ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੂੰ ਖਾਂਦਾ-ਪੀਂਦਾ ਕਿੱਥੋਂ ਏਂ? ਤੇਰਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਏ ?

ਮਹਾਰਾਜ : ਉਸ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਹੈ ।

: ਤੇਰਾ ਨਾਂ ਕੀ ਏ ?

ਮਹਾਰਾਜ : ਤੁਸੀਂ ਛੱਡੋ, ਨਾਂ 'ਚੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਏ ?

ਬੁੱਢਾ : ਨਹੀਂ-ਨਹੀਂ, ਫੇਰ ਵੀ ਨਾਂ ਤਾਂ ਦੱਸ ਜਾ ! ਤੇਰੇ ਇਸ ਉਪਕਾਰ ਨੂੰ ਮੈਂ ਉਮਰ ਭਰ ਯਾਦ ਰੱਖਾਂਗਾ ।

ਮਹਾਰਾਜ : ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਏ ।

ਬੁੱਢਾ : ਹੈਂ ! ਮਹਾਰਾਜ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ! ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨਾ । ਮੈਥੋਂ ਗ਼ਲਤੀ ਹੋ ਗਈ । ਮੇਰੇ ਪਾਂਡੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਮੈਨੂੰ ਖਿਆ ਕਰੋ ।

ਮਹਾਰਾਜ : ਘਬਰਾ ਨਾ, ਬਾਬਾ ! ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ।

ਬੁੱਢਾ : (ਪੈਰਾਂ 'ਤੇ ਝੁਕਦਾ ਹੈ) ਧੰਨ ! ਮੇਰੇ ਪਾਂਡੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਧੰਨ ਹੋ ! ਤੁਸੀਂ ਧੰਨ ਹੋ !

ਬੁੱਢੀ : (ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤੋਂ ਬੁੱਢੀ ਵੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।)

ਧੰਨ ! ਮੇਰੇ ਪਾਰਸ ਪਾਤਸ਼ਾਹ !

ਬੁੱਢਾ : ਧੰਨ ! ਮੇਰੇ ਪਾਂਡੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ !

ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ : ਜੁਗ-ਜੁਗ ਜੀਵੇ, ਸਾਡਾ ਪਾਰਸ ਪਾਂਡੀਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਸਾਡਾ ਪਾਰਸ ਪਾਂਡੀਪਾਤਸ਼ਾਹ ! ਸਾਡਾ ਦਿਆਲੂ ਸਾਡਘਾਰਸ ਪਾਂਡੀਪਾਤਸ਼ਾਹ !

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਢੀਮਾਂ	: ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਢੇਲਾ	ਮੋਹਰਾਂ	: ਸਿੱਕੇ
ਪਾਰਸ	: ਲੋਹੇ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਪੱਥਰ		
ਦਰਬਾਰੀ	: ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ		
ਐਲਾਨ	: ਘੋਸ਼ਣਾ/ਦੱਸਣਾ	ਪਾਂਡੀ	: ਪੰਡ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲਾ
ਮੋਦੀਖਾਨਾ	: ਸਥਾਨਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਅੰਨ-ਭੰਡਾਰ,		
ਪੈਂਡਾ	: ਰਸਤਾ	ਮੁੜ੍ਹਕਾ	: ਪਸੀਨਾ
ਕਲਗੀਆਂ ਵਾਲੇ	: ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ,	ਉਪਕਾਰ	: ਭਲਾ, ਪਰਜਾ : ਲੋਕ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਜਨਮ 13 ਨਵੰਬਰ, 1780 ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਂਵਾਲਾ, ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ।
- ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਮਹਾਂ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਰਾਜ ਕੌਰ ਸਨ ।

- ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅੱਖ ਬਿਮਾਰੀ ਕਾਰਨ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।
- ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਦਸ-ਗਿਆਰ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਲੜਾਈ ਲੜੀ ਸੀ।
- ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰੇ-ਪੰਜਾਬ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਕਿੱਥੋਂ ਲੰਘ ਰਹੀ ਸੀ ?
- (2) ਪਾਂਡੀ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ?
- (3) ਮਹਾਰਾਜ ਨੂੰ ਪਾਰਸ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?
- (4) ਮਹਾਰਾਜਾ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਬੱਚੇ ਬੇਰੀ ਨੂੰ ਢੀਮਾਂ ਕਿਉਂ ਮਾਰ ਰਹੇ ਸਨ ?

.....

.....

.....

- (2) ਸਿਪਾਹੀ ਨੇ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਕਿਉਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

.....

- (3) ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਝੋਲੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪਾਇਆ ?

.....

.....

.....

(4) ਬੁੱਢੀ ਮਾਈ ਮਹਾਰਾਜ ਨਾਲ ਪਤੀਲਾ ਕਿਉਂ ਛੁਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(5) ਜਦੋਂ ਬੁੱਢਾ ਮਹਾਰਾਜ ਤੋਂ ਮਾਫੀ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਬੇਰੀ: .....

ਮਹਾਰਾਜ: .....

ਢੀਮਾਂ: .....

ਪਤੀਲਾ: .....

ਮੋਹਰਾਂ: .....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕ ਕਿਸ ਨੇ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੇ ?

1. “ਓਏ! ਤੂੰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਢੀਮ ਕਿਉਂ ਮਾਰੀ ਏ ?”

.....

.....

.....

2. “ਛੱਡ ਦਿਓ, ਇਸ ਨੂੰ। ਕੀ ਗੱਲ ਏ, ਮਾਈ ?”

.....

.....

.....

3. “ਦਾਦਾ ਜੀ ! ਇਹ ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਘਰ ਕਿਵੇਂ ਲਿਜਾਵਾਂਗੇ ?”

.....

.....

.....

4. “ਘਬਰਾ ਨਾ ਬਾਬਾ ! ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਏ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ।”

.....

.....

.....

ਹ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਰੁਆਉਣਾ	ਹਸਾਉਣਾ	ਸਾਮ੍ਹਣੇ	.....
ਖੁਸ਼ੀ	.....	ਕਾਹਲੀ	.....
ਭਰਿਆ	.....	ਦੁੱਖ	.....
ਬੁੱਢਾ	.....	ਗਰੀਬ	.....

ਕ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਲਿੰਗ ਬਦਲੋ:

ਦਾਦਾ	ਦਾਦੀ	ਬੱਚਾ	.....
ਮਹਾਰਾਜ	.....	ਮੁੰਡਾ	.....
ਬੁੱਢੀ	.....	ਭਰਾ	.....
ਬਾਬਾ	.....	ਮਰਦ	.....

ਖ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਓ:

- ਢੀਮ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਵੱਜੀ ਏ
- ਚੱਲ ਤੁਰ ਫਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋ

3. ਹੈਂ ਮੇਰਾ ਪਤੀਲਾ ਮੋਹਰਾਂ ਨਾਲ਼ ਭਰ ਗਿਆ
4. ਓਏ ਪਾਂਡੀ ਭਰਾਵਾ ਆਪਣੀ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾ
5. ਤੁਸੀਂ ਛੱਡੋ ਨਾਂ ਚੋਂ ਕੀ ਲੈਣਾ ਏ

ਗ. ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਇਕਾਂਗੀ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ/ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੂੰ ਮਾਮੇ ਦੇ ਵਿਆਹ 'ਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੋ।

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸਰਾਮ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਦੁਹਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਪਾਠ - 17

ਹਿੰਦਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਸੰਦੇਸ਼

ਹਿੰਦਵਾਸੀਓ ਰੱਖਣਾ ਯਾਦ ਸਾਨੂੰ,
ਕਿਤੇ ਦਿਲਾਂ ਤੋਂ ਨਾ ਭੁਲਾ ਜਾਣਾ।

ਖ਼ਾਤਰ ਵਤਨ ਦੀ ਲੱਗੇ ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਫਾਂਸੀ,
ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਘਬਰਾ ਜਾਣਾ।

ਸਾਡੀ ਮੌਤ ਨੇ ਵਤਨ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਦੇ,
ਦਿਲੀਂ ਵਤਨ ਦਾ ਇਸ਼ਕ ਜਗਾ ਜਾਣਾ।

ਦੇਸਵਾਸੀਓ ਚਮਕਣਾ ਚੰਦ ਵਾਂਗੂੰ,
ਕਿਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਹੇਠ ਨਾ ਆ ਜਾਣਾ।

ਕਰ ਕੇ ਦੇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਧ੍ਰੋਹ ਯਾਰੋ,
ਦਾਗ਼ ਕੌਮ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨਾ ਲਾ ਜਾਣਾ।

ਮੂਲਾ ਸਿੰਘ, ਕਿਰਪਾਲ, ਨਵਾਬ ਵਾਂਗੂੰ,
ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਹਾ ਜਾਣਾ।

ਜੇਲ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਕਾਲਜ, ਵਤਨ-ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ,
ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਪਾ ਜਾਣਾ।

ਹੁੰਦੇ ਫੇਲ੍ਹ ਬਹੁਤੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਥੋੜ੍ਹੇ,
ਵਤਨਵਾਸੀਓਂ ਦਿਲ ਨਾ ਢਾਹ ਜਾਣਾ।

ਪਿਆਰੇ ਵੀਰਨੋ! ਚੱਲੋ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ,
ਏਸੇ ਰਸਤਿਓਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆ ਜਾਣਾ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਵਤਨ	:	ਦੇਸ	ਧ੍ਰੋਹ	:	ਧੋਖਾ
ਫਾਂਸੀ	:	ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਲਟਕਾ ਕੇ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ			
ਦਿਲੀ	:	ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ	ਇਸ਼ਕ	:	ਪਿਆਰ
ਕੌਮ	:	ਰਾਸ਼ਟਰ	ਜੇਲ੍ਹ	:	ਕੈਦਖਾਨਾ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦਾ ਜੱਦੀ ਪਿੰਡ ਸਰਾਭਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿੱਚ ਹੈ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦਾ ਜਨਮ 24 ਮਈ, 1896 ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦੇ ਮਾਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਸ. ਮੰਗਲ ਸਿੰਘ ਸਨ।
- ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਨੂੰ 19 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ 16 ਨਵੰਬਰ, 1915 ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਇਹ ਕਵਿਤਾ ਕਿਸ ਨੇ ਲਿਖੀ ਹੈ ?
- (2) ਸ.ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ?
- (3) ਸ਼ਹੀਦ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸਰਾਭਾ ਨੂੰ ਫਾਂਸੀ ਕਿਉਂ ਹੋਈ ਸੀ ?
- (4) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਸੁਣਾਓ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਖ਼ਾਤਰ ਵਤਨ ਦੀ ਲੱਗੇ ਹਾਂ ਚੜ੍ਹਨ ਫਾਂਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਨਹੀਂ ਘਬਰਾ ਜਾਣਾ।

- (1) ਫਾਂਸੀ ਉੱਤੇ ਕੌਣ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਸਨ ਤੇ ਕਿਉਂ ?

.....

.....

.....

- ਹੁੰਦੇ ਫ਼ੇਲ੍ਹ ਬਹੁਤੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਥੋੜ੍ਹੇ, ਵਤਨਵਾਸੀਓਂ ਦਿਲ ਨਾ ਢਾਹ ਜਾਣਾ।

- (2) ਵਤਨਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ?

.....

.....

.....

- ਪਿਆਰੇ ਵੀਰਨੋ ਚੱਲੇ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿੱਥੇ,ਏਸੇ ਰਸਤਿਓਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆ ਜਾਣਾ।

(3) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੇ ਰਸਤੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ ਲਿਖੋ:

ਵਤਨ	.....	ਧੌਹ	.....
ਇਸ਼ਕ	.....	ਦਿਲੀਂ	.....
ਫਾਂਸੀ	.....	ਕੌਮ	.....

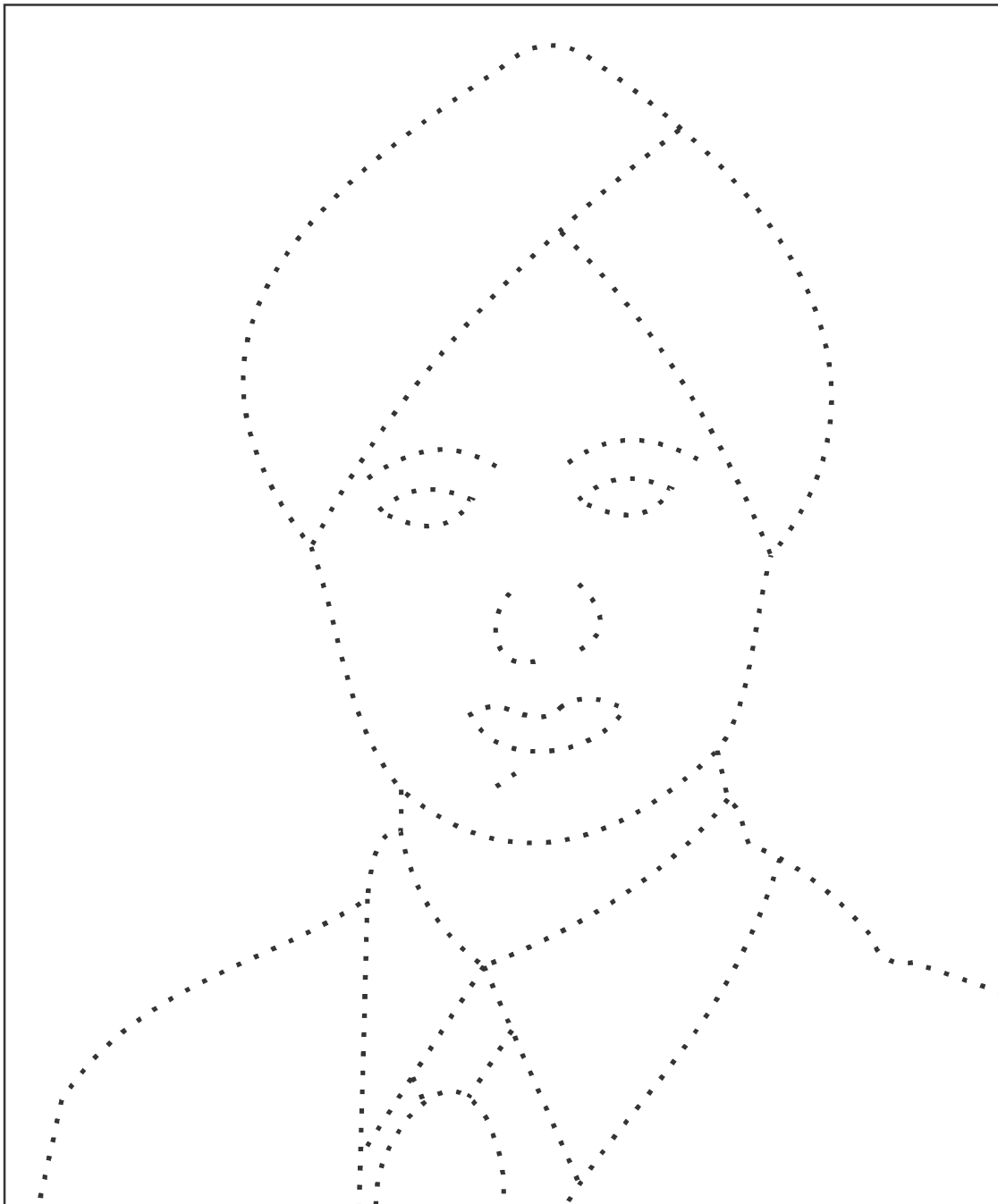
ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ-ਜੋੜ ਮੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੋ:

ਹਿਦ	.....	ਚੜਨ	.....
ਮੋਤ	.....	ਬਦਲ	.....
ਵਾਗੂ	.....	ਜੇਲਾਂ	.....
ਫੇਲ੍ਹ	.....	ਥੋੜੇ	.....

ਹ. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :

ਵਤਨ	.....
ਧੌਹ	.....
ਦਾਗ਼	.....
ਸੇਵਕ	.....

ਕ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਰੰਗ ਭਰੋ :

ਲੇਖ

ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠਾ ਮੇਲਾ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਕਹੀ ਹੱਸ ਪਈ

“ਮੈਂ ਹੁਣ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਵੱਢ ਸਕਦਾ”, ਕੁਹਾੜਾ ਬੋਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜੇ ਕੁਹਾੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਸੋਚੀਂ ਪੈ ਗਿਆ। ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਅੱਜ ਸਵਖਤੇ ਹੀ ਕਹੀ, ਕੁਹਾੜਾ, ਆਰੀ, ਰੱਸੇ ਤੇ ਹੋਰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਖੇਤ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਿੰਮ ਦਾ ਰੁੱਖ ਹਰ ਸਾਲ ਕਣਕ ਤੇ ਝੋਨੇ ਦੀ ਵਢਾਈ ਵੇਲੇ ਉਸ ਦੀ ਕੰਬਾਈਨ ਨੂੰ ਅੜਿੱਕਾ ਲਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਪੂਰੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਕੰਬਾਈਨ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਕੁਹਾੜੇ ਦੇ ਬੋਲਣਸਾਰ ਹੀ ਉਹ ਡਰ ਗਿਆ।

“ਪਤਾ ਨਹੀਂ, ਕੀ ਸ਼ੈ ਬੋਲਦੀ ਐ!” ਉਸ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਕੰਬਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਹਾੜਾ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਉਹ ਤੁਝਕ ਕੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਹਟਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁਹਾੜੇ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ, “ਕੀ ਗੱਲ! ਤੂੰ ਰੁੱਖ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਵੱਢ ਸਕਦਾ ? ਕੀ ਤੇਰੀ ਧਾਰ ਤਿੱਖੀ ਨਹੀਂ ? ”

“ਧਾਰ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬੜੀ ਤੇਜ਼ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰੁੱਖ ਵੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ” ਕੁਹਾੜਾ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਬੋਲਿਆ।

“ਮੇਰਾ ਖੇਤ ਐ, ਮੇਰੇ ਦਾਦੇ ਦਾ ਲਾਇਆ ਰੁੱਖ ਐ। ਤੈਨੂੰ ਦੱਸ, ਕੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਐ ?” ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਤਾਇਆ।

“ਤਕਲੀਫ਼ ਤਾਂ ਭਾਈ ਇਹ ਐ ਕਿ ਖੇਤ 'ਚ ਇੱਕੋ ਰੁੱਖ ਰਹਿ ਗਿਐ। ਜੇ ਇਹ ਵੀ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਆਲ੍ਹਣੇ ਕਿੱਥੇ ਪਾਉਣਗੇ ? ਆਂਡੇ ਕਿੱਥੇ ਦੇਣਗੇ ? ਮੀਂਹ - ਹਨੇਰੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਬਣੂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ?” ਕੁਹਾੜੇ ਨੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਫੁੱਲੇ-ਫਲੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪੱਖ ਦੱਸਿਆ। ਕੁਹਾੜੇ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਖੇਤ ਦੀ ਵੱਟ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ। ਏਨੇ ਨੂੰ ਦਲੀਪ ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਵੀ ਆ ਗਏ।

“ਚੱਲ ਬਈ, ਚਾਚਾ! ਤੇਰੀ ਇਸ ਨਿੰਮ ਨੂੰ ਵੱਢ ਸੁੱਟੀਏ।” ਸੋਹਣ ਨੇ ਆਉਣਸਾਰ ਹੀ ਕਹੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾ ਲਿਆ। ਸੋਹਣ ਅਜੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੇੜਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੰਗੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਹੀ ਬੋਲ ਪਈ, “ਸੋਹਣ ਸਿਆਂ, ਨਿੰਮ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਦੁਆਲਿਓਂ ਮੈਂ ਮਿੱਟੀ ਨਹੀਂ ਪੁੱਟਣੀ।”

ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਝ ਨਾ ਸੁੱਝਿਆ। ਉਹ ਡੋਰ-ਡੋਰ ਹੋਇਆ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ। “ਚਾਚਾ! ਕਹੀ ਬੋਲਦੀ ਐ ?” ਉਹ ਹੈਰਾਨ-ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਇਆ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ।

“ਬੋਲਦੀ ਐ, ਕਹੀ! ਤੇਰੀ..... ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਤ ਨਹੀਂ ਤੇਰੀ, ਆਉਣਸਾਰ ਬਹਾਨੇ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆਂ।” ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਪੱਗ ਲਪੇਟ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਕਹੀ ਫੜ ਲਈ।

“ਸੱਚੀਂ, ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾਂ ? ਮੈਨੂੰ ਅਵਾਜ਼ ਪਈ ਐ।”

“ਓਏ ਡਰਾਕਲਾ! ਆ ਜਾ, ਮੈਂ ਦੇਖਦਾਂ।” ਦਲੀਪ ਕਹੀ ਮੋਢੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਨਿੰਮ ਕੋਲ਼ ਆ ਗਿਆ।
ਏਨੇ ਨੂੰ ਕਹੀ ਬੋਲ ਪਈ, “ਦਲੀਪ ਭਾਈ! ਚਲਾਈਂ ਨਾ, ਮੈਂ ਨੀ ਪੁੱਟਣੀ ਮਿੱਟੀ।”

“ਆ ਜਾ, ਭਾਈ ਦਲੀਪ! ਪਹਿਲਾਂ ਕੁਹਾੜੇ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸੋਚਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਮੇਰਾ ਵਹਿਮ ਐ ਪਰ ਹੁਣ ਕਹੀ ਨੇ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।”

“ਬੱਸ ਚਾਚਾ! ਹੁਣ ਤਾਂ ਨਿੰਮ ਈ ਬੋਲਣੋਂ ਰਹਿ ਗਈ, ਬਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੱਢਓ,” ਸੋਹਣ ਨੇ ਨਿੰਮ ਵੱਲ ਨੂੰ ਹੱਥ ਕਰ ਕੇ ਕਿਹਾ। ਸੋਹਣ ਦੇ ਏਨਾ ਕਹਿਣ ਦੀ ਦੇਰ ਸੀ ਕਿ ਨਿੰਮ ਬੋਲ ਪਈ, “ਹਾਂ ਭਾਈ ਸੋਹਣ! ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੱਢਓ।” ਇਹ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਤਰੇਲੀਆਂ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ।

“ਓ ਚਾਚਾ! ਜ਼ਰੂਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਐ, ਨਿੰਮ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ ਐ। ਨਿੰਮ ਨੂੰ ਵੱਢਣ ਵਾਲ਼ੇ ਸੰਦ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਐ, ਇੱਥੋਂ ਭੱਜ ਲਓ।” ਦਲੀਪ ਤੇ ਸੋਹਣਾ ਭੱਜਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ।

“ਠਹਿਰੋ! ਭਾਈ ਠਹਿਰੋ! ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਤਾਂ ਆਵੇ ਕੋਈ? ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਗੇੜਾ ਦਿੱਤਾ। ਬਾਬਾ ਬਾਤਾਂ ਤਾਂ ਪਾਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਸ਼ੂ, ਪੰਛੀ ਤੇ ਜਾਨਵਰ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ ਪਰ ਕਹੀ, ਕੁਹਾੜਾ ਤੇ ਰੁੱਖ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣੇ ਨੇ।” ਉਹ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਬੁੜਬੁੜਾਉਂਦਾ ਨਿੰਮ ਦੇ ਤਣੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਧਰ ਕੇ ਉੱਪਰ ਵੱਲ ਦੇਖਣ ਲੱਗ ਪਿਆ।

“ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘਾਂ! ਤੇਰੇ ਦਾਦੇ ਬਸੰਤ ਸਿਓਂ ਨੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਰੁੱਖ ਲਾਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਵੱਢ ਲਏ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਵੱਢਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਏਂ। ਇਹਨਾਂ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਹਾਰੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਅ-ਜੰਤ ਜਿਊਂਦੇ ਨੇ। ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਉਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਬਣੂ?” ਹੁਣ ਨਿੰਮ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸਪਸ਼ਟ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ।

“ਆ ਜੋ, ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਓ। ਏਨੇ ਨੂੰ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਦੀ ਲੰਮੀ ਹੇਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।”

“ਆਹ ਸੁਣ ਲੈ, ਭਗਵਾਨ ਕੁਰੇ! ਨਿੰਮ ਬੋਲਦੀ ਐ, ਬਈ, ਮੈਨੂੰ ਨਾ ਵੱਢੋ।” ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਰੱਖਦਾ ਬੋਲਿਆ।

“ਲੈ, ਥੋਨੂੰ ਹਰ ਵਕਤ ਮਖੌਲ ਸੁੱਝਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨੇ। ਆਓ, ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਓ।” ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨੇ ਖਾਲ਼ ਦੀ ਵੱਟ ਉੱਤੇ ਰੋਟੀਆਂ ਵਾਲ਼ੀ ਟੋਕਰੀ ਤੇ ਲੱਸੀ ਵਾਲ਼ਾ ਕੁੱਜਾ ਰੱਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

“ਚਾਚੀ! ਸੱਚ-ਮੁੱਚ, ਨਿੰਮ ਵੀ ਬੋਲਦੀ ਐ ਤੇ ਕਹੀ ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਵੀ ਸਵਾਲ- ਜਵਾਬ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਕੰਨੀਂ ਸੁਣੇ ਨੇ,” ਦਲੀਪ ਤੇ ਸੋਹਣ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਬੋਲ ਪਏ।

“ਅੱਛਾ! ਮੂੰਹ ਉੱਤੇ ਉਂਗਲੀ ਰੱਖਦੀ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨਿੰਮ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਖੜ੍ਹੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆ ਗਈ। ਲੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਸੁਣਾਂ ਭਲਾ! ਨਿੰਮ ਕਿਵੇਂ ਬੋਲਦੀ ਹੁੰਦੀ ਐ ? ਬੋਲ, ਨਿੰਮੇ ਬੋਲ।” ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸ ਰਹੀ ਸੀ।

“ਭਗਵਾਨ ਕੌਰੇ! ਤੇਰੀ ਸੱਸ ਮੇਰੀਆਂ ਨਮੋਲੀਆਂ ਦਾ ਸਾਬਣ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਜੰਮਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਮੇਰੀਆਂ ਹਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਲਿਜਾ ਕੇ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਗਨ ਕੀਤੇ ਸਨ।” “ਭਾਈ! ਸੱਚੀਂ ਬੋਲਦੀ ਲੱਗਦੀ ਐ, ਨਿੰਮ ਤਾਂ!” ਉਹ ਡਰ ਕੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਤਣੇ ਤੋਂ ਹੱਥ ਚੁੱਕਦੀ ਬੋਲੀ।

“ਮੈਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਪ ਦੋਹਾਂ ਪੋਤਿਆਂ ਵਾਰੀ ਤੇਰੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਸਗਨ ਕੀਤੇ ਸਨ।” ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨਿੰਮ ਦੇ ਤਣੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ਼ ਛੂੰਹਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਬੋਲਦੀ ਰਹੀ, “ਨਿੰਮ ਭੈਣੇ ! ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਲੱਕੜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਲਈ ਮੰਜੇ ਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਬਣਵਾਉਣਾ ਏ ਤੇ ਬੈਠਕ ਦੇ ਬੂਹੇ-ਬਾਰੀਆਂ ਵੀ ਬਣਵਾਉਣੇ ਨੇ।” ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨਿੰਮ ਦੇ ਤਣੇ ਕੋਲ਼ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹੀ ਹੋ ਗਈ।

“ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਲੱਕੜੀ ਤਾਂ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਰਹੂ ਜੇ ਵੱਢਣ ਦੇ ਨਾਲ਼-ਨਾਲ਼ ਰੁੱਖ ਲਾਏ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।” ਉਸ ਨੂੰ ਕਹੀ ਅਤੇ ਕੁਹਾੜੇ ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਇਕੱਠੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੱਤੀ।

“ਹਾਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਠੀਕ ਐ, ਭਾਈ! ਜਦ ਮੈਂ ਵਿਆਹੀ ਆਈ ਸੀ ਤਾਂ ਆਹ ਰਾਹ ਦੇ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਬੇਰੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲ਼ ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਘਰੋਂ ਰੋਟੀ ਲੈ ਕੇ ਤੁਰਦੇ ਤਾਂ ਬੇਰਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਭਰ ਲੈਂਦੇ ਤੇ ਬੇਰ ਖਾਂਦੇ-ਖਾਂਦੇ ਖੇਤ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦੇ। ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜਦੇ ਹੋਏ ਫੇਰ ਬੇਰਾਂ ਦੇ ਪੱਲੇ ਭਰ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਲੈ ਆਉਂਦੇ। ਹੁਣ ਤੇ ਖੇਤਾਂ ਤੋਂ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਰੜਾ ਮੈਦਾਨ ਪਿਆ ਏ। ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪ ਖੇਤ ਸੁੰਨੇ-ਸੁੰਨੇ ਲੱਗਦੇ ਐ, ਭਾਈ!” ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੀ-ਕਰਦੀ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਆਪ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

“ਭਗਵਾਨ ਕੁਰੇ! ਜਦੋਂ ਦਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਆਰਾ ਲੱਗਿਆ ਏ, ਆਪਣੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਨੇ ਰੁੱਖ ਵੱਢ ਕੇ ਆਰੇ ਵਾਲ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤੇ ਨੇ। ਸਾਡੇ ਵਾਂਗੂੰ ਸਾਰੇ ਲੋਕੀਂ ਸੁਆਰਥੀ ਹੋ ਗਏ ਨੇ,” ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਦਾਸੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਸੀ।

“ਚਾਚਾ! ਮੈਨੂੰ ਨਿੰਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਨੇ। ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸੀ, ਜੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰੁੱਖ ਨਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜੀਅ-ਜੰਤ ਜਿਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ,” ਸੋਹਣਾ ਏਨੀ ਗੱਲ ਕਹਿ ਕੇ ਮੱਥੇ ਉੱਤੇ ਹੱਥ ਮਾਰਦਾ ਹੋਇਆ ਖਾਲ਼ ਦੀ ਵੱਟ 'ਤੇ ਬਹਿ ਗਿਆ।

“ਓਏ ਆਹੋ, ਆਕਸੀਜਨ ਦਿੰਦੇ ਐ ਰੁੱਖ, ਆਕਸੀਜਨ ਨਾਲ਼ ਬੰਦਾ ਜਿਉਂਦੈ।” ਨਿੰਮ ਦੇ ਆਲੇ-ਦਆਲੇ ਗੋੜਾ ਦੇ ਕੇ ਦਲੀਪ ਵੀ ਸੋਹਣ ਦੇ ਕੋਲ਼ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

“ਭਗਵਾਨ ਕੁਰੇ! ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦਾਂ ਬਈ ਸਾਡੇ ਨਾਲ਼ੋਂ ਤਾਂ ਕਹੀ ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ ਈ ਚੰਗੇ ਨੇ ਜਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਪੁੱਤ ਗੁਰਦੀਪ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਿੰਮ ਵੱਢਣ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਬੜਾ ਰੋਕਿਆ ਪਰ ਮੈਂ ਈ ਲਾਲਚੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।”

“ਚਾਚਾ! ਜਾਪਦੈ, ਗੁਰਦੀਪ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਲਾਉਣ ਲਈ ਬੂਟੇ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਐ,” ਦਲੀਪ ਉੱਠ ਕੇ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਦੇਖਦਾ ਬੋਲਿਆ।

“ਓਏ ਆਹੋ, ਸਵੇਰੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ ਗਿਆ ਸੀ ਗੁਰਦੀਪ, ਬਈ, ਬੂਟੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਟੋਏ ਪੁੱਟ ਕੇ ਰੱਖਿਓ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਨਮ-ਦਿਨ ਰੁੱਖ ਲਾ ਕੇ ਮਨਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨੇ ਸਾਲ ਉਮਰ ਦੇ, ਓਨੇ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬੂਟੇ।”

“ਨਿੰਮ ਭੈਣ! ਦੇਖ ਲੈ, ਮੇਰੇ ਪੁੱਤ ਗੁਰਦੀਪ ਨੇ ਤੇਰੇ ਹੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਐ,” ਨਿੰਮ ਵੱਲ ਮੂੰਹ ਕਰ ਕੇ ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਨੇ ਦੋਵੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜੇ।

“ਚੱਲ ਬਈ, ਦਲੀਪ! ਬੂਟੇ ਲਾਉਣ ਲਈ ਟੋਏ ਪੁੱਟਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੀਏ।” ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰਦੀਪ ਨੂੰ ਬੂਟੇ ਚੁੱਕੀ ਆਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਰੁੱਖ ਲਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਕਹੀ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਸਵਖਤੇ	:	ਸਵੇਰ ਵੇਲੇ	ਅੜਿੱਕਾ	:	ਰੋਕ
ਬੇਰੋਕ	:	ਰੋਕੇ ਬਿਨਾਂ	ਸ਼ੈ	:	ਚੀਜ਼
ਤੁਭਕ ਕੇ	:	ਡਰ ਕੇ	ਧੀਰਜ	:	ਹੌਸਲਾ
ਡੋਰ-ਭੋਰ ਹੋਣਾ	:	ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਜਾਣਾ	ਡਰਾਕਲਾ	:	ਡਰਪੋਕ ਜਿਹਾ
ਸਪਸ਼ਟ	:	ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼	ਤਰੇਲੀਆਂ ਆਉਣੀਆਂ	:	ਡਰ ਨਾਲ਼ ਘਬਰਾ ਜਾਣਾ
ਖਾਲ਼	:	ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਆਰਿਆਂ ਤਕ ਪਾਣੀ ਲਿਜਾਣ ਲਈ ਦੋ ਵੱਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਜਗ੍ਹਾ			
ਕੁੱਜਾ	:	ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਛੋਟਾ ਘੜੇ ਵਰਗਾ ਭਾਂਡਾ			
ਨਮੋਲੀਆਂ	:	ਨਿੰਮ ਨੂੰ ਲੱਗਣ ਵਾਲ਼ਾ ਫਲ਼	ਬੈਠਕ	:	ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ ਵਾਲ਼ਾ ਕਮਰਾ
ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖੜ੍ਹਨਾ	:	ਹੱਥ ਜੋੜ ਕੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣਾ	ਸੁਆਰਥੀ	:	ਸੁਆਰਥੀ, ਮਤਲਬ ਕੱਢਣ ਵਾਲ਼ਾ
ਪਾਲ਼	:	ਕਤਾਰ	ਰੜਾ	:	ਖ਼ਾਲੀ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਰੁੱਖ ਵੀ ਸਜੀਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਖਾਂਦੇ-ਪੀਂਦੇ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।
- ਸਾਨੂੰ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁੱਖ ਲਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।
- ਰੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲਈ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਾਫ਼ ਆਕਸੀਜਨ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।
- ਹਰ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਨਮ-ਦਿਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਜ਼ਰੂਰ ਲਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੁਹਾੜੇ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ?
- (2) ਕੰਬਾਈਨ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ?
- (3) ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਦੀ ਸੱਸ ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਸਾਬਣ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ ?
- (4) ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਜਨਮ-ਦਿਨ ਬੂਟੇ ਲਾ ਕੇ ਕਿਸ ਨੇ ਮਨਾਇਆ ?

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਆਪਣੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵੱਢਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- (2) ਕੁਹਾੜੇ ਨੇ ਨਿੰਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਢਣ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ?

.....

.....

.....

(3) ਨਿੰਮ ਦੇ ਰੁੱਖ ਨੇ ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਆਖੀਆਂ ?

.....

.....

.....

(4) ਕਹੀ ਕਿਉਂ ਹੱਸ ਪਈ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(5) ਰੁੱਖਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਕੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਕਹੀ .....

ਨਿੰਮ .....

ਰੁੱਖ .....

ਧਰਤੀ .....

ਨਮੋਲੀਆਂ .....

ੳ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਬਦਲੋ:

ਕਹੀ	ਕਹੀਆਂ	ਰੁੱਖ	ਰੁੱਖਾਂ
ਬੇਰੀ	.....	ਕਣਕ	.....

ਰੋਟੀ	.....	ਜੜ੍ਹ	.....
ਪੰਛੀ	.....	ਗੱਲ	.....
ਲੱਕੜੀ	.....	ਖੇਤ	.....

ਹ. ਕਲਪਨਾਮਈ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ:

ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਰੁੱਖ ਵੀ ਬੋਲਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ.....	1. .... 2. .... 3. .... 4. ....

ਕ. ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ : ਕੁਹਾੜਾ।

ਆਮ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਕੋਈ ਪੰਜ ਸੰਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ:

1 ..... 2 ..... 3 ..... 4 ..... 5 .....

ਖ. ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੋ:

1. ਆਲਣਾ	.....	4. ਨਿਮ	.....
2. ਮੀਹ	.....	5. ਸ਼ਹਰ	.....
3. ਰੁਖ	.....	6. ਮੂਹੋਂ	.....

ਗ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਕਿਰਿਆ ਲਿਖੋ:

(ਮਨਾਉਣਾ, ਵੱਢ, ਖਾ ਲਓ, ਹੱਸ ਰਹੀ, ਚਲਾਉਣਾ, ਬੋਲਿਆ)

ਜਿਵੇਂ: ਮੈਂ ਹੁਣ ਰੁੱਖ ਨਹੀਂ ਵੱਢ ਸਕਦਾ।

1. ਕੰਬਾਈਨ ਨੂੰ ਬੇਰੋਕ _____ ਲਈ ਰੁੱਖ ਵੱਢਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਬਣਾਇਆ।
2. ਕੁਹਾੜਾ ਧੀਰਜ ਨਾਲ _____।
3. ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਟੀ _____।
4. ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਜਨਮ-ਦਿਨ ਰੁੱਖ ਲਾ ਕੇ _____ ਹੈ।
5. ਭਗਵਾਨ ਕੌਰ ਖਿੜ-ਖਿੜ _____ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਦੇ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ/ਅਧਿਆਪਕਾ ਨੂੰ ਪੰਜਵੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਸਕੂਲ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖੋ।

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪਾਠ -19

ਪੁਲਾੜ - ਯਾਤਰੀ : ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ

ਆਓ, ਅੱਜ ਅੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀਆਂ ਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਬਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰੀਏ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦਾ ਜਨਮ ਪਹਿਲੀ ਜੁਲਾਈ, 1961ਈ: ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਬਨਾਰਸੀ ਦਾਸ ਚਾਵਲਾ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਸੰਜੋਗਤਾ ਦੇ ਘਰ ਹੋਇਆ।

ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਅਪਣੀਆਂ ਦੋ ਭੈਣਾਂ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਤੋਂ ਨਿੱਕੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਵੀ। ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੇਡਾਂ ਦੂਜੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਭਿੰਨ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਲਪਨਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਟੈਗੋਰ ਬਾਲ-ਨਿਕੇਤਨ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਣ ਲੱਗੀ।

ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨਿੱਕੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਗੁੱਡੀਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕਾਗਜ਼ ਦੇ ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਉਂਦੀ। ਰਾਤਾਂ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਮੰਜੇ 'ਤੇ ਪਈ ਉਹ ਤਾਰੇ ਦੇਖਦੀ। ਭਰਾ ਸੰਜੇ ਨਾਲ ਤਾਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਕਰਦੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ ਸੋਚਦੀ ਕਿ ਕਾਸ਼! ਉਸ ਕੋਲ਼ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਦੂਰਬੀਨ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ਼ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦੂਰ ਤੱਕ ਦੇਖ ਸਕੇ। ਅਭੋਲ਼ ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਲਾਉਣ ਦੇ ਸੁਫਨੇ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਸਕੂਲ ਜਾਣ ਲੱਗੀ ਤਦ ਉਹ ਜਹਾਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ।

ਕਲਪਨਾ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਨਾਲ਼-ਨਾਲ਼ ਨਾਚ, ਦੌੜਾਂ, ਖੇਡਾਂ ਤੇ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਮਾਡਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੁਚੀ ਲੈਂਦੀ ਸੀ। 1976 ਈ : ਵਿੱਚ ਦਸਵੀਂ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਡੀ. ਏ. ਵੀ. ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਗਈ। ਗਿਆਰ੍ਹਵੀਂ ਇੱਥੋਂ ਪਾਸ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ ਕਾਲਜ, ਕਰਨਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋ ਗਈ। ਅਗਲੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਉਦੋਂ ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਤਾਂ ਕੀ, ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰਲੀ-ਟਾਂਵੀਂ ਕੁੜੀ ਹੀ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੁੱਲ ਮਿਲ਼ਾ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੱਤ ਕੁੜੀਆਂ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲ਼ੀ ਉਹ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ।

ਕਲਪਨਾ ਨੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਪਾਸ ਕਰਨ ਪਿੱਛੋਂ ਅਗਲੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਟੈਕਸਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲਾ ਲੈ ਲਿਆ। ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਇੱਕ ਹਵਾਬਾਜ਼ ਯਾਂ ਪੀਰੇ ਹੈਰੀਸਨ ਮਿਲ਼ਿਆ। ਉਹ ਫ਼ਲਾਇੰਗ ਇੰਸਟਰਕਟਰ ਸੀ। ਦੋ ਦਸੰਬਰ, 1983 ਈ: ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ਼ ਵਿਆਹ ਹੋ ਗਿਆ।

ਕਲਪਨਾ ਨੇ 1984 ਈ: ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕੋਲੋਰੈਡੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੋਂ ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਡਾਕਟਰੇਟ ਲਈ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। 1988 ਈ : ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੇਟ ਕਰ ਕੇ ਉਹ ਅਮਰੀਕੀ ਪੁਲਾੜ ਖੋਜ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਕੇਂਦਰ ਨਾਸਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈ। ਨਾਸਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਟਲ-ਮਿਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਚੁਣ ਲਿਆ। ਨਵੰਬਰ, 1996 ਈ : ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਭਰਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣ ਲਿਆ ਗਿਆ।

ਅਖੀਰ ਅਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਉੱਡਣ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸੁਫਨਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ। ਉਸ ਨੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 1997 ਈ: ਨੂੰ ਉਡਾਰੀ ਭਰੀ। ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਛੇ ਹੋਰ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰੀ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਪਾਨ ਦੀ ਤਕਾਓ ਦੋਈ ਨਾਂ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਸਹੇਲੀ ਵੀ ਸੀ। 5 ਦਸੰਬਰ ਤੱਕ ਇਹ ਸ਼ਟਲ ਪੂਰੇ ਸੋਲਾਂ ਦਿਨ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ। ਉਸ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੁਆਲੇ 252 ਚੱਕਰ ਕੱਟੇ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰੀਆਂ ਨੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤੇ। ਏਨੀ ਵੱਡੀ ਧਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਕੀ - ਨਿੱਕੀ ਲੱਗੀ। ਡੇਢ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਛੇ ਕੁ ਸਾਲ ਬਾਅਦ 2003 ਈ: ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸਪੇਸ -ਸ਼ਟਲ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਭਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ। ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਭਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵਿਰਲੇ ਨੂੰ ਹੀ ਚੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਕਲਪਨਾ ਨੇ ਬੜੇ ਚਾਅ ਨਾਲ ਇਸ ਉਡਾਰੀ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ। ਉਡਾਣ ਲਈ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹਰ ਬੂਟੇ, ਹਰ ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਭਾਂਤ-ਭਾਂਤ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰਿਆ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੱਥੀਂ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਆ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਤੇ ਇਹ ਲਿਖਿਆ :

“ਮੈਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਪੁਲਾੜ-ਯਾਤਰਾ ਲਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀ ਖਾਧ -ਖੁਰਾਕ ਇਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਇੱਥੇ ਆਵੇ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨ-ਲਿਖਤ ਅਨੁਸਾਰ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਦਾਣਾ-ਪਾਣੀ ਦੇਣ ਦੀ ਖੋਚਲ਼ ਕਰੋ।” ਹੇਠਾਂ ਉਸ ਨੇ ਹਰ ਪੰਛੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਤੇ ਮਾਤਰਾ ਲਿਖੀ।

ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀ ਕੰਧ ਉੱਤੇ ਚਿਪਕਾ ਕੇ ਕਲਪਨਾ ਨੇ ਅੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਡਾਰੀ ਭਰੀ। ਪਹਿਲੀ ਫ਼ਰਵਰੀ, 2003 ਈ: ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਦਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੀ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕੀ। ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਨ ਤੋਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਭਾਵੇਂ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਸਮਾ ਗਈ ਪਰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਾ ਸੋਮਾ ਬਣੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਪੁਲਾੜ	:	ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਖ਼ਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ
ਅਭੋਲ਼	:	ਭੋਲ਼ੇ-ਭਾਲ਼ੇ
ਨਿਮਨ-ਲਿਖਤ	:	ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ
ਜਹਾਜ਼ਰਾਨੀ ਦੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ	:	ਵਿਮਾਨ-ਚਾਲਨ/ਪੁਲਾੜ ਨਾਲ਼ ਸੰਬੰਧਤ ਪੜ੍ਹਾਈ
ਫ਼ਲਾਇੰਗ ਇੰਨਸਟਰਕਟਰ	:	ਜਹਾਜ਼ ਉਡਾਉਣਾ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲ਼ਾ
ਡਾਕਟ੍ਰੇਟ	:	ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀ ਉਚੇਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ
ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ	:	ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਵਾਲ਼ਾ ਵਾਹਨ
ਚੋਗ ਚੁਗਾਉਣਾ	:	ਪੰਛੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਣਾ ਪਾਉਣਾ
ਖਾਧ-ਪਦਾਰਥ	:	ਖਾਣ ਵਾਲ਼ੇ ਪਦਾਰਥ
ਸਮਾ ਜਾਣਾ	:	ਰਲ਼ ਜਾਣਾ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪਹਿਲੀ ਭਾਰਤੀ ਔਰਤ ਹੈ।
- ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿੱਚ 'ਮੌਟੋ' ਨਾਂ ਨਾਲ਼ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
- ਕਰਨਾਲ ਦੇ ਟੈਗੋਰ ਬਾਲ-ਨਿਕੇਤਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ ਸਮੇਂ 'ਕਲਪਨਾ, ਜਯੋਤਸਨਾ ਅਤੇ ਸੁਨੈਨਾ' ਵਿੱਚੋਂ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨਾਂ ਖ਼ੁਦ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।
- ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਕਰਾਟੇ ਵਿੱਚ 'ਬਲੈਕ-ਬੈਲਟ' ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿੰਨੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਸਨ ?
- (2) ਕਲਪਨਾ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ ?
- (3) ਕਲਪਨਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਫਿਰ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਗਈ ?
- (4) ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਨ ਤੋਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਧਮਾਕੇ ਨਾਲ਼ ਖ਼ਤਮ ਹੋਈ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- (1) ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਕੌਣ ਸੀ ? ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਹੋਈ ?

.....

.....

- (2) ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਮੁਢਲੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੱਥੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ?

.....

.....

(3) ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਸ਼ੌਕ ਕੀ ਸਨ ?

.....

.....

(4) ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੁਆਲੇ ਕਿੰਨੇ ਚੱਕਰ ਕੱਟੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਪੁਲਾੜ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਦੀ ਰਹੀ ?

.....

.....

(5) ਦੂਜੀ ਵਾਰੀ ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਦੀ ਉਡਾਰੀ ਭਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ?

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲੋ:

ਪ੍ਰਸਿੱਧ .....
 ਅਭੌਲ .....
 ਪ੍ਰਯੋਗ .....
 ਅੰਬਰ .....
 ਪ੍ਰੇਰਨਾ .....

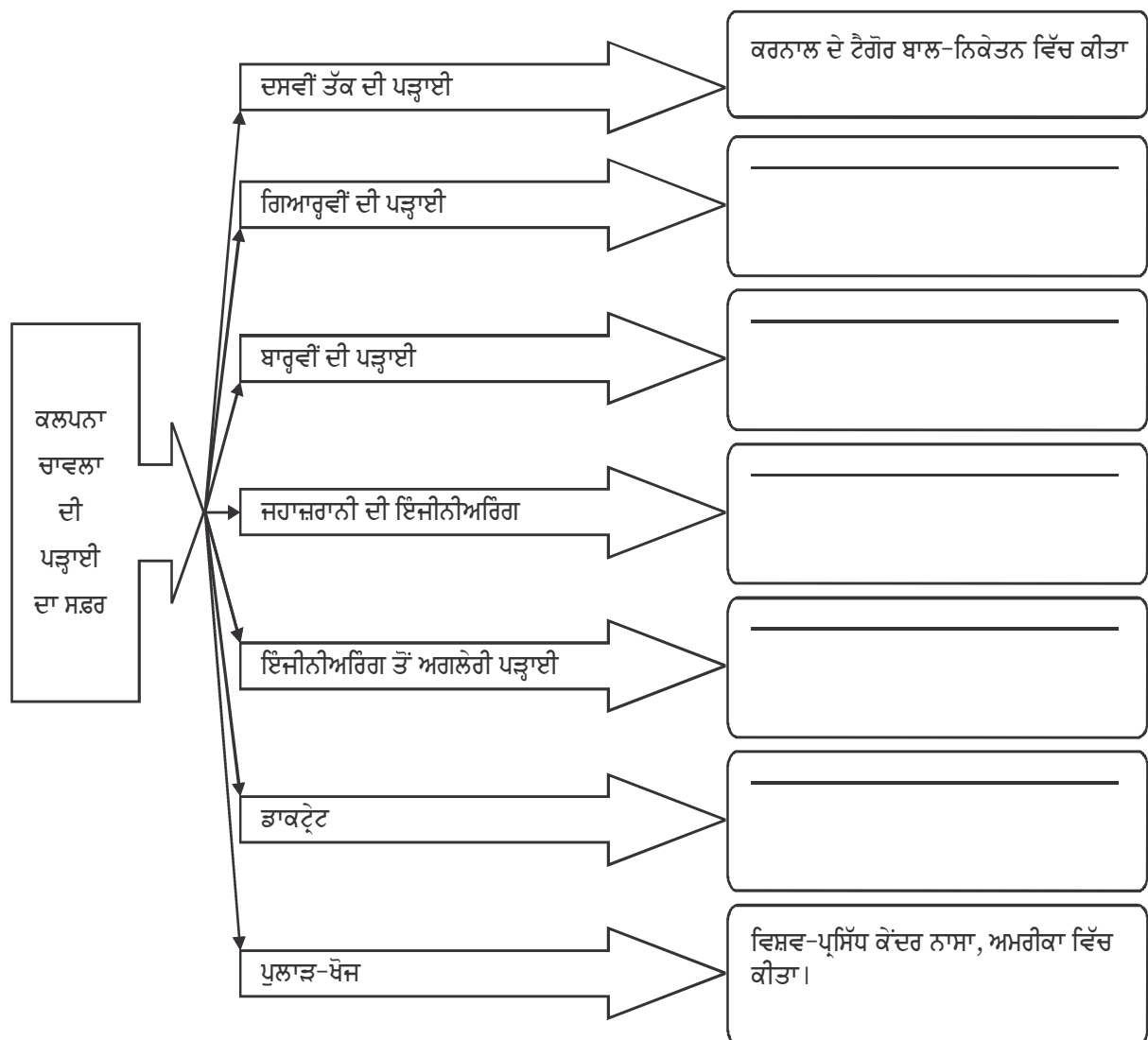
ਸ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਛੋਟੀ:	ਵੱਡੀ	ਨਿੱਕਾ:	.....
ਦੂਰ:	.....	ਪਾਸ:	.....
ਪਿਆਰ:	.....	ਪਹਿਲਾਂ:	.....

ਹ. ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:

1. ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦਾ ਜਨਮ ..... ਨੂੰ ਹੋਇਆ।
2. ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਨਾਂ ..... ਹੈ।
3. ਕਲਪਨਾ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ..... ਵਿੱਚ ਟੈਕਸਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ।
4. ਸਪੇਸ-ਸ਼ਟਲ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਉੱਤਰਨ ਤੋਂ ..... ਪਹਿਲਾਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ।

ਕ. ਲੜੀਦਾਰ-ਕੜੀਦਾਰ ਸਿਰਜਣਾਤਮਿਕ ਪਰਖ:

ਪਾਠ-20

ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲੜਾਈ

ਭਾਰਤ ਉੱਤੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਜਦ, ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਤੱਕ ਹੱਦ ਵਧਾਈ ਹੈਸੀ।
ਏਸ ਹੱਦ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਖਾਤਰ, ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਇਕ ਚੌਂਕੀ ਬਣਾਈ ਹੈਸੀ।
ਏਸ ਚੌਂਕੀ 'ਤੇ ਇੱਕੀ ਸਨ ਸਿੱਖ ਸੈਨਿਕ, ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਤਦ ਖੂਬ ਨਿਭਾਈ ਹੈਸੀ।
ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਗੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਕਾਲੀ ਘਟਾ ਕੋਈ ਗੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਛਾਈ ਹੈਸੀ।

ਰੈਜਿਮੈਂਟ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ, ਸਿਗਨਲਮੈਨ ਨੇ ਖ਼ਬਰ ਪਹੁੰਚਾਈ ਹੈਸੀ।
ਅੱਗੋਂ ਕਰਨਲ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ, ਗੜ੍ਹੀ ਛੱਡਣ ਲਈ ਤਾਰ ਤਦ ਆਈ ਹੈਸੀ।
ਸਿੱਖ ਫ਼ੌਜੀਆਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਥਾਂ ਉੱਤੇ, ਲੜਨ-ਮਰਨ ਦੀ ਵਿਓਂਤ ਬਣਾਈ ਹੈਸੀ।
ਬਾਰਾਂ ਸਤੰਬਰ, ਅਠਾਰਾਂ ਸੌ ਸਤਾਨਵੇਂ ਨੂੰ, ਲਹੂ-ਡੋਲੂਵੀਂ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈਸੀ।

ਉਹਨਾਂ ਡਟ ਕੇ ਕੀਤਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਸੀ, ਦੁਸ਼ਮਣ-ਦਲਾਂ 'ਚ ਭਾਜੜ ਤਦ ਪਾਈ ਹੈਸੀ।
ਲੜਦੇ-ਲੜਦੇ ਸਨ ਸਭ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ, ਆਪਣੀ ਜਿੰਦੜੀ ਘੋਲ-ਘੁਮਾਈ ਹੈਸੀ।
'ਜਾਚਕ' ਆਪਣੀ ਜਾਨ 'ਤੇ ਖੇਡ ਕੇ ਇੰਝ, ਜਾਨ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਕੌਮ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਹੈਸੀ।
ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕੋਈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਇਹ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈਸੀ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਗੜ੍ਹੀ	:	ਕਿਲ੍ਹਾ	ਹੱਦ	:	ਸੀਮਾ
ਚੌਕੀ	:	ਸਿਪਾਹੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਣਾਈ ਜਗ੍ਹਾ			
ਕਾਲੀ ਘਟਾ ਛਾ ਜਾਣਾ	:	ਮੁਸੀਬਤ ਆ ਜਾਣਾ	ਰੈਜਿਮੈਂਟ	:	ਸੈਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਟੁਕੜੀ
ਸਿਗਨਲਮੈਨ	:	ਇਸ਼ਾਰਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ			
ਤਾਰ	:	ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੁਨੇਹਾ			
ਘੋਲ-ਘੁਮਾਈ	:	ਜਾਨ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਣਾ	ਮਿਸਾਲ	:	ਉਦਾਹਰਨ
ਵਿਓਂਤ	:	ਤਰਕੀਬ	ਬੇਮਿਸਾਲ	:	ਜਿਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦਾ ਸਥਾਨ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿਖੇ ਹੈ।
- ਇਹ ਲੜਾਈ 12 ਸਤੰਬਰ, 1897 ਨੂੰ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਅਫਗਾਨਿਸਤਾਨ ਦੇ ਪਠਾਣਾਂ ਅਤੇ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਵਕਤ ਇਸ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਸਿੱਖ ਰੈਜਿਮੈਂਟ ਦੇ 21 ਸਿੱਖ ਫੌਜੀ ਸਨ।
- ਕਰਨਲ ਹਾਗਟਨ ਨੇ ਰੈਜਿਮੈਂਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੜ੍ਹੀ ਛੱਡ ਕੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਓ ਪਰ ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚੋਂ ਭੱਜਣ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਟਾਕਰਾ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਨਾਲ ਟਾਕਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਸੈਨਿਕ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ।
- ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਫੌਜੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਨਮਾਨ 'ਇੰਡੀਅਨ ਆਰਡਰ ਆਫ ਮੈਰਿਟ' ਦੇ ਕੇ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।
- ਇਸ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ 8 ਮਹਾਨ ਲੜਾਈਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਦੀ ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਹੀਦ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਧਾਂਜਲੀ ਦਿੱਤੀ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਕਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਵਧਾਈ ਸੀ ?
- (2) ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਸੈਨਿਕ ਸਨ ?

- (3) ਸਿੱਖ ਫੌਜੀਆਂ ਨੇ ਕੀ ਵਿਓਂਤ ਬਣਾਈ ?
- (4) ਸਾਰਾਗੜ੍ਹੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਕਦੋਂ ਹੋਈ ?
- (5) ਕਵਿਤਾ ਨੂੰ ਲੈਆਤਮਿਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੁਣਾਓ।

ਅ. ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸਤਰਾਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਕਬਾਇਲੀਆਂ ਗੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ, ਕਾਲੀ ਘਟਾ ਕੋਈ ਗੜ੍ਹੀ 'ਤੇ ਛਾਈ ਹੈਸੀ।

- (1) ਗੜ੍ਹੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- ਅੱਗੋਂ ਕਰਨਲ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਸਭ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ, ਗੜ੍ਹੀ ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਾਰ ਤਦ ਆਈ ਹੈਸੀ।

- (2) ਕਰਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸੈਨਿਕਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਮਿਸਾਲ ਕੋਈ, ਬੇਮਿਸਾਲ ਇਹ ਹੋਈ ਲੜਾਈ ਹੈਸੀ।

- (3) ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਮਿਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਅੰਗਰੇਜ਼

.....

.....

ਚੌਂਕੀ

.....

.....

ਹਮਲਾ

.....

.....

ਮੁਖੀ

.....

.....

ਕਰਨਲ

.....

.....

ਵਿਉਂਤ

.....

.....

ਮੁਕਾਬਲਾ

.....

.....

ਸ਼ਹੀਦ

.....

.....

ਸ. ਸਾਰਾਗੜੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:੦

ਤਾਰ (ਇੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ-ਸੇਵਾ) ਇਸ ਨਾਲ ਜਲਦੀ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਸੁਨੇਹੇ ਇੱਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਥਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਏ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਚੰਗੇ-ਮਾੜੇ ਸੁਨੇਹੇ ਜਿਵੇਂ ਜਨਮ, ਮੌਤ, ਵਿਆਹ, ਨੌਕਰੀ, ਯੁੱਧ, ਦੁਰਘਟਨਾ ਆਦਿ।

- ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ 1851 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1854 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਟੈਲੀਗ੍ਰਾਮ ਲਾਈਨਾਂ ਵਿਛਾਈਆਂ ਸਨ।
- ਈਸਟ ਇੰਡੀਆ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹੀ ਇਹ ਸਹੂਲਤ 1854 ਈਸਵੀ ਵਿੱਚ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਸੀ।
- ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰ 27 ਅਪਰੈਲ, 1854 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਤੋਂ ਪੁਣੇ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ।
- ਤਾਰ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਤਕਨੀਕ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋਣ ਕਾਰਨ 160 ਸਾਲ ਬਾਅਦ 15 ਜੁਲਾਈ, 2013 ਈਸਵੀ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਪਾਠ - 21

ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆ

ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਮੀਂਹ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੱਦਲ ਅਜੇ ਵੀ ਘੁਲੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਅਜੇ ਹੋਰ ਵੀ ਮੀਂਹ ਪਵੇਗਾ।

ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਣੀ ਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਤੇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਦੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੰਘਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰੋੜ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਰਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਜਾਏ ਤਾਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ਵਧ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਦੋਂ ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਬੱਸਾਂ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਨਦੀ ਤੋਂ ਪਾਰ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਰੀਆਂ ਨੇ ਬੱਸ ਲੈਣੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ। ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਕੇ ਬੱਸ ਤੱਕ ਜਾਂ ਪਿੰਡ ਪੁੱਜਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਜਦੋਂ ਬਰਸਾਤ ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਣੀ ਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਈ-ਕਈ ਘੰਟੇ ਉਡੀਕਣਾ ਵੀ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

ਅੱਜ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਪਾਣੀ ਸੀ। ਲੋਕ ਟੋਲੀਆਂ ਬਣਾ-ਬਣਾ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਨਿੱਕੇ ਬਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਿਆਂ ਨੇ ਮੋਢਿਆਂ ਉੱਤੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬੱਚੇ ਸਗੋਂ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ ਵਗਦਾ ਪਾਣੀ ਵੇਖ ਕੇ ਚਾਂਡਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਸਾਈਕਲ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਦੁੱਧ ਵਾਲੇ ਢੋਲ ਵੀ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਨਜ਼ਰ ਜਾਂਦੀ, ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਣਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠੋਂ ਰੇਤ ਖਿਸਕ-ਖਿਸਕ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਉਹ ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਉੱਧਰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰਨੀ ਪੈਣੀ ਸੀ। ਉਹ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਵੜ ਗਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਿੱਛੇ ਆ ਰਹੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਦਾ ਹੱਥ ਮਨਜੀਤ ਭੈਣ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁੱਟ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਉਹ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਸਨ। ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਾਏ – ਤੋਬਾ ਮੱਚ ਗਈ। ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਹਰਦੀਪ ਇਹ ਸਭ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹਰਦੀਪ ਨੇ ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਨਾ ਉਡੀਕਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਬਸਤਾ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਫੜਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਫੁਰਤੀ ਨਾਲ਼ ਤਰਦਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਵੱਲ ਵਧਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਡੂੰਘੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟ ਪਾਣੀ ਵੱਲ ਲੈ ਆਇਆ। ਘਬਰਾਹਟ ਨਾਲ਼ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਸੀ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਾਰੇ ਅਧਿਆਪਕ-ਅਧਿਆਪਕਾਵਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹਰਦੀਪ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।

ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਭਾ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੱਖ ਅਧਿਆਪਕ ਜੀ ਨੇ ਹਰਦੀਪ ਦੀ ਬੜੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕੀਤੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਹਰਦੀਪ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਹਰਦੀਪ ਵੀ ਬੜਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਸਲਾਨਾ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਨੌਵੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਪਰਚਾ ਸੀ। ਹਰਦੀਪ ਵੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਪਰੀਖਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਰਦੀਪ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕੋਈ ਟਿਕਾਣਾ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਬਾਕੀ ਪਰਚਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭਾਵੇਂ ਰਹਿ ਜਾਏ, ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਪਾਸ ਹੋ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਪਰਚੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਤਾਬ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਗੱਤੇ ਹੇਠ ਰੱਖ ਲਈ। ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਵੇਖ-ਵੇਖ ਕੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਲਿਖਣ ਲੱਗਾ। ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਲਿਆ। ਉਹ ਉਸ ਕੋਲ਼ ਆਏ ਅਤੇ ਖਲੋ ਗਏ। ਉਹ ਹਰਦੀਪ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚੋਂ ਨਕਲ ਕਰਦਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, “ਬੇਟਾ ਹਰਦੀਪ ! ਤੂੰ ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈਂ ? ਆਹ ਤੇਰੇ ਗੱਤੇ ਹੇਠ ਕੀ ਏ ?”

ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਗੱਤੇ ਹੇਠ ਰੱਖੀ ਕਿਤਾਬ ਫੜ ਲਈ। ਹਰਦੀਪ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਰਲੇ ਕਰਨ ਲੱਗਾ, “ਕਰਨ ਦੇਵੋ ਨਾ, ਭੈਣ ਜੀ, ਮੈਨੂੰ ਨਕਲ !” ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨਕਲ ਕਰਨ ਦੇਣਗੇ।

ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, “ਭੈਣ ਜੀ ! ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਰੁੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਬਚਾਇਆ ਸੀ। ਭੁੱਲ ਗਿਐ, ਤੁਹਾਨੂੰ ?”

ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੇ ਬੜੇ ਠਰੁੰਮੇ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਬੇਟਾ ਮੈਂ ਵੀ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਰੁੜ੍ਹੇ ਜਾਂਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਬਚਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਨਦੀ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹਨ ਲੱਗੀ ਸਾਂ ਪਰ ਤੂੰ ਜਿਹੜੀ ਨਕਲ ਵਾਲੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਰੁੜ੍ਹਨ ਲੱਗਾ ਏਂ, ਇਹ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਮਾਰੂ ਏ। ਤੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਸਕੇਂਗਾ। ਬੱਸ, ਇਹੋ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਅਸਲ ਸਿੱਖਿਆ ਏ, ਇਹੋ ਪੜ੍ਹਾਈ ਏ।”

ਹਰਦੀਪ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਸੌ ਫੀਸਦੀ ਸੱਚ ਆਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਆਪਣਾ ਪਰਚਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲੱਗਾ।

ਅੱਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ

ਬਾਲਾਂ	:	ਬੱਚਿਆਂ	ਚਾਂਭਲਨਾ	:	ਸ਼ਰਾਰਤਾਂ ਕਰਨਾ
ਠਰੁੰਮੇ ਨਾਲ	:	ਧੀਰਜ ਨਾਲ	ਮਾਰੂ	:	ਖ਼ਤਰਨਾਕ
ਸੌ ਫੀਸਦ	:	ਸੌ ਵਿੱਚੋਂ ਸੌ (ਸੌ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ਤ)			

ਕੁਝ ਹੋਰ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਗੱਲਾਂ

- ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ।
- ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਨਾ ਸਮਝੋ।
- ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਮਦਦ ਕਰੋ।
- ਮਿਹਨਤ ਦਾ ਪੱਲਾ ਨਾ ਛੱਡੋ।
- ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰੋ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

ੳ. ਜ਼ਬਾਨੀ ਅਭਿਆਸ:

- (1) ਬਾਰਸ਼ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣ ਨਾਲ਼ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ?
- (2) ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਜਣਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖਲੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ?
- (3) ਹਰਦੀਪ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਦੇ ਤਰਲੇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ?
- (4) ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੀ ਹੈ ?

ਅ. ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ਉੱਧਰ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਛੁੱਟੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ..... ਬਚਾਅ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

- (1) ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਦਾ ਹੱਥ ਕਿਸ ਨੇ ਫੜਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ?

.....

.....

.....

- (2) ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਰੁੜ੍ਹਨ ਲੱਗੇ ਸਨ ?

.....

.....

.....

- (3) ਹਰਦੀਪ ਕਿਸ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ ?

.....

.....

.....

(4) ਹਰਦੀਪ ਨੇ ਸ਼ਾਰਦਾ ਭੈਣ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬਚਾਇਆ ?

.....

.....

.....

ੲ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਨਦੀ .....

ਪਾਣੀ .....

ਸਨਮਾਨ .....

ਹੁਸ਼ਿਆਰ .....

ਨਕਲ .....

ੳ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖੋ:

ਵੱਧ	ਘੱਟ	ਹੁਸ਼ਿਆਰ	.....
ਨਿੱਕਾ	.....	ਪਾਸ	.....
ਉੱਚਾ	.....	ਬਹੁਤਾ	.....
ਹੌਲੀ	.....	ਹੇਠ	.....
ਭੁੱਖਣਾ	.....	ਜ਼ਿੰਦਗੀ	.....

ਹ. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਢੁਕਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਚੁਣ ਕੇ ਖਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:

(ਹੌਲੀ-ਹੌਲੀ, ਉੱਚੀ, ਨੌਂਵੀਂ, ਹੁਸ਼ਿਆਰ, ਬਹੁਤਾ, ਵਧ)

1. ਅੱਜ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ..... ਪਾਣੀ ਸੀ।
2. ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਬੱਸਾਂ ..... ਥਾਂ ਖੜ੍ਹੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਸਨ।

3. ਪਾਣੀ ਦਾ ਵਹਾਅ ..... ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
4. ਉਹ ..... ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
5. ਇੱਕ ਦਿਨ ..... ਜਮਾਤ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦਾ ਪਰਚਾ ਸੀ।
6. ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ..... ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕ. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਵਚਨ ਬਦਲ ਕੇ ਲਿਖੋ :

1. ਬੱਸ ਪਿੰਡ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਆਈ।
2. ਬਾਲ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਨੇ ਚੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਖ. ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੋ :

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ਅਧਿਆਪਕ ਲਈ ਅਗਵਾਈ-ਲੀਨਾਂ:

- ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇ।

ਪੰਜਾਬੀ ਪੁਸਤਕ-5

ਪੰਜਵੀਂ ਜਮਾਤ

ਦੂਜੀ ਭਾਗ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ

© ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ

ਦੂਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 2016..... 20,000 ਕਾਪੀਆਂ
ਤੀਜਾ ਐਡੀਸ਼ਨ 2019..... 29,000 ਕਾਪੀਆਂ

All rights, including those of translation, reproduction
and annotation etc., are reserved by
the Punjab Government.

ਚਿਤਾਵਨੀ

1. ਕੋਈ ਵੀ ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰ ਵਾਧੂ ਪੈਸੇ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ 'ਤੇ ਜਿਲਦ-ਸਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। (ਏਜੰਸੀ-ਹੋਲਡਰਾਂ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੰ. 7 ਅਨੁਸਾਰ)
2. ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਛਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੇ ਜਾਲੂ/ਨਕਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾਂ (ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ) ਦੀ ਛਪਾਈ, ਸਟਾਕ ਕਰਨਾ, ਜਮ੍ਹਾਂਗੋਰੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਆਦਿ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜੁਰਮ ਹੈ।
(ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਬੋਰਡ ਦੇ 'ਵਾਟਰ ਮਾਰਕ' ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ ਉੱਪਰ ਹੀ ਛਪਵਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।)

ਮੁੱਲ :

ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ, ਵਿੱਦਿਆ ਭਵਨ, ਫੇਜ਼-8 ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਨਗਰ-
160062 ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸਾਹਨੀ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਜਲੰਧਰ ਰਾਹੀਂ ਛਾਪੀ ਗਈ।

ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਦੀ ਸਕੂਲ-ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਪੱਖੀ ਵਿੱਦਿਅਕ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਸਿੱਖਿਆ-ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਪਾਠ-ਕ੍ਰਮ ਬਣਾ ਕੇ, ਇਹਨਾਂ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਹੈ।

ਹਥਲੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਪੰਜਵੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ (ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ) ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਐੱਨ. ਸੀ. ਐੱਫ. 2005 ਅਤੇ ਪੀ. ਸੀ. ਐੱਫ. 2013 ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅੰਤਰਾਲ ਪਿੱਛੋਂ ਦੇਸ਼ ਤੇ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਸਨਮੁੱਖ ਨਵੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬੀ ਵਿਸ਼ੇ ਦੀਆਂ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕਾਂ (ਦੂਜੀ ਭਾਸ਼ਾ) ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰੁਚੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਾਡੇ ਅਮੀਰ ਸੱਭਿਆਚਾਰਿਕ ਵਿਰਸੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਉਂਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸਾਰੂ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਧਾਰਨੀ ਵੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਥਲੀ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਾਠ-ਸਮਗਰੀ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿਕ ਵਾਤਾਵਰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਨਜੀਤ ਕੌਰ ਜੀ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਹੇਠ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਰਮਿੰਦਰ ਕੌਰ ਵਿਸ਼ਾ-ਮਾਹਰ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਦਿਆਂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚੋਂ ਡਾ. ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਵਾਤਿਸ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦਾਊਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੋਆ ਅਤੇ ਸ: ਅਮਰੀਕ ਸਿੰਘ ਦਿਆਲ ਨੇ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀਆ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਹਨ।

ਜਿਹੜੇ ਲੇਖਕਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਬੋਰਡ ਵੱਲੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਪਾਠ-ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਹੋਰ ਚੰਗੇਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸੁਆਗਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਚੇਅਰਪਰਸਨ

ਪੰਜਾਬ ਸਕੂਲ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ

ਤਤਕਰਾ

ਲੜੀ ਨੰ.	ਵਿਸ਼ਾ		ਲੇਖਕ	ਪੰਨਾ ਨੰ.
1.	ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ	ਕਵਿਤਾ	ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ	01
2.	ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ	ਕਹਾਣੀ	ਬਲਜਿੰਦਰ ਮਾਨ	04
3.	ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ	ਕਵਿਤਾ	ਸੁਨੀਲਮ ਮੰਡ	08
4.	ਕਿੱਕਲੀ	ਲੇਖ	ਸੁਖਦੇਵ ਮਾਦਪੁਰੀ	11
5.	ਦੋ ਕੀੜੀਆਂ	ਕਹਾਣੀ	ਡਾ. ਵਰਿੰਦਰਜੀਤ ਵਾਤਿਸ਼	15
6.	ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾਦਾਰ	ਕਵਿਤਾ	ਧਨਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੀਤਲ	19
7.	ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫਲ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਜਾਗੀਰ ਸਿੰਘ	23
8.	ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ	ਕਵਿਤਾ	ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ ਲੰਗੜੋਆ	27
9.	ਜੇ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇ	ਕਹਾਣੀ	ਗੁਰਦਿਆਲ ਸਿੰਘ	30
10.	ਸਾਡੀਆਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ	ਲੇਖ	ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਵਿਰਕ	35
11.	ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਗੀਤ	ਕਵਿਤਾ	ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨੂੜ	39
12.	ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਆੜੀ	ਕਹਾਣੀ	ਤਰਸੇਮ	41
13.	ਮੈਂ ਸੋਹਣਾ-ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਾਂਗੀ	ਲੇਖ	ਡਾ. ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਸੋਮਲ	46
14.	ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ			50
15.	ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ	ਕਹਾਣੀ	ਜਸਬੀਰ ਭੁੱਲਰ	54
16.	ਸ਼ਹੀਦੀ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ	ਲੇਖ	ਡਾ. ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਦਵਾਣ	59
17.	ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ	ਕਵਿਤਾ	ਡਾ. ਧਰਮ ਚੰਦ ਵਾਤਿਸ਼	62
18.	ਸੋਨੇ ਦੀ ਪਾਲਕੀ	ਕਹਾਣੀ	ਰਾਬਿੰਦਰਨਾਥ ਟੈਗੋਰ	65
19.	ਉੱਡਣਾ ਸਿੱਖ-ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ	ਜੀਵਨੀ	ਡਾ. ਜਾਗੀਰ ਸਿੰਘ	70
20.	ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਗੀਤ	ਕਵਿਤਾ	ਕਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ	74

ਪਾਠ-1

ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ

ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।
ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਈਸਾਈ,
ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ,
ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।

ਰੰਗ, ਨਸਲ ਤੇ ਜਾਤ, ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਕੋਈ ਵੱਖ-ਵੱਖੇਵਾਂ,
ਸਭ ਦੇ ਤਨ ਨੂੰ ਕੱਪੜਾ ਲੱਭੇ, ਪੇਟ ਨੂੰ ਅੰਨ ਰਜੇਵਾਂ।
ਇੱਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭ ਜੱਗ ਉਪਜਿਆ।
ਇੱਕੋ -ਜਿਹੇ ਇਨਸਾਨ।
ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।

ਗੁਜਰਾਤੀ, ਮਦਰਾਸੀ, ਉੜੀਆ; ਪੰਜਾਬੀ, ਬੰਗਾਲੀ,
ਹਰ ਹਿਰੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਟਪਕੇ, ਦੇਸ਼- ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਲਾਲੀ।
ਕੋਈ ਡੋਗਰਾ, ਕੋਈ ਮਰਹੱਟਾ
ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਚੌਹਾਨ।

ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।

ਭਾਵੇਂ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਸੂਬੇ, ਵੱਖੋ- ਵੱਖਰੀ ਬੋਲੀ,
ਭਾਰਤ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰੇ; ਹਮਸਾਏ, ਹਮਜੋਲੀ।
ਹਰ ਕੋਈ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ,
ਘੋ ਘੁਮਾਵੇ ਜਾਨ,
ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।

ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਈਸਾਈ,
ਨਾ ਕੋਈ ਮੁਸਲਮਾਨ,
ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਮਹਾਨ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:-

ਨਸਲ - ਕੁਲ, ਬੰਸ, ਜੱਦ। ਰਜੇਵਾਂ - ਰੱਜ, ਤ੍ਰਿਪਤੀ। ਉਪਜਿਆ - ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ਟਪਕੇ - ਚੋਵੇ, ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇ। ਹਮਸਾਏ - ਗੁਆਂਢੀ। ਘੋ - ਘੁਮਾਵੇ ਸਦਕੇ ਜਾਵੇ, ਕੁਰਬਾਨ ਹੋਵੇ। ਹਮਜੋਲੀ - ਬਚਪਨ ਦੇ ਮਿੱਤਰ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ੳ. ਸਾਡਾ ..... ਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ।
- ਅ. ਕੋਈ ਡੋਗਰਾ, ਕੋਈ ਮਰਹੱਟਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ .....
- ੲ. ਭਾਰਤ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਾਰੇ ..... ਹਮਜੋਲੀ।
- ਸ. ਨਾ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਈਸਾਈ ਨਾ ਕੋਈ .....
- ਹ. ਭਾਵੇਂ ਵੱਖਰੇ -ਵੱਖਰੇ ਸੂਬੇ ..... ਬੋਲੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?
- ਅ. ਹਰ ਹਿਰੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਕਿਹੜੀ ਲਾਲੀ ਟਪਕਦੀ ਹੈ?
- ੲ. ਸਾਰਾ ਜੱਗ ਕਿਸ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਹੈ?
- ਸ. ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?
- ਹ. ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਇੱਕ- ਦੂਜੇ ਲਈ ਕੀ ਘੋ ਘੁਮਾਉਂਦੇ ਹਨ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ:-

ਭਾਰਤ, ਦੇਸ਼-ਪ੍ਰੇਮ, ਵੱਖ-ਵੱਖੇਵਾਂ, ਪੁੱਤਰ, ਹਮਜੋਲੀ

4. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ:

ਸਾਡਾ	हमारा
ਤੇ (ਤੋਂ)	से
ਮੂੰਹ	मुख
ਭਾਵੇਂ	यद्यपि
ਵੱਖਰੇ	भिन्न
ਸਾਰੇ	सभी

5. ਸੁੰਦਰ ਲਿਖਾਈ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ:-
ਇੱਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭ ਜੱਗ ਉਪਜਿਆ,
ਇਕੋ- ਜਿਹੇ ਇਨਸਾਨ।

ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ

ਹੈਰੀ ਦੇ ਘਰ ਲਾਗੇ ਦਰ ਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਝੁੰਡ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫ ਦਾਰ ਅਤੇ ਛਾਂਦਾਰ ਰੁੱਖ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਟੀ. ਵੀ. ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੜਕ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਈ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਮਾਮਾ ਜੀ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੈਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ, ਬੇਟੇ! ਦੇਖ, ਨੀਮ ਪਹਾੜੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀਆਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿੰਨੀਆਂ ਮੌਜਾਂ ਨੇ! ਆ-ਦੁਆ ਕਿੰਨੇ ਸੋਹਣੇ ਨਾਰੇ ਹਨ! ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲਿਕ ਦੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ, ਇੱਧਰ ਬਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਾਲ ਮੈਦਾਨ। ਤੂੰ ਫਿਰ ਵੀ ਟੀ. ਵੀ. ਨਾ ਚਿੰਬੜਿਆ ਰਹਿਨੈਂ।

ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਰਾਂ? ਹੈਰੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹਾਂ ਬੇਟਾ, ਇਹ ਤੈਨੂੰ ਇਹੀ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਕੀ ਲਾਭ ਹੈ। ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਵੱਸਦੇ ਲੋਕ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਰੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਸੰਰ ਕਰਦੇ ਨੇ!

ਹਾਂ ਮਾਮਾ ਜੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਮਾ ਸੰਰ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕੁੱਲ ਤੇ ਮਨਾੀ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਹੈਰੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਂ ਬੇਟੇ, ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਕੋ ਹੀ ਮਨਾਲੀ ਹੈ। ਪਹਾੜ ਵੀ ਨੇ, ਬਾ ਵੀ ਨੇ ਤੇ ਇੱਧਰ ਜੰਗ ਵੀ। ਫਿਰ ਤੂੰ ਦੇਖ ਕਿੰਨਾ ਭਾਗਾਂ ਵਾ ਹੈਂ! ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੇ ਗੱਲ ਸਮਝਾਈ।

ਮਾਮਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਭਾਗਾਂ ਵਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਗਿਆ?

ਦੇਖ ਬੇਟਾ, ਭਾਗਾਂ ਵਾ ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਕੁਦਰਤੀ ਸਰਮਾਇਆ ਹੀ ਤਾਂ ਹੈ। ਹੋਇਆ ਨਾ, ਤੂੰ ਭਾਗਾਂ ਵਾ! ਜਿਹੜੇ ਇਹਨਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਬੈਠੇ ਨੇ, ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਤਰਸ ਰਹੇ ਨੇ ਤੇ ਤੂੰ ਕੋ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਰੇ ਲੁੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈਂ।

ਗੱਲ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੱਚੀ ਐ। ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਦੀ ਸੋਚਿਆ ਈ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਬੇਟੇ! ਤੇਰੇ ਪਾਪਾ ਤੈਨੂੰ ਹੋ ਇਹੀ ਗੱਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਨੇ, ਬਈ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਗੋਦੀ ਦਾ ਨਿੱਘ ਮਾਣੋ। ਇਸ ਨਾ ਤਨ, ਮਨ ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿ ਦਾ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪੱਧ ਹਵਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰੋਂ ਆਕਸੀਜਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾ ਸਾਡੀ ਸਰੀਰਿਕ, ਮਾਨਸਿਕ ਅਤੇ ਬੌਧਿਕ ਸਮਰੱਥਾ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਹਨ। ਫਿਰ ਇਥੋਂ ਦੇ ਸੁੰਦਰ ਦ੍ਰਿ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਮਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਬੜਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਨੇ। ਇੰਝ ਸਾਡੀ ਸਿਹਤ ਤੰਦਰੁਸਤ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ..... ਤੇ ਤੂੰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਟੀ. ਵੀ. ਨਾ ਚਿੰਬੜ ਕੇ ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਗੁਆਈ ਜਾ ਰਿਹੈਂ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਹਲੂਣਿਆ।

ਮਾਮਾ ਜੀ, ਮੈਂ ਕੀ ਗੁਆਈ ਜਾ ਰਿਹਾਂ ? ਹੈਰੀ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬੇਟੇ, ਜੋ ਇਸ ਅਖਾਉਤ ਅਨੁਸਾਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸੀਆਂ ਨੇ, ਤੂੰ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੁਆਈ ਜਾ ਰਿਹੈਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਜੇ ਅੱਖਾਂ ਦੀ ਰੋ ਨੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਜਹਾਨ ਹੀ ਚਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਖਾਉਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਸਿਹਤ ਦਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਰਿਹੈਂ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਭ ਕੁਝ ਹੀ ਗੁਆਈ ਜਾ ਰਿਹੈਂ।

ਮਾਮਾ ਜੀ ਏਨੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਕੇ ਦੂਸਰੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈਰੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਜੀ ਨਾ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਮਸਤ ਹੋ ਗਏ। ਹੈਰੀ ਨੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋ ਕੇ ਬਾਹਰ ਬਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸਾਥੀ ਪ੍ਰਿਅੰਕਾ, ਨੈਨਸੀ, ਸੁਰਾਬ, ਤਨੂੰ, ਬੱਬੂ ਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸ ਵੀ ਨਾ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾ ਵਿੱਚ ਘੁੰਮਣ ਨਾ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਮਿੰ ਆ। ਕਿਤੇ ਅੰਬਾਂ ਨਾ ਲੱਢੇ ਬੂਟੇ, ਕਿਤੇ ਜਾਮਣਾਂ ਦੀ ਠੰਢੀ ਛਾਂ! ਸਾਰੇ ਬਾ ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਲੀ ਅਤੇ ਏ. ਸੀ. ਵੀ. ਠੰਢਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਕੇ ਬੱਚੇ ਟੀ. ਵੀ. ਦੇਖਣਾ ਵੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਸਨ।

ਬਾ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਲੱਗੀ ਜਾਮਣ ਤੇ ਕਈ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨੇ। ਪੰਛੀ ਆਪਣੀ ਮਸਤੀ ਵਿੱਚ ਗੀਤ ਗਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਬਾ ਵਿੱਚ ਏਨੇ ਪੰਛੀ ਘੁੰਮਦੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦ ਦੀ ਵੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਗੀਤ ਗਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਹੈਰੀ ਹੋਰੀ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੀਤ ਸੁਣ ਕੇ ਲੁੱਡੀਆਂ ਪਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੰਭਾਂ ਵਾਂਗ ਪੰਛੀ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਕੋਂ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰਦੇ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹਨਾਂ ਵਾਂਗ ਉਡਾਰੀਆਂ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਜੀਅ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਹੀ ਘੁੰਮਦੇ ਰਹੇ। ਜਦੋਂ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਬਈ, ਅੱਜ ਕਿਧਰ ਰਹੇ?

ਹੈਰੀ ਨੇ ਬੜੀ ਵੀ ਨਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਮੰਮੀ ਜੀ, ਅੱਜ ਤਾਂ ਕਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ! ਅਸੀਂ ਬੜੇ ਨਾਰੇ ਲੁੱਟੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋ ਬਾ ਵਿੱਚ ਜਾਇਆ ਕਰਾਂਗੇ। ਮਾਮਾ ਜੀ ਸਭ ਕੁਝ ਠੀਕ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਅੱਛਾ ਜੀ! ਲੱਗਦੈ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਡਾਕਟਰ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ!

ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਵੜ ਕੇ ਟੀ. ਵੀ. ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਸਗੋਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਰਿਆਂ ਦਾ ਅਨੰਦ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਬੜੇ ਮੇ ਨੇ ਹੈਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਹੈਰੀ ਦੀ ਟੋਲੀ ਬਾ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚੀ ਤਾਂ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਉੱਥੇ ਬੜਾ ਹੋਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ ਅੱਜ ਪੰਛੀ ਗੀਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਗਾਉਂਦੇ? ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਆਦਮੀ ਜਾਮਣ ਦੇ ਉਸ ਰੁੱਖ ਨੂੰ ਵੱਢਣ ਲਈ ਟੋਇਆ ਪੁੱਟ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਿ ਕਈ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੰਛੀ ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਹੋਰ ਪਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਬਸਤੀ ਉਸ ਰੁੱਖ ਉੱਤੇ ਆ ਬੈਠੀ ਜਾਪਦੀ ਸੀ।

ਕੁਝ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋ ਆ ਕੇ ਚੀਂ-ਚੀਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕੋ। ਦਰ ਤ ਵੱਢ ਹੁੰਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੈਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਕੀਮ ਸੁੱਝੀ। ਇਹ ਬਾ ਉਸ ਦੇ ਤਾਏ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਏ ਨਾ ਗੱਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਦਰ ਤ ਵਢਵਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਤਾਇਆ ਜੀ, ਤੁਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਦਰ ਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਵੱਢ ਰਹੇ ਹੋ? ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਾਏ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬੇਟਾ, ਮੈਨੂੰ ਬੋਝੇ ਪੈਸੇ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ। ਮੈਂ ਕੁਝ ਰੁੱਖ ਵੱਢ ਕੇ ਲੱਕੜ ਵੇਚਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਢਵਾ ਰਿਹਾਂ।

ਹੈਰੀ ਉਸੇ ਵੇਂ ਭੱਜਿਆ- ਭੱਜਿਆ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਕੋ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ, ਪਾਪਾ ਜੀ! ਕੁਝ ਬੰਦੇ ਬਾ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖ ਵੱਢ ਰਹੇ ਨੇ। ਉੱਥੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਂਡੇ-----ਬੱਚੇ-----!” ਉਹ ਇੱਕੋ-ਸਾਰੇ ਬੋਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਢੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ, ਬੇਟੇ, ਸਾਰੇ-ਸਾਰੇ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ ਪਿਆ?

ਉਹ..... ਬੱਚੇ ਬਚਾਓ..... ਆਲ੍ਹਣੇ ਤੇ ..... ਪੰਛੀ ਵੀ। ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾ ਰੋ ਖੇਡਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਇਆ ਜੀ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਹੈਰੀ ਬੋਲਿਆ।

ਅੱਛਾ! ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ? ..... ਜਾਹ, ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਏ ਨੂੰ ਆਖ ਦੇ ਕਿ ਜਿੰਨੇ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ, ਮੈਥੋਂ ਲੈ ਲਵੇ ਤੇ ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦੇਵੇ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਦਰ ਤਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੱਢੇ।”

ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਰੋਾ ਸੁਣ ਕੇ ਟੋਇਆ ਪੁੱਟਣ ਵਾ ਸਾਰੇ ਜਣੇ ਰੁਕ ਗਏ। ਤਾਇਆ ਜੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਹਾਂ ਬਈ ਕੀ ਹੋ ਗਿਆ?”

ਹੈਰੀ ਨੇ ਅੱਗੇ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤਾਏ ਦੀ ਬਾਂਹ ਫੜ ਲਈ ਤੇ ਕਿਹਾ, ਤਾਇਆ ਜੀ ਚਲੋ, ਜਿੰਨੇ ਪੈਸੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਪਾਪਾ ਜੀ ਕੋਂ ਲੈ ਲਵੋ ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵੱਢੋ। ਪਾਪਾ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਡੀਕ ਰਹੇ ਨੇ।”

ਚਲੋ ਬਈ, ਠੀਕ ਐ। ਆਪਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੈਸੇ ਹੀ ਚਾਹੀਦੇ ਨੇ। ਇਹ ਕੰਮ ਫਿਰ ਕਦੇ ਸਹੀ। ਜਾਓ ਬਈ, ਮੁੰਡਿਓ! ਆਪਾਂ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਹੁਣ ਇਹ ਰੁੱਖ ਵੱਢਣੇ।

ਇਹ ਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾਈਆਂ ਤੇ ਬੁਲੱਡੀਆਂ ਪਾਈਆਂ। ਕਹੀਆਂ ਤੇ ਕੁਹਾੜੀਆਂ ਲਈ ਵਾਪਸ ਜਾਂਦੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪੰਛੀ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਇਹ ਰੁੱਖ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਵੱਢ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਵੀ ੀ ਨਾ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਜਾਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਨ ਲੱਗੇ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:-

ਵਿਾਲ	-	ਵੱਡੇ, ਖੁੱਲ੍ਹੇ
ਨਾਰੇ	-	ਦ੍ਰਿ, ਅਨੰਦ
ਸਕੀਮ	-	ਜੁਗਤ, ਉਪਾਅ, ਵਿਓਂਤ
ਆਮਦ	-	ਆਉਣ ਦਾ ਭਾਵ, ਆ ਜਾਣਾ
ਲੁੱਡੀਆਂ ਪਾਉਣਾ	-	ੀਆਂ ਮਨਾਉਣਾ, ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ-ਟੱਪਣਾ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ :-

- (ੳ) ਹੈਰੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਲਾਗੇ ਦਰ ਤਾਂ ਦਾ ਇੱਕ _____ ਸੀ।
 (ਅ) ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਗੋਦੀ ਦਾ _____ ਮਾਣੇ।
 (ੲ) ਜਾਮਣ ਤੇ ਕਈ ਪੰਛੀਆਂ ਨੇ _____ ਪਾਏ ਹੋਏ ਸਨ।
 (ਸ) ਕੁਝ _____ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਕੋ ਆ ਕੇ ਚੀਂ-ਚੀਂ ਕੀਤੀ।
 (ਹ) ਮੈਂ ਕੁਝ ਰੁੱਖ ਵੱਢ ਕੇ _____ ਵੇਚਣੀ ਹੈ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- (ੳ) ਹੈਰੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਰੜਕ ਕਿਉਂ ਪੈਣ ਲੱਗ ਪਈ ਸੀ?
 (ਅ) ਹੈਰੀ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਚੜ੍ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਕਿਹੜੀਆਂ ਪਹਾੜੀਆਂ ਸਨ?
 (ੲ) ਬਾ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਭੁੱਲ ਗਏ?
 (ਸ) ਹੈਰੀ ਦੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਕੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ?
 (ਹ) ਕਿਸ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਕੀਤਾ?

3. ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- (ੳ) ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਗਾਂ ਵਾਾ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
 (ਅ) ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਨੇੜੇ ਰਹਿਣ ਨਾ ਕਿਸ ਨੂੰ ਬਲ ਮਿ ਦਾ ਹੈ?
 (ੲ) ਹੈਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾਮਾ ਜੀ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਲਈ?
 (ਸ) ਬੱਚੇ ਕਿਉਂ ਦੁਖੀ ਹੋਏ?
 (ਹ) ਹੈਰੀ ਨੇ ਆਲ੍ਹਣਿਆਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ-

1.	ਆਲ੍ਹਣਾ	-
2.	ਨਾਰੇ	-
3.	ਜੰਗ	-
4.	ਪੰਛੀ	-
5.	ਪੁੱਟਣਾ	-
6.	ਕੁਹਾੜੀ	-

ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਆ-ਦੁਆ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਰਿਆਂ ਦੀ ਭਾ ਕਰੋ।

ਪਾਠ-3

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ

ਠੰਢੀ-ਮਿੱਠੀ ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਂ,
ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।

ਗੋਦੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਲਾਡ ਲਡਾਵੇ,
ਚੂਰੀ ਕੁੱਟ ਮੇਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ,
ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੀ ਥਾਂ,
ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।

ਭੁੱਖ ਲੱਗੇ ਉਹ ਝੱਟ ਰਜਾਉਂਦੀ,
ਮਿੱਠਾ-ਮਿੱਠਾ ਦੁੱਧ ਪਿਆਉਂਦੀ,
ਦੁੱਖਾਂ ਵੇਂ ਫੜਦੀ ਬਾਂਹ,
ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।

ਮੈਂ ਅੰਮੀ ਦਾ ਲਾਡ -ਦੁਲਾਰਾ,
ਮੈਨੂੰ ਆਖੇ ਚੰਨ ਤੇ ਤਾਰਾ,
ਮੇਰਾ ਤੱਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਰਾਹ,
ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।

ਮੈਂ ਹੱਸਾਂ, ਉਹ ਖਿੜ-ਖਿੜ ਹੱਸੇ,
ਵਾ ਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਤੇਲ ਵੀ ਝੱਸੇ,
ਉਸ ਦੇ ਨਾ ਹੀ ਜਚੇ ਗਰਾਂਅ,
ਉਹ ਹੈ ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ ਮਾਂ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :-

ਬਾਂਹ -ਫੜਨਾ	-	ਆਸਰਾ ਦੇਣਾ, ਰਨ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ
ਰਾਹ-ਤੱਕਣਾ	-	ਉਡੀਕਣਾ, ਇੰਤਾਰ ਕਰਨਾ
ਝੱਸੇ	-	ਤੇਲ ਆਦਿ ਮ ਨਾ, ਮਾਲ ਕਰਨੀ
ਜਚੇ	-	ਚੰਗਾ ਲੱਗੇ, ਫਬੇ
ਗਰਾਂਅ	-	ਪਿੰਡ, ਛੋਟਾ ਨਗਰ, ਬਸਤੀ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਹਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ੳ. _____ ਮਿੱਠੀ ਜਿਸ ਦੀ ਛਾਂ।
- ਅ. ਮਿੱਠਾ-ਮਿੱਠਾ _____ ਪਿਆਉਂਦੀ।
- ੲ. ਮੈਂ _____ ਦਾ ਲਾਡ-ਦੁਲਾਰਾ।
- ਸ. ਮੈਨੂੰ ਆਖੇ _____ ਤੇ ਤਾਰਾ।
- ਹ. ਮੈਂ ਹੱਸਾਂ, ਉਹ _____ ਹੱਸੇ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ-

ੳ. ਮਾਂ ਬੱਚੇ ਨਾ ਲਾਡ ਕਿਵੇਂ ਲਡਾਉਂਦੀ ਹੈ?

ਅ. ਬੱਚੇ ਦਾ ਰਾਹ ਕੌਣ ਤੱਕਦਾ ਹੈ?

ੲ. ਬੱਚੇ ਦੇ ਦੁੱਖ ਵੇ ਮਾਂ ਕੀ ਕਰਦੀ ਹੈ?

3. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ:-

ਗੋਦੀ : ਗੋਫ

ਪਿਆਰੀ : ਪ੍ਯਾਰੀ

ਚੰਨ : ਚੰਦ੍ਰਸਾ

ਰਾਹ : ਰਾਸ਼ਤਾ

ਗਰਾਂਅ : ਗ੍ਰਾਮ

4. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ:-

ਲਾਡ : ਪ੍ਯਾਰ

ਵਿੱਚ : ਮੇਂ

ਤੱਕਦੀ : ਫੇਕਦੀ

ਉਹ : ਕਹ

ਵੇ : ਸਮਧ

ਝੱਸੇ : ਸਾਲਿਸ਼ ਕਰਦੀ

ਆਪਣੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਬਾਰੇ ਪੰਜ ਵਾਕ ਲਿਖੋ।

ਪਾਠ-4

ਕਿੱਕਲੀ

ਕਿੱਕਲੀ ਪੰਜਾਬ ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੋ-ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਜੁੱਟ ਬਣਾ ਕੇ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੋ ਕੁੜੀਆਂ ਆਮੋ-ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖਲੋ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜ ਕੇ ਕੰਘੀਆਂ ਪਾ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਡੀਆਂ ਜੋੜ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਾਂ ਨਾ ਉਂਗਾਂ ਜੋੜਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਬਾਂਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਉੱਪਰ ਚਕਰਚੁੰਢੇ ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ। ਗੋੜੇ ਦੀ ਚਾਲ ਨਾ ਉਹ ਕਿੱਕਲੀ ਦੇ ਗੀਤ ਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ :-

ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ।
ਪੱਗ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ।
ਦੁਪੱਟਾ ਭਰਜਾਈ ਦਾ।
ਸੋਹਣਾ ਮੂੰਹ ਜਵਾਈ ਦਾ।

ਗਈ ਸਾਂ ਮੈਂ ਗੰਗਾ।
ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਈ ਵੰਗਾਂ।
ਅਸਮਾਨੀ ਮੇਰਾ ਘੱਗਰਾ।
ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਕਿੱਲੀ ਟੰਗਾਂ?

ਨੀਂ ਮੈਂ ਐਸ ਕਿੱਲੀ ਟੰਗਾਂ।

ਨੀਂ ਮੈਂ ਐਸ ਕਿੱਲੀ ਟੰਗਾਂ।

ਕਿੱਕਲੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੈਣ ਦਾ ਵੀਰ-ਪਿਆਰ ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਭੈਣ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵੀਰ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਚਾਅ ਹੈ! ਵੀਰ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਹੁਟੀ ਘਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਿੱਕੀ ਭੈਣ ਦਾ ਚਾਅ ਝੱਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਗਾਉਂਦੀ ਹੈ:

ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ।

ਪੱਗ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ।

ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਭਾਬੇ ਨੂੰ ਲਿਆਵੇਗਾ।

ਸਹੇਲੀਆਂ ਸਦਾਵਾਂਗੀ।

ਨੱਚਾਂਗੀ ਤੇ ਗਾਵਾਂਗੀ।

ਜੰਝ ਚੜ੍ਹੀ ਵੀਰ ਦੀ।

ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ।

ਵੀਰ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੀਤ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ:

ਹੇਠ ਵਗੇ ਦਰਿਆ,

ਉੱਤੇ ਮੈਂ ਖੜ੍ਹੀ।

ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਨੇ ਲਾਇਆ ਬਾ ,

ਖਿੜ ਪਈ ਚੰਬਾ-ਕਲੀ।

ਚੰਬਾ-ਕਲੀ ਨਾ ਤੋੜ,

ਵੀਰ ਮੇਰਾ ਮਾਰੇਗਾ।

ਮੇਰਾ ਵੀਰ ਵੱਡਾ ਸਰਦਾਰ,

ਬਹਿੰਦਾ ਕੁਰਸੀ ਤੇ।

ਕਿੱਕਲੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵੀ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਜਾਂ ਖਲੋ ਕੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੀ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਤੇ ਤਾੜੀਆਂ ਮਾਰ ਕੇ ਤਾੜੀਆਂ ਦੀ ਤਾਲ ਨਾ ਗੀਤ ਦੇ ਬੋਲ ਬੋਲਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਆ ਰੀ ਟੱਪੇ ਤੇ ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੁਹਰਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ :

ਤੋਤੜਿਆ, ਤੋਤੜਿਆ,

ਤੋਤੜਿਆ, ਮਤੋਤੜਿਆ।

ਤੋਤਾ ਹੈ ਸਿਕੰਦਰ ਦਾ,

ਪਾਣੀ ਪੀਵੇ ਮੰਦਰ ਦਾ।

ਜੀ ਵੇਖੇ ਲਹਿਰੇ ਦਾ,
ਕੰਮ ਕਰੇ ਦੁਪਹਿਰੇ ਦਾ।
ਕਾਕੜਾ ਖਿਡਾਉਂਦੀ ਆਂ,
ਚਾਰ ਛੱਲੇ ਪਾਉਂਦੀ ਆਂ।
ਖੋਲ੍ਹ ਮਾਸੀ ਕੁੰਡਾ,
ਜੀਵੇ ਤੇਰਾ ਮੁੰਡਾ।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਭੈਣ ਆਪਣੇ ਛੋਟੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਸਾਂਝੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਟਾਹਲੀ ਦੇ ਰੁੱਖ ਵੱਢਣੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ:

ਉੱਚੇ ਟਿੱਬੇ ਮੈਂ ਆਟਾ ਗੁੰਨਦੀ,
ਆਟੇ ਤੇ ਆ ਗਈ ਲਾਲੀ।
ਵੀਰਾ ਨਾ ਵੱਢ ਵੇ,
ਮਲਾਟ ਦੀ ਟਾਹਲੀ।
ਵੀਰਾ ਨਾ ਵੱਢ ਵੇ।

ਕਿੱਕਲੀ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗੀਤ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਛੀ, ਛਾਂ,
ਜੀਵੇ ਮਾਂ।
ਖੱਖੜੀਆਂ, ਰਬੂ ਖਾਂ,
ਖਾਂਦੀ-ਖਾਂਦੀ ਕਾਬਲ ਜਾਂ।
ਗੋਰੀ ਗਾਂ, ਗੁਲਾਬੀ ਵੱਛਾ,
ਮਾਰੇ ਸਿੰਗ ਤੁੜਾਵੇ ਰੱਸਾ।

ਹਾਸਿਆਂ-ਤਮਾਜ਼ਿਆਂ ਭਰੇ ਬੋਲਾਂ ਨਾ ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਇੱਕ ਰੰਗ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ:

ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ,
ਪੱਗ ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ।
ਦੁਪੱਟਾ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਦਾ,
ਘੱਗਰਾ ਭਰੈਣ ਦਾ।
ਲੈ ਮਾਮਾ ਪੀੜ੍ਹੀ,
ਪੀੜ੍ਹੀ ਹੇਠ ਕੀੜੀ।
ਭੰਬਾ ਭੰਬੀਰੀ ਦਾ,
ਵੇਖ ਤਮਾਜ਼ ਕੀੜੀ ਦਾ।

1. ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਕੰਘੀਆਂ ਪਾਉਣਾ-ਦੋਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਉਂਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲੈਣਾ। ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ-ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ, ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਚਕਰਚੁੰਢਾ-ਇੱਕ ਝੂਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਬੱਚੇ ਝੂਟੇ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਖਿਡੌਣਾ ਜੋ ਦਸਤੇ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਘੁਮਾਈਦਾ ਹੈ, ਬੀਂਡਾ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ**1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ-**

- ੳ. ਕਿੱਕਲੀ-----ਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਦੀ ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰੀ ਖੇਡ ਹੈ।
ਅ. ਕਿੱਕਲੀ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਵਿੱਚ ਭੈਣ ਦਾ-----ਹੀ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ੲ. ਕਿੱਕਲੀ ਕਲੀਰ ਦੀ-----ਮੇਰੇ ਵੀਰ ਦੀ।
ਸ. ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ -----ਵਾਂਗ ਘੁੰਮਦੀਆਂ ਹਨ।
ਹ. ਖੱਖੜੀਆਂ-----ਖਾਂ, ਖਾਂਦੀ-ਖਾਂਦੀ ਕਾਬਲ ਜਾਂ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:

- ੳ. ਕਿੱਕਲੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕੁੜੀਆਂ ਜੁੱਟ ਬਣਾ ਕੇ ਨੱਚਦੀਆਂ ਹਨ?
ਅ. ਕਿੱਕਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਭੈਣ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ?
ੲ. ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਆਏ ਕਿਸੇ ਦੋ ਰਿਤਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ।

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ : -

ਹਰਮਨ-ਪਿਆਰਾ, ਚਕਰਚੁੰਢਾ, ਮਲਾਟ, ਟਾਹਲੀ, ਭੰਬੀਰੀ।

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ : -

ਪੰਜਾਬ	-	ਧੰਜਾਬ
ਹੱਥ	-	ਹਾਥ
ਪੱਗ	-	ਧਗਡੀ
ਬਹਿੰਦਾ	-	ਭੈਠਗ
ਸਿੰਗ	-	ਸੀਂਗ
ਦੁਪੱਟਾ	-	ਦੁਧਟਾ

ਕਿੱਕਲੀ ਪਾਓ ਅਤੇ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗੀਤ ਗਾ ਕੇ ਅਨੰਦ ਲਓ। ਇਹ ਨਾਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੋ-ਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ? ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਆਪਣੀ ੈਣੀ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਦੋ ਕੀੜੀਆਂ

ਕੁੜੇ ਅਨੀ ! ਕਿਉਂ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਖੇਡਾਂ ਜਿਹੀਆਂ ਕਰੀ ਜਾਨੀ ਐਂ, ਬਿਮਾਰ ਹੋ ਜਾਏਂਗੀ...ਗਰਮੀ ਨੀ ਆਈ ਅਜੇ ...ਜਾਂਦੀ ਠੰਢ ਐ...ਆ ਜਾ ਇੱਧਰ...ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਚੋਂ। ਅਨੀ ! ਦੀ ਨਾਨੀ ਨੇ ਪਾਣੀ ਨਾ ਖੇਡ ਰਹੀ ਆਪਣੀ ਦੋਹਤੀ ਨੂੰ ਵਰਜਿਆ।

ਨਾਨੀ ਜੀ, ਮੈਂ ਖੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਕੇ ਦੇਖ ਰਹੀ ਆਂ...। ਅਨੀ ! ਨੇ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਨਾਨੀ ਜੀ ਉਹਦੇ ਕੋ ਆ ਖਲੋਤੇ ਤੇ ਬੋਲੇ, ਕੀ ਕਰਦੀ ਐਂ?

ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਮੈਡਮ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹਲੀ ਜਾਪਦੀਆਂ ਨੇ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਵਾ ਭਰੀ ਹੁੰਦੀ ਐ...। ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲੀ ਬੋਤਲ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਦੀ ਬਾਲਟੀ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ। ਗੜ੍ਹ-ਗੜ੍ਹ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਾ ਹਵਾ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਅਨੀ ! ਫੇਰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ਦੇਖੋ, ਨਾਨੀ ਜੀ, ਇਹ ਬੋਤਲ ਸਾਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਹਲੀ ਲੱਗਦੀ ਆ ਪਰ ਆਹ ਦੇਖੋ ਬੁਲਬੁਲੇ ਨਿਕਲ ਰਹੇ ਨੇ, ਹਵਾ ਦੇ...।

ਬਹੁਤ ਅੱਛਾ! ਨਾਨੀ ਨੇ ਗਹੁ ਨਾ ਆਪਣੀ ਪੰਜਵੀਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਦੋਹਤੀ ਵੱਲ ਦੇਖਿਆ।

ਨਾਨੀ ਜੀ ! ਨਾਨੀ ਜੀ !! ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਅੱਠਵੀਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਅਨੀ ! ਦਾ ਭਰਾ ਨਵੀਨ ਨਾਨੀ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਆ ਜਾ, ਪੁੱਤਰ...ਇੱਧਰ ਆਂ ਮੈਂ...।

ਨਵੀਨ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਕਾਪੀ ਤੇ ਪੈਂਨ ਸੀ। ਨਾਨੀ ਸਮਝ ਗਈ ਕਿ ਨਵੀਨ ਨੇ ਕੁਝ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ। ਨਵੀਨ ਹੋਰਾਂ ਦੀ

ਨਾਨੀ ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ ਸਕੂਲ-ਅਧਿਆਪਕਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਇਕਲੌਤੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

ਹਾਂ ਬੇਟੇ ! ਦੱਸ, ਕੀ ਪੁੱਛਣੈ? ਨਾਨੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਨਾਨੀ ਜੀ ! ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਭਾਣ-ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਣੈ, ਨਵੀਨ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅੱਛਾ, ਬੋਲਣੇ ਦਾ ਵਿਆਕਿਰਣ?

ਔਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਗੁਣ ਕਿਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰੀਏ...?

ਵਿਆਕਿਰਣ ਕੇ ਨਾਨੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਦੇਰ ਲਈ ਗੰਭੀਰ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਫਿਰ ਬੋਲੇ, ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੋ ਕੀੜੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹਾਂ।

ਇੱਕ ਕੀੜੀ ਸੀ, ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਸੁਘੜ ਗੁਣਾਂ ਵਾਲੀ। ਉਹ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਕੀੜੀ ਸੀ, ਸਲੂਣੇ; ਲੂਣ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਉਹ। ਦੋਵੇਂ ਪਹਾੜ ਨਾ-ਨਾ ਸਨ, ਨੇੜੇ-ਨੇੜੇ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੋਵੇਂ ਕੀੜੀਆਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਪਹਾੜ ਦੇ ਸਿਖਰ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮ-ਫਿਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਭੈਣ ਸਲੂਣੇ, ਕੀ ਹਾਲ ਐ, ਤੇਰਾ? ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਮਿੱਠੀ-ਬਾਨ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ।

ਭੈਣ ਮਿੱਠੇ, ਹਾਲ ਕਾਹਦਾ? ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਾਰਾ, ਸਲੂਣਾ...।

ਭੈਣ ਸਲੂਣੇ! ਤੂੰ ਇਉਂ ਕਰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਮੇਰੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆ ਕੇ ਰਹਿ। ਮਿੱਠੀ-ਮਿੱਠੀ ਮਿਸਰੀ ਖਾ ਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈ। ਜਿੰਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰਾ ਜੀ ਕਰੇ ਰਹਿ, ਭਾਵੇਂ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਵੀ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਮਿੱਠੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਚੰਗਾ ਭੈਣੇ, ਆਵਾਂਗੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ, ਵਿਹਲ ਕੱਢ ਕੇ..., ਸਲੂਣੇ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ।

ਫੇਰ ਗਈ ਸਲੂਣੇ, ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ? ਨਵੀਨ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਲੂਣ ਛੱਡ ਕੇ ਮਿਸਰੀ ਮਿੱਠੇ ਖਾਣ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਭੱਜੀ ਗਈ ਹੋਊ। ਜਿਵੇਂ ਆਪਾਂ ਚਾਕਲੇਟ ਦੇਖ ਕੇ ਭੱਜਦੇ ਆਂ, ਹਨਾਂ ਨਾਨੀ ਜੀ? ਅਨੀ ਵੀ ਬੋਲ ਪਈ।

ਧਿਆਨ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਬੇਟੇ! ਇਸ ਦੀ ਰਮ ਡੂੰਘੀ ਐ। ਆਮ ਬਾਤਾਂ ਵਰਗੀ ਨੀ ਹੈਗੀ। ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਲਓ, ਜਿਵੇਂ ਔਗੁਣ ਹੋਣ ਤੇ ਮਿਸਰੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਓ ਗੁਣ; ਚੰਗੇ ਗੁਣ। ਠੀਕ ਐ ਨਾ?

ਹਾਂ, ਨਾਨੀ ਜੀ, ਨਵੀਨ ਤੇ ਅਨੀ ਵਿਕੱਠੇ ਬੋਲੇ।

ਸਲਾਹਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਲੂਣੇ ਨੇ ਕਈ ਦਿਨ ਲੰਘਾ ਦਿੱਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਮਾੜੀ ਆਦਤ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋਕ ਆਲਸ ਕਰ ਛੱਡਦੇ ਨੇ, ਉਵੇਂ ਹੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੇ ਸਲਾਹ ਬਣਾ ਹੀ ਲਈ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਪਰ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਰੰਗ ਤਾਂ ਇੱਕੋ-ਜਿਹਾ ਹੀ ਲੱਗਦੈ।

ਸੋਚ-ਸੋਚ ਕੇ ਉਹਨੇ ਲੂਣ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਡੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਈ ਤੇ ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਮਿੱਠੇ ਕੋ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਇਆ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਕੋ ਆਪਣਾ ਲੂਣ ਤਾਂ ਹੋਊ।

ਚਲੋ ਜੀ, ਆ ਰ ਸਲੂਣੇ ਮਿੱਠੇ ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਹੀ ਗਈ। ਮਿੱਠੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਪਹਾੜ ਘੁਮਾਉਂਦੀ ਫਿਰੀ। ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਿਸਰੀ ਦੇ ਭਾਂਡਾਂ ਕੋ ਲਿਜਾ ਕੇ ਸਿੱਤਾਂ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਸਾਰਾ ਪਹਾੜ ਘੁੰਮ-ਘੁਮਾ ਕੇ ਸਲੂਣੇ ਵਾਪਸ ਆ ਗਈ।

ਆਪਣੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਆਖਣ ਲੱਗੀ, ਐਨਾ ਲੰਮਾ-ਚੌੜਾ ਪਹਾੜ ਘੁੰਮਦੀ ਫਿਰੀ, ਪਾਗਲਾਂ ਵਾਂਗੂੰ। ਮਿਸਰੀ ਕਿਹੜੀ ਮਿੱਠੀ, ਉੱਥੇ? ਸੁਆਹ? ਸਲੂਣੇ ਅੱਕੀ ਪਈ ਸੀ।

ਹਾਂ ਬੇਟੇ, ਨਵੀਨ! ਦੱਸੋ ਸਲੂਣੇ ਨੂੰ ਮਿਸਰੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਕਿਉਂ ਨੀ ਆਇਆ?

ਕਿਉਂਕਿ ਸਲੂਣੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਦੀ ਵੱਡੀ ਡੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ..., ਨਵੀਨ ਬੋਲਿਆ।

ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ। ਸਾਰੇ ਰਾਹ ਉਹਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਲੂਣ ਦੀ ਡੀ ਖੁਰਦੀ ਰਹੀ। ਮਿਸਰੀ ਦਾ ਸੁਆਦ ਤਾਂ ਉਹ ਤਾਂ ਹੀ ਚੱਖ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੇ ਉਹ ਲੂਣ ਦੀ ਡੀ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਦੀ... ਆਹ ਜਿਵੇਂ ਅਨੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਜੇ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚੋਂ ਹਵਾ ਬਾਹਰ ਨਿਕੁ ਰਹੀ..ਤਾਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ਭਰਿਆ ਜਾਉ..। ਜੇ ਅੰਗੂਣ ਦੂਰ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂਵੇਂ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਣਗੇ, ਠੀਕ ਐ ਨਾ? ਨਾਨੀ ਜੀ ਨੇ ਫੇਰ ਪੁੱਛਿਆ।

ਬਿਲਕੁਲ ਠੀਕ ਪਰ ਨਾਨੀ ਜੀ, ਸਭ ਤੋਂ ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਹੈ-ਵਿ ਵਾਸ, ਗੁਣਵਾਨ ਬੰਦੇ ਉੱਤੇ ਵਿ ਵਾਸ। ਜੇ ਸਲੂਣੇ ਕੀੜੀ ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਵਿ ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਲੂਣ ਦੀ ਡੀ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਂਦੀ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਨਵੀਨ ਨੇ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਸਪੱਟ ਕੀਤਾ।

ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਨਾ ਵੀ ਇਉਂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰਦੇ ਆਂ, ਚੰਗੇ ਗੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰ ਵਿ ਵਾਸ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਕੇ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅੰਗੂਣਾਂ ਦਾ ਲੂਣ ਸਾਡੀ ਜੀਭ ਤੇ ਖੁਰਦਾ ਰਹਿੰਦੈ ਤੇ ਅਸੀਂ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਆਂ, ਨਾਨੀ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਕਰੀਆ, ਨਾਨੀ ਜੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖ ਲਵਾਂ ਫੇਰ ਸੁਣਾਵਾਂਗਾ, ਤੁਹਾਨੂੰ। ਆਖ ਕੇ ਨਵੀਨ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾੀ ਮੇ ਉੱਤੇ ਜਾ ਬੈਠਿਆ।

ਨਾਨੀ ਜੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਚਾਹ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਨ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਮੰਮੀ-ਪਾਪਾ ਦੰਤਰ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਨ ਤੇ ਅਨੀ ਪ ਮੇਨ ਗੇਟ ਉੱਤੇ ਖੜ੍ਹ ਕੇ ਆਪਣੇ ਮੰਮੀ-ਪਾਪਾ ਦਾ ਇੰਤਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ।

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ - ਨੌਕਰੀਓਂ ਮੁਕਤ। ਵਾਂਝੇ - ਾਲੀ, ਸੱਖਣੇ
ਰਮ - ਇਸ਼ਾਰਾ, ਸੈਨਤ, ਭੇਤ। ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਨਾ-ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ੳ. ਨਵੀਨ ਦੇ ਨਾਨੀ ਜੀ-----ਅਧਿਆਪਕਾ ਹਨ।
- ਅ. ਮਿੱਠੇ ਕੀੜੀ -----ਦੇ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।
- ੲ. -----ਮਿਰੀ ਖਾ ਤੇ ਅਨੰਦ ਲੈ।
- ਸ. ਸਲੂਣੇ ਕੀੜੀ ਨੇ ਵੱਡੀ ਸਾਰੀ -----ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲਈ।
- ਹ. ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰੋਂ -----ਨੂੰ ਕੱਢੇ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਨਵੀਨ ਨੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਵਿੱ ਤੇ ਬੋਲਣਾ ਸੀ?
- ਅ. ਨਵੀਨ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦਾ ਨਾਂ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸੋ ਕਿ ਉਹ ਕਿਹੜੀ ਼ੈਣੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ?
- ੲ. ਨਾਨੀ ਜੀ ਨੇ ਨਵੀਨ ਨੂੰ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ?
- ਸ. ਮਿੱਠੇ ਦੁਆਰਾ ਹਾਲ ਪੁੱਛਣ ਤੇ ਸਲੂਣੀ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ?
- ਹ. ਦੋ ਕੀੜੀਆਂ ਪਾਠ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲੀ ਹੈ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਿੰਦੀ ਬਦ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਅੰਤਰ ਸਮਝੋ :-

ਕੀੜੀਆਂ :

ਕਹਾਣੀ :

ਪਹਾੜ :

ਮਿਸਰੀ :

ਸੇਵਾ-ਮੁਕਤ :

ਲੂਣ :

ਪਾਠ-6

ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾਦਾਰ

ਉਜਲੇ, ਚਿੱਟੇ ਬਸਤਰ ਪਾਈ,
ਪਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕੋਈ ਅਰੋਂ ਆਈ।

ਹਰਦਮ ਤਾਮਾ, ਨਵੀਂ-ਨਕੋਰ,
ਤੁਰਤ-ਫੁਰਤ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੋਰ।

ਜਿਉਂ ਤਿਤਲੀ ਦੀ ਹੋਏ ਉਡਾਣ,
ਵੰਡਦੀ ਫਿਰਦੀ ਤਿਉਂ ਮੁਸਕਾਣ।

ਵਾਰਡ ਅੰਦਰ ਜਿਉਂ ਹੀ ਆਈ,
ਆਉਂਦੇਸਾਰ ਹੀ ਰੌਣਕ ਲਾਈ।

ਰੋਗੀਆਂ ਤਾਈਂ ਮਿ ਗਈ ਢਾਰਸ,
ਜਿਉਂ ਆਇਆ ਕੋਈ ਵਾਲੀ-ਵਾਰਸ

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਥਰਮਾਮੀਟਰ ਲਾਉਂਦੀ,
ਨਬ ਪਕੜ ਕੇ ਪੁੱਛ ਪੁਛਾਉਂਦੀ।

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਸ ਕੇ ਟੀਕਾ ਲਾਵੇ,
ਦਵਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਣ ਪਿਆਵੇ।

ਪੁੱਛਦੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾ,
ਦੱਸੋ ਜੀ, ਹੁਣ ਕੀ ਹੈ, ਹਾਲ?”

ਇਹਦੀ ਤੱਕ ਮਿੱਠੀ ਮੁਸਕਾਣ,
ਦੁੱਖ ਸਾਰਾ ਰੋਗੀ ਭੁੱਲ ਜਾਣ।

ਬੋਲੇ ਜਦ ਇਹ ਨਾ ਪਿਆਰ,
ਖਿੜਦਾ ਰੋਗੀ ਦਾ ਸੰਸਾਰ।

ਮਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਰੱਖਦੀ ਧਿਆਨ,
ਆਪਣਾ ਸੁੱਖ ਕਰਦੀ ਕੁਰਬਾਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਹੈ ਲਈ ਪਛਾਣ,
ਕੌਣ ਮਰੀ ਦੀ ਜਿੰਦ-ਜਾਨ?

ਇਹ ਹੈ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾਦਾਰ,
ਰੋਗੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਪਿਆਰ।

ਸੀਤਲ ਭਰ ਕੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਤਰਸ,
ਰੱਬ ਨੇ ਭੇਜੀ ਜੱਗ ਤੇ ਨਰਸ

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :

ਬਸਤਰ	-	ਕੱਪੜੇ, ਪੁਆਕ
ਵਾਲੀ-ਵਾਰਸ	-	ਮਾਲਕ, ਰਾਖਾ
ਸੇਵਾਦਾਰ	-	ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ
ਢਾਰਸ	-	ਹੌਸਲਾ, ਤਸੱਲੀ, ਦਿਲਾਸਾ
ਕੁਰਬਾਨ	-	ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ, ਸਦਕੇ ਜਾਣਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਾਤਰ ਆਪ ਨੁਕਸਾਨ ਉਠਾਉਣਾ
ਤਰਸ	-	ਦਇਆ, ਰਹਿਮ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਦੱਸੋ:

- (ੳ) ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਰਸ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?
 (ਅ) ਵਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਰਸ ਕੀ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ?

2. ਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ :

- (ੳ) ਜਿਉਂ ਤਿਤਲੀ ਦੀ ਹੋਏ _____ ਵੰਡਦੀ ਫਿਰਦੀ ਤਿਉਂ _____।
 (ਅ) ਰੋਗੀਆਂ ਤਾਈਂ ਮਿ ਗਈ _____ ਜਿਉਂ ਆਇਆ ਕੋਈ _____।
 (ੲ) ਮਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗਰ ਰੱਖਦੀ _____ ਆਪਣਾ ਸੁੱਖ ਕਰਦੀ _____।
 (ਸ) ਇਹ ਹੈ ਕੌਮ ਦੀ _____ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਪਿਆਰ।

3. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਇਸ ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾਦਾਰ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ?
 ਅ. ਨਰਸ ਵੇਖ ਕੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਦੁੱਖ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?
 ਏ. ਨਰਸ ਮਰੀ ਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਿਸ ਵਾਂਗਰ ਰੱਖਦੀ ਹੈ?

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:

ਮਰੀ , ਥਰਮਾਮੀਟਰ, ਨਵੀਂ-ਨਕੋਰ, ਸੇਵਾਦਾਰ, ਤਰਸ।

5. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਧਿਆਨ	-	ਧਿਆਨ
ਪਛਾਣ	-	ਪਛਾਣ
ਬਸਤਰ	-	ਕਸ਼
ਕੀ	-	ਕਯਾ
ਪਿਆਰ	-	ਪ੍ਯਾਰ
ਵੰਡਦੀ	-	ਗਾਂਟੀ
ਪੁੱਛਦੀ	-	ਪ੍ਰਭੀ
ਹੱਸ ਕੇ	-	ਹੰਸਕਰ

ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ-

ਅਰ	-	ਆਕਾਸ਼
ਤੋਰ	-	ਚਾਲ
ਢਾਰਸ	-	ਦਿਲਾਸਾ
ਦੱਸੋ	-	ਬਤਾਓ
ਹੁਣ	-	ਅੱਥ
ਤੱਕ ਕੇ	-	ਦੇਖਕਾਰ
ਨਾ	-	ਸਾਥ, ਸਹਿਤ

ਅਧਿਆਪਕ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਨਰਸ ਦੇ ਸੇਵਾ-ਭਾਵਨਾ ਨਾ ਭਰਪੂਰ ਕਿੱਤੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ। ਜੇ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇੜੇ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਰਸ ਦੇ ਰੂ-ਬਰੂ ਕਰੋ।

ਪਾਠ-7

ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ

ਪਾਪਾ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਰੋ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ? ਅੱਜ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਛੁੱਟੀ ਵੇੇ ਦਿਨ ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਬੈਠਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ.....ਹਾਂ.....ਆ.....ਜਾ ਕਾਕਾ, ਮੈਂ ਵੀ ਇਹੋ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛੇ, ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਸਤਨਾਮ ਦੀ ਕੁਰਸੀ ਨੇੜੇ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਲੈ ਫੇਰ, ਸੁਣ! ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਤੋਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਵਿੱਦਿਆ ਵੀ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬੂਟਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਖਾਦ, ਪਾਣੀ, ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿੱਜਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਮਿੱਠੇ ਫ ਅਤੇ ਛਾਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਆਪਣਾ ਅਮਰੂਦ? ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਟੋਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ....ਹਾਂ.....ਠੀਕ ਸਮਝਿਆ ਤੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਬੋਲੇ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਵਿੱਦਿਆ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬੂਟਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ, ਲਗਨ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦੇ ਨਾ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਸਿੱਜਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਪਾਪਾ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਈ, ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਹੈਰਾਨ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਪੁੱਤਰਾ! ਤੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਪੁੱਛ ਰਿਹਾ ਸੀ ਨਾ, ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਕੋ ਸਾਡੇ ਵਾਂਗ ਵਧੀਆ ਘਰ ਅਤੇ ਕਾਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?

ਹਾਂ ਪਾਪਾ, ਸਤਨਾਮ ਬੋਲਿਆ।

ਆ ਜਾ, ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਫੇਰ ਮੇਰੀ ਇਹ ਗੱਲ ਤੇਰੇ ਪੱਲੇ ਪੈ ਜਾਵੇ, ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਡੈਡੀ ਚਚੇਰੇ ਭਰਾ ਹਨ। ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ। ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਜੇਬ-ਰਚੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਮਿ ਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਸਤਾਂ ਗੰਦਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਉਹ ਸਕੂਲੋਂ ਵੀ ਰਹਾ ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਵੀ ਘੱਟ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦਾ ਸੀ।

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਕੋ ਜੇਬ-ਰਚੀ ਵੀ ਪੂਰੀ-ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਪੂਰੇ ਧਿਆਨ ਨਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਕੂਲੋਂ ਵੀ ਕਦੇ ਰਹਾ ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋਇਆ। ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਹਿਲੇ ਦਰਜੇ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਜਦਕਿ ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਇੱਕੋ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਵਾਰ ਦੋ-ਦੋ ਵਾਰ ਲੋ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਸਕੂਲੋਂ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰੰਤੂ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਪਾਪਾ ਆਪਣੀ ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਲਗਨ ਨਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿੱਦਿਆ-ਰੂਪੀ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਸਿੰਜਦਾ ਰਿਹਾ। ਪੜ੍ਹ-ਲਿਖ ਕੇ ਉਹ ਇੱਕ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਅੰਸਰ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਇਹੋ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਕੋ ਅੱਜ ਲੋੜ ਦੀ ਹਰ ਵਸਤੂ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਕੁਝ-ਕੁਝ ਉਸ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਪੁੱਤਰ, ਇਹ ਜੋ ਸੁੱਖ-ਅਰਾਮ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਕੋ ਨੇ, ਇਹ ਸਭ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਫ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦੇ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਨਾ ਸਿੰਜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਅੱਜ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਦੇ ਪਾਪਾ ਵਾਂਗ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਸਤਨਾਮ ਵੱਲ ਵੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਬੱਸ ਕਰੋ, ਪਾਪਾ! ਹੁਣ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਕੂਲ-ਬੈਗ ਖੋਲ੍ਹਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਬੇਟਾ! ਇਸੇ ਲਈ ਹੀ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ ਮਿੱਠਾ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜੜ੍ਹਾਂ ਹੀ ਲਾਉਣੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ। ਇਹ ਜੜ੍ਹਾਂ ਲਾਉਣ ਲਈ ਲਗਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਸੋ ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਵਿੱਦਿਆ-ਰੂਪੀ ਬੂਟੇ ਦਾ ਮਿੱਠਾ ਫ ਖਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮ ਬੂਟ ਕਰੋ, ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਗੱਲ ਤਮ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਠੀਕ ਹੈ, ਪਾਪਾ! ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ ਵਾਇਦਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਜਲਦੀ ਉੱਠਾਂਗਾ, ਟੈਲੀਵੀ ਨ ਵੀ ਘੱਟ ਦੇਖਾਂਗਾ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੱਲ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿੱਦਿਆ-ਰੂਪੀ ਬੂਟੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਨਾ ਸਿੰਜਾਂਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਬੂਟੇ ਕੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ ਵੀ ਵੱਡਾ ਫ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ।

ਬਾਬਾ ! ਪੁੱਤਰਾ ! ਮੈਨੂੰ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਇਹੋ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਪਾਪਾ ਸੀ ਕਿ ਸਤਨਾਮ ਨੂੰ ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕੌੜੀਆਂ ਦੇ ਅਰਥ ਸਮਝ ਆ ਗਏ ਸਨ।

ਫਿਰ ਸਤਨਾਮ ਹਰ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸਟ ਆਉਣ ਲੱਗਿਆ।

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :

ਨਿਆਈਂ	-	ਵਾਂਗ, ਸਮਾਨ, ਤਰ੍ਹਾਂ
ਲਗਨ	-	ਕੋਕ, ਰੁਚੀ, ਲਿਵ
ਪੱਲੇ ਪੈਣਾ	-	ਸਮਝ ਲੱਗਣਾ
ਮ ਬੂਤ	-	ਪੱਕੀਆਂ, ਤਾਕਤਵਰ, ਤਕੜੀਆਂ
ਵਾਇਦਾ	-	ਇਕਰਾਰ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ੳ. ਸਤਨਾਮ ਦੇ ਪਾਪਾ ਅਤੇ ੈਟੀ ਦੇ ਡੈਡੀ..... ਹਨ।
ਅ. ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ .....ਅਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ.....ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ੲ. ਅੱਜ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾ .....ਕਰਦਾ ਹਾਂ।
ਸ. ਫਿਰ ਸਤਨਾਮ ਹਰ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ.....ਆਉਣ ਲੱਗਿਆ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ ਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।
ਅ. ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਪਾਪਾ ਨੂੰ ਕੀ ਪੁੱਛਿਆ?
ੲ. ਸਤਨਾਮ ਨੂੰ ਪਾਪਾ ਦੀ ਕਹੀ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਆ ਗਈ ਸੀ?
ਸ. ਵਿੱਦਿਆ-ਰੂਪੀ ਬੂਟੇ ਦੇ ਫ ਖਾਣ ਲਈ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
ਹ. ਸਤਨਾਮ ਨੇ ਪਾਪਾ ਨਾ ਕੀ ਵਾਇਦਾ ਕੀਤਾ?

3. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:-

ਖਾਦ, ਜੇਬ- ਰਚੀ, ਲਗਨ, ਮਿਹਨਤ, ਵਾਇਦਾ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਇਰਾਦਾ

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ:

ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਮਿੱਠਾ	:	ਸੀਠਾ
ਪਾਣੀ	:	ਧਾਨੀ
ਘਰ	:	ਬਰ

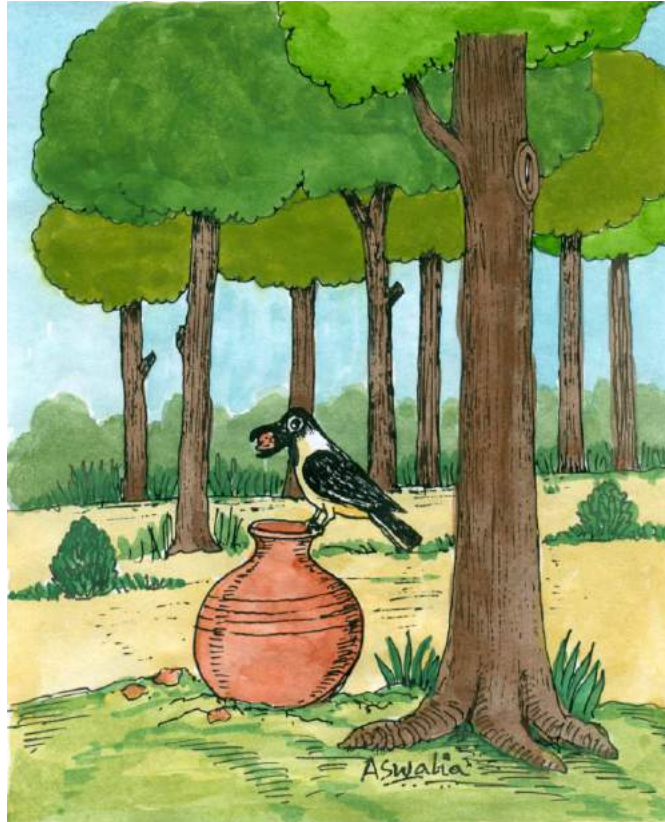

ਸੁੱਖ	:	ਸੁਖ
ਦਿਨ	:	ਦਿਨ
ਜਲਦੀ	:	ਜੀਵ
ਫ	:	ਫਲ
-	:	ਪ੍ਰਸੰਨ

ਵਿੱਦਿਆ ਦਾ ਫ ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਜੜ੍ਹਾਂ ਕੌੜੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ-ਮਾਟੋ ਲਿਖ ਕੇ ਆਪਣੀ ੈਣੀ ਵਿੱਚ ਲਾਓ।

ਪਾਠ-8

ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ

ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਕਾਂ ਨੂੰ, ਬੱਚਿਓ! ਤੇਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਤਾਇਆ।
ਪਾਣੀ ਲੱਭਣਾ ਤਰ ਉਸ ਨੇ, ਟਿੱਲ ਸੀ ਪੂਰਾ ਲਾਇਆ।

ਥੱਕਿਆ, ਅੰਤ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਲਈ; ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ,
ਨ ਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰੀ, ਘੜਾ ਪਿਆ ਇੱਕ ਡਿੱਠਾ।

ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਘੜੇ ਤੇ ਬਹਿ ਕੇ, ਝਾਕਿਆ ਹੇਠਾਂ ਤਾਣੀ,
ਪਾਣੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੇਖ ਕੇ ਜਾਪਿਆ, ਇਸ ਤੱਕ ਚੁੰਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ।

ਕਾਂ ਸੀ, ਬੱਚਿਓ! ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ, ਸੋਚਿਆ; ਜੁਗਤ ਲੜਾਈਏ,
ਕਰ ਕੇ ਢੰਗ ਕੋਈ ਇਹ ਪਾਣੀ, ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਲਿਆਈਏ।

ਸੋਚ ਕੇ ਨ ਰ ਦੁੜਾਈ ਉਸ, ਕੁਝ ਕੰਕਰ ਨ ਰੀਂ ਆਏ,

ਬੜੀ ਗੀਤ ਨਾ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ, ਚੁੱਕ ਉਸ ਘੜੇ ਚ ਪਾਏ।

ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਘੜੇ ਦਾ ਪਾਣੀ, ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਆ ਚੜ੍ਹਿਆ,
ਕਾਂ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ, ਰਸਤਾ ਆਪਣਾ ਫੜਿਆ।

ਬੱਚਿਓ! ਇਸ ਤੋਂ ਮਿ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਢੇਰੀ ਕਦੇ ਨਾ ਢਾਹੀਏ,
ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਦੇ ਨਾ, ਮੰ ਲ ਆਪਣੀ ਪਾਈਏ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :-

ਤੇਹ	-	ਪਿਆਸ
ਟਿੱਲ ਲਾਉਣਾ	-	ਪੂਰਾ ਹੋਰ ਲਾਉਣਾ
ਤਾਣੀ	-	ਤਾਈਂ, ਤੀਕ
ਗੀਤ	-	ਇੱਛਾ, ਾਹ, ਸੱਧਰ
ਢੇਰੀ ਢਾਹੁਣੀ	-	ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨੀ, ਹੌਸਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ
ਮੰ ਲ	-	ਨਿਸ਼ਾਨਾ, ਮੰਤਵ
ਸਤਾਇਆ	-	ਤੰਗ ਕੀਤਾ, ਦੁਖੀ ਕੀਤਾ
ਡਿੱਠਾ	-	ਦੇਖਿਆ, ਤੱਕਿਆ
ਜੁਗਤ	-	ਢੰਗ, ਤਰਕੀਬ
ਢੇਰੀ ਢਾਹੁਣੀ	-	ਹਿੰਮਤ ਹਾਰਨੀ, ਹੌਸਲਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਪਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ :-

- ੳ. ਨਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਹੇਠਾਂ ਮਾਰੀ,.....ਪਿਆ ਇੱਕ ਡਿੱਠਾ।
ਅ. ਕਾਂ ਸੀ, ਬੱਚਿਓ! ਬੜਾ ਸਿਆਣਾ, ਸੋਚਿਆ.....ਲੜਾਈਏ।
ੲ. ਕਾਂ ਨੇ ਰੱਜ ਕੇ.....ਪੀਤਾ।
ਸ. ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ.....ਦੇ ਨਾ, ਮੰ ਲ ਆਪਣੀ ਪਾਈਏ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਸਤਾਇਆ ਸੀ?
ਅ. ਥੱਕ ਕੇ ਕਾਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠਿਆ?
ੲ. ਘੜੇ ਦਾ ਪਾਣੀ ਉੱਪਰ ਤੱਕ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਜੁਗਤ ਵਰਤੀ?
ਸ. ਹਿੰਮਤ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿ ਦੀ ਹੈ?

3. ਹੇਠਾਂ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਿੰਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਬਦ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।

ਕਾਂ	—	ਕੌਆ
ਚੁੰਝ	—	ਚੋਂਚ
ਤੇਹ	—	ਪਾਸ
ਲੱਭਣ	—	ਫੁੱਫੇ
ਜੁਗਤ	—	ਫਾਂਸ
ਸਿੱਖਿਆ	—	ਸਿੱਖਿਆ

ਇਸ ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸਵੇਰ ਦੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਸੁਣਾਓ।

ਪਾਠ-9

ਜੇ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇ

ਬਾਬੂ ਸਰਨ ਦਾਸ ਹਰ ਰੋ ਰਾਤੀਂ ਜਦੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਲੇਟਦੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਰਜਨੀ ਅਤੇ ਵਰਿੰਦਰ ਮੰਜੇ ਉੱਤੇ ਆ ਬੈਠਦੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਮੰਗ ਹੁੰਦੀ, ਪਿਤਾ ਜੀ, ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਓ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਟਾ ਦੇ ਪਰ ਬੱਚੇ ਖਹਿੜਾ ਨਾ ਛੱਡਦੇ।

ਅੱਜ ਵੀ ਜਦੋਂ ਬੱਚੇ ਦਿ ਕਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਹਾਣੀ-ਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ:

ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੁੱਢੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਮੂੰਹੋਂ ਬੋਲਦੀ, ਸੱਚ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਬੁੱਢੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮਾਤਾ ਜੀ! ਤੁਹਾਡੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਹੈ? ਬੁੱਢੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਕਰਨੀ ਏਂ? ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਛੱਲੀਆਂ ਭੁੰਨਣੀਆਂ ਹਨ। ਬੁੱਢੀ ਬੋਲੀ, ਪਰ ਜੇ ਅੱਗ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਘਰੋਂ ਲੈ ਲਵਾਂਗਾ।

ਪਰ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਅੱਗ ਨਾ ਮਿਏ? ਉਸ ਬੁੱਢੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਬੋਲਿਆ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਹੋ ਤਾਂ ਪੁੱਤਰ, ਸਭ ਕੁਝ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰੀਂ ਅੱਜ ਬਾਲਣ ਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਫੇਰ ਅੱਗ ਕਿਵੇਂ ਮੱਚੇਗੀ?

ਪਰ ਬਾਲਣ ਕਿੰਨਾ ਨਾ ਹੋਵੇ? ਕਦੇ ਬਾਲਣ ਵੀ ਮੁੱਕ ਸਕਦਾ ਏ, ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚੋਂ? ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀ ਏਂ ਮਾਈ?

ਬੁੱਢੀ ਮਾਈ ਮੁਸਕਰਾ ਪਈ। ਆਪਣੀ ਡੰਗੋਰੀ ਉਤਾਹ ਚੁੱਕ ਕੇ ਉਹ ਬੋਲੀ, ਜਾਹ, ਅਗਲੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਬਾਲਣ ਨਹੀਂ ਮਿੰਗਾ।

ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਬੋਲ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਸਨ ਪਰ ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਸ ਨਾ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਬੁੱਢੀ ਝੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਏ। ਉਹ ਅੱਗ ਲੈਣ ਅਗਲੇ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਸ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਉਸ ਪਿਛੋਂ ਘਰ-ਘਰ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਹੀ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕਣ ਦੀ ਫਿਕਾਇਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਚਾਹ-ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਿਆ। ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੱਕੀ। ਭੁੱਖੇ ਨਿਆਣੇ ਵਿਹੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਲਕਦੇ ਫਿਰਦੇ ਸਨ।

ਤਦ ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਬੋਲ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋ ਗਏ ਨੇ। ਫਿਰ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਏ ਬਾਲਣ ਏਸ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੁੱਕਿਆ ਹੋਵੇ। ਹਿਰ ਚੱਲਦੇ ਹਾਂ, ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਥਾਂ ਕੋਲਾ, ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਤੇਲ, ਗੈਸ ਤੇ ਬਿਜਲੀ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਦੋਂ ਪਿੰਡੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਬੱਸ ਖਲੋਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਆ-ਦੁਆਰਾ ਚਾਹ-ਪੰਜਾਹ ਬੰਦੇ ਇੱਕਠੇ ਹੋਏ ਖੜ੍ਹੇ ਸਨ। ਹਿਰੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਇਹ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇਆ। ਉਹ ਬੱਸ ਉੱਤੇ ਛੇਤੀ ਹੀ ਹਿਰ ਪਹੁੰਚ ਜਾਏਗਾ। ਬੱਸ ਦੇ ਕੋ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਰਾਬ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਹੋਏ ਬੱਸ ਦੇ ਡਾਈਵਰ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਰਾਬੀ ਹੋ ਗਈ, ਭਰਾਵਾ?

ਡਾਈਵਰ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਜੀ, ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਏ।

ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਗਿਆ? ਕੀ ਬੱਸ ਬਾਲਣ ਨਾ ਚੱਲਦੀ ਏ?

ਹੋਰ ਕੀ? ਪਟਰੋਲ ਤੇ ਡੀ ਲ ਵੀ ਤਾਂ ਬਾਲਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਜੀ!

ਹੁਣ ਬੱਸ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਦੀ?

ਬਾਲਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੋਟੀ ਪੱਕ ਸਕਦੀ ਏ, ਬਾਬੂ ਜੀ?

ਨਹੀਂ।

ਫੇਰ, ਇਹ ਬੱਸ ਕਿਵੇਂ ਤੁਰ ਪਏਗੀ?

ਹਿਰ ਉੱਥੋਂ ਚਾਰ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ। ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਬੜੀ ਮੁਕਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਿਆ। ਪਰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੂਰ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ, ਇੱਕ ਬੰਦਾ ਮੋਟਰ-ਸਾਈਕਲ ਲਈ ਖੜ੍ਹਤਾ ਸੀ। ਹਿਰੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ, ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਨਾ ਬੈਠ ਕੇ ਚਲਾ ਜਾਏਗਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਕੋ ਆ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਬੱਸ-ਡਾਈਵਰ ਵਾਂਗ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਟਰੋਲ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਏ।

ਇਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਏ, ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਤੇ ਥਕਾਵਟ ਨਾ ਕਿਹਾ, ਇੰਝ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਰੁਕ ਜਾਣਗੇ।

ਉਹ ਬੰਦਾ ਬੜੀ ਮੁਕਲ ਨਾ ਪੈਦਲ ਤੁਰ ਕੇ ਹਿਰ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਅਬਾਰਾਂ, ਪਰਨਿਆਂ ਤੇ ਪੱਖੀਆਂ ਨਾ ਹਵਾ ਝੱਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਪੁੱਜਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਬੰਦ ਹੈ। ਕੁਝ ਖਿੜ ਕੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵੱਡੇ ਮੁੰਡੇ ਕੋ ਪੁੱਛਿਆ, ਬਿਜਲੀ ਨੂੰ ਕੀ ਗੱਲੀ ਵੱਜ ਗਈ ਏ, ਅੱਜ?

ਬਿਜਲੀ ਜਿਹੜੇ ਥਰਮਲ ਪਲਾਂਟ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਏ, ਉੱਥੇ ਕੋਲਾ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਏ।

ਇਹ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕਣ ਵਾੀ ਚੰਗੀ ਮੁਸੀਬਤ ਏ! ਹਰ ਥਾਂ ਈ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਏ?

ਉਸ ਵੇਂ ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਦਾ ਛੋਟਾ ਪੁੱਤਰ ਬੈਗ ਚੁੱਕੀ ਅੰਦਰ ਆਇਆ। ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦਿੱਲੀ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਪਰ ਗੱਡੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆ ਰਹੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਸਟੇ ਨ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤੀ ਏ, ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਗਿਆ ਏ।

ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਡਰ ਜਿਹਾ ਲੱਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਰਮੰਦ ਹੋ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਦਿੱਲੀ ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਨਾ ਪਹੁੰਚ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਹਾਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਟੈਲੀਫ਼ੂਨ ਕਰਕੇ ਪਤਾ ਕਰ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ਾਂਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ।

ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਟੈਲੀਫ਼ੂਨ ਚੁੱਕਿਆ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਹਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉੱਡ ਰਿਹਾ।

ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿਛੋਂ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੱਪ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਵੀ ਘਰ ਚੁੱਲ੍ਹਾ ਨਾ ਬਣ ਕਰਕੇ ਰੋਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪੱਕੀ। ਬੱਚੇ ਭੁੱਖੇ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਗਰਮੀ ਵਿੱਚ ਕਮਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੌਣ ਵਾੇ ਲੋਕ, ਪੱਖੇ ਨਾ ਚੱਲਣ ਕਰਕੇ ਮੁੜਕੇ-ਮੁੜਕੀ ਹੋਏ-ਹੋਏ ਸਨ।

ਉਹ ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਪੂਰੇ ਚੌਵੀ ਘੰਟੇ ਇਵੇਂ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ?

ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਘਬਰਾ ਕੇ ਹੱਥ ਜੋੜਦਿਆਂ ਕਿਹਾ, ਹੇ! ਮਾਈ ਬੁੱਢੀ! ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਹਿਣ ਨਾ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕਿਆ ਏ ਤਾਂ ਮਿਹਰ ਕਰ। ਮੈਥੋਂ ਇਹ ਭੈੜੀ ਹਾਲਤ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖੀ ਜਾਂਦੀ।

ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੀ ਢਿੱਲ ਸੀ ਕਿ ਉਸੇ ਵੇਂ ਬਿਜਲੀ ਆ ਗਈ। ਇਕਦਮ ਜਿਵੇਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਨ-ਮਨ ਖਿੜ ਪਏ। ਬੱਚੇ-ਭੀ ਨਾ ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗੇ। ਸੁਆਣੀਆਂ ਰੋਟੀ ਪਕਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ। ਪੱਖੇ ਹਵਾ ਦੇਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਇੰਝ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਰਾ ਹਿਰ ਹੀ ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਪਿੱਛੋਂ ਜਾਗ ਪਿਆ ਹੋਵੇ।

ਏਨੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਏ।

ਬੱਸ! ਬਾਤ ਮੁੱਕ ਗਈ, ਪਿਤਾ ਜੀ? ਰਜਨੀ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਤੇ ਹੋਰ ਕੀ? ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ ਏ? ਬਾਬੂ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਚੰਗੀ ਤਾਂ ਲੱਗੀ ਏ, ਪਰ ਕੀ ਇਹ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਏ, ਬਾਬੂ ਜੀ? ਵਰਿੰਦਰ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਸੱਚੀ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਸਾਰੀ ਮਨੋਂ ਜੋੜੀ ਏ। ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚ ਕੇ ਵੇਖੋ ਕਿ ਜੇ ਕਿਧਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਬਣੇ? ਬਾਬੂ ਸਰਨ ਦਾਸ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਦੋਵੇਂ ਬੱਚੇ ਚੁੱਪ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਹੀ ਬਾਲਣ ਮੁੱਕ ਜਾਏ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇ?

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਖਹਿੜਾ ਨਾ ਛੱਡਣਾ	-	ਪਿੱਛਾ ਨਾ ਛੱਡਣਾ, ਮਗਰੋਂ ਨਾ ਲਹਿਣਾ
ਡੰਗੋਰੀ	-	ਆਸਰੇ ਲਈ ਛੜੀ, ਸੋਟੀ, ਲਾਠੀ, ਟੋਹਣੀ
ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ	-	ਚੀਕਾਂ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. 11 ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ੳ. ਮਾਤਾ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ.....ਹੈ?
ਅ. ਬੁੱਢੀ ਮਾਈ.....ਪਈ।
ੲ. ਹਿਰੀ ਬੰਦਾ ਅੱਗ ਲੈਣ ਲਈ.....ਫਿਰਿਆ।
ਸ. ਸਾਰੇ ਲੋਕ.....ਦੀ ਕਿਸਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।
ਹ. ਪਟਰੋਲ ਅਤੇ ਡੀ ਲ ਵੀ ਤਾਂ.....ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਜੀ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਹਿਰੀ ਬੰਦੇ ਨੇ ਅੱਗ ਕੀ ਕਰਨੀ ਸੀ?
ਅ. ਬਾਲਣ ਮੁੱਕਣ ਨਾ ਆਵਾਜਾਈ ਦੇ ਕਿਹੜੇ-ਕਿਹੜੇ ਸਾਧਨ ਚੱਲਣੇ ਰੁਕ ਗਏ ਸਨ?
ੲ. ਬਿਜਲੀ ਕਿਉਂ ਬੰਦ ਸੀ?
ਸ. ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਉਪਰੰਤ ਬੱਚੇ ਕੀ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸਨ?

3. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :-

ਦਿ, ਵਿਲਕਣਾ, ਮੁ ਕਲ, ਥਕਾਵਟ, ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ।

4. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:

ਅੱਜ	-	ਆਜ	ਕੋਲਾ	-	ਕੋਧਲਾ
ਅੱਗ	-	ਆਗ	ਮਿੱਟੀ	-	ਸਿਟੀ
ਭੁੱਖਾ	-	ਭ੍ਰੁਕਾ	ਚਾੀ	-	ਚਾਲੀਸ
ਕਿਧਰੇ	-	ਕਹੀਂ	ਹਿਰ	-	ਸ਼ਹਰ
ਸਟੇ ਨ	-	ਸਟੇਜ	ਮੈਥੋਂ	-	ਸੁਭਾ ਸੇ

5. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ:

ਬਾਲਣ	-	ਫੁੱਲ	ਵਿਹੜਾ	-	ਅੰਗਨ
ਮੁੱਕਣਾ	-	ਸਮਾਪਤ ਹੋਣਾ	ਅ ਬਾਰ	-	ਸਮਾਚਾਰ ਪਤਰ
ਮੱਚਣਾ	-	ਜਲਨਾ	ਮੁੜ੍ਹਕਾ	-	ਪਸੀਨਾ
ਝੱਲੀ	-	ਪਾਗਲ	ਭੈੜੀ	-	ਬੁਰੀ

6. ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਂ ਵੀ ਆਏ ਹਨ:

ਬਾਬੂ ਸਰਨ ਦਾਸ, ਰਜਨੀ, ਵਰਿੰਦਰ

ਇਹ ਸਾਰੇ ਬਦ ਨਾਂਵ- ਬਦ ਹਨ। ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿਤੇ ਉਹ , ਕਿਤੇ ਇਹ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਮੈਂ

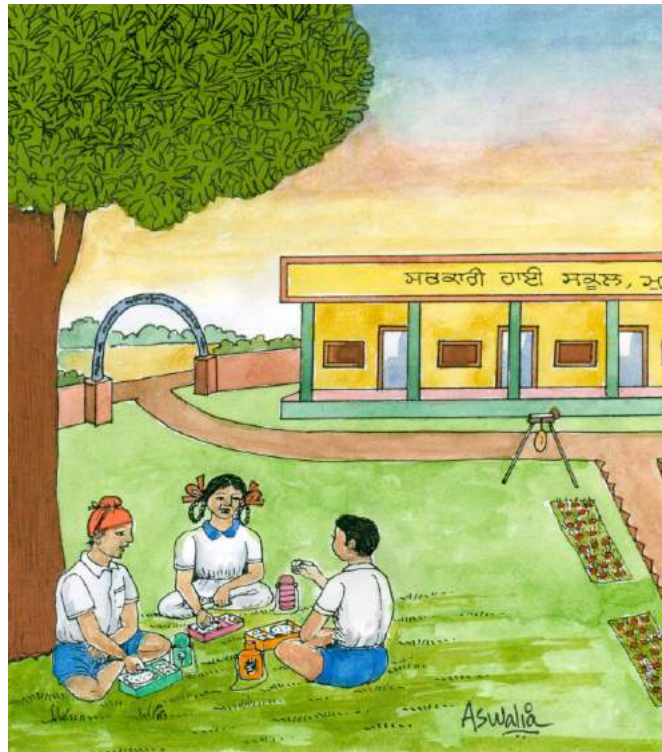
ਬਦ ਆਏ ਹਨ। ਨਾਂਵ- ਬਦਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਬਦ ਪੜਨਾਂਵ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
-ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਪੜਨਾਂਵ ਨੂੰ ਸਰਵਨਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।
-ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜਨਾਂਵ- ਬਦ ਚੁਣੋ।

ਅਧਿਆਪਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਊਰਜਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੋਮਿਆਂ ਬਾਰੇ ਦੱਸੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੱਚਤ
ਕਰਨ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕਰੋ।

ਪਾਠ-10

ਸਾਡੀਆਂ ਸਬੀਆਂ

ਅੱਧੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ। ਦੀਪੂ, ਹੰਸਾ ਅਤੇ ਰਮੀ ਘੰਟੀ ਦੀ ਅਵਾ ਸੁਣਦਿਆਂ ਹੀ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਰੋਟੀ ਦਾ ਡੱਬਾ ਚੁੱਕ ਕੇ, ਪਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵੱਲ ਦੌੜਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਉਹ ਟਾਹਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਬੈਠ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

- ਰਮੀ : ਦੀਪੂ! ਤੂੰ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਏਂ? ਹੱਥ ਨਹੀਂ ਧੋਣੇ?
- ਹੰਸੂ : ਹਾਂ, ਹਾਂ ! ਹੱਥਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਲੱਗਿਆ ਸੀ?
- ਰਮੀ : ਕਿਉਂ ਦੀਪੂ! ਅੱਜ ਫੇਰ ਝਿੜਕਾਂ ਪਈਆਂ ਸਨ? ਕੀ ਗੱਲ ਸੀ?
- ਦੀਪੂ : ਮੈਂ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।
- ਰਮੀ : ਕਿਉਂ? ਸਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ? ਅੱਧੀ ਛੁੱਟੀ ਤੱਕ ਉਡੀਕ ਲੈਣਾ ਸੀ।
- ਹੰਸੂ : ਨਹੀਂ ਰਮੀ! ਇਹ ਅੱਜ ਗੋਭੀ ਦੀ ਸਬੀ ਲਿਆਇਆ ਏ, ਇਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਣਾ ਮਤਾਂ ਅਸੀਂ ਨਾ ਵੰਡਾ ਲਈਏ।
- ਦੀਪੂ : ਮੈਨੂੰ ਗੋਭੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਐ, ਮੈਥੋਂ ਰਿਹਾ ਨਾ ਗਿਆ।
- ਰਮੀ : ਲੈ ਗੋਭੀ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੀ ਐ? ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਲੂ-ਗਾਜਰਾਂ ਚੰਗੀਆਂ ਲੱਗਦੀਆਂ ਨੇ। ਲੈਣੀ ਐ, ਆਲੂ-ਗਾਜਰਾਂ ਦੀ ਸਬੀ?

- ਹੰਸੂ : ਲਿਆ, ਮੈਨੂੰ ਦੇ-ਦੇ। ਮੇਰੀ ਬੇਬੇ ਨੇ ਤਾਂ ਸਾਗ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ, ਰੋ ਈ, ਸਾਗ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ ਤੜਕੇ ਲਾ-ਲਾ ਖਾਂਦਿਆਂ ਨੂੰ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਚਾਰ ਤੇ ਗੰਢਾ ਹੀ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ।
- ਦੀਪੂ : ਲੈ, ਮੈਥੋਂ ਵੀ ਲੈ-ਲੈ ਸਬੀ। ਗੋਭੀ ਵਿੱਚ ਮਟਰ ਵੀ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨੇ। ਬੜੀ ਸੁਆਦ ਹੈ। ਖਾ ਕੇ ਵੇਖ। (ਰਮੀ ਤੇ ਦੀਪੂ, ਹੰਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਡੱਬੇ ਚੋਂ ਸਬੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।)
- ਰਮੀ : ਮਿਲਾ ਮਿਰਚ ਵੱਡੀ ਛੁੱਲੀ ਹੋਈ ਮਿਰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸਬੀ ਬੜੀ ਸੁਆਦੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।
- ਹੰਸੂ : ਆਲੂ-ਗਾਜਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ?
- ਰਮੀ : ਹਾਂ, ਆਲੂ-ਗਾਜਰਾਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ। ਜੇ ਕਿਤੇ ਵਿੱਚ ਟਮਾਟਰ ਵੀ ਪੈ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸੁਆਦ ਦੁੱਗਣਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਐ।
- ਦੀਪੂ : ਟਮਾਟਰ ਤਾਂ ਕੱਚੇ ਹੀ ਸੁਆਦ ਲੱਗਦੇ ਨੇ।
- ਰਮੀ : ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਈ ਨਹੀਂ, ਟਮਾਟਰ ਕੱਚੇ ਵੀ ਖਾਈਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸਬੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ; ਮੂਲੀ ਕੱਚੀ ਵੀ ਖਾਈਦੀ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਦੀ ਸਬੀ ਵੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।
- ਹੰਸੂ : ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਮੂਲੀਆਂ ਤੇ ਲਗਮ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਸਨ।
- ਰਮੀ : ਅੱਛਾ! ਤੁਸੀਂ ਹੋਰ ਕੀ ਬੀਜਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ?
- ਹੰਸੂ : ਬਾਪੂ ਜੀ ਕਿੰਨਾ ਕੁਝ ਬੀਜ ਛੱਡਦੇ ਹਨ; ਆਲੂ, ਕੱਦੂ, ਟੀਂਡੇ, ਟਮਾਟਰ, ਭਿੰਡੀ ਤੋਰੀ, ਘੀਆ ਤੋਰੀ, ਹਰੀਆਂ ਮਿਰਚਾਂ ਆਦਿ। ਲੰਬੜਦਾਰ ਤਾਂ ਅਰਬੀ ਵੀ ਬੀਜਦਾ ਹੈ।
- ਰਮੀ : ਕਿਉਂ ਦੀਪੂ, ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬੀਜਦੇ ਹੋ?
- ਦੀਪੂ : ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੈਂਗਣ, ਗਾਜਰਾਂ, ਮੂਲੀਆਂ, ਕਰੇਲੇ ਤੇ ਖੀਰੇ ਬੀਜੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਲਾਏ ਨੇ ਗੰਢੇ, ਲਸਣ ਤੇ ਮਟਰ।
- ਰਮੀ : ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੀਆਂ ਹਿਰੋਂ ਈ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਸਬੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ, ਉੱਥੇ।
- ਹੰਸੂ : ਤੂੰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਹੜੀਆਂ ਸਬੀਆਂ ਖਾ ਕੇ ਦੇਖੀਆਂ ਨੇ?
- ਰਮੀ : ਬੈਂਗਣ, ਗੋਭੀ, ਗਾਜਰਾਂ, ਸਾਗ, ਮਿੰਕੰਦ.....।
- ਹੰਸੂ : ਲੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਖਾਧੀਆਂ ਨੇ।
- ਰਮੀ : ਠਹਿਰ ਤਾਂ ਜਾ! ਕੱਦੂ, ਚੱਪਣ ਕੱਦੂ, ਟਿੰਡੇ, ਭਿੰਡੀ ਤੋਰੀ, ਕਾੀ ਤੋਰੀ, ਮਿਲਾ ਮਿਰਚ ਤੇ ਪਾਲਕ।
- ਦੀਪੂ : ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਹਨ।
- ਰਮੀ : ਪੁਦੀਨਾ, ਧਨੀਆ.....।
- ਦੀਪੂ : ਇਹ ਕੋਈ ਸਬੀ ਹੈ? ਇਹਦੀ ਤਾਂ ਚਟਣੀ ਬਣਦੀ ਹੈ।
- ਰਮੀ : ਹੋਰ ਕੀ? ਇਹ ਵੀ ਸਬੀਆਂ ਈ ਹੁੰਦੀਆਂ ਨੇ।
- ਹੰਸੂ : ਕਿਉਂ ਰਮੀ, ਤੂੰ ਕਦੇ ਪੇਠਾ ਖਾਧਾ ਏ?
- ਰਮੀ : (ਭੈੜਾ ਜਿਹਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਕੇ) ਇਹ ਕੋਈ ਸਬੀ ਐ? ਇਹਨੂੰ ਤਾਂ ਗਧੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਿਆਣਦੇ।
- ਦੀਪੂ : ਇਹਨੂੰ ਕੁਝ ਪਸੰਦ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਕਰੇਲੇ ਖਾਇਆ ਕਰ, ਰਮੀ!

- ਰਮੀ : ਕਰੇਲੇ ਤਾਂ ਕੌੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।
- ਹੰਸੂ : ਮਸਾਲੇ ਨਾ ਭਰ ਕੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਖਾਵੀਂ, ਕਦੇ। ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹੀ ਸੁਆਦ ਲੱਗਦੇ ਨੇ। (ਘੰਟੀ ਵੱਜਦੀ ਹੈ)
- ਰਮੀ : ਚੱਲੋ, ਘੰਟੀ ਵੱਜ ਗਈ। ਪਾਣੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪੀਤਾ, ਗੱਲਾਂ-ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ। ਲੋਬੀਏ ਦੀਆਂ ਫੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂ, ਭ ਕੇ।
- ਹੰਸੂ : ਆਪਾਂ ਤਾਂ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਸਾਗ ਲਿਆਵਾਂਗੇ।
- ਦੀਪੂ : ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਚਾਰ ਤੇ ਗੰਢਾ ਹੀ ਲਿਆਉਂ। (ਤਿੰਨੇ ਹੱਸਦੇ-ਹੱਸਦੇ ਤੁਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਕੋਨਾ-ਖੁੰਜਾ, ਨੁੱਕਰ, ਗੁੱਠ
ਸਬਰ-ਧੀਰਜ, ਜਰਾਂਦ
ਮਤਾਂ-ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ-

- ੳ .....ਤਾਂ ਕੱਚੇ ਹੀ ਸੁਆਦ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।
- ਅ ਪੁਦੀਨੇ ਦੀ .....ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਬਣੀ ਏ।
- ੲ .....ਮਸਾਲੇ ਨਾ ਭਰ ਕੇ ਖਾਈਦੇ ਹਨ।
- ਸ. ਲੰਬੜਦਾਰ ਤਾਂ.....ਵੀ ਬੀਜਦਾ ਹੈ।
- ਹ. ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਸਾਡੇ ਮੂਲੀਆਂ ਤੇ.....ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਸਨ।

2. ਇਹ ਬਦ ਕਿਸ ਨੇ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹੇ ਹਨ:-

- ੳ. ਮੈਨੂੰ ਗੋਭੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ।
- ਅ. ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ, ਰੋ ਈ, ਸਾਗ।
- ੲ. ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੀਆਂ ਹਿਰੋਂ ਈ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਾਂ।
- ਸ. ਲੋਬੀਏ ਦੀਆਂ ਫੀਆਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂ, ਭ ਕੇ।

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:-

ਡੱਬਾ, ਟਾਹਲੀ, ਸੁਆਦ, ਸਬਰ, ਸਬੀ

4. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ : -

ਸੋਚਿਆ : ਸੋਚਾ

ਲਸਣ	:	ਲਹਸੁਨ
ਅਚਾਰ	:	ਆਚਾਰ
ਸਬੀ	:	ਸਬਜ਼ੀ
ਸੁਆਦ	:	ਸੁਆਦ
ਸਰ੍ਹੋਂ	:	ਸਰਸੋਂ

5. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਟਾਹਲੀ	:	ਸ਼ੀਸ਼ਮ
ਰੁੱਖ	:	ਵ੍ਰੱਖ
ਗੰਢਾ	:	ਘਾੜ
ਕਦੇ	:	ਕਬੀ
ਸਿਆਣਦੇ	:	ਪਹਚਾਨਦੇ
ਆਪਾਂ	:	ਹਮ

ਆਪਣੀਆਂ ਮਨਪਸੰਦ ਪੰਜ ਸਬੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਕੇ ਰੰਗ ਭਰੋ।

ਪਾਠ-11

ਪੰਛੀਆਂ ਦਾ ਗੀਤ

ਤੋਤਿਆਂ ਦੀ ਡਾਰ, ਵੇਖੋ ਤੋਤਿਆਂ ਦੀ ਡਾਰ,
ਕਿਤੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ ਘੁੱਗੀ, ਕਿਤੇ ਨੱਚਦੀ ਗੁਟਾਰ।

ਕਿਤੇ ਗੁਟਕਦੇ ਨੇ ਗੋਲੇ, ਕਿਤੇ ਬੋਲਦੇ ਮਮੋਲੇ,
ਕਿਤੇ ਬਿਜੜਾ ਵੀ ਆਲ੍ਹਣੇ ਨੂੰ, ਰਿਹਾ ਹੈ ਿ ਗਾਰ।

ਕਿਤੇ ਬਤਕਾਂ ਦੀ ਤਾਰੀ, ਕਿਤੇ ਕੁੰਜਾਂ ਦੀ ਉਡਾਰੀ,
ਕਿਤੇ ਬਗਲਾ ਭਗਤ ਖੜ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਲੱਤ ਭਾਰ।

ਕਿਤੇ ਚਿੜੀਆਂ ਦੇ ਝੁੰਡ, ਚੱਕੀਰਾਹਾ ਖਾਵੇ ਸੁੰਡ,
ਕਿਤੇ ਪੈਲਾਂ ਪਾਉਂਦੇ ਮੋਰ, ਵੇਖੋ ਖੰਭਾਂ ਨੂੰ ਖਿਲਾਰ।

ਕਿਤੇ ਬੁਲਬੁਲਾਂ ਦਾ ਗੀਤ, ਮਿੱਠਾ-ਮਿੱਠਾ ਸੰਗੀਤ,
ਕਿਤੇ ਗੀਤ ਗਾਵੇ ਕੋਇਲ, ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਬਹਾਰ।

ਕਿਤੇ ਤਿੱਤਰ, ਬਟੋਰੇ; ਮੱਲੇ ਕਾਂਵਾਂ ਨੇ ਬਨੋਰੇ,
ਕਿਤੇ ਉੱਲੂ ਬੈਠਾ ਰਾਤ ਦਾ, ਹੈ ਕਰੇ ਇੰਤਾਰ।

ਕਿਤੇ ਉੱਡਦੇ ਨੇ ਬਾ , ਕਿਤੇ ਗਿਰਝਾਂ ਦਾ ਰਾਜ,
ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਸੋਹਣਾ ਲੱਗਦਾ, ਇਹ ਪੰਛੀ-ਸੰਸਾਰ।

ਪੰਛੀ ਹੁੰਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ, ਰੱਖੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲ ,
ਕਦੇ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਕਰੀਏ ਨਾ, ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਿਕਾਰ

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :-

ਗੁਟਕਦੇ	:	ਕਬੂਤਰਾਂ ਦਾ ਬੋਲਣਾ
ਝੁੰਡ	:	ਪੰਛੀਆਂ ਜਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ
ਇੰਤਾਰ	:	ਉਡੀਕ, ਰਾਹ ਤੱਕਣਾ

ਗੋਲੇ : ਜੰਗੀ ਕਬੂਤਰ
ਬੇਮਿਸਾਲ : ਅਦੁੱਤੀ, ਲਾਸਾਨੀ, ਜਿਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨਾ ਹੋਵੇ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਹਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:

ੳ. ਕਿਤੇ.....ਖੜ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਲੱਤ ਭਾਰ।
ਅ. ਮੱਲੇ ਕਾਂਵਾਂ ਨੇ .....।
ੲ. ਕਿਤੇ ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਝੁੰਡ, ਚੱਕੀ ਰਾਹਾ ਖਾਵੇ.....।
ਸ. ਕਿਤੇ .....ਦਾ ਗੀਤ, ਮਿੱਠਾ-ਮਿੱਠਾ ਸੰਗੀਤ।

2. ਮਿਲਾਣ ਕਰੋ-

ਕਬੂਤਰ : ਗੀਤ
ਬਤਕਾਂ : ਉਡਾਰੀ
ਕੁੰਜਾਂ : ਪੈਲਾਂ
ਕੋਇਲ : ਤਾਰੀ
ਮੋਰ : ਗੁਟਕਣਾ

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਬਦ ਲਿਖੋ-

ਗੁਟਕਦੇ :
ਉੱਲੂ :
ਇੰਤਾਰ :
ਬਤਕ :
ਬੇਮਿਸਾਲ :
ਕੋਇਲ :

4. ਸੋਹਣਾ ਕਰਕੇ ਲਿਖੋ: ਪੰਛੀ ਹੁੰਦੇ ਬੇਮਿਸਾਲ, ਰੱਖੋ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾ

ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਆਪਣੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾਓ।

ਗਗੁਲਾਬ ਦਾ ਆੜੀ

ਸੁਹੇਲ ਅੱਜ ਆਪਣੇ ਸਕੂਲ ਨਾ ਜਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਨਾ ਜਾਣ ਦੀ ਫਿਰ ਕਰਨ ਲੱਗਿਆ। ਅੱਗੋਂ ਪਾਪਾ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਾਰਤੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਕੂਲ ਲਿਜਾਣੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਮੰਮੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਤੇ ਰਾਹੀ ਹੋ ਗਏ।

ਸੁਹੇਲ ਬੱਸ ਚ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਦੁਆਰੇ ਹਰੇ-ਭਰੇ ਖੇਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਾਏ-ਪਾਏ ਖੜ੍ਹੇ ਦਰ ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਲੱਗ ਰਹੇ ਸਨ।

ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਪਾਪਾ ਦਾ ਸਕੂਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਅੱਡੇ ਤੋਂ ਕਰੀਬ ਡੇਢ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਤਾਂਗਾ-ਰਿਕਸ਼ਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਸੁਹੇਲ ਸਕੂਲ ਦੇਖਣ ਦੇ ਚਾਅ ਚ ਮੁਹਰੇ-ਮੁਹਰੇ ਭੱਜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਸੁਹੇਲ! ਹੌੜੀ ਚੱਲ ਬੇਟਾ! ਅੜਕ ਕੇ ਡਿਗ ਜਾਵੇਂਗਾ। ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੌੜੀ ਤੁਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ।

ਨਹੀਂ, ਪਾਪਾ! ਮੈਂ ਡਿਗਦਾ ਨਹੀਂ। ਆਹਾ! ਪਾਪਾ! ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੋਹਣੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ! ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਟੋਭੇ ਵਿਚਲੀਆਂ ਮੱਛੀਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨੇ। ਇਹ ਟੋਭੇ ਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਨੇ। ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਮੱਛੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਵੱਲ ਝਾਕਦਿਆਂ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ? ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਭੋਲੇ ਜਿਹਾ ਮੂੰਹ ਬਣਾ ਕੇ ਕਿਹਾ,

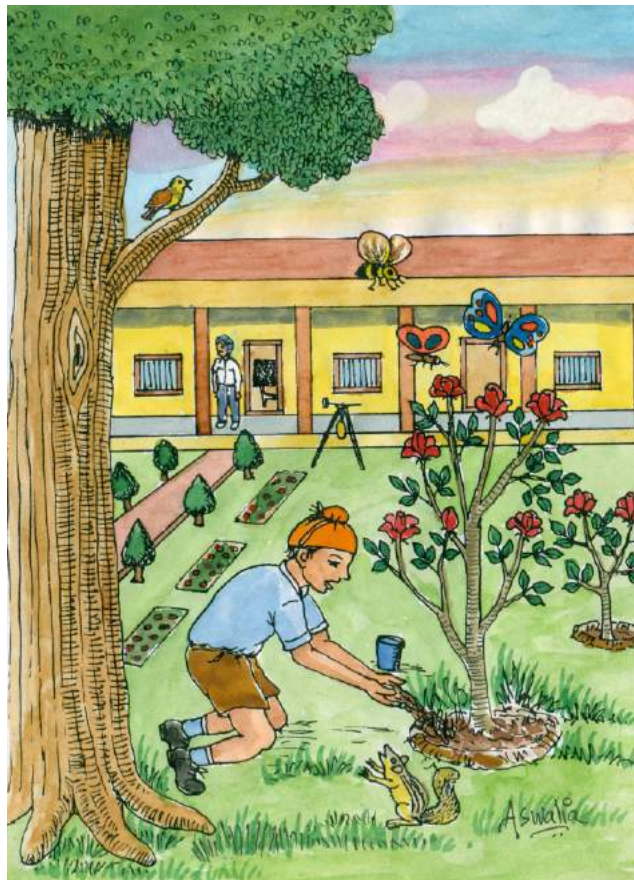
ਨਹੀਂ, ਪਾਣੀ ਇਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਹੈ। ਪਾਪਾ ਨੇ ਸੁਹੇਲ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਇੰਞ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਸਕੂਲ ਆ ਗਿਆ।

ਸੁਹੇਲ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਝੂਲੇ ਵੈਰਾਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਬਿਰਖ ਬਹੁਤ ਫਿਰਦਾ ਸਨ। ਬਿਰਖਾਂ ਤੇ ਬੈਠੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਵਾਜ਼ਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾ ਕੋ ਬੈਠਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਿਰਖਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਗਿਆ। ਹਵਾ ਚੱਲਣ ਦੇ ਨਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਇੰਞ ਛਣਕਦੇ, ਜਿਵੇਂ ਛੈਣੇ ਵੱਜ ਰਹੇ ਹੋਣ। ਕੋਈ-ਕੋਈ ਪੱਤਾ ਦਰ ਤੋਂ ਟੁੱਟਦਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲ ਉਸ ਨੂੰ ਬੋਚਣ ਲੱਗਦਾ। ਇੰਞ ਸੁਹੇਲ ਬਿਰਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤਿਆਂ ਨਾ ਖੇਡਣ ਲੱਗਿਆ। ਬਿਰਖ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਰੋਵੇ ਵਿੱਚ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਝੂਮਦੇ। ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਜੇਬ ਚੋਂ ਮੂੰਗਫੀ ਕੱਢੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਬਹਿ ਕੇ ਖਾਣ ਲੱਗਿਆ। ਇਉਂ ਲੱਗਦਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਥੱਕ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਂਦਿਆਂ ਦੇਖ, ਇੱਕ ਕਾਟੇ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬੋਲੀ ਹੋਵੇ,

ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਦੇ-ਦੇ!

ਲੈ, ਤੂੰ ਵੀ ਖਾਹ , ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਕਾਟੇ ਅੱਗੇ ਦੋ-ਚਾਰ ਗਿਰੀਆਂ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤੀਆਂ।

ਕਾਟੇ ਆਪਣੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਦੰਦਾਂ ਨਾ ਗਿਰੀਆਂ ਖਾਣ ਲੱਗੀ। ਸੁਹੇਲ ਇੱਕ ਗਿਰੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਚ ਪਾਉਂਦਾ ਅਤੇ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਗਿਰੀਆਂ ਕਾਟੇ ਅੱਗੇ ਸੁੱਟ ਦਿੰਦਾ। ਦੇਖਦੇ-ਦੇਖਦੇ ਕੁਝ ਗੁਟਾਰਾਂ ਵੀ ਉੱਤਰ ਆਈਆਂ। ਉਹ ਵੀ ਗਿਰੀਆਂ ਖਾਣ ਲੱਗੀਆਂ। ਕਾਟੇ ਗੁਟਾਰਾਂ ਮਗਰ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂਕਿ ਗੁਟਾਰਾਂ ਉੱਡ ਜਾਣ ਪਰ ਗੁਟਾਰਾਂ ਉੱਡ ਕੇ ਫੇਰ ਉੱਥੇ ਹੀ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ।

ਨਾ ਕਾਟੇ, ਲੜ ਨਾ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖਾਣ ਦੇ। ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਹੋਰ ਗਿਰੀਆਂ ਸੁੱਟਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਹੁਣ ਸੁਹੇਲ ਦਾ ਥਕੇਵਾਂ ਉੱਡ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਪੰਛੀਆਂ ਨਾ ਖੇਡਣ ਲੱਗਿਆ। ਪੰਛੀ ਵੀ ਸੁਹੇਲ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਦੇਖਦੇ ਸਾਰੇ ਪੰਛੀ ਉੱਡ ਗਏ। ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਆ-ਦੁਆ ਚੁੱਪ ਫੈਲ ਗਈ। ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਬਿੱਲੀ ਕੰਧ ਤੋਂ ਦੀ ਲੰਘੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਜਾਣ ਬਾਅਦ ਸੁਹੇਲ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ।

ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋ, ਨਿੱਕੇ ਦੋਸਤ! ਇੱਕ ਅਵਾ ਆਈ

ਕੌਣ ਹੈ? ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੀ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕੁਮਾਏ ਜਿਹੇ ਗੁਲਾਬ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਕਮੌਰ ਜਿਹੀ ਅਵਾ ਚ ਕਿਹਾ
ਹੋਵੇ:

ਤੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੈਂ? ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਨਹੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਸ ਲੱਗੀ ਹੈ। ਗੁਲਾਬ ਨੇ ਜਿਵੇਂ ਗਰਦਨ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਿਹੇ ਸੁੱਟ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਹੋਰ ਦੱਸ, ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਸੁਹੇਲ ਭੱਜ ਕੇ ਨਿੱਕੀ ਜਿਹੀ ਗਲਾਸੀ ਚ ਨ ਕੇ ਤੋਂ ਭਰ ਕੇ ਪਾਣੀ ਲਿਆਇਆ।

ਥਾ ! ਜਿਵੇਂ ਗੁਲਾਬ ਨੂੰ ਮਸਾਂ ਸਾਹ ਆਇਆ ਹੋਵੇ।

ਤੈਨੂੰ ਬਿਮਾਰ ਹੋਏ ਨੂੰ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ ਹੋ ਗਏ? ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਗੁਲਾਬ ਤੇ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਆਹੀ, ਕੋਈ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਹੋਏ ਨੇ। ਗੁਲਾਬ ਨੇ ਕਮੌਰ ਜਿਹੀ ਅਵਾ ਚ ਕਿਹਾ।

ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਦੇ ਸਾਬੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੇ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਪਿਆਇਆ? ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਹਮਦਰਦੀ ਨਾ ਪੁੱਛਿਆ।

ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਖਿੜਿਆ ਸੀ, ਸਭ ਲਈ ਮਨਭਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਮੁਰਝਾ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ.....। ਗੱਲ ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਮਨ ਭਰ ਆਇਆ।

ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ, ਮੈਂ ਹੋਰ ਪਾਣੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਸੁਹੇਲ ਫਿਰ ਗਲਾਸੀ ਚੁੱਕ ਕੇ ਨ ਕੇ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਸੁਹੇਲ! ਰੋਟੀ ਖਾ ਲੈ, ਬੇਟਾ! ਪਾਪਾ ਨੇ ਸੁਹੇਲ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਵਾ ਦਿੱਤੀ।

ਨਹੀਂ ਪਾਪਾ, ਮੈਨੂੰ ਭੁੱਖ ਨਹੀਂ। ਸੁਹੇਲ ਪਾਪਾ ਵੱਲ ਬਿਨਾਂ ਦੇਖੇ ਗੁਲਾਬ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਿਆ।

ਆਹ ਪਾਣੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਚੱਲਿਆਂ? ਤੇਰੇ ਦੂਜੇ ਹੱਥ ਚ ਕੀ ਹੈ? ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਪਾਪਾ ਨੇ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦਿਆ ਕਿਹਾ।

ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਬੂਟਿਆਂ ਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਸੁਹੇਲ ਨੂੰ ਰੋਹ ਦਾ ਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਤਾ।

ਅੱਛਾ! ਤੂੰ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਖਾਦ ਪਾਉਣ ਚੱਲਿਆਂ?

ਪਾਪਾ ਨੇ ਸੁਹੇਲ ਦੇ ਹੱਥ ਸੁੱਕੇ ਗੋਹੇ ਨਾ ਲਿੱਬੜੇ ਦੇਖ ਕੇ ਕਿਹਾ।

ਤੂੰ ਇਹ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਐ। ਸੁਹੇਲ ਨੂੰ ਗੁਲਾਬ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਚ ਰੋਹ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਦੇਖ, ਕਾਟੋ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ-ਹਾਂ, ਇਹ ਭਲਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਨਾਲ ਦੇ ਫੁੱਲਾਂ ਤੇ ਮੰਡਲਾ ਰਹੀਆਂ ਤਿਤਲੀਆਂ ਨੇ ਵੀ ਹਾਮੀ ਭਰੀ। ਗੁਟਾਰਾਂ ਵੀ ਸੁਹੇਲ ਨਾ ਖੇਡਣ ਆ ਗਈਆਂ। ਸੁਹੇਲ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾ ਖੇਡਣ ਚ ਰੁੱਝ ਗਿਆ। ਅੱਜ ਉਹਨੂੰ ਭੁੱਖ-ਪਿਆਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਦੋਂ ਦੋ- ਤਿੰਨ ਘੰਟੇ ਬੀਤ ਗਏ।

ਆਹਾ! ਗੁਲਾਬ ਖਿੜ ਗਿਆ, ਤਿਤਲੀ ਗੁਲਾਬ ਤੇ ਮੰਡਲਾਉਂਦੀ ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਸੁਹੇਲ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਉੱਥੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਗੁਲਾਬ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਖੇੜੇ ਤੇ ਸੀ। ਹਰ ਪਾਸੇ_ ਬੋਆਂ ਫੈਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਾ ਜਿਹਾ ਭੁੰਡ ਉਸ ਤੇ ਆ ਕੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਉਰੇ ਆ, ਸੁਹੇਲ! ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ ਆੜੀ ਹੈਂ। ਗੁਲਾਬ ਨੇ ਭਰੇ ਮਨ ਨਾ ਕਿਹਾ।

ਹਾਂ-ਹਾਂ, ਤੂੰ ਵੀ ਮੇਰਾ ਆੜੀ ਹੈਂ, ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਗੁਲਾਬ ਤੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਹੱਥ ਫੇਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ।

ਜਿਉਂਦਾ ਰਹਿ, ਸੁਹੇਲ ! ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਸਾਬੀ ਪੌਦੇ ਦੀ ਜਾਨ ਬਚਾਈ ਹੈ, ਬਿਰਖਾਂ-ਬੂਟਿਆਂ ਦੀ ਰ ਵੀਂ ਅਵਾ ਆਈ।

ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਘੰਟੀ ਵੱਜ ਗਈ। ਸੁਹੇਲ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਕੇ ਗੁਲਾਬ ਵੱਲ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਮੈਂ ਫੇਰ ਆਉਂਗਾ.....!

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਪਾਓ - ਪਾ	:	ਕਤਾਰਾਂ ਵਿੱਚ
ਕੁਮਾਏ	:	ਮੁਰਝਾਏ, ਕਮੌਰ ਹੋਏ
ਰੋ	:	ਲਹਿਰ, ਵਲਵਲਾ, ਵਿਚਾਰ-ਵੇਗ
ਬੋਆਂ	:	ਸੁਰੰਧੀਆਂ
ਮਨ ਭਰ ਆਉਣਾ	:	ਦਿਲ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ
ਰੋਹ	:	ਉਹ ਖਾਦ ਜੋ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੇ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਤੋਂ ਬਣਦੀ ਹੈ, ਰੂੜੀ ਦੀ ਖਾਦ
ਮੰਡਲਾਉਣਾ	:	ਆਏ-ਦੁਆਏ ਘੁੰਮਣਾ, ਚੱਕਰ ਕੱਟਣਾ
ਆੜੀ	:	ਸਾਥੀ, ਮਿੱਤਰ, ਦੋਸਤ

ਪਾਠ- ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ :-

- ੳ. ਸੁਹੇਲ ਬੱਸ ਚ ਬੈਠਾ ਅਏ-ਦੁਆਏ .....ਨੂੰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।
- ਅ. ਉੱਥੇ ਕੋਈ.....ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।
- ੲ. ਇੱਕ.....ਕੰਧ ਤੋਂ ਦੀ ਲੰਘੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।
- ਸ. ਤਿਤਲੀ ਗੁਲਾਬ ਤੇ.....ਤਾੜੀਆਂ ਵਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।
- ਹ. ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੱਚਾ.....ਹੈਂ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਹਵਾ ਚੱਲਣ ਨਾ ਰੁੱਖਾਂ ਦੇ ਪੱਤੇ ਕਿਵੇਂ ਛਣਕ ਰਹੇ ਸਨ?
- ਅ. ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਮੂੰਗਫੀ ਦੀਆਂ ਗਿਰੀਆਂ ਕਿਸ-ਕਿਸ ਨੂੰ ਖਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀਆਂ?
- ੲ. ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਪੌਦਾ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਸੀ?
- ਸ. ਸੁਹੇਲ ਨੇ ਗੁਲਾਬ ਦੇ ਪੌਦੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ?
- ਹ. ਇਹ ਤੂੰ ਚੰਗਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਸੁਹੇਲ ਨੂੰ ਇਹ ਬਦ ਕਿਸ ਨੇ ਆਖੇ?

3. ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਸੀ ਬਦ ਆਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ:-

ਆਏ-ਦੁਆਏ, ਪਾਓ-ਪਾ, ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤਾਂਗਾ-ਰਿਕਾ, ਕੋਈ-ਕੋਈ, ਮੂਹਰੇ-ਮੂਹਰੇ, ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ, ਦੋ-ਚਾਰ, ਦੋ-ਤਿੰਨ, ਦੇਖਦੇ-ਦੇਖਦੇ, ਕਰਦੇ-ਕਰਦੇ, ਭੁੱਖ-ਪਿਆਸ, ਬਿਰਖਾਂ-ਬੂਟਿਆਂ
ਇਹਨਾਂ ਸਮਾਸੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ।

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਚਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਹਿੰਦੀ ਦੇ ਬਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਵਿਚਲੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ:

ਦਰ ਤ	-	ਰੁਖ
ਮੱਛੀਆਂ	-	ਸਭਲਿਆਂ
ਕਾਟੋ	-	ਗਿਲਹਰੀ
ਬਿੱਲੀ	-	ਕਿਲੀ
ਗੁਲਾਬ	-	ਗੁਲਾਬ
ਬੋ	-	ਸੁਗੰਧ

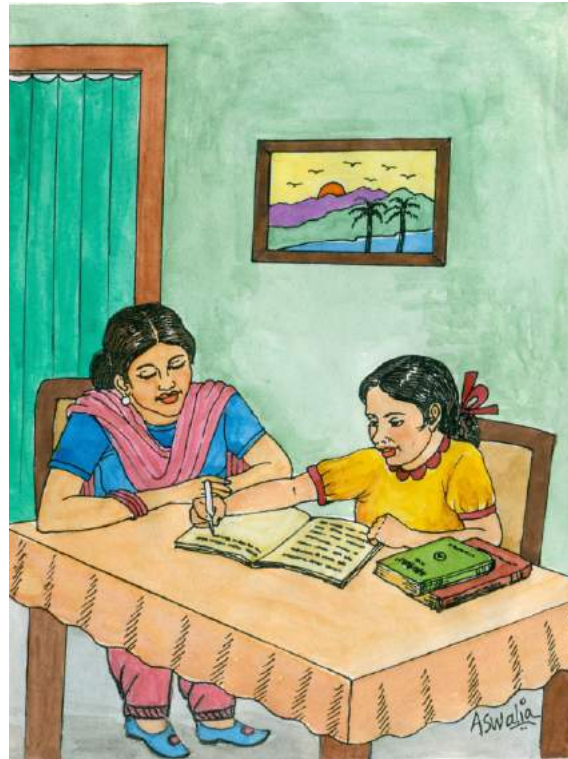
5. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਚਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:

ਹੌਂ	-	ਖੀਰੇ
ਆੜੀ	-	ਸਿਰ
ਕਰੀਬ	-	ਲਗਭਗ
ਕੋ	-	ਪਾਸ
ਵੱਲ	-	ਓਰ

ਆਪਣੇ ਘਰ ਅਤੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਪੌਦਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਓ।

ਪਾਠ-13

ਮੈਂ ਸੋਹਣਾ-ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਾਂਗੀ

ਨਿੰਮੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕੋ ਬੈਠੀ ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਮਿਥਿਆ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੇਖ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖਣੀ ਸੀ।

ਨਿੰਮੀਏ! ਨੀ ਨਿੰਮੀਏ! ਆ ਗੀਟੇ ਖੇਡੀਏ, ਇਹ ਨਿੰਮੀ ਦੀ ਸਹੇਲੀ ਪੰਮੀ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੀ।

ਮੈਂ ਆਈ ਹੁਣੇ, ਦੋ ਮਿੰਟ ਵਿੱਚ ਆਈ, ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਨਿੰਮੀ ਤੇ-ਤੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਨਿੰਮੀ! ਏਨੀ ਕਾਹੀ-ਕਾਹੀ ਨਾ ਲਿਖ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੇਰੀ ਲਿਖਾਈ ਔਖੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠ ਕੇ ਲਿਖ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮਾਤਾ ਜੀ! ਕੋਈ ਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਮੈਂ ਛੇਤੀ ਕੰਮ ਮੁਕਾ ਕੇ ਖੇਡਣ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਨਿੰਮੀ ਬੋਲੀ।

ਵੇਖ ਬੇਟੀ! ਪਹਿਲਾਂ ਸਕੂਲ ਦਾ ਕੰਮ ਮੁਕਾ ਲੈ। ਪੰਮੀ ਨਾ ਫੇਰ ਖੇਡ ਲਈ। ਨਾ ਅਜੇ ਬਾਹਰ ਧੁੱਪ ਹੈ। ਹੁਣ ਨਿਚੱਲੀ ਹੋ ਕੇ ਲਿਖ।

ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਪੰਮੀ ਨੂੰ ਵੀ ਬੁਲਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪੁੱਤਰ! ਤੂੰ ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਤੱਕ ਆਵੀਂ, ਫਿਰ ਦੋਵੇਂ ਮਿ ਕੇ ਖੇਡਿਓ।

ਚੰਗਾ, ਆਂਟੀ ਜੀ, ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਪੰਮੀ ਚਲੀ ਗਈ।

ਮੰਮੀ ਜੀ! ਮੇਰੀ ਲਿਖਾਈ ਗੰਦੀ ਹੈ? ਐਨੀ ਤਾਂ ਸੋਹਣੀ ਐ! ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਨਿੰਮੀ ਬੇਟੀ! ਜਿਹੜੀ ਲਿਖਾਈ ਸੁਖਾਹੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ ਸੋਹਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ਮੈਨੂੰ ਔਖਿਆਂ ਹੋ ਕੇ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੂੰ ਹੀ ਦੱਸ, ਇਹ ਲਿਖਾਈ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੈ? ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ।

ਚਲੋ, ਪੜ੍ਹੀ ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਔਖੀ, ਭਾਵੇਂ ਸੌਖੀ। ਹੋਰ ਦੱਸੋ, ਕੀ ਇਹ ਦਾ, ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਾਈ ਦਾ? ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਨਿੰਮੀ ਪੁੱਤਰ! ਤੂੰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਲੈ, ਜੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਸਾਨੀ ਨਾ ਤੇ ਠੀਕ-ਠੀਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਸਤੇ ਨੂੰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਿਆ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਂ-ਸੁਥਰੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਹੋਣ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਨੂੰ ਮਿ ਦੀ ਹੈ। ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਾਈ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ ਜਦ ਕੋਈ ਸੋਹਣਾ-ਸੋਹਣਾ ਕਰਕੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿ ਦੀ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹੋਰ ਕਿਹਾ, ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਾਈ ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ। ਹੁਣ ਚਿੱਠੀ ਉੱਤੇ ਪਤਾ ਲਿਖਣਾ ਸਧਾਰਨ ਜਿਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਕਿੰਨੀਆਂ ਹੀ ਰੂਰੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਭੇਜ਼ੀ ਲਿਖਾਈ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ। ਡਾਕੀਆ ਭਲਾ ਕੀ ਕਰੇ, ਜਦੋਂ ਪਤਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

ਮੰਮੀ ਜੀ! ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹਾਂ। ਬੱਸ, ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਕੰਮ ਮਿ ਆ ਹੈ, ਉਹ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਲੈ ਨਿੰਮੀ, ਤੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਆ ਗਈ। ਮੈਂ ਜਦੋਂ ਚੌਥੀ ਵਿੱਚ ਸਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਕੁੜੀ ਮੇਰੇ ਨਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਮੇਰੀ ਸਹੇਲੀ ਵੀ ਸੀ। ਉਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਆਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਬੇਕ ਪਵਿੱਤਰ ਠੀਕ ਉੱਤਰ ਲਿਖਦੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਦੇਖ ਕੇ ਖਿੜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਜੇ ਗੱਲ ਕਰ ਹੀ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਨਿੰਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਬੋਲ ਪਈ, ਮੰਮੀ ਜੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਲਿਖਾਈ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੈ?

ਮੈਂ ਇਹੀ ਤਾਂ ਦੱਸਣ ਲੱਗੀ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੀ ਲਿਖਾਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਐਨੀ ਸੋਹਣੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਣ ਦਾ ਢੰਗ ਦੱਸਿਆ। ਹੌਂ-ਹੌਂ ਮੇਰੀ ਲਿਖਾਈ ਵੀ ਸੋਹਣੀ ਹੋ ਗਈ।

ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖਾਹੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਅਰਾਮ ਨਾ ਬੈਠ ਕੇ ਲਿਖੋ। ਦੂਜਾ, ਕਲਮ ਜਾਂ ਪੈਨ ਅਜਿਹਾ ਵਰਤੋ ਜਿਸ ਨਾ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਤੀਜਾ, ਹਰ ਅੱਖਰ ਦੀ ਬਣਾਵਟ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ

ਤਾਂਜੋ ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪਛਾਣੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਸਿਹਾਰੀ, ਬਿਹਾਰੀ, ਕੰਨਾ ਆਦਿ ਲਗਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਠੀਕ ਥਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ। ਹੋਰ ਦੱਸੋ, ਮੰਮੀ ਜੀ! ਨਿੰਮੀ ਬੋਲੀ।

ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਇੱਕੋ-ਜਿੰਨੀ ਥਾਂ ਘੇਰਦੇ ਹਨ, ਬੱਸ ਉੜੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਸੋ ਸਾਰੇ ਅੱਖਰ ਇੱਕੋ-ਜਿੱਥੇ ਪਾਏ ਜਾਣ। ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਵਿੱਥ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇ। ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਵਿੱਥ ਵੀ ਇੱਕੋ-ਜਿੰਨੀ ਹੋਵੇ। ਲੋੜ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾਣ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਹਾੀਆ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾਈ ਸੋਹਣੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਮੰਮੀ ਜੀ! ਤੁਹਾਡੀ ਸਹੇਲੀ ਵਾੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਵਿੱਚੇ ਰਹਿ ਗਈ, ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਯਾਦ ਕਰਵਾਇਆ।

ਲੈ, ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁੱਲ ਹੀ ਗਈ ਸਾਂ। ਮੈਂ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਇੱਕੋ-ਜਿੰਨੀਆਂ ਮਿਹਨਤੀ ਤੇ ਹੁੰ ਆਰ ਸਾਂ। ਪਰ ਨੰਬਰ ਮੇਰੇ ਵੱਧ ਆਉਂਦੇ ਸਨ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ।

ਉਹ ਕਿਉਂ? ਨਿੰਮੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਬੋਲ ਪਈ।

ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਾਈ ਕਰਕੇ ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਤੁਸੀਂ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕੋ-ਜਿਹਾ ਲਿਖਦੀਆਂ ਹੋ। ਪਰ ਸੋਹਣੀ ਲਿਖਾਈ ਵਾੇ ਪਰਚੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਜੀਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਕਿਸੇ ਲਿਖਾਈ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ ਖਿੜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੰਬਰ ਦੇਣ ਲੱਗਿਆਂ ਰਕ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਗੱਲ ਤਮ ਕੀਤੀ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਮੰਮੀ ਜੀ, ਮੈਂ ਵੀ ਸੋਹਣਾ-ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਂਗੀ, _ ਹੋਈ ਨਿੰਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਕਾਹੀ-ਕਾਹੀ	-	ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ, ਜਲਦੀ ਨਾ
ਟਿਕਾਣਾ	-	ਕਿਸੇ ਚੀ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਟਿਕਾਉਣ ਦੀ ਥਾਂ
ਬਣਾਵਟ	-	ਬਣਤਰ
ਹਾੀਆ	-	ਕਾ ਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋਹੀਂ ਪਾਸੀਂ ਾਲੀ ਛੱਡੀ ਥਾਂ
ਨਿਚੱਲੀ	-	ਅਚੱਲ, ਾਤ, ਅਡੋਲ
ਖਿੜ	-	ਚਿੜ, ਿਸਾ, ਦੁਖੀ ਹੋਣਾ
ਵਿੱਥ	-	ਾਸਲਾ, ਦੂਰੀ, ਰਕ
ਕੋਝੀ	-	ਭੱਦੀ, ਭੈੜੀ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ-

ੳ. ਜਿਹੜੀ ਲਿਖਾਈ ਸੁਖਾੀ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਉਹ .....ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਅ. ....ਦੇ ਕਈ ਲਾਭ ਹਨ।

- ੲ. ਹਰ ਅੱਖਰ ਦੀ.....ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।
ਸ. ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ.....ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਹ. ਬਦਾਂ ਵਿਚਕਾਰਲੀ.....ਇੱਕੋ-ਜਿੰਨੀ ਹੋਵੇ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ-

- ੳ. ਨਿੰਮੀ ਨੂੰ ਗੀਟੇ ਖੇਡਣ ਲਈ ਕਿਸ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ?
ਅ. ਨਿੰਮੀ ਕਾਹ ੲ-ਕਾਹ ੲ ਕਿਉਂ ਲਿਖ ਰਹੀ ਸੀ?
ੲ. ਕਈ ਵਾਰ ਰੂਰੀ ਚਿੱਠੀਆਂ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਤੇ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਦੀਆਂ?
ਸ. ਨਿੰਮੀ ਨੂੰ ਸੋਹਣਾ ਲਿਖਣ ਦੇ ਗੁਰ ਕਿਸ ਨੇ ਦੱਸੇ?
ਹ. ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਲਿਖਾਈ ਲਿਖਣ ਵਾੇ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅੰਕ ਮਿ ਦੇ ਹਨ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ-

ਚਿੱਠੀ	-	ਚਿਟ੍ਰੀ
ਉੱਤਰ	-	ਤਤਰ
ਤੇਰੀ	-	ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ
ਫੇਰ	-	ਫਿਰ
ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ	-	ਆਂਖੋਂ ਕੋ
ਸੋਹਣਾ	-	ਸੁਨਦਰ
ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ	-	ਠੀਕ ਤਰਹ
ਦੋਵੇਂ	-	ਦੋਨੋਂ

4. ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਾਕ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ-

ਜਬ ਪਤਰ ਪਰ ਪਤਾ ਹੀ ਠੀਕ ਤਰਹ ਨਹੀਂ ਲਿਖਾ ਹੋਤਾ ਤੋ ਪਤਰ ਪਹੁੰਚੇ ਕੈਸੇ?

5. ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਲਕੀਰੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ-

- ਨਿੰਮੀ ਤੇ - ਤੇ ਲਿਖਣ ਲੱਗ ਪਈ।
- ਏਨੀ ਕਾਹ ੲ - ਕਾਹ ੲ ਨਾ ਲਿਖ।
- ਸਕੂਲ ਤੋਂ ਮਿਃ ਆ ਕੰਮ ਛੇਤੀ-ਛੇਤੀ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਸੀ ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਸਮਾਸੀ ਬਦ ਲੱਭੋ।

ਪਾਠ-14

ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ

ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸਨ। ਆਪ ਛੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਆਪ ਦਾ ਜਨਮ ਮਾਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ ਕੁੱਖੋਂ 1 ਅਪਰੈਲ, 1621ਈ: ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ।

ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਦੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਪਾਸੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੋੜ-ਸਵਾਰੀ ਅਤੇ ਸਤਰ-ਵਿੱਦਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਈ ਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਰਵਾਈ।

ਆਪ ਦਾ ਵਿਆਹ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਨਾ ਹੋਇਆ। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਬਣੇ। ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਬੜੇ ਤਾਂਤਰਿਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਆਪ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਂ ਤਿਆਗ ਮੱਲ ਸੀ। ਆਪ ਬਹਾਦਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਨ। ਮੁਲਕਾਂ ਨਾ ਯੁੱਧਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤੇ ਦੇ ਬ ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਏ। ਉਦੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਨਾਮ ਦਿੱਤਾ।

ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੀਰਤਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਜੋਤੀ-ਜੋਤ ਸਮਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਬਕਾਲੇ ਨਗਰ ਜਾ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗੇ। ਇਹ ਸਥਾਨ ਫਿਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਲਗ-ਪਗ 20 ਸਾਲ ਇਕੱਠ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ। ਅੱਠਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ-ਜੋਤ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਮਿਲੀ।

ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਧਰਮ-ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਪੰਜਾਬ (ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਵਾਹਗਿਆਣਾ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਮਲ ਸਨ), ਦਿੱਲੀ, ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਬਿਹਾਰ, ਬੰਗਾਲ, ਅਸਾਮ (ਹੁਣ ਵਾਹਗਿਆਣਾ ਦੇ ਆਦਿ ਥਾਂਵਾਂ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਆਪ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਨਗਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਣੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਆਪ ਦੇ ਸਲੋਕ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹਨ। ਚਿੱਤਰ-ਕਲਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ-ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਪ ਦੀ ਡੂੰਘੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਮੁਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਧਾਰਮਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੜਾ ਕੱਟੜ ਸੀ। ਉਹ ਬਰਦਸਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਣਦਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਮੀਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪੰਡਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ ਆਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੁੱਖ ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਮੀਰੀ ਪੰਡਤਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਏ ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਚੁੱਕਾ ਇਸ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਦੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

ਤਦ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਏ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਇਹ ਦਲੇਰੀ ਭਰਿਆ ਉੱਤਰ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਡਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀਰ-ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪੰਡਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਹਾਕਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸ ਦੇਣ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ।

ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ, ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਗੱਦੀ ਦੇ ਕੇ ਦਿੱਲੀ ਲਈ ਚੱਲ ਪਏ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਗਰਿੰਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਦਿੱਲੀ ਲਿਜਾ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹਾਕਮਾਂ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 11 ਨਵੰਬਰ, 1675 ਈ: ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਹੀਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਚਾਂਦਨੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਹੁਣ ਸੀਸ ਗੰਜ ਸਾਹਿਬ ਨਾਂ ਦਾ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਹੀਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਲੋਕ-ਲਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉੱਠਣੇ-ਭੁੱਟਣੇ ਹੋ ਗਏ। ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਦ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸਿੱਖਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤੁ ਆਨ ।

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:-

ਨਿਪੁੰਨ	:	ਮਾਹਰ, ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਹੁੰ ਆਰ
ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਣੇ	:	ਹੱਥ ਵਿਖਾਉਣੇ, ਕਮਾਲ ਕਰ ਕੇ ਦਿਖਾਉਣਾ
ਇਕਾਂਤ	:	ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਵੇਕੇ
ਕੱਟੜ	:	ਹਠੀਆ, ਫਿੱਦੀ, ਬਹੁਤ ਪੱਕਾ
ਬਰਦਸਤੀ	:	ਵੀਰਵਰੀ, ਵਧੀਕੀ, ਬਦੋਬਦੀ
ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦੇਣਾ	:	ਜਾਨੋਂ ਮਾਰ ਦੇਣਾ, ਕਤਲ ਕਰਨਾ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਦੱਸੋ:

- (ੳ) ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹੜੇ ਦੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ?
 (ਅ) ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨਾਂ ਕੀ ਸੀ?
 (ੲ) ਛੇਵੇਂ ਤੇ ਅੱਠਵੇਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕੀ ਨਾਂ ਸੀ?
 (ਸ) ਕ ਮੀਰ ਦੇ ਪੰਡਤ ਕਿਹੜੀ ਗੱਲੋਂ ਦੁਖੀ ਸਨ?
 (ਹ) ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਸੀਸ ਗੰਜ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ?

2. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਮੁਹਾਵਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :

ਜੋਤੀ-ਜੋਤ ਸਮਾਉਣਾ, ਜੌਹਰ ਦਿਖਾਉਣਾ, ਮੌਤ ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰਨਾ।

3. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ।

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ	:	ਅਸ੍ਰਿਤਸਰ	ਹਰਿਆਣਾ	:	ਹਰਿਆਣਾ
ਸਪੁੱਤਰ	:	ਸਪ੍ਰੁਤ	ਹੋਇਆ	:	ਹੁਆ
ਸਥਾਨ	:	ਸਥਾਨ	ਨਿਪੁੰਨ	:	ਨਿਪੁਯ
ਮਹਾਂਪੁਰਖ	:	ਮਹਾਪੁਰੁਖ	ਵਿਆਹ	:	ਵਿਵਾਹ
ਸਤਰ	:	ਸ਼ਸ਼ਤਰ	ਸੁਭਾਅ	:	ਸੁਭਾਵ
ਭਾਸ਼ਾ	:	ਭਾਸ਼ਾ	ਭਗਤੀ	:	ਭਕਿਤ
ਤਿਆਗ	:	ਤਿਆਗ	ਸਥਾਨ	:	ਸਥਾਨ

4. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖੋ:

ਕੁਰਬਾਨੀ	:	ਕਲਿਦਾਨ
ਮੌਤ	:	ਮ੍ਰਿਤੁ
ਲੋੜ	:	ਆਵਸ਼ਯਕਤਾ
ਡਰ	:	ਭਯ
ਹਾਕਮ	:	ਸ਼ਾਸਕ
ਅਲਮ	:	ਅਤਿਆਚਾਰ

5. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਲਕੀਰੇ ਬਦ ਵੇਖੋ:

- (ੳ) ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਨੌਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸਨ।

- (ਅ) ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਵਿਆਹ ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਨਾ ਹੋਇਆ।
- (ੲ) ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਨਗਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।
- (ਸ) ਕੁਝ ਕ ਮੀਰੀ ਪੰਡਤ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਆਏ।

ਇਹ ਲਕੀਰੇ ਬਦ ਕਿਰਿਆ- ਬਦ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕਿਰਿਆ- ਬਦ ਤੋਂ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਾਠ ਵਿੱਚੋਂ ਅਜਿਹੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆ- ਬਦ ਚੁਣੋ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ

ਲੁੰਬੜੀ ਬਾਹਰਲੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹ ਸੁਭਾਅ ਦੀ ਵੀ ਚੰਦਰੀ ਸੀ ਤੇ ਉਹਦਾ ਨਾਂ ਵੀ ਚੰਦਰੀ ਸੀ। ਉਹਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਸ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਰਾਤ ਭਰ ਿਕਾਰ ਨਾ ਮਿਲਿਆ। ਜਦੋਂ ਥੱਕ ਗਈ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਨਦੀ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਣੀ ਪੀਤਾ ਤੇ ਭੁੱਖੇ ਢਿੱਡ ਝਾੜੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੜ ਕੇ ਸੌ ਗਈ।

ਪਰਾਂ ਦੀ ਫੜਫੜਾਹਟ ਸੁਣ ਕੇ ਤੜਕਸਾਰ ਉਹਦੀ ਅੱਖ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਈ। ਇੱਕ ਜੰਗੀ ਕੁੱਕੜ ਲਾਗਲੀ ਝਾੜੀ ਚੋਂ ਉਡਾਰੀ ਮਾਰ ਕੇ ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਦੇ ਟਾਹਣ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ ਸੀ।

ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਵੇਖਣਸਾਰ ਹੀ ਉਹਦੀ ਭੁੱਖ ਜਾਗ ਪਈ। ਉਹ ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਖਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਜਿਸ ਟਾਹਣੀ ਉੱਤੇ ਕੁੱਕੜ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਹੇਠ ਨਦੀ ਦਾ ਤੇ ਵਹਿਣ ਸੀ। ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਦਬੋਚਣ ਲਈ ਪੂਰੇ ਰ ਨਾ ਛਾ ਮਾਰੀ। ਕੁੱਕੜ ਆਉਣ ਵਾੇ ਤਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਚੇਤ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਉਹ ਫੜ-ਫੜ ਕਰਕੇ ਉੱਡਿਆ ਤੇ ਦੂਸਰੇ ਟਾਹਣ ਤੇ ਜਾ ਬੈਠਾ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਕੁਝ ਚਿਰ ਾਲੀ ਟਾਹਣ ਨਾ ਲਮਕਦੀ ਰਹੀ। ਜਦੋਂ ਬਾਂਹਵਾਂ ਹੰਭ ਗਈਆ ਤਾਂ ਉਹ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਈ। ਉਹਨੇ ਕਿਨਾਰੇ ਵੱਲ ਆਉਣ ਲਈ ਹੱਥ-ਪੈਰ ਮਾਰੇ ਪਰ ਨਦੀ ਦਾ ਵਹਿਣ ਉਹਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ।

ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਹਿਣ ਤੇ ਹਵਾ ਦੇ ਥਪੇੜਿਆਂ ਨੇ ਬੇਹੋੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਹਨੂੰ ਨਦੀ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਜਾ ਸੁੱਟਿਆ।

ਜਦੋਂ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਹੋ ਆਈ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆ - ਦੁਆ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਲੱਗੀ ਵੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਰਹਿ ਗਈ। ਵੰਨ-ਸੁਵੰਨੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿਚ ਹਿਰਨ, ਬਾਂਦਰ, ਰਗੋ, ਕੰਡਿਆਲਾ, ਬਤਕ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਸਨ। ਭੁੱਖਣ-ਭਾਣੀ ਲੁੰਬੜੀ ਦਾ ਜੀਅ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਦੌਹ-ਚੌਹ ਨੂੰ ਦਬੋਚ ਕੇ ਆਪਣਾ ਢਿੱਡ ਭਰ ਲਵੇ ਪਰ ਉਹਦੇ ਕੋਂ ਤਾਂ ਉੱਠਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਦਾ ਅੰਗ-ਅੰਗ ਦੁਖ ਰਿਹਾ ਸੀ।

ਕੁਝ ਚਿਰ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋ ਆਈ ਵੇਖ ਕੇ ਬਾਂਦਰ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ?”

ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਚੰਦਰੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਦੀ ਪਾਰਲੇ ਜੰਗ ਦੀ ਲੁੰਬੜੀ ਹਾਂ।”

ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਕੀ ਕਰਨ ਆਈ ਹੈਂ?” ਬੁੱਢਾ ਰਗੋ ਕੁਝ ਅਗਾਂਹ ਹੋਇਆ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਭੋਂ ਪਣ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਲੁੰਬੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਵੇਖੀ। ਉਹਨੇ ਕਹਾਣੀ ਘੜਦਿਆਂ ਆਖਿਆ, ਬਾਬਾ, ਮੇਰੀ ਦੁੱਖ-ਭਰੀ ਕਹਾਣੀ ਬੱਸ, ਏਨੀ ਕੁ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਘਾਹ ਖਾ ਕੇ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲੱਗੀ ਸਾਂ, ਜਦੋਂ .....।”

ਬੁੱਢੇ ਰਗੋ ਨੇ ਉਹਦੇ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ, ਚੰਦਰੀਏ! ਤੇਰੇ ਦੰਦ ਵੀ ਬਹੁਤ ਤਿੱਖੇ ਨੇ ਤੇ ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਵੀ। ਇਹੋ-ਜਿਹੇ ਦੰਦ ਤੇ ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਘਾਹ ਖਾਣ ਵਾੇ ਜਨੌਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ।”

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਰਗੋ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ਸਹਿਮ ਗਈ। ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਦੰਦ ਤੇ ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਲੁਕਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨੀਵੀਂ ਪਾ ਕੇ ਹੌੜੀ ਜਿਹੀ ਬੋਲੀ, ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਤੇ ਦੰਦ ਤਾਂ ਰੱਬ ਨੇ ਬਣਾਏ ਨੇ।”

ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਤੇ ਨਹੁੰਦਰਾਂ ਬਾਰੇ ਘੁਸਰ-ਮੁਸਰ ਹੋਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਬਤਕ ਨੇ ਕੁਐਂਕ-ਕੁਐਂਕ ਕੀਤੀ, ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀ ਕਹਾਣੀ ਤਾਂ ਸੁਣ ਲਵੋ, ਬਤਕ ਦੀ ਗੱਲ ਤੇ ਸਾਰੇ ਚੁੱਪ ਕਰ ਗਏ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਮੁੜ-ਰੂ ਕੀਤੀ, ਮੈਂ ਪਾਣੀ ਪੀਣ ਲੱਗੀ ਸਾਂ ਕਿ ਨਦੀ ਵਿੱਚ ਡਿਗ ਪਈ। ਵਹਿਣ ਨਾ ਰੁੜ੍ਹ ਕੇ ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਆ ਗਈ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਰੱਖੋ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰੋ। ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਸ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਘਾਹ ਰੂਰ ਦਿਓ। ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਐ।”

ਦੂਜੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਮਨ ਪਸੀਜ ਗਿਆ।

ਰਗੋ ਨੇ ਘਾਹ ਲਿਆ ਕੇ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਲੁੰਬੜੀ ਵੀ ਵਿਖਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਘਾਹ ਦੀਆਂ ਤਿੜ੍ਹਾਂ ਚਿੱਥਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਜੀਵ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਉੱਥੋਂ ਜਾਣੇ-ਰੂ ਹੋ ਗਏ।

ਬੁੱਢਾ ਰਗੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਤੇ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ, ਹੁਣ ਤੂੰ ਇਹ ਘਾਹ ਖਾ ਕੇ ਵਾਪਸ ਚਲੀ ਜਾਵੀਂ।”

ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੇਰਾ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਲੁੰਬੜੀ ਝਪਟਾ ਮਾਰ ਕੇ ਬੁੱਢੇ ਰਗੋ ਨੂੰ ਦਬੋਚ ਲੈਂਦੀ ਤੇ ਮਾਰ ਦਿੰਦੀ ਪਰ ਨਿਛਾਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਉਹਨੂੰ ਹਿੱਲਣਾ ਵੀ ਔਖਾ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਤਰਲਾ ਲੈ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਪੱਥਰਾਂ ਨਾ ਵੱਜ-ਵੱਜ ਕੇ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ ਨੇ। ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਕਮੌਰ ਹੋ ਗਈ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਦਿਨ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਲੈਣ ਦਿਓ। ਕੁਝ ਵੱਲ ਹੋਣ ਪਿੱਛੋਂ ਮੈਂ ਆਪੇ ਚਲੀ ਜਾਵਾਂਗੀ।”

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨ ਕੇ ਬੁੱਢਾ ਰਗੋ ਵੀ ਚਲਿਆ ਗਿਆ।

ਬੁੱਢਾ ਰਗੋ ਨ ਰਾਂ ਤੋਂ ਓਹਲੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਘਾਹ ਥੂ-ਥੂ ਕਰਕੇ ਬੁੱਕ ਦਿੱਤਾ।

ਢਿੱਡ ਾਲੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਹੋਰ ਨਿਢਾਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਸਰੀਰ ਦੀ ਕਮੋਰੀ ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਕਰਕੇ ਉਹ ਉੱਠਣ ਜੋਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਤੇ ਤਰਸ ਆਉਣ ਲੱਗ ਪਿਆ ਸੀ।

ਉਹ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਭੁੱਖੀ ਪਈ ਰਹੀ। ਰਾਤ ਵੇਂ ਇੱਕ ਰਗੋ ਘੁਰਨੇ ਵੱਲ ਪਰਤ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹਨੂੰ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾ ਲੁੰਬੜੀ ਵੱਲ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਹੌੜੀ-ਹੌੜੀ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਲੁੰਬੜੀ ਮੁਸਕਰਾਈ ਤਾਂ ਉਹਦੀ ਝਿਜਕ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਵੇਖਿਆ ਤੇ ਫਿਰ ਰਗੋ ਨੂੰ ਪੰਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਬੋਚ ਲਿਆ।

ਸਵੇਰ ਤੱਕ ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਪਰਤ ਆਈ। ਹੁਣ ਉਹਦਾ ਢਿੱਡ ਵੀ ਾਲੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਉੱਠ ਕੇ ਆਕੜ ਭੰਨੀ ਤੇ ਜੰਗ ਵੱਲ ਤੁਰ ਪਈ।

ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ। ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਰਗੋ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰਕੇ ਗੁੰਮ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ। ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਕੱਲਾ-ਕਾਰਾ ਰਗੋ ਕਦੀ ਵੀ ਪਰਤ ਕੇ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆਉਂਦਾ।

ਕੋਈ ਅਣਦਿਸਦਾ ਦੁ ਮਣ ਸੀ ਜੀਹਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਦਿਨ ਵੇਂ ਅਲੂਏਂ ਰਗੋ ਨੂੰ ਨਾ ਬ ਖੇਡਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਹੀਲੇ ਹਸਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਉਹਨਾਂ ਨਾ ਬਹਿ ਕੇ ਉਹ ਘਾਹ ਖਾਣ ਦਾ ਵਿਖਾਵਾ ਵੀ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਘੋਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰਦਾ।

ਰਗੋ ਬਹੁਤ ਭੋ ਸਨ। ਉਹ ਦਿਨ ਵੇਂ ਆਪਣੀ ਮੁਸੀਬਤ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤੇ ਰਾਤ ਵੇਂ ਤਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘਿਰ ਜਾਂਦੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਭੋਲੂ, ਪੀਰ, ਛੋਟੂ ਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਰਗੋ ਖੇਡਦੇ- ਖੇਡਦੇ ਦੂਰ ਨਿਕ ਗਏ। ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਿਆਂ ਗੂੜ੍ਹਾ ਹਨੇਰਾ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿ ਵੇਖਿਆ। ਉਹ ਸਹਿਮ ਕੇ ਖਲੋ ਗਏ। ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ ਰਗੋ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਹਿ ਕੇ ਇੱਕ ਰਗੋ ਤੇ ਝਪਟਾ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਉਹਦੀ ਚੀਰ-ਫਾੜ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਈ। ਰਗੋ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ਭੇਤ ਇਕਦਮ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ। ਉਹ ਏਨੇ ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਰਗੋ ਹੋਣ ਦਾ ਚੇਤਾ ਹੀ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਟੁੱਟ ਕੇ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਪੈ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਨਿੱਕੀਆਂ- ਨਿੱਕੀਆਂ ਦੰਦੀਆਂ ਨਾ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੂੰ ਕੋਹ ਸੁੱਟਿਆ। ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਬਰ ਇਕਦਮ ਸਾਰੇ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਗੁੰਮ-ਗੁੰਮਾ ਕੇ ਰਗੋ ਦੇ ਡੇਰੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ। ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਪਿੱਛੋਂ ਬੁੱਢੇ ਰਗੋ ਦੇ ਚਿਹਰੇ ਤੇ ਦੀ ਚਮਕ ਵੇਖੀ। ਇਹੋ ਜੀਵ ਸਾਰਿਆਂ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਫਿਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸੀ ਕਿ ਰਗੋ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੁੰਬੜੀ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਬੁੱਢੇ ਰਗੋ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਇਹ ਤਾਕਤ ਰਗੋ ਦੀ ਨਹੀਂ, ਏਕੇ ਦੀ ਹੈ। ਰਗੋ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ ਏਕੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਨਾ ਰ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।”

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਥਾਂਵਾਂ ਭਰੋ:-

- ੳ. ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ..... ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ।
 ਅ. ਉਹ ਕੁੱਕੜ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ..... ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ।
 ਏ. ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ..... ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣ ਕੇ ..... ਗਈ।
 ਸ. ਰਗੋ ਾਂ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ..... ਇਕਦਮ ਖੁੱਲ੍ਹ ਗਿਆ।
 ਹ. ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਬਰ ਸਾਰੇ ..... ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ।

2. ਇੱਕ -ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਲੁੰਬੜੀ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਕਿਹਾ-ਜਿਹਾ ਸੀ?
 ਅ. ਕੁੱਕੜ ਕਿੱਥੇ ਬੈਠਾ ਸੀ?
 ਏ. ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਕੀ ਮੰਗਿਆ ?
 ਸ. ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਦੰਦ ਕਿਹੋ -ਜਿਹੇ ਸਨ?
 ਹ. ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਮਰਨ ਦੀ ਬਰ ਕਿਵੇਂ ਫੈਲ ਗਈ?

3. ਇੱਕ-ਦੋ ਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਨੇ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਣੀ ਘੜੀ?
- ਇੱਕ ਦਿਨ ਰਗੋ ਕੀ ਵੇਖ ਕੇ ਸਹਿਮ ਗਿਆ?
- ਦਿਨ ਵੇਂ ਚੰਦਰੀ ਲੁੰਬੜੀ ਕੀ ਕਰਦੀ ਸੀ?
- ਰਗੋ ਾਂ ਦੇ ਗੁੰਮ ਹੋਣ ਦਾ ਭੇਤ ਕਿਵੇਂ ਖੁੱਲ੍ਹਿਆ?
- ਰਗੋ ਾਂ ਨੇ ਲੁੰਬੜੀ ਦੇ ਤਰੇ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਟਾਂਿਆ?

4. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ:-

ਤੜਕਸਾਰ, ਵਹਿਣ, ਹੰਭ, ਤਰਲਾ, ਕੋਹ ਸੁੱਟਣਾ, ਭੇਤ, ਮੌਕਾ

5. (ੳ) ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਸੁਭਾਅ	:	ਸੁਭਾਅ	ਹਨੇਰਾ	:	ਅੰਧੇਰਾ
ਟਾਹਣ, ਟਾਹਣੀ	:	ਟਹਨੀ	ਦੁ ਮਣ	:	ਦੁਸ਼ਮਨ
ਵਹਿਣ	:	ਬਹਾਵ	ਘਾਹ	:	ਬਾਸ
ਬੁੱਢਾ	:	ਭੂਢਾ	ਕੱਲਾ-ਕਾਰਾ	:	ਅਕੇਲਾ

ਵੱਸ	:	ਕਸ਼
ਭਿਆਨਕ	:	ਭਿਆਨਕ
ਜਨੌਰ	:	ਜਾਨਕਰ

5. (ਅ) ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਦ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ :

ਤਰਸ	:	ਦਯਾ	ਹੰਭਣਾ	:	ਥਕ ਜਾਨਾ
ਉਤਸੁਕਤਾ	:	ਜਿਜ਼ਾਸਾ	ਤਾਕਤ	:	ਸ਼ਕਤਿ
ਬਰ	:	ਸਮਾਚਾਰ	ਮੌਕਾ	:	ਅਕਸਰ
ਤਰਲਾ	:	ਸਿੰਨਤ	ਘੁਰਨਾ	:	ਬਿਲ

(ੲ) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਵਾਕਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੋ :

ਕਿਸੀ ਭੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਮੇਂ ਸ਼ਾਯਦ ਧਹ ਪਹਲੀ ਬਾਰ ਹੀ ਹੁਆ ਥਾ ਕਿ ਕਰਗੋਸ਼ੋਂ ਦੇ ਹਾਥੋਂ ਏਕ ਲੋਮਡੀ ਸਾਰੀ ਗਈ ਹੋ। ਬੂਢੇ ਕਰਗੋਸ਼ ਨੇ ਕਹਾ, “ਧਹ ਸ਼ਕਤਿ ਕਰਗੋਸ਼ੋਂ ਕੀ ਨਹੀਂ, ਤਨਕੀ ਏਕਤਾ ਕੀ ਹੈ। ਕਰਗੋਸ਼ ਚਾਹੇਂ ਤੋ ਇਸ ਏਕਤਾ ਸੇ ਸ਼ੇਰ ਕੋ ਭੀ ਸਾਰ ਸਕਤੇ ਹੈਂ।”

ਹੀਦੀ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ

ਅੱਜ ਤੋਂ ਲਗ-ਪਗ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਉਂਦੇ-ਜੀਅ ਨੀਂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿਣਵਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਕਾ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਵਾਪਰਿਆ।

ਸਾਡੇ ਦੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੁਲ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਮੁਲ ਹਾਕਮ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਚੋਰ ਨਾ ਭਾਰਤੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅੱਖੀ ਘੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਲੂਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਢਾਲ ਬਣੇ। ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਘੇਰਾ ਪਾ ਲਿਆ। ਕਈ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਚੱਲਦੀ ਰਹੀ। ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਸਮਾਂ ਖਾਧੀਆਂ ਕਿ ਜੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਜਾਣ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਲੜਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਉੱਧਰ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚਲਾ ਰਸਦ-ਪਾਣੀ ਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣਾ ਨਾ ਮੰਨੇ ਪਰ ਪੰਜਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਮਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇੱਕ ਰਾਤ ਕਿਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਤੁਰੇ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਜੀਅ ਸਨ। ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੀਂਹ ਵੀ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂ ਕਸਮਾਂ ਤੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਪੈਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੜ੍ਹ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੱਡੇ ਸਾਹਿਬਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘਾਂ ਸਮੇਤ ਸਰਸਾ ਨਦੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਏ। ਕੁਝ ਪਰਿਵਾਰ ਦਿੱਲੀ ਵੱਲ ਨਿਕਲ ਗਏ। ਰਾਤ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿਛੜ ਗਿਆ ਇਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅੱਜ-ਕੱਲ੍ਹ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਪਰਿਵਾਰ-ਵਿਛੋੜਾ ਸੌ ਭਿਤ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਦੋ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਾਦੇ ਗੰਗੂ ਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿੰਡ ਸਹੇੜੀ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਰੂਪਨਗਰ ਆ ਗਏ। ਗੰਗੂ ਗੁਰੂ-ਘਰ ਦਾ ਰਸੋਈਆ ਸੀ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰੱਖਿਆ। ਗੰਗੂ ਦਾ ਮਨ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬੈਲੀ ਵੇਖ ਕੇ ਬੇਈਮਾਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਮੋਹਰਾਂ ਵਾਂਗ ਬੈਲੀ ਚੁਰਾ ਲਈ। ਫਿਰ ਇਨਾਮ ਦੇ ਲਾਲਚਵੱਸ ਉਹਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਸਾਹਿਬਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੋਰਿੰਡੇ ਦੇ ਕੇ ਗਰਿੰਤਾਰ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ।

ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਠੰਢੇ ਬੁਰਜ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਰਹਿੰਦ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵੀਰਾਨ ਦੀ ਕਚਿਹਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਪੈਰਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ। ਲੜਾਈ ਵੀ ਇਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਸੀ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰਦਸਤੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੂਬਾ ਸਰਹਿੰਦ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਬੱਚੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਲੋਕ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਲਮ ਅੱਗੇ ਝੁਕਣ ਦੀ ਥਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਨੇ ਹੀਦੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਦਰਦਨਾਕ ਘਟਨਾ ਨਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਸਨਾਟਾ ਛਾ ਗਿਆ। ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਨੇ ਰੱਬ ਦਾ ਕਰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਬਾਲ ਲਮ-ਜਬਰ ਅੱਗੇ ਝੁਕੇ ਨਹੀਂ।

ਇਹ ਘਟਨਾ ਸਦੀਆਂ ਬੀਤਣ ਤੇ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵੱਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹਰ ਸਾਲ ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹੱਥੇ ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀਦੀ ਸਥਾਨ ਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੀਦੀ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਮਹਾਨ ਹੀਦਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਧਾ ਦੇ ਫੁੱਲ ਭੇਟ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਦਿਵਾਨ ਸਜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬੁਲਾਰਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਬਰ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਦਿਵਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ-ਕੋਟੀ ਦੇ ਰਾਗੀ-ਢਾਡੀ ਬੀਰ-ਰਸੀ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਸੁਣਾ ਕੇ ਤੇ ਹੀਦੀ ਸਾਕੇ ਨੂੰ ਗਾ ਕੇ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਹਲੂਣਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੰਗਰ ਵਰਤਦਾ ਹੈ। ਸੜਕਾਂ ਦੇ ਦੋਹਾਂ ਪਾਸਿਆਂ ਤੇ ਪੰਜ-ਛੇ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਤੱਕ ਬ੍ਰੇ ਮਾਰ ਦੁਕਾਨਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਲਾ ਪਿਛਲੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕ-ਸਭਾ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਵੀ ਇਸ ਮੇਲੇ ਨੂੰ ਸਰਹਿੰਦ ਦੀ ਸਭਾ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਰ ਸਾਲ ਇਹ ਮੇਲਾ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੋਕ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਜੁੜਦੇ ਹਨ ਤੇ ਲਮ-ਜਬਰ ਵਿਰੁੱਧ ਲੜਨ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁੜਦੇ ਹਨ। ਹੀਦਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਤਿਹਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਕਾਲਜ, ਹਸਪਤਾਲ, ਬਿਰਧ-ਆਰਮ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਸਕੂਲ ਖੋਲ੍ਹੇ ਗਏ ਹਨ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :

ਸਾਕਾ : ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਰਹਿਣ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇ। ਮ ਲੂਮ : ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਲਮ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਰਸਦ-ਪਾਣੀ : ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਸਮਗਰੀ, ਅੰਨ-ਪਾਣੀ। ਪੈੀ : ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਦਿਨ। ਸਨਾਟਾ ਛਾ ਜਾਣਾ : ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਹੋ ਜਾਣੀ, ਮੌੀ ਵਰਤ ਜਾਣੀ। ਬ੍ਰੇ ਮਾਰ : ਅਣਗਿਣਤ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ :-

- ੳ. ਮੁ ਲਾਂ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ .....ਘੇਰਾ ਪਾਇਆ।
- ਅ. ਮੁ ਲੌਜ .....ਤੋੜ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਲੱਗੀ।
- ੲ. ਸਾਹਿਬ ਦਿਆਂ ਨੂੰ .....ਬਦਲਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।
- ਸ. ਇਹ ਮੇਲਾ ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ .....ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ :-

- ੳ. ਪਰਿਵਾਰ-ਵਿਛੋੜਾ ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਕਿੱਥੇ ਸੌ ਭਿਤ ਹੈ?
- ਅ. ਅੱਖੀ-ਘੜੀ ਵਿੱਚ ਮ ਲੂਮਾਂ ਦੀ ਢਾਲ ਕੌਣ ਬਣਿਆ?
- ੲ. ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਕੈਦ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ?
- ਸ. ਸੂਬੇਦਾਰ ਵੀਰ ਾਨ ਕੌਣ ਸੀ?
- ਹ. ਹੀਦੀ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ ਕਿੱਥੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ?

3. ਉੱਤਰ ਦਿਓ :-

- ੳ. ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ?
- ਅ. ਗੰਗੂ ਕੌਣ ਸੀ? ਉਸ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਾਦਿਆਂ ਨੂੰ ਗਰਿੰਤਾਰ ਕਿਉਂ ਕਰਵਾਇਆ?
- ੲ. ਹੀਦੀ ਜੋੜ-ਮੇਲਾ ਕਦੋਂ ਤੇ ਕਿਸ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦਾ ਹੈ।
- ਸ. ਮਾਤਾ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਨੇ ਰੱਬ ਦਾ ਕਰ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ?

4. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :-

ਕਸਮ, ਲਮ, ਮ ਲੂਮ, ਦਰਦਨਾਕ, ਬੇ ਮਾਰ, ਰਸਦ-ਪਾਣੀ, ਸਨਾਟਾ

5. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:

ਲਗ-ਪਗ	:	ਲਗਭਗ
ਦੇਸ	:	ਦੇਸ਼
ਜਾਂ	:	ਜੇਨਾਏਂ
ਇਨਾਮ	:	ਪੁਰਸਕਾਰ
ਪ੍ਰੇਰਨਾ	:	ਪ੍ਰੇਰਣਾ
ਬੱਚਿਆਂ	:	ਬੱਚੀਆਂ

6. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬਦ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਦੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:

ਸਾਡੇ	:	ਹਮਾਰੇ	ਅੱਖੀ	:	ਕਠਿਨ
ਮੀਂਹ	:	ਕਰੀ	ਬਾਕੀ	:	ਸ਼ੇਖ
ਹੜ੍ਹ	:	ਭਾਫ਼	ਨਿੱਕੇ	:	ਛੋਟੇ

ਆਪਣੇ ਨ ਦੀਕ ਲੱਗੇ ਕਿਸੇ ਮੇਲੇ ਬਾਰੇ ਪੰਜ ਕੁ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ।

ਪਾਠ-17

ਸਾਡਾ ਸਕੂਲ

ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ, ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਧੀਆ,
ਇਹਨੇ ਵਿੱਦਿਆ ਦੀ ਜੋਤ ਹੈ, ਜਗਾਈ ਵਧੀਆ।
ਸੋਹਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾ , ਨੇ ਿ ਗਾਰੇ ਕਮਰੇ,
ਨਿੱਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਈ ਵਧੀਆ।

ਇੱਥੇ ਛਾਂਦਾਰ ਬਿਰਖਾਂ ਨੇ, ਲਾਈਆਂ ਰੌਣਕਾਂ।
ਸਾਡੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲਾਂ ਨੇ, ਵਧਾਈਆਂ ਰੌਣਕਾਂ।
ਪੂਰੀ ਿ ਹੀ ਹੈ ਰਹਿੰਦੀ, ਮਹਿਕਾਈ ਵਧੀਆ।
ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ.....।

ਬਾਹਰ ਕੰਧਾਂ ਉੱਤੇ ਲਿਖੇ, ਉਪਦੇ ਦਿਸਦੇ।
ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਦਿੰਦੇ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿਸਦੇ।
ਦਿਲ ਟੁੰਬਦੀ ਹੈ ਇਹਨਾਂ ਦੀ, ਲਿਖਾਈ ਵਧੀਆ।
ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ.....।

ਇੱਥੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਸਾਨੂੰ, ਥੋੜ ਕੋਈ ਨਾ।
 ਰੋਟੀ ਘਰੋਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦੀ ਵੀ, ਲੋੜ ਕੋਈ ਨਾ।
 ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਥੇ, ਪੱਕੀ ਤੇ ਪਕਾਈ ਵਧੀਆ।
 ਹੁੰਦੀ ਸਾਡੇ.....

ਇੱਥੇ ਧੱਪ ਪਾਣੀ, ਧੱਪ ਹੀ ਹਵਾ ਮਿੱਥੀ।
 ਰਤਾ ਢਿੱਲੇ-ਮੱਠੇ ਹੋਈਏ, ਤਾਂ ਦਵਾ ਮਿੱਥੀ।
 ਚੰਗੀ ਸੋਚ ਲਈ ਮਿੱਥੇ, ਅਗਵਾਈ ਵਧੀਆ।
 ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ.....।

ਇੱਥੇ ਮਾਪੇ-ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦਾ, ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਮਿੱਥਾ।
 ਮਾਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਸਭ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਆਪ।
 ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਿੱਥੇ, ਵਡਿਆਈ ਵਧੀਆ।
 ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ.....।

ਅੱਖੋਂ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ :-

ਜੋਤ	:	ਰੋ ਨੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਚਮਕ।
ਵਿਰਾਟ	:	ਵਾਤਾਵਰਨ, ਮਾਹੌਲ।
ਸੰਦੇਸ਼	:	ਸੁਨੇਹਾ।
ਰੁਚੀ	:	ਦਿਲਚਸਪੀ, ਚਾਹ, ਇੱਛਾ, ਝੁਕਾਅ।
ਵਿਗਰਹ	:	ਸਜਾਏ ਹੋਏ, ਸੁਆਰੇ ਹੋਏ।
ਉਪਦੇ	:	ਸਿੱਖਿਆ, ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ, ਨਸੀਹਤ।
ਦਿਲ ਟੁੰਬਦੀ	:	ਦਿਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਪਾਉਂਦੀ।

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਹਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ਉ. ਸੋਹਣੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਨੇ, ਵਿਗਰਹ.....।
- ਅ. ਚੰਗੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਦਿੰਦੇ, ਇਹ..... ਦਿਸਦੇ।
- ੲ. ਸਕੂਲ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿੱਥੇ, ਪੱਕੀ ਤੇ ਪਕਾਈ.....।
- ਸ. ਚੰਗੀ ਸੋਚ ਲਈ ਮਿੱਥੇ.....ਵਧੀਆ।
- ਹ. ਮਾਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਬਾਰੇ, ਸਭ.....ਲੈਂਦੇ ਆਪ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ-

ੳ. ਸਾਡੇ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਅ. ਇਸ ਦੇ ਕਮਰੇ ਕਿਹੋ-ਜਿਹੇ ਹਨ?

ੲ. ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਰੌਣਕ ਕਿਸ ਨੇ ਲਾਈ ਹੋਈ ਹੈ?

ਸ. ਉਪਦੇ ਕਿੱਥੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ?

ਹ. ਚੰਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਮਿ ਦਾ ਹੈ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :-

ਹਵਾਦਾਰ, ਚਿੱਤਰ, ਛਾਂਦਾਰ, ਰੌਣਕਾਂ, ਸੰਦੇਸ਼, ਰੁਚੀ

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਸੰਦੇਸ਼ : ਸੰਦੇਸ਼

ਬਿਰਖ : ਰੁਖ

ਭੰਗੜਾ : ਭਾਂਗਡਾ

ਚਿੱਤਰ : ਚਿਤਰ

ਫੁੱਲ : ਫੂਲ

ਕਵਿਤਾ : ਕਵਿਤਾ

ਮਿੱਥਾ : ਮਿਲਾਪ

ਇੱਕ ਆਦਰ ਸਕੂਲ ਕਿਹੋ-ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨਾਲ ਚਰਚਾ ਕਰੋ।

ਸੋਨੇ ਦੀ ਪਾਲਕੀ

ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੰਗਾਲ ਵਿੱਚ ਰਵੀ ਨਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਬਾਲਕ ਸੀ। ਬਾਲਕ ਦੇ ਘਰਵਾਲੇ ਬੜੇ ਅਮੀਰ ਸਨ ਪਰ ਹੌੜੀ-ਹੌੜੀ ਇਹ ਦੌਲਤ ਘੱਟ ਹੋਣ ਲੱਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਵੇਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਟੁੱਟੀਆਂ-ਛੁੱਟੀਆਂ ਨਿਯਮੀਆਂ ਹੀ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨਿਯਮੀਆਂ ਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ; ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਲਕੀ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ।

ਪਰ ਉਹ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਾ ਰੰਗ ਫਿੱਕਾ ਪੈ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਬਰਾਂਡੇ ਦੇ ਇੱਕ ਖੂੰਜੇ ਵਿੱਚ ਲਾਤੂ ਹੀ ਪਈ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਪਾਲਕੀ ਨਾ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰ ਰਵੀ ਨੂੰ। ਆਪਣੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਇਸ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਸੁੱਟ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਇਕਾਂਤ ਵਿੱਚ ਰਵੀ ਨੂੰ ਬੜਾ ਅਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਸੀ। ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਉਹ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਕਰਦਾ ਸੀ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਰਵੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਇਆ ਜਾ ਜਿਹਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੀ ਨੌਕਰਾਣੀ ਭਾਜੀ ਦੀ ਟੋਕਰੀ ਰੱਖੀ ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਆ-ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਨੌਕਰ ਦੁਖੇ ਗੰਗਾ ਜੀ ਤੋਂ ਪਾਣੀ ਲਿਆ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਵਹਿੰਗੀ ਨੂੰ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਰੱਖ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰ ਨਾ ਦੂਹਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਗੰਗਾ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਸਿਰੇ ਵਾਹ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਦੀਨੂ ਸੁਨਿਆਰਾ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੌਕਣੀ ਫੂਕ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਰਵੀ ਦੇ ਘਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਗਹਿਣੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਸਨ। ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਵਿੱਚ ਦਰਬਾਨ ਮੁਕੰਦ ਲਾਲ, ਕਾਮੇ ਪਹਿਲਵਾਨ ਤੋਂ ਕੁਝ ਤੀ ਦੇ ਦਾਅ-ਪੇਚ ਸਿੱਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਲੋਕ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ-ਦੇਖ ਕੇ ਹੱਸ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰੰਤੂ ਰਵੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਬਚਾ ਕੇ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਬੈਠਾ।

ਪਾਲਕੀ

ਉਸ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਦੇ ਪਰਦੇ ਸੁੱਟ ਲਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਲਏ। ਤਦ ਉਸ ਹੌੜੀ ਜਿਹੇ ਕਿਹਾ, ਪਾਲਕੀ ਰਾਣੀ! ਇਸ ਭੀੜ-ਭਾੜ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਰੌ ਨਾ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਫਟਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਇੱਥੋਂ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਸੈਰ ਕਰਾਉਣ ਲੈ ਚੱਲ। ਤਦ ਰਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਲੰਮਾ ਪੈ ਗਿਆ। ਤਦੇ ਲੱਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਪਾਲਕੀ ਪੁੱਛ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਨਾ ਏਂ, ਰਵੀ ਬੇਟੇ! ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ, ਪਾਲਕੀ ਰਾਣੀ! ਜਿੱਥੋਂ ਰ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਭੀੜ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਆਂਤੀ ਹੋਵੇ।

ਪਾਲਕੀ ਉੱਡਣ ਲੱਗੀ। ਰਵੀ ਪਿਆ-ਪਿਆ ਹੀ ਝੁਕ ਕੇ ਥੱਲੇ ਖਿੱਲਰੇ ਹੋਏ ਸੁੰਦਰ ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਸਾਰੇ ਹਿਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰਵੀ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਪਾਲਕੀ ਰਾਣੀ! ਇਸ ਸੁੰਦਰ ਹਿਰ ਦਾ ਨਾਂ ਕੀ ਹੈ?

ਇਸ ਦਾ ਨਾਂ ਅਜੇ ਰੱਖਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਰਵੀ! ਤੂੰ ਹੀ ਕੋਈ ਸੋਹਣਾ ਜਿਹਾ ਨਾਂ ਰੱਖ ਦੇ। ਪਾਲਕੀ ਨੇ ਉੱਡਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ। ਕੀ? ਨਾਂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਘਰ ਜਾ ਕੇ ਕਰਾਂਗੇ। ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਨਾਂ ਰੱਖਣ? ਚੱਲੋ ਅਜੇ ਤਾਂ ਅੱਗੇ ਉੱਡੋ।

ਅਚਾਨਕ ਪਾਲਕੀ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਇੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਰੁਕ ਗਈ। ਰਵੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਪਿਆ-ਪਿਆ ਹੀ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਨਾ ਦੇਖਣ ਲੱਗਾ। ਤਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅੰਗਾਰੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਹਿਕਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਰਵੀ ਡਰ ਨਾ ਚੀਕਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਪਾਲਕੀ ਨੇ ਮਿੱਠੀ ਸੁਰ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ, ਡਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬੇਟੇ ਰਵੀ! ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਿਕਾਰੀ ਵਿ ਵਨਾਥ ਕਾਕਾ ਵੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਸ ਚੀਤੇ ਨੂੰ ਡਰਾ ਕੇ ਭਜਾ ਦੇਣਗੇ।

ਰਵੀ ਦੀ ਜਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਨ ਆਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਜੰਗ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਪਾਲਕੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਪਾਲਕੀ ਰਾਣੀ! ਚੱਲੋ, ਅਸੀਂ ਸੁੰਦਰ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰੀਏ।

ਪਾਲਕੀ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਉੱਡਣ ਲੱਗੀ। ਉਹ ਕੰਢੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਉੱਡਦੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਤੇ ਜਾ ਰੁਕੀ। ਉਹ ਲਹਿਰਾਂ ਤੇ ਕਿ ਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਥਿਰਕ-ਥਿਰਕ ਕੇ ਨੱਚਣ ਲੱਗੀ। ਰਵੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬੜਾ ਮਾ ਆਇਆ। ਪਰ ਛੇਤੀ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਖੌਰੂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿ ਤੀ ਬਣੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਸਾਰਾ ਪਾਣੀ ਭਰ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਰੋ-ਰੋ ਨਾ ਡੋਲਣ ਲੱਗੀ।

ਰਵੀ ਡਰ ਗਿਆ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਿੱਕੇ-ਨਿੱਕੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾ ਪਾਣੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲੱਗਾ ਪਰ ਪਾਣੀ ਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤਦੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਪਾਲਕੀ ਦੀ ਅਵਾ ਪਈ, ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਪਰੇ ਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਏਂ, ਰਵੀ ਬੇਟੇ! ਆਪਣਾ ਮਲਾਹ ਅਬਦੁਲ ਜਦ ਸਾਡੇ ਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਕਿ ਤੀ ਕਿਵੇਂ ਡੁੱਬ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਹੱਥ ਜੋੜੀ ਅਬਦੁਲ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਰਵੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕ ਲਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲਿਆ, ਰਵੀ! ਦੇਖ, ਸੁੰਦਰ ਕਿੰਨਾ ਆਂਤ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਲੱਗ ਰਿਹਾ ਹੈ! ਬੋਲ, ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਵਾਂ? ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਕਿ ਤੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਗਏ ਸੀ, ਰਵੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਅੱਛਾ! ਉਹੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣ। ਅਬਦੁਲ ਨੇ ਕਿ ਤੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਸੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਰ ਦਾ ਤੁੰਨ ਉੱਠ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਕਿ ਤੀ ਖਿੱਚਣ ਵਾੀ ਰੱਸੀ ਨੂੰ ਦੰਦਾਂ ਨਾ ਖਿੱਚਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਤੀ ਕੰਢੇ ਤੱਕ ਲੈ ਆਇਆ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੰਢੇ ਤੇ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇੱਕ ਚੀਤੇ ਨੇ

ਮੇਰੇ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਰਵੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਦੇਖ ਕੇ ਅਬਦੁਲ ਬੋਲਿਆ, ਦੇਖ, ਰਵੀ! ਮੈਂ ਐਨਾ ਵੱਡਾ ਹਾਂ, ਭਲਾ ਚੀਤੇ ਦੇ ਢਿੱਡ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਸਮਾਉਂਦਾ? ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਹ ਮੇਰੇ ਕੋਂ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਕਿ ਤੀ ਖਿੱਚਣ ਵਾਲੀ ਰੱਸੀ ਦਾ ਫੰਦਾ ਪਾ ਕੇ ਚੀਤੇ ਦਾ ਗਾਫੜ ਲਿਆ। ਉਸ ਚੀਤੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਆਦਮੀ ਖਾਧੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਅਬਦੁਲ ਨਾ ਵਾਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਪਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਚੀਤੇ ਦੇ ਮੋਢਿਆਂ ਤੇ ਚੱਪੂ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਿ ਤੀ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਚਾਹੀ ਮੀਲ ਤੱਕ ਉਸੇ ਕੋਂ ਖਿਚਵਾਈ। ਹੁਣ ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਇਆ, ਇਹ ਨਾ ਪੁੱਛਣਾ, ਰਵੀ!

ਕੀ ਉਸ ਚੀਤੇ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਬਦੁਲ ਚਾਚਾ? ਰਵੀ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਡਰ ਨਾ ਸੁੰਗੜ ਗਈਆਂ ਸਨ।

ਨਹੀਂ, ਰਵੀ! ਉਹ ਚੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਾ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਹ ਤਾਂ ਦੂਸਰੀ ਹੀ ਗੱਲ ਸੀ।

ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੱਸੋ ਨਾ! ਕੀ ਗੱਲ ਸੀ? ਰਵੀ ਨੇ ਮਚਲ ਕੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਹੋਇਆ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਚੀਤਾ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚ ਗੋਤਾ ਖਾ ਗਿਆ। ਮੇਰੀ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਉਸੇ ਨਾ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਥੱਲੇ ਚਲੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਉਹਨੂੰ ਕੱਢਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਤਾਂ ਲੱਗੇਗਾ ਹੀ ਨਾ! ਅਬਦੁਲ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਰਵੀ ਨੇ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਨ ਦਾ ਹਠ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ। ਤਦ ਅਬਦੁਲ ਕਹਾਣੀ ਲੱਭਣ ਸਮੁੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੁੱਦ ਪਿਆ। ਅਬਦੁਲ ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਸਮੁੰਦਰ ਫਿਰ ਰੋਂ ਪਾਉਣ ਲੱਗਾ। ਵੱਡੀਆਂ-ਵੱਡੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਪਾਲਕੀ ਨੂੰ ਉਛਾਨ ਲੱਗੀਆਂ।

ਪਾਲਕੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾ ਡਗਮਗਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਰਵੀ ਡਰ ਨਾ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਨ ਲੱਗਾ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਘਬਰਾਇਆ ਹੋਇਆ ਬੋਲ ਸੁਣਿਆ, ਰਵੀ ਬੇਟੇ! ਕੀ ਹੋਇਆ? ਇਸ ਬੰਦ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਏਂ?

ਉਸ ਵਕਤ ਤਾਂ ਰਵੀ ਪਾਲਕੀ ਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕ ਆਇਆ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਜਾਦੂ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸੌਣਾ ਅਤੇ ਤਰ੍ਹਾਂ-ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ।

ਇਸ ਕਥਾ ਦਾ ਬਾਲਕ ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਵਿਵ-ਕਵੀ ਰਾਬਿੰਦਰਨਾਥ ਟੈਗੋਰ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ।

ਬਚਪਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਜਾ ਕੇ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖਿਆ। ਆਪਣੀ ਉਸ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਲਕੀ ਨੂੰ ਉਹ ਜਾਦੂ ਦੀ ਪਾਲਕੀ ਕਿਹਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਬੁੱਢੇ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਵੀ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲੰਮਿਆਂ ਪੈਣ ਦਾ ਮੋਹ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕੇ ਸਨ।

ਔਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਪਾਲਕੀ	-	ਡੋਰੀ
ਇਕਾਂਤ	-	ਜਿੱਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਵੇਕਾ
ਦਹਿਕਦੀਆਂ	-	ਅੰਗਿਆਰਿਆਂ ਵਾਂਗ ਭਖਦੀਆਂ, ਮਘਦੀਆਂ
ਖੌਰੂ	-	ਖੋਰ, ਰੋਂ
ਮਚਲ ਕੇ	-	ਚਾਮੁਲ ਕੇ, ਮਸਤ ਕੇ
ਕਲਪਨਾਵਾਂ	-	ਫੁਰਨੇ, ਮਿਥੀਆਂ ਗੱਲਾਂ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਹਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:

1. ....ਵਿੱਚ ਰਵੀ ਨਾਂ ਦਾ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਬਾਲਕ ਸੀ।
2. ਉਸ ਦਾ ਰੰਗ.....ਪੈ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।
3. ਰਵੀ ਡਰ ਨਾ .....ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।
4. ਪਾਣੀ ਬਹੁਤ.....ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।
5. ਪਾਲਕੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ.....ਲੱਗੀ।

2. ਇੱਕ-ਦੋ ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ :-

- ੳ. ਰਵੀ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਂਤ ਦਾ ਵਸਨੀਕ ਸੀ?
- ਅ. ਰਵੀ ਕਿਸ ਦੀ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ?
- ੲ. ਰਵੀ ਕਿਸ ਦੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਕੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਗਿਆ?
- ਸ. ਅੰਗਾਰੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਹਿਕਦੀਆਂ ਦੋ ਅੱਖਾਂ ਕਿਸ ਦੀਆਂ ਸਨ?
- ਹ. ਰਵੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਉੱਡਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰ ਨਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਰਵੀ ਦੇ ਘਰ ਪੁਰਾਣੀ ਪਾਲਕੀ ਦੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਸੀ?
- ਅ. ਰਵੀ ਦੇ ਘਰ ਤਿਉਹਾਰ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਰਵੀ ਕਿੱਥੇ ਸੀ?
- ੲ. ਰਵੀ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਬਹਿ ਕੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ?
- ਸ. ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਪਾਲਕੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਵੀ ਕਿਸ ਤੋਂ ਡਰ ਗਿਆ ਸੀ?
- ਹ. ਰਵੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ-ਕਿੱਥੇ ਸੈਰ ਕਰਕੇ ਆਇਆ?

4. ਹੇਠਾਂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦ-ਜੋੜਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਸਮਝੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ :

ਫਿੱਕਾ	:	ਫੀਕਾ
ਮੱਛੀਆਂ	:	ਸਭਲਿਆਂ
ਭੁੱਬ	:	ਭੂਭ
ਦੰਦਾਂ	:	ਫਾਟੀਂ
ਲਹਿਰਾਂ	:	ਲਹਰੇਂ
ਸਾਮ੍ਹਣੇ	:	ਸਾਸਨੇ

5. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਮੈਨੂੰ	:	ਮੁਝੇ	ਢਿੱਡ	:	ਪੇਟ
ਇੱਥੇ	:	ਧਰਮ	ਕਿਵੇਂ	:	ਕੈਸੇ
ਖੌਰ	:	ਸ਼ੋਰ	ਹੁਣ	:	ਅਥ
ਕੰਢੇ	:	ਕਿਨਾਰੇ	ਥੱਲੇ	:	ਨੀਚੇ

ਤੁਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰੋਗੇ? ਲਿਖ ਕੇ ਵਰਨਣ ਕਰੋ।

ਉੱਡਣਾ ਸਿੱਖ-ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਸਾਡਾ ਉਹ ਦੌੜਾਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਉੱਚਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਇੱਕ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਉਹ ਏਨਾ ਤੇ ਦੌੜਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਉੱਡਣਾ ਸਿੱਖ ਹੀ ਪੈ ਗਿਆ। ਸੰਸਾਰ- ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਸਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ-ਪਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਅਜੋਕੇ ਪਕਿਸਤਾਨੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਫਿਲਾਮੁਫਰਗੜ੍ਹ ਦੇ ਪਿੰਡ ਗੋਬਿੰਦਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ।

1947 ਵਿੱਚ ਦੇਸ ਦੀ ਵੰਡ ਸਮੇਂ ਹੋਏ ਸਾਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਰਨਾਰਥੀ ਕੈਂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁ ਦਾ ਦਿੱਲੀ ਪੁੱਜ ਗਿਆ। 1953 ਵਿੱਚ ਉਹੋਂ ਜ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇੜ ਦੇ ਦੌੜ- ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣਾ ਰੁ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੇ ਮਸਲੇ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮਸਲਾ ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਦੇ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇੱਕ ਛੱਡ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਤੇ ਦਸ ਚੱਕਰ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕੋ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਸਾਂ ਚੱਕਰਾਂ ਜਿੰਨਾ ਰ ਲਾ ਦੇਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹ ਲਈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਕੰਪਨੀ ਦੀਆਂ ਦੌੜਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਉੱਤੇ ਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਜਿੱਤ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੁੱਤੀਆਂ ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠ ਕੇ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਹੌ- ਹੌ ਉਸ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਫੁਰਤੀ ਆਉਂਦੀ ਗਈ। ਉਸ ਦੇ ਕਦਮ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦਮ ਪੱਕਦਾ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਸਮੁੱਚੀ ਭਾਰਤੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਦੌੜ- ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹਨ ਲੱਗ ਪਈ।

ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਦੇ ਮੈਲਬੌਰਨ ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ 1956 ਦੀਆਂ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾ ਹੋ ਸਕੀ ਪਰ ਖੇਡਾਂ ਦੀ ਰੰਗ-ਬਰੰਗੀ ਦੁਨੀਆ ਅਤੇ ਸਜੇ ਹੋਏ ਸਟੇਡੀਅਮ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਤੂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ 'ਹੀ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਉਤ 'ਹ ਮਿ 'ਆ। ਉਹ ਨਵਾਂ ਜੋ ਲੈ ਕੇ ਦੇਸ ਪਰਤਿਆ ਅਤੇ ਸ ਤ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝ ਗਿਆ।

1958 ਵਿੱਚ ਜਪਾਨ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਟੋਕੀਓ ਵਿਖੇ ਤੀਜੀਆਂ ਏ 'ਆਈ ਖੇਡਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਉਹਨੀਂ ਦਿਨੀਂ ਪੂਰੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਉਸ ਨੇ ਦੌੜਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਛਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਹ ਏ 'ਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਤਕੜਾ ਦੌੜਾਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਦੋ ਸੌ ਮੀਟਰ ਤੇ ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀਆਂ ਦੌੜਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਨਵਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਕਾਇਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਾਰਾ ਸਟੇਡੀਅਮ ਉਸ ਦੀ ਹਲਾਰੀ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਉੱਠਿਆ। ਅ ਬਾਰਾਂ ਵਾਰੀ ਆਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਜਗਣ-ਬੁੱਝਣ ਲੱਗੀਆਂ। 'ੀ ਨਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੰਝੂ ਆ ਗਏ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੀਬੀ ਭਰਿਆ ਬਚਪਨ, ਕਤਲ ਹੋਏ ਮਾਪੇ ਤੇ ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਯਾਦ ਆ ਗਏ। ਜਦੋਂ ਜਪਾਨ ਦੇ ਬਾਦ 'ਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੌਮੀ ਤਰਾਨਾ ਉਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜ ਉੱਠਿਆ। ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ-ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਹੋ ਗਈ।

1958 ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਕਾਰਡਿਫ ਵਿਖੇ ਹੋਈਆਂ ਕਾਮਨ-ਵੈੱਲਥ ਦੌੜਾਂ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਜਿੱਤੀਆਂ। ਫਿਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿਖੇ ਭਾਰਤ-ਪਾਕਿ ਖੇਡਾਂ ਹੋਈਆਂ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਜਦੋਂ ਇੰਚਾਂ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਗਾਂ ਦੇ ਰਕ ਨਾ ਦੌੜ ਜਿੱਤੀ ਤਾਂ ਪਾਕਿਸਤਾਨੀ ਅਨਾਉਂਸਰ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਦੌੜ, ਦੌੜ ਕੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉੱਡ ਕੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ 'ਲਾਇੰਗ ਸਿੱਖ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਦ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ 'ਲਾਇੰਗ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾ ਨਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋ ਗਿਆ।

1960 ਵਿੱਚ ਰੋਮ ਵਿਖੇ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਚਾਰ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੌੜ ਦੌੜਨੀ ਸੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਦੌੜ ਰੂ ਹੋਣ ਵੇਂ ਉਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰੈਕ ਦੀ ਪੰਜਵੀਂ ਲੇਨ ਮਿਲੀ। ਮੂਹਰੇ ਲੱਗ ਕੇ ਦੌੜਨ ਨਾਂ ਪਿੱਛੇ ਲੱਗ ਕੇ ਦੌੜਨਾ ਸੁਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਹਰਲਾ ਦੌੜਾਕ ਦਿਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਢਾਈ ਸੌ ਮੀਟਰ ਬਹੁਤ ਤੇ ਦੌੜਿਆ। ਅਚਾਨਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਹੁਤ ਤੇ ਹੋਣ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਚਾਲ ਮੱਠੀ ਪੈ ਗਈ। ਦੂਜੇ ਦੌੜਾਕ ਅੱਗੇ ਲੰਘ ਗਏ। ਫਿਰ ਅੀਰ ਤੇ ਲਾਇਆਰ ਵੀ ਕੰਮ ਨਾ ਆਇਆ। ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਇਸ ਦੌੜ ਵਿੱਚ ਚੌਥੇ ਨੰਬਰ ਤੇ ਆਇਆ। ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਸੰਸਾਰ-ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਮਾਤ ਪਾ ਗਿਆ।

ਰੋਮ ਦੀ ਦੌੜ ਪਿੱਛੋਂ ਉਹ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਤਿੜਕ ਗਏ। ਦੌੜਦਿਆਂ ਉਸ ਨੇ ਬੇਹੱਦ ਸਰੀਰਿਕ ਕਾਮਯਾਬੀ ਝੱਲਿਆ ਸੀ। ਅਨੇਕ ਵਾਰ ਉਹ ਬੇਹੋਰੇ ਕੇ ਡਿਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹਾਰ ਦੀ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਨਮੋਸ਼ੀ ਮੰਨੀ। ਉਸ ਨੇ ਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਦੌੜ-ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਅਤੇ ਅੰਸਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੇਣ ਉੱਤੇ ਉਹ ਫਿਰ ਸੰਭ ਗਿਆ। ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਕਿੱਲਾਂ ਵਾਂ ਬੂਟ ਪਾ ਲਏ ਤੇ ਗ੍ਰਾਊਂਡ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ। 1962 ਵਿੱਚ ਜਕਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਚੌਥੀਆਂ ਏਫ਼ ਆਈ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਫੇਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਤਗਮੇ ਜਿੱਤੇ।

1964 ਵਿੱਚ ਟੋਕੀਓ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਉਲੰਪਿਕ ਖੇਡਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਤੀਜੀ ਵਾਰ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਇਸ ਪਿੱਛੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੌੜ-ਮੁਕਾਬਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਲਵਿਦਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿੱਲਾਂ ਵਾਂ ਬੂਟ ਕਿੱਲੀ ਉੱਤੇ ਟੰਗ ਦਿੱਤੇ।

1971 ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਜਦੋਂ ਨੌਕਰੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਡ-ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇੱਕ ਉੱਚ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਦਮ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ।

ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜੀਵਨ ਤੋਂ ਖਿਡਾਰੀ ਹੁਣ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ।

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਪ੍ਰਬਲ	-	ਮਰਦਾਰ, ਤੇ
ਰਨਾਰਥੀ	-	ਰਨ ਜਾਂ ਆਸਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ
ਗੁੱਡੀ ਚੜ੍ਹਨਾ	-	ਪ੍ਰਸਿੱਧੀ ਹੋਣੀ, ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ
ਗੱਲ ਪੱਲੇ ਬੰਨ੍ਹਣੀ	-	ਕਿਸੇ ਦੀ ਆਖੀ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ
ਦਿਲਾਸਾ	-	ਹੌਸਲਾ ਵਧਾਉਣਾ, ਤਸੱਲੀ ਦੇਣੀ
ਸਾਦ	-	ਲੜਾਈ, ਦੰਗੇ
ਉਸਤਾਦ	-	ਅਧਿਆਪਕ, ਗੁਰੂ, ਕੋਈ ਕਲਾ ਜਾਂ ਹੁਨਰ ਸਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ
ਉਤਾਰ	-	ਹੌਸਲਾ, ਜੋ
ਬਿਪਤਾ	-	ਮੁਸੀਬਤ, ਬੁਰਾ ਵਕਤ
ਨਮੋਸ਼ੀ	-	ਰਮਿਦਗੀ, ਨਿਰਾਦਰੀ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:

- ੳ. ਤੇ ਦੌੜਨ ਕਾਰਨ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਨਾਂ.....ਪੈ ਗਿਆ।
ਅ. ਜੇਤੂ ਖਿਡਾਰੀਆਂ ਦੇ ਾਹੀ ਸਨਮਾਨ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ.....ਮਿੰ ਆ।
ੲ. ਤੀਜੀਆਂ ਏਫ਼ ਆਈ ਖੇਡਾਂ.....ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ।
ਸ. ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ.....ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਦਿੱਤਾ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ:-

- ੳ. ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਜਨਮ ਕਿੱਥੇ ਹੋਇਆ?
ਅ. ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਭਰਤੀ ਹੋਇਆ?
ੲ. ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ੰ ਲਾਇੰਗ ਸਿੱਖ ਕਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ?
ਸ. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮਿਲਖਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਨਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ?

3. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ-

ੰਸਾਦ, ਅਨੁਮਾਨ, ਅਭਿਆਸ, ਉਤਾਹ, ਅਹਿਸਾਸ, ਪਛਤਾਵਾ, ਤਗਮਾ, ਨਿਯੁਕਤੀ, ਅਲਵਿਦਾ, ਮੁਕਾਬਲਾ।

4. ਹੇਠਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਅਰਥ ਲਈ ਪੰਜਾਬੀ ਅਤੇ ਹਿੰਦੀ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨ-ਭਿੰਨ ਬਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਦਾਂ ਲਿਖੋ-

ਮੁਕਾਬਲਾ	:	प्रतियोगिता
ੰਰਕ	:	अंतर
ਹਿੱਸਾ	:	भाग
ੰਜ	:	सेना
ਪਹਿਲਾ	:	प्रथम
ਸੁਖਾਾ	:	आसान
ਕੌਮੀ ਤਰਾਨਾ	:	राष्ट्रीय गान
ਅਲਵਿਦਾ	:	विदाई
ਹੰਝੂ	:	आंसू
ਸੱਦਾ	:	निमंत्रण

ਆਪਣੇ ਮਨਪਸੰਦ ਖਿਡਾਰੀ ਦੀ ਫੋਟੋ ਆਪਣੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਚਿਪਕਾਓ। ਇਹ ਵੀ ਲਿਖੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਖਿਡਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ?

ਪਾਠ-20

ਦਾਦੀ ਮਾਂ ਦਾ ਗੀਤ

ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬੁੱਢੀ,
ਫਿਰ ਵੀ ਰਹਿੰਦੀ, ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ।

ਦੇਵੇ ਅਸੀਸਾਂ, ਸਿਰ ਹੱਥ ਧਰਦੀ,
ਮਾਂ ਨਾ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ, ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ।
ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਫੜ ਕੇ, ਖੁੰਡੀ ਆਪਣੀ,
ਤੁਰਦੀ ਜਾਵੇ, ਕੁੱਬੀ-ਕੁੱਬੀ।
ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ.....

ਦਿਨ ਛਿਪ ਜਾਏ, ਹੋ ਜਾਏ ਰਾਤ,
ਉਦੋਂ ਸੁਣਾਉਂਦੀ, ਕੋਈ ਬਾਤ।
ਹੌ-ਹੌ, ਦਿੰਦੀ ਲੋਰੀ,
ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੇ, ਨਾ ਗੁੱਝੀ।
ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ.....

ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ, ਗੱਲ ਪੁਰਾਣੀ,
 ਕਦੇ ਸੁਣਾਵੇ, ਪਰੀ-ਕਹਾਣੀ।
 ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਹ, ਪਾਵੇ ਬਾਤ,
 ਜਿਹੜੀ ਜਾਏ ਨਾ, ਮੈਥੋਂ ਬੁੱਝੀ।
 ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ .....

ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਲੜਨ ਨਾ ਦਿੰਦੀ,
 ਵਿਹਲਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਖੜਨ ਨਾ ਦਿੰਦੀ।
 ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਹੀ, ਹੱਸਦੀ ਰਹਿੰਦੀ,
 ਸੋਚਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾ, ਰਹਿੰਦੀ ਡੁੱਬੀ।
 ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ .....

ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ, ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ,
 ਆ ਜਾਂਦੇ, ਜਦ ਹੋ ਕੇ ਕੱਠੇ।
 ਖਾਣ ਵਾਲਿਆਂ, ਚੀਜ਼ਾਂ ਮੰਗਦੇ,
 ਜੋਬਨ, ਸੁੱਖੀ; ਨਿਮਰਿਤ, ਗੁੱਡੀ।
 ਦਾਦੀ ਮੇਰੀ .....

ਅੱਖੇ ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥ:

ਰੁੱਝੀ	-	ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰਦੀ
ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ	-	ਵੰਡਦੀ
ਅਸੀਸਾਂ	-	ਅੀਰਵਾਦ, ਦੁਆਵਾਂ
ਗੁੱਝੀ	-	ਗਹਿਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਰਾ	-	ਸਵੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ

ਪਾਠ-ਅਭਿਆਸ

1. ਾਲੀ ਸਥਾਨ ਭਰੋ:-

- ਉ. ਦੇਵੇ .....ਸਿਰ ਹੱਥ ਧਰਦੀ।
 ਅ. ਸਦੀਆਂ ਦੀ ਕੋਈ .....ਪੁਰਾਣੀ।

- ੲ. ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ .....ਨਾ ਦਿੰਦੀ।
- ਸ. ਆਂਢ-ਗੁਆਂਢ ਦੇ .....ਬੱਚੇ।
- ਹ. ਖਾਣ ਵਾੀਆਂ .....ਮੰਗਦੇ।

2. ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਦਿਓ :-

- ੳ. ਦਾਦੀ ਦੁੱਖ-ਸੁੱਖ ਕਿਸ ਨਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?
- ਅ. ਦਾਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀ ਸੁਣਾਉਂਦੀ ਹੈ?
- ੲ. ਕਵਿਤਾ ਵਿੱਚ ਆਏ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਂ ਲਿਖੋ।
- ਸ. ਬੱਚੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋ ਕੇ ਦਾਦੀ ਕੌਂ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ?

3. ਵਾਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋ :-

ਦਾਦੀ, ਲੋਰੀ, ਅਸੀਸਾਂ, ਬਾਤ, ਸਾਂਝਾ

4. ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਤੇ ਦੇਵਨਾਗਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ:-

ਦਾਦੀ	:	ਫਾਦੀ
ਗੁਰੂ	:	ਗੁਰੁ
ਪੁਰਾਣੀ	:	ਪੁਰਾਨੀ
ਕਹਾਣੀ	:	ਕਫਾਨੀ
ਬੱਚੇ	:	ਬਚਥੇ
ਸਿੱਖਿਆ	:	ਸ਼ਿਕਸ਼ਾ
ਗੁੱਝੀ	:	ਗੁਪਤ

ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਬਾਰੇ ਪੰਜ ਸਤਰਾਂ ਲਿਖੋ।